PA
4274
A2
1811
t.1
c.1
ROBARTS

UNIVERSITY
OF
TORONTO
LIBRARY

Gr Lit

L.Gr
P648Bo

ΠΙΝΔΑΡΟΥ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.

PINDARI OPERA

QVAE SVPERSVNT.

TEXTVM IN GENVINA METRA RESTITVIT
ET EX FIDE LIBRORVM MANVSCRIPTORVM
DOCTORVMQVE CONIECTVRIS RECENSVIT
ANNOTATIONEM CRITICAM SCHOLIA INTEGRA
INTERPRETATIONEM LATINAM
COMMENTARIVM PERPETVVM ET INDICES
ADIECIT

AVGVSTVS BOECKHIVS
IN VNIVERSITATE LITTERARVM REGIA BEROLINENSI
ELOQ. ET POES. PROF. PVBL. ORD.

TOMVS PRIMVS.

LIPSIAE
APVD IOANN. AVGVST. GOTTLOB WEIGEL
MDCCCXI.

PA
4274
A2
1811
t.1

19608
14/12/91

VIRO

ILLVSTRISSIMO ATQVE EXCELLENTISSIMO

SIGISMVNDO CAROLO IOANNI DE REIZENSTEIN

AVGVSTO MAGNO DVCI BADARVM

IN GVBERNANDA REPVBLICA

SVMMO OLIM MINISTRO AMICOQVE

BADENSIS ORDINIS FIDEI

EQVITI PRIMARIO

ANTIQVISSIMAE CELEBERRIMAEQVE

VNIVERSITATIS LITTERARIAE

RVPERTAE CAROLAE HEIDELBERGENSIS

NVPERO RESTITVTORI

LIBERALI MVNIFICO SAPIENTI

FORTVNAE SVAE BENEVOLENTISSIMO QVONDAM AVCTORI

HOC OPVS PINDARICVM

SVMMAE VENERATIONIS GRATIQVE ANIMI TESSERAM

CONSECRAVIT

EDITOR.

PRAEFATIO EDITORIS.

Anni elapsi sunt fere tres, ex quo me partim meorum ratio studiorum, partim amicorum consilia impulerunt ad commentationem de metris Pindari conscribendam et edendam. Qua in re occupatus quum animo reputarem, quantos post Heynii sive recensionem sive recognitionem Pindaricae lectionis fontes aperuisset Godofredi Hermanni ingeniosa solertia, et quam dissimilia germanae divinorum carminum formae, qualem ex iis, quae de numeris poetae inveneram, licebat augurari, divulgata adhuc exempla essent: coepi de nova editione cogitare ita quidem adornanda, ut textum ex codicibus potissimum manuscriptis correctum in sua metra restituerem, ac, quae mea opera essent novata, tum commentationibus aliquot ad metricam praesertim rem pertinentibus, tum criticis animadversionibus vindicarem a doctorum reprehensione, neque adderem praeterea quidquam. Sed redemptore librario rogante, ut interpretationem Latinam et Graeca Scholia mea manu emendata, deinde commentarios perpetuos, quibus Pindari carminibus, qua passim indigent, affunderetur lux, subiicere ne dedignarer; quum nefas ducerem, meam obstinationem, sive laboris impatientiam dixeris, honestissimi viri consiliis et bonarum litterarum incremento obesse, huic quoque negotio, quamvis fastidii pleno, malui me accingere, quam omittere quidquam, quod huic operi posset esse ornamento aut studiosis utilitati.

Ecce nunc tibi offertur ipse poeta seorsim excusus, nullo alio additamento, quam quod Heynianae lectionis varietatem in margine subnotavi, quo facilius perspici posset, quid praeter mutatam versuum descriptionem nobis debeat Pindarus, neve meas emendationes Reiskiorum more auctori viderer clam obtrudere velle. Proxime sequentur annotationes criticae et, quae his praemittendae sunt, dissertationes, in quibus Graecorum metra nova ratione, quam in vernaculo libello significavi magis quam proposui, ex suis causis derivabo, Pindaricos vero numeros accuratius explicabo, quam primo feci impetu, spectatis etiam modis musicis pro numeri et dialecti diversitate variis: quae res ab Hermanno in egregia commentatione de Pindari dialecto inchoata maioribus impedita est difficultatibus, quam quae a primo inventore potuerit absolvi. Haec igitur una cum textu prius continebit volumen: alterum, quae restant, complectetur omnia, ne fragmentis quidem omissis, quamvis eruditissimorum hominum opera perpolitis eximie. Interim, ne harum litterarum amatores dubii haererent, quibus usus subsidiis quaque via ingressus in hac textus editione tot lectiones mutavissem, binis academicis libellis auctoritate Universitatis Heidelbergensis scriptis quaedam mearum emendationum specimina, uberius explicitis rationibus, publici feci iuris: unde si nonnulla, postulante proposito, aucta repetii, hoc ne graviter ferant, lectores rogatos velim.

Sed accedenti ad rationem huius operis a me suscepti reddendam, hoc ante cetera dicendum est, Pindari editionibus et interpretibus fere omnibus usum me pleraque damnasse silentio, quae minus apposite aut perperam disputari videbantur: etenim si tradere ista vellem, verendum esset, ne et mihi et aliis taedium facerem, quum inter Graecos poetas vix ullus tanto futilium coniecturarum acervo iaceat obrutus, quanto Pindarus et Euripides. Quid quod

operae pretium non est certo tramite incedentibus disputare contra eos, quos imperitia artis metricae, quae dux esse debet itineris, tota via errantes deprehenderis? Ubi autem aliquid ab alio mutuatus sum, fatebor candide: tamen multa, quae ipse excogitaveram, a decessoribus occupata posthac reperi; quapropter, si forte in edendis mox commentariis emendationem quampiam ab alio iam productam memoria lapsus mihi vindicavero, ea non magis aliena, quam mea esse, si non litigiosis quibusdam magistris, at certe aequis harum rerum videbitur iudicibus. Praeterea si ad veterum editionum, Cratandrinae, Brubachianae, Morellianae, Stephanianarum, Commelinianae aliarumque auctoritatem nusquam provocabo, nemini hoc displicebit, quum ante Schmidianam omnes ex Aldina et Romana sint expressae; pauca ii, qui eas curabant, de coniectura mutaverunt: inter quos primo loco appellandus est Cratandrinae emendator, Iacobus Ceporinus, in Tigurino gymnasio Graecae olim linguae professor: quem exceperunt Erasmus Schmidius et Oxonienses editores. At longe plurimum ad emendandum Pindarum nobis profuit diligens librorum manuscriptorum usus, quos Pindari editores magis, quam par est, neglexerunt, quod nullius fere pretii esse iis videbantur: ego vero, quum intellexissem, inexspectatam inde salutem poetae afferri posse, non modo librorum iam collatorum varias lectiones diligentius excussi, sed in novis copiis conquirendis neque operae nec sumptibus peperci, et laetor, doctorum benignissimis promptissimisque studiis adiuto non defuisse eventum. Etenim praeter editiones principes, Aldinam et Romanam, praeter ternos Palatinos, quinos Bodleianos, praeter Cizensem, Lipsiensem, Gottingensem, binorum Moscoviensium, Hafniensis, Cygnei et in prima Olympica oda septem Marcianorum librorum usum liberalissimi Heynii debemus beneficio. Horum lectiones a sene humanitate

nescio an doctrina magis insigni, Iacobo Morellio excerptae, quum in meas manus venissent, Morellius a me rogatus in cumulum officii adiecit varietatem eorundem codicum ex Pythiis et Nemeis collectam. Porro ipse perscrutatus sum librum Guelpherbytanum, ab humanissimo bibliothecae praefecto, Ern. Theod. Langero ad me missum: Leidenses vero libros duos Ge. Henr. Moser, auditor olim dilectissimus, Parisinos tres iuvenis doctus et accuratus, L. A. Schickardt, Suevus, me petente evolverunt: Augustanis olim, nunc Monacensibus libris uti licuit quinque, quorum lectiones maximam partem suppeditavit Frid. Iacobsius, amicus obsequentissimus meique amantissimus: tertii accurate factam collationem God. Hermanno acceptam refero. Florentinos contulit Franciscus de Furia, bibliothecae Laurentianae et Marucellianae praepositus spectabilis. Postremo in bibliotheca Rhedigeriana Vratislaviensi duos Pindari codices servari compereram, quorum alterum in meum usum comparavit Schummelius, meritissimus eius bibliothecae praefectus; alterius foedissime scripti specimen idem misit, ex quo vix dignum esse cognovi, qui compararetur. His igitur viris, qui tanto et mei et litterarum studio votis meis satisfecerunt, gratias in academicis de Pindaro libellis semel actas iterum ago quam maximas. Sed quo eae ex copiis nostris, quae serius allatae sunt, nova continebant pauciora, eo tuli levius, quod aliorum codicum nanciscendorum spes me fefellit. Ita libri Norimbergensis, quem memorat de Murr descr. urb. Norimberg. p. 95. copia mihi esset facta, nisi ante decem annos a Gallis raptus esset, ut nunciavit Lud. Heller, eius urbis gymnasii professor humanissimus. Etiam Vindobonensium librorum lectiones ad me perventuras esse speraveram: sed ad irritum cecidit haec exspectatio, ac quum de exigua utilitate inde redundatura mihi persuaserim, neque aliter iudicasse Frid. Aug. Wolfium, dum eos Vin-

Bononiae perlustraret, clari cuiusdem viri litteris certior sim factus, profecto non est, quod doleam magnopere. Ex Leidensibus quoque unus bombycinus, Olympia continens cum scholiis, nescio quo casu fugit amicum, qui eos mihi contulit.

Horum autem librorum reliquorumque, qui adhuc in bibliothecis latent, maxima pars sola Olympia, pauci Pythia et Nemea, Isthmia paucissimi complectuntur, et seculo XV. in Italia scripti sunt plerique, nonnulli etiam seculo XVI. aliquot vero priore aetate, seculo XIII. aut XIV. ut Parisinus primus, Gottingensis, Mediceus alter, alii. Qui supersunt, omnes centenarium fere numerum complent: nobis uti licuit triginta septem. Ex quibus congesta variarum lectionum farragine, facile erat intelligere, non ex uno omnes libro derivatos esse, sed plures fuisse poetae recensiones, quarum alii aliam referrent. Non nunc animus est dicere de Alexandrinis grammaticis: quamquam Byzantium Aristophanem haec carmina in ordinem redegisse novimus ex Pindari vita a Thoma Magistro edita: Aristarchi quinetiam, Aristodemi, eius discipuli, Asclepiadae, Callistrati, Chaeridis, Chrysippi, Didymi, Dionysii Phaselitae, aliorumque veterum interpretum, quorum nomina collegit Io. Alb. Fabricius Bibl. Gr. T. II. p. 65 sqq. Harl. passim mentio fit in veteribus scholiis, nonnullorum etiam apud Athenaeum, Lactantium, alios. Horum sane auctoritate invaluit, ut quaedam lectiones ab ipsis repositae etiamnunc in textu legantur, aliae olim in quibusdam circumlatae sint codicibus; quid vero ii in suis libris habuerint, ex vetere inprimis Scholiaste cognoscas. Atqui iam tum librariorum vitiis inquinatum poetam fuisse, non est, quod mirere: verumtamen plurima decem prioribus post Christum seculis nata esse liquet errore librariorum, qui partim in scribendo laberentur, partim interpretamenta pro genuinis vocibus in textum immitterent. His igitur mendis contaminati

libri erant plurimi: sed ferenda haec fuissent, nisi accessissent nova recentium Graeculorum licentia de Pindaro bene mereri studentium. Et Olympia quidem omnium maxime novitiorum grammaticorum manus experta sunt, nonnihil Pythia, longe rarius Nemea et Isthmia: et accidit, ut unus idemque codex plures, quod non solet, Pindari partes complectens, Olympia ex interpolato, Pythia ex puro ab interpolatione libro transcripta praebeat. Itaque in Olympiis Aldum et, qui cum eo consentiunt, libros ad germanam poetae scripturam propius accedere, Romanam mirum quantum ab ea differre animadverti: sed in Pythiis Aldina passim interpolationem redolet, Romana purior est quam in Olympiis, licet non omnino ab eiusmodi corruptione libera. Sed potior familia in Olympiis Aldinam tenens lectionem, in Pythiis ad Romanam propius accedens, etsi multa hos libros insederunt eaque nequissima vitia, tamen recentium criticorum opera vitiata non est, et convenit fere cum antiquis scholiis, quae adscripta solent esse: altera vero eaque deterior classis, in Olympiis cum Romana conspirans, eam habet scripturam, quam scholia recentiorum sequuntur, et ab ipsis horum auctoribus recensita est: quae quidem recensio quum librariorum errores tolleret permultos, plures intulit novos, quam omnes priorum criticorum editiones, ex quibus hinc inde ductas esse etiam meliorum librorum lectiones, non negabit is, qui in hac re diligenter versatus sit. Attamen nisi prioris familiae libri passim correcti ex interpolatis essent, multo forent praestantiores; sed et Aldus ceterique haud raro a meliore scriptura desciscunt, quanquam non omnes iisdem locis. Iam recentiorum scholia tantum ad Olympia pertinent: itaque in haec potissimum eorum, qui illa confecerunt, pravas coniecturas illatas videmus: neque tamen defuere, qui Pythia simili dignarentur cura: quodsi haec ex secundo

codice Parisino expressa essent, non pauciores in iis interpolati loci repeirentur. Sed scholiorum recentiorum auctores nominantur Thomas Magister, Manuel Moschopulus Cretensis, atque, ut praeteream Ioannem Tzetzam, de quo Heynius in praefatione dixit, Demetrius Triclinius. Demetrio cur tribuantur, causa est haec Romani editoris annotatio: *Οἱ νομίσαντες τὰ σχόλια ταῦτα Δημητρίου εἶναι τοῦ Τρικλινίου τούτου ἕνεκα οὕτως ὑπέλαβον. εὑρέθη γὰρ ἔν τινι τῶν παρ᾽ ἡμῖν ἀντιγράφων ἐπισημείωσις οὕτω λέγουσα· Ἰστέον ὅτι τὰ γραφέντα περὶ τῶν κώλων ἐν ἀρχαῖς πάντων τῶν Ὀλυμπίων ἐπινικίων καὶ τοῦ πρώτου μόνου τῶν Πυθίων παλαιά ἐστι, διωρθώθη δὲ παρὰ τοῦ ἡμετέρου σοφιστοῦ ἤτοι μυσταγωγοῦ κυροῦ Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου. τὰ δὲ λοιπὰ τῶν Πυθίων ἐμετρήθη παρ᾽ αὐτοῦ, πολλῶν τινων τῶν καθ᾽ ἡμᾶς σοφῶν εἰς τοῦτο αὐτὸν προτρεψάντων. καὶ ὅσα δὲ ἐν τῇ βίβλῳ ἐγράφη σχόλια σημειώσεις τινὰς ἔχοντα ἐν ταῖς τῶν λέξεων ἐναλλαγαῖς, ἃ καὶ σημεῖον τὰ διὰ μέλανος κεφάλαια ἔχουσι, καὶ τἄλλα τὰ κατ᾽ ἄλλον τρόπον γραφέντα, καὶ ταῦτα τοῦ αὐτοῦ ἐστίν.* At Triclinium non tota scholia scripsisse, sed quae a decessoribus acceperat, suis annotationibus aucta edidisse satis apparet: quin nonnullae eius animadversiones ne supersunt quidem, si reperta ab Iriarte Catal. p. 446. in codice Matritensi Triclinii fragmenta ex eius in Pindarum scholiis, ut probabile est, fluxerunt: longe plurima a Thoma et Moschopulo profecta sunt. Fidem facit liber Moscoviensis secundus, in quo his scholiis praefixa est haec nota: *Τοῦ σοφωτάτου κυρίου Θωμᾶ τοῦ Μαγίστρου καὶ τοῦ Μοσχοπούλου Κρητὸς Μανουὴλ σχόλια ὅτι ἐνθάδε ἔχει ἀρχήν*: quae verba edidit iam Heynius Praef. p. 61. Continet autem codex praeter haec scholia nonnullis locis pleniora breves in margine annotationes, quibus praecipue eae, quae in textum

receptae sunt, lectiones tamquam meliores prioribus habentur: haud pauca vero ob metrum et constructionem ab iisdem mutata esse indidem intelligitur. Neque alii scholiorum auctores vocantur in codicibus Augustano, Vindobonensi, Matritensi, e Reisero, Nesselio et Iriarte allatis a Fabricio et Harlesio Bibl. Gr. T. II. p. 67. et in binis Venetis, A. et E. Ex quibus Matritensis liber tantum in decem priores Olympiorum odas scholia continet: neque ulterius pertinent in Hafniensi, in quo desinunt post decimi carminis metrorum expositionem; in eodem vero ad carmen quintum laudatur Moschopulus. Praeterea ii libri, qui scholia recentiora habent, a vita Pindari incipere solent, quae recensita est opera Thomae Magistri: *διωρθώθη δὲ παρὰ τοῦ σοφωτάτου Μαγίστρου,* dicit Hafn. nec multum discrepant Mosc. B. Rom. etc. Quibus perpensis tota haec collectio abs quodam critico facta esse videtur, qui Moschopulo non fuit antiquior, ac probabiliter a Triclinio: quapropter huic post illos haec debetur Pindari sive recensio sive corruptio. Et Triclinius quidem etiam in Sophocle satis est licenter et incaute versatus. Ad eandem sententiam ducit et scholium ineditum ad Ol. VIII, 10. ubi in Mosc. B. additur: *Οὐ χρὴ ἄνεται γράφειν οὐδὲ εὐσεβείας, ἀλλὰ πληρέονται καὶ εὐσεβέων καὶ λιταί. οὕτω τε γὰρ ἔχει πρός τε τὴν σύνταξιν καὶ τὸ μέτρον ὀρθῶς. οὐ μόνον δὲ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἕτερα ἐκαινοτομήθη τῷ σοφωτάτῳ Μοσχοπούλῳ κἀμοὶ, ὡς ἐξετάζων εὑρήσεις, ἀνοικείως ἔχοντα πρὸς τὸ μέτρον.* At ipsi rursus interpolati libri hoc inter se nomine differunt, quod in nonnullis, ut in Lipsiensi et Cygneo, scholia recentiorum sunt minus plena, textus vero magis purus: nempe hi Thomae tantum et Moschopuli, non item Triclinii continere animadversiones videntur, ideoque non tantas, opinor, quantas ceteri, mutationes passi sunt. Postremo in Nemeis quoque duae

codicum reperiuntur familiae: ex quibus altera cum antiquis scholiis fere consentit, ut Augustanus tertius et Mediceus alter, quique cum iis conspirant: altera minus est praestans, ad eamque Mediceus prior, Parisiensis secundus, quique iis affinis est, Aldinus liber, sunt referendi. Isthmiorum codices ita congruunt, ut diversas eorum recensiones fuisse non sit quod statuas.

Haec de Pindari libris summatim dicta sufficient: exempla interpolationis qui desideret, adeat is emendationum specimina in iis, quae supra dixi, commentationibus prolata, quibus hoc loco repetendis supersedere me posse arbitrabar: potius accuratiorem librorum recensendo textui adhibitorum indicem subiiciendum duxi: quem si prius, quam haec dicta essent, exhibuissem, minus intellecturus fuisses ea, quae de singulorum codicum indole disputavi, paucis quidem verbis, sed, mihi crede, religiose pensitata uniuscuiusque origine et auctoritate. Libris igitur usus sum his.

Ald. *Πινδάρου Ὀλύμπια, Πύθια, Νέμεα, Ἴσθμια. Καλλιμάχου ὕμνοι οἱ εὑρισκόμενοι. Διονυσίου περιήγησις. Λυκόφρονος Ἀλεξάνδρα, τὸ σκοτεινὸν ποίημα. Pindari Olympia, Pythia, Nemea, Isthmia. Callimachi Hymni, qui inveniuntur. Dionysius de situ orbis. Lycophronis Alexandra, obscurum poëma. Venetiis in aedibus Aldi et Andreae Asulani soceri, mense Ianuario.* MDXIII. 8. Haec est editio princeps, textum continens sine scholiis, quae, ut ipse Manutius in praefatione ad Andream Navagerium, Patricium Venetum, diligentissimum Pindari cultorem, pollicetur, una cum commentariis in Hesiodum, Sophoclem, Euripidem, Aeschylum, Theocritum, Oppianum, uno volumine erat editurus. In Olympiis Aldus codicem expressit potioris familiae, sed multis librariorum mendis inquinatum: in ceteris aut alium aut ex alio transcriptum librum ope-

ris excudendum dedit, et eum quidem a genuina scriptura passim abhorrentem. Quam sententiam illustrabunt notae nostrae: quamquam longe aliter indicabat Heynius, duplicis Pindaricorum codicum familiae ignarus.

Rom. *Ὀλύμπια, Πύθια, Νέμεα, Ἴσθμια. Μετὰ ἐξηγήσεως παλαιᾶς πάνυ ὠφελίμου καὶ σχολίων ὁμοίων. Impressi Romae per Zachariam Calergi Cretensem, permissu S. D. N. Leonis X. Pont. Max. ea etiam conditione, ut ne quis alius per quinquennium hos imprimere aut venumdare libros possit: utque, qui fecerit, is ab universa Dei ecclesia toto orbe terrarum expers excommunicatusque censeatur.* Prodiit ex aedibus Augustini Cisii, ejusdem sumptibus, hortatu Cornelii Benigni Viterbiensis, a. MDXV. d. XIII. August. 4. Si Heynium audimus, Calliergus in Olympiis emendatiores, quam Aldus, libros adhibuit: quod verum est, si emendatiorum appellationem merentur correcti illi et interpolati ab recentibus Graeculis. Ceterum haec editio non mera est codicis impressio, ut Aldina; sed qui eam curavit, Calliergus passim ex scholiis textum emendavit. Nempe in hac primum accessere scholia et vetera et nova; cum novis autem in Olympiis Romanus textus maxime conspirat: in ceteris Pindari partibus ad germanam lectionem magis accedit, quamquam non omnino liber est ab interpolatione et vitiis.

Pal. A. Liber membranaceus bibliothecae olim Palatinae Heidelbergensis num. 190. forma quadrata, a Schmidio negligenter collatus, et ab eodem atque Heynio ceteris Palatinorum praelatus. Continet Hesiodi opera et dies, Theocriti idyllia novem priora, et Pindari Olympia, eaque, quantum ex paucis lectionibus ab Erasmo enotatis intelligere licet, correctam et interpolatam recensionem, quamquam nonnullae resedere lectiones cum Aldo conspirantes.

Consentit maxime cum Pal. B. praeterea cum Bodleianis, Guelpherbytano, Vratislaviensi ceterisque ex eo genere.

Pal. B. Codex chartaceus in folio minori ejusdem Bibliothecae, num. 128. ad eandem pertinens familiam, sed tamen deterior priore. Continet Olympia, in quibus ex utroque hoc Palatino Schmidius quaedam egregie, alia perperam restituit. Adscripta sunt Scholia et paraphrasis; et in eodem codice insunt quaedam Galeni, Aristophanis et aliorum.

Pal. C. chartaceus, in folio, Palatinae bibliothecae num. 40. continens Olympia et Pythia cum interlineari paraphrasi et scholiis marginalibus. Quem etsi cum Pal. B. quocum nihil fere commune habet, Heynius exigui dicit usus et auctoritatis, tamen non vereor laudare tanquam optimum, quippe nusquam interpolatum ideoque in Olympiis cum Aldo maxime facientem. Quod vero Heynio ob ipsum id ex Aldino libro transcriptus aliquando videbatur, ac rursus aliquando idem, qui Gottingensis: hoc iudicium eo redit, ut omnes ex communi fonte fluxisse sint dicendi: multoque magis etiam Moscoviensium prior consentit cum Aldi textu, nec minus, quam Pal. C. et Gottingensis, alii libri, ut Parisiensis primus, Augustanus alter et ceteri ejusdem familiae. Praeterea Gottingensis etiam ex Nemeis aliquid habet, ab recente quidem additum librario, sed non certe post Schmidium et Sylburgium. Praeterea codex continebat ante Pindarica Sophoclis Aiacem, Electram, Oedipum, post Pindarica Dionysii Periegesin, Lycophronis Alexandram, Oppiani Halieutica cum scholiis, Arati Phaenomena, Homeri Iliadem et alia, quae omnia enumerat Sylburg. Catal. Mss. Grr. bibl. Palat. p. 16. 17. in Monumentis pietatis et litt. Unde quidem apertissimum est simillimo libro usum esse Aldum.

qui eodem volumine Pindarum, Dionysii Periegesin et Lycophronem ediderit et in praefatione Oppianum proxime promiserit.

Bodl. *α*. Liber manuscriptus Bibliothecae Bodleianae num. 731. 89. olim donatus inter alios a Guilelmo Laudo, archiepiscopo Cantuariensi, et collatus ab Oxoniensibus. Continet Euripidis Hecubam, Sophoclis Aiacem, Electram et alia, Hesiodi opera et dies, Theocriti idyllia octo, deinde Iliados *α*, *β* et ante Homerica collocata Pindari Olympia, sed ad vulgarem modum interpolata; et quum parum discreparet a recepto, hoc est, interpolato textu, paucissimae inde notatae sunt variae lectiones. Concinit autem potissimum cum Bodleiano quarto et Augustano primo, Palatinisque primo et altero. Omnibus hujus codicis libris adscripta sunt scholia.

Bodl. *β*. Bodleianus in classe Barocciana num. 46. continens Olympia cum scholiis, quae non multum diversa sunt a nostris, et Pythii carminis primi certe vss. 1—86. secundum vulgatam descriptionem, ubi ultimo loco citatum reperio. In Olympiis ad deteriorem pertinet familiam. Ceterum eidem codici insunt Hesiodi opera et dies, Batrachomyomachia ac Musaei Hero et Leander.

Bodl. *γ*. Bodleianus in eadem classe num. 62. complectens Olympia cum scholiis, Pythia et Nemea I—III. sine scholiis. In Olympiis ei maxime convenit cum Bodl. *β*. in Pythiis cum Aldo, et in his quidem ac Nemeis satis est praestans.

Bodl. C. Bibliothecae Bodleianae donatus a Guil. Laudo, ab Oxoniensibus vocatur C. 71. et continet Olympia cum Pythiorum parte, in quibus ad IV, 367. vulgatae descriptionis ultimum citatur. Et hic quidem non tantum in Olympiis concinit maxime interpolatis, ut Moscoviensi alteri, sed in Pythiis

quoque a metrico nescio quo coniectmis vitiatus est, quamvis cetera haud contemnendus. Hunc in Catalogo Mss. Angliae et Hiberniae eodem anno, quo Pindarus Oxoniensium, edito, non invenio, nisi is est, qui p. 56. inter Laudi libros num. C. 713. 71. refertur, ubi tamen Pythiorum nulla fit mentio.

Bodl. Ms. Hoc nomine Oxonienses notant librum sola Olympia complectentem et cum Bodl. α. et ceteris interpolatorum maxime consentientem. Distinguunt eum diserte a Bodl. C. 71. In Catalogo Mss. Angliae et Hiberniae p. 56. inter Guil. Laudi donaria in armario C. referuntur Pindari Olympia Graece 713. 71. sed non liquet de eo libro, ut ad praecedentem annotavi.

Gott. Codex bombycinus ex bibliotheca Georgiae Augustae, folio minori, vetustate et situ haud parum attritus, Nicandri Theriacis et Alexipharmacis praefixa habens Olympia, Pythia et Nemea I—III. cum scholiis veteribus partim integrioribus, glossis interlinearibus, et notis margini adscriptis, quae petitae sunt ex recentiorum scholiis. Seculo XIII. aut XIV. videtur scriptus esse, et ex Italia allatus est ab Io. Nadlero, Duci Saxon. Coburg. Meinung. olim a consiliis secretioribus et senatus ecclesiastici praeside. Liber est optimae notae, in Olympiis cum Aldo et Pal. C. et purissimo ab interpolatione quoque consentiens. Prima Olympiorum oda a recentiore manu ex alio codice, eoque deteriore, in charta suppleta est, quum in vetusto deperiisset; item Pythiorum ultimi viginti versus secundum vulgarem descriptionem, nec non Nemea, in quibus cum optimis codicibus conspirat. Varietas lectionis ex hoc libro accurate enotata est in Bibliotheca

philol. Lips. 1779—1780. Vol. I, II. Eiusdem descriptionem suppeditat Heynius Praefat. ad Pind. p. 59.

Ciz. Codex Olympiorum chartaceus bibliothecae Cizensis, cuius usum Hermanno concessit Müllerus, rector scholae episcopalis, quae Cizae est. Insunt scholia vetera, sed metrica nulla, nisi ad Ol. II. quae edidit Hermannus in edit. Heynii Vol. III, P. I, p. 205—207. Codex est optimae notae conspirans cum Aldina et ceteris huius generis.

Lips. Liber Olympiorum ex bibliotheca Paullina Lipsiensi. Is dicitur Cizensi longe esse antiquior, scriptus in charta Pergamenae simillima, forma quadrata, cum scholiis recentiorum et glossis interlinearibus, et Theocriti octo prioribus idylliis Hesiodique operibus et diebus, utrisque non sine scholiis. Servatus est pessime, et quaedam folia plane perdita, quorum duo a manu admodum recente in charta sunt restituta. Contulit Hermannus, quem v. ap. Heyn. Tom. III, P. II, p. 396, 397. Codex est interpolatus, ut vel recentiora scholia ostendunt, non tamen toties, quoties Romana et Moscoviensis alter. Eadem prorsus, quae Lipsiensis, continent Pal. A. Bodl. α. et Aug. A. nec discrepant lectiones: ut facile cernatur, hos omnes ex eodem provenisse fonte.

Cygn. Varietas lectionis Olympiorum X—XIV. ab Io. Aloys. Martyni-Laguna accuratissime enotata ex fragmento bibliothecae Cygneae. Incipit ab Ol. X, 122. vulgatae descriptionis, et pertinet ad classem leviter interpolatorum, ut Lipsiensis. Habet autem scholia et vetera et recentia, sed haec minus plena, nempe sine illis additamentis, quibus hanc collectionem auxit criticus inter Graeculos recentissimus.

Guelph. Codex chartaceus bibliothecae Guelpherbytanae nunc suis ornamentis et reditibus privatae, a Car. Dati Nicolao Heinsio Florentia olim dono missus. V. Burckhard. Hist. bibl. Guelph. P. I, p. 218. Complectitur Olympia et Pythia, nullis prorsus scholiis, nullis glossematis; sed nitide atque accurate scriptus est, quanquam a manu satis recente, forma octonaria. In textu Olympiorum refert fere Romanam editionem; at meliores lectiones supra adscripsit partim ipse librarius, partim doctus quidam homo recentior. Ol. VIII, 53. adscriptus est adeo Latinus versus: *Trahit sua quemque voluptas;* et Ol. XIII. supra vocem *καρταίποδ'* adscriptum *bovem.* Atque haec sunt a manu recentissima. In Pythiis facit fere cum Rom. et Gott. Ceterum liber est bonae notae, nec paucas continet optimas lectiones.

Hafn. Liber chartaceus bibliothecae Rostgaardiensis, deinde Hafniensis, forma quadrata, aetate satis recente, nec pulchre scriptus, sed profuse, paginis LXV. complectens Olympiorum I—XIII. undenas autem lineas singulis paginis. Additae sunt glossae interlineares et scholia recentiorum desinentia Ol. X. post metri descriptionem. Emptus est Venetiis a. 1699. Tres priores odas cum eo libro contulit in Heynii usum B. G. Niebuhr, nunc Potentiss. Boruss. Regi a consiliis reipublicae: unde intellexi librum non magni esse pretii. Haud dubie vero ad classem interpolatorum est referendus: quapropter ceterarum lectionum non magnum est desiderium.

Mosc. A. Codex chartaceus bibliothecae typographei synodalis Moscoviensis num. 3. forma quadrata sec. XV. ineunte scriptus, praeter quosdam libellos poëticos continens Olympia sine scholiis, et cum Aldo unus omnium maxime conspirans, neque tamen ita, ut ex Aldina possit descriptus esse, ne-

que haec ex ipso. Contulit cum Frid. Christ. Matthaei; sed nihil inde capere licuit, quod aliunde nondum innotuisset.

Mosc. B. Chartaceus eiusdem fere aetatis, forma octonaria, a Gregorio quodam scriptus, qui in calce haec posuit: *Ἐτελειώθη ἡ βίβλος αὕτη διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Γρηγορίου.* Complectitur Olympia cum scholiis recentiorum passim plenioribus, glossa perpetua et notis quibusdam in margine positis, quae lectionis spectant varietatem; intercidit tamen unum et alterum folium. Quem a Calliergo quodam Moscoviae acceptum Chr. Fr. Matthaei Heynio donavit, hic in bibliothecam Georgiae Augustae intulit; ego vero, quum accuratius inspicerem, mirum quantum interpolatum esse cognovi, sed ex hac ipsa re non mediocrem cepi utilitatem.

Vratisl. A. Codex bibliothecae Rhedigerianae Vratislaviensis memoratus a G. Kranzio Memorabb. p. 88. Eum Kranzius in notitia inedita manuscriptorum bibliothecae Rhedigerianae ita describit: *Codex hic,* inquit, *curiosus et elegans Pindari poëmata integra continet, chartae densissimae et laevigatae, accurata diligentia, charactere denso et distincto, abbreviationibus licet pleno inscripta, sine dubio circa Constantinopolis occupationem. Involucrum ipsum a nostris diversum, Graecum compingendi morem refert, suaque integritate laudari meretur.* Haec ille: sed sola continet Olympia cum scholiis et interlinearibus glossis, multaque in eo cernuntur scripturae vitia. In nonnullis partibus geminas refert lectiones, ut in prima oda, in plurimis autem ad Moscoviensem alteram et ceteros interpolatorum declinat, quod exemplis demonstrare possem permultis, nisi vel eae lectiones, quae in annotationibus a me edentur, eius rei facerent fidem.

VRATISL. B. Codex Olympiorum in eadem bibliotheca eiusdem fere aetatis, sed ita foede scriptus, ut lectu difficillimus esse dicatur. Quum ex variis in primo carmine lectionibus, quae ad me missae erant, nihil fausti augurari liceret, nolui rogare, ut is conferretur, sed tantum in prima oda potiores inde lectiones enotavi.

LEID. A. Est Olympiorum codex chartaceus ex bibliotheca Isaaci Vossii num. 128. quaternis, sed vitiosissime scriptus, addita ab eodem librario interpretatione interlineari, plerumque poëtica et Dorica vocabula communibus explicante, neque vero perpetua, sed ubi nihil obscurum esse videbatur, cessante. In qua reperiuntur quaedam ex scholiis recentibus excerpta, ex quibus, ut ex interlineari annotatione, specimina ad me missa sunt, scholiorum quidem ex Ol. XIII. glossarum vero ex Ol. XIV. sed omnia transcribendi laborem dissuadente recte Wyttenbachio omisit Moserus noster, neque eas animadversiones valde exoptavi, quamquam suam operam benigne offerente Belgico homine Coxio. Videtur fere in modum Palatinorum primi et alterius, Lipsiensis, Vratislaviensis prioris et similium interpolatus esse.

LEID. B. Liber chartaceus eiusdem bibliothecae, num. 135. forma quadrata, complectens Olympia cum scholiis recentioribus, non multum discrepantibus ab impressis, deinde Pythiorum partem sine scholiis usque ad VI, 4. ed. vulg. In Olympiis consentit cum interpolata editione magis quam prior, in Pythiis maxime cum Aldo, Bodl. γ. aliis, ac, si recte relatum est, priore videtur vetustior.

PAR. A. Liber bibliothecae imperialis Parisinae, num. 2403. bombycinus, olim Boistallerianus, continet praeter alios auctores Olympia, Pythia, Nemea usque ad IV, 111. ed. vulg. deinde a Nem. IV, 57. usque ad VI, 74.

Scholia sunt eadem, quae in editis, nisi quod quaedam alia insunt admodum levia: glossae interlineares in hoc, ut in ceteris, nullius sunt pretii. In Olympiis sequitur veterem textum Aldinae et potioris codicum familiae: nec mirum, quum is sec. XIII, hoc est, ante interpolatam recensionem scriptus sit: quapropter omnibus lectionibus per eam illatis caret, neque aliis nisi antiquioribus mendis et librarii vitiis est inquinatus.

Par. B. Chartaceus, num. 2882. sec. XVI. scriptus, forte incidit in eius docti manus, qui eum contulit, et complectitur Pythia integra, deinde Nem. I, 1. — II, 27. et Isthmia IV, 33. — VII, 27. ed. vulg. Qui in Olympiis est Moscoviensis alter, idem fere in Pythiis hic habendus est, quippe plurimis locis a metrico adhibita diligentia interpolatus, ita ut non modo cum Bodl. C. sed cum Erasmo Schmidio, qui eadem via Pindari emendationem tentabat, haud semel consentiat. Ceterum ubi non correctus est, inprimis in Pythiis, optimas servavit lectiones et fluxit manifeste ex bono et antiquo libro. Affinis est in Pythiis praeterea Bodl. *γ.* et mox Gottingensi; cetera Aldinum potissimum textum referunt adeo, ut vel in absurdissimis scripturis ei concinat, ut Nem. III, 15. uterque habet *τὰν* pro *τεὰν,* et vs. 17. *στοκάλῳ ματοδέων* pro *στόλῳ καματώδεων.* Hoc ultimum quum typothetae mendum videretur, putabam eum in Nemeis et Isthmiis ex Aldo descriptum esse: mox tamen, cum intelligerem Parisiensem librum pleraque propria habere, abieci hanc sententiam, et ipsae lectiones a me enotatae aliter habere ostendent. Nempe nunc indicandum est istud mendum ex omissione syllabae *κα* esse natum, quae deinde alieno loco inserta esset in eo codice, ex quibus Par. B. et Aldinum exemplar promanasse statuendum. Illud vero notes, quasdam lectiones a Gerardo Falkenburgio margini Brubachianae editionis allitas et a Mosero

meo mecum communicatas in hoc reperiri codice: de quibus in animadversionibus monebo singillatim.

Par. C. Est codex num. 2884. membranaceus, forma quadrata, scriptus sec. XV. exeunte. Hic solus liber inter Parisienses omnes continet integra Isthmia, ideoque eum saltem in his curavi conferendum. In quibus concinit cum Aldo; sed in calce decem versus ineditos habet subiectos eosdem, qui in binis Florentinis num. 41 et 52. ap. Bandin. Catal. codd. Gr. Bibl. Medic. T. II, p. 201. 210. indicantur, et edentur a me in annotationibus.

Aug. A. Olim Augustanus ap. Reiser. p. 83. nunc inter Monacenses copias num. 470. chartaceus, ut videtur sec. XV. forma quadrata, qui complectitur Theocriti idyllia octo, Hesiodi opera et dies et Pindari Olympia. Recentior manus glossas interlineares exigui pretii intexuit et lectionem a prima manu exaratam passim mutavit vel radendo vel delendo vel corrigendo. Huius libri lectionem ex primo carmine enotatam agnovi inter collectanea excerpta ab Heynio mihi concessa, ubi dicitur idem esse, ex quo Reiskius miserit varias lectiones. Et Heynio quidem aut ex Aldina transcriptus aut ex communi fonte cum Pal. C. et Bodl. C. profluxisse videtur: quam valde miror sententiam, quum ad interpolatam pertineat familiam eandem, ad quam Bodl. α. Lips. Pal. A. B. ac sane etiam Bodl. C. id quod non modo ex iis, quae dixi ad Lipsiensem codicem, sed ex ipsis ab Heynio delibatis speciminibus et ex accuratiore collatione lectionis inter nostras animadversiones edendae apparet liquidissime.

Aug. B. Olim Augustanus apud Reiser. l. l. nunc Monacensis num. 550. continet Pindari Olympia cum scholiis in margine et glossa inter lineas, praeterea nonnullos Orphei hymnos et descriptionem improbae ac probae mulieris

Bulgar. chartophyl. Liber est optimae notae neque interpolatione corruptus.

Aug. C. Olim Augustanus in Reiseri Catalogo p. 81. inter Monacenses notatus num. 565. sed abs quaerentibus meo rogatu ibi non repertus, quem in amissis esse Heynio iam nunciatum erat Augusta Vindelicorum. V. praef. ed. noviss. p. 58. Insunt Nemea integra et Isthm. I, 1—40, ubi librarius scribere desiit, sed sine scholiis. Est sec. XV. octonis, sed ex bono codice transcriptus; in quo quae librarius assequi non potuit, eorum loco vacuo relicto, in manuscripto puncta posuit.

Aug. D. Est codex quaternis scriptus sec. XV. olim Augustanus ap. Reiser. p. 78. nunc Monacensis num. 486. cui insunt Demosthenis orationes aliquot, pars Promethei Aeschylei et tres Pythiae odae priores ac primae Nemeae particula, hae cum scholiis. praeterea Olympiae primae stropha prima, sed sine scholiis. Eundem tractavit Reiskius praef. in Demosth. p. LXIX. LXX. et recte Heynius arbitratus est, ex hoc Schmidio varias lectiones trium Pythiorum carminum priorum misisse Dav. Hoeschelium, quum eo tempore nondum alius in Augustana bibliotheca Pindari liber exstaret. Codex est non malae notae, quanquam collatio, qua usus sum, parum est accurata.

Aug. E. Olim Augustanus ap. Reiser. p. 79. nunc Monacensis num. 492. praeter Aristophanis comoedias aliquot continens scholia in Isthmia et particulam Nemeae odae I. vs. 1—58. ed. vulg. cum scholiis.

Ven. A. Codex Venetus bibliothecae Marcianae num. 444. olim Bessarionis Cardinalis, chartaceus, quaternis scriptus sec. XV. in quo Olympia glossis interlinearibus distincta tractis ex scholiis Thomae Magistri et Manuelis Moschopuli. Additae sunt Pythiorum odae quatuor priores cum scholiis nonnullis.

Hic quum ad classem deteriorem pertineat, praeter primam Olympicam nolui eum ulterius conferri.

Ven. B. Eiusdem bibliothecae num. 465. olim Bessarionis, chartaceus, quaternis scriptus sec. XV. in quo Olympia et Pythia sine scholiis. Bonus liber est in Olympiorum prima, cuius lectiones habeo: in Pythiis eum passim cum Bodleianis, Gottingensi, Parisiensi altero, inprimis autem cum Guelpherbytano vidi consentientem, qui prorsus eadem et similiter sine scholiis complectitur. Interpolatione turbatus non est.

Ven. C. Bibliothecae Marcianae num. 466. Bessarionis, chartaceus, quaternis scriptus sec. XIV. in quo sunt Olympia cum glossis interlinearibus et scholiis editis inter recentiora. Ad interpolatos igitur referendus est, nec collationem habeo quam primae odae.

Ven. D. Num. 475. olim Bessarionis eiusque iussu descriptus, membranaceus in folio, sec. XV. in quo inter Aristophanem et Lycophronis Alexandram Pythia et Nemeorum tria priora carmina integra cum parte quarti continentur. Scholia sunt vetera, inedita pauca; quae differunt a vulgatis, eadem fere sunt quae in Gottingensi, ut Morellius notat collato scholio, quod ex hoc depromserat Heynius ed. pr. Latin. p. 125. Concinit igitur maxime cum Gottingensi, qui eadem fere carmina habet, nisi quod in tertio Nemeorum deficit; deinde cum Bodl. γ. Aug. E. Par. A. etiam cum Aldo, rarius cum Romana. Ceterum, quod memorabile est, Venetus quartus desinit Nem. IV, 111. ed. vulg. ubi et Par. A. finitur, exceptis paucis versibus ex Nem. VI. Parisiensi subiectis; ideoque proxime affines esse probabile est, firmantibus id lectionibus, quamquam non ita inter se conspirantibus, ut alter possit ex altero transcriptus videri.

Ven. E. Num. 478. Bessarionis, chartaceus, quaternis scriptus sec. XV. continens Olympia cum scholiis Thomae Magistri et Manuelis Moschopuli. Itaque est ex interpolatis, neque eum ultra primam Olympicam conferri volui.

Ven. F. Codex bibliothecae Marcianae, post indicis impressionem illatus, sec. XV. quaternis scriptus manu Caesaris Strategi Lacedaemonii, quem Montefalconius in Diar. Ital. p. 48. (cf. eiusdem Palaeogr. Gr. p. 82.) putat e numero fuisse Graecorum, qui a Laurentio Medice Florentiam evocati sunt, ut codices conscriberent. Insunt Olympia et Pythia cum scholiis veteribus iisdem, quae Veneto quarto, adeoque Gottingensi et Parisiensi primo continentur. Liber est optimus tum in Olympiis, ut apparet ex collatione primae odae, tum in Pythiis, ubi cum Ven. D. passim, licet non omnibus locis, cum Gott. Par. A. et aliis consentit, idque cum Par. A. vel in manifestis vitiis.

Ven. G. Codex chartaceus, quaternis scriptus sec. XVI. olim bibliothecae ss. Ioannis et Pauli, nunc Marcianae, continens Olympia et Pythiorum quatuor priores odas sine scholiis: ex quo excerptis primae odae lectionibus sum usus. Consentit maxime cum Ven. C. E. nec magnae est auctoritatis.

Med. A. Ex novem bibliothecae Mediceae libris duos, qui integrum Pindarum continent, cum Nemeis et Isthmiis conferendos curavi. Prior num. 41. ap. Bandin. T. II, p. 201. ap. Montefalcon. p. 307. membranaceus est sine scholiis, et in fine habet novos versus eosdem, qui in Parisiensi tertio reperiuntur. Conspirat autem cum Aldo et Parisiensium altero, et in Isthmiis inprimis cum tertio etiam Parisinorum et altero Mediceo. Scriptus est sec. XVI. et adiecta habet Hesiodi opera et dies, ut alii bene multi.

Med. B. Num. 52. ap. Bandin. p. 210. ap. Montefalcon. p. 308. chartaceus, sec. XIV. scriptus cum scholiis, quae usque ad vs. 157. (vulg.) ulti-

mae Isthmiae procedunt, novisque versibus iisdem. Huius lectiones consentiunt scholiastae, in Nemeis Gottingensi, Veneto quinto, Parisino primo, Bodlei. γ. partem tantum Nemeorum complexis, sed per totam collectionem tertio Augustano. In Isthmiis Aldinam refert ceterosque libros, nisi quod ad Scholiorum lectionem propius accedit, et aliquoties ad Romanam. Adiecta sunt Theocriti idyllia, Lycophronis Alexandrae fragmentum aliaque plurima, quae apud Montefalconium et Bandinium reperies enumerata.

Iam si de fontibus scripturae quaeras, posthabitis, ut dixi, ceteris editis exemplis hos libros interrogandos respondeo: quippe in iis, quae Ceporinus, quae Stephanus, quae Schmidius aliique intulere nova, non auctores hos veteris lectionis atque testes habes, sed coniectores sua promentes commenta, examinanda illa rationibus nec prius in ullo habenda numero, quam certis argumentis confirmaveris. Ac sane, quum nonnulla vere divinaverint, plura ex scholiis ducta reposuerint, passim genuinam sunt lectionem assecuti. At ex codicibus ii potissimum sunt sequendi, qui recensionem praebent ab interpolatione puram, nec, quamvis magnam eorum scriptura difficultatem habeat, nisi idoneis ex causis ab ea recedendum est. Quod vero Nemeorum libri pauciores, Isthmiorum longe paucissimi sunt, hoc nihil impedit, quominus hae Pindaricae Periodi partes ad parem integritatem restitui queant, propterea quod, quo plura Olympiorum Pythiorumque supersunt scripta exemplaria, eo sunt a criticis magis vitiata et interpolata. Accedit, quod eiusdem classis codices multis locis ita consentiunt, ut pro uno sint archetypo: quamquam, ubi plures sunt libri, ut in Olympiis et Pythiis, familiae multo possunt certius distingui, lectionumque auctoritas tutius aestimari: ut iniquus sit, qui librorum comparationem supervacaneam exprobret. His vero coniungenda sunt scholia, in-

primis vetera, quae antiquissimas maximamque partem praestantissimas tenent lectiones, atque adeo inter primarios sunt Pindaricae scripturae fontes referenda. Nec prorsus infructuosa fuit locorum a veteribus citatorum collectio; maiorem autem fructum attulere glossae veteres, praesertim Hesychius, quod divinavit in praefatione sua Heynius, etsi ad Nem. XI, 21. nullas aut raras (hoc vere) apud Hesychium Pindaricas esse glossas scripsit.

Copiis instructus his, emendatiorem longe textum mihi videor consecutus esse, dum librariorum vitia post veteres criticos illata, nonnulla etiam ante hos ipsos commissa, dum veterum atque recentium grammaticorum interpolationes ieci, dum antiquas lectiones multas postliminio reduxi, obscuris locis exigua saepe facta mutatione lucem attuli, dum turbatos expedivi numeros, integravi mutilos, definivi incertos. Sed in eiusmodi opera quis est qui dicere ausit, a sese omnia esse absoluta, aut postulare, ut unus perficiat, vix quae multorum coniuncta studia aliquot lustrorum spatio complecti queant? Nam si ulla in re, certe in his litteris dies diem docet, ut perdideris, quem sine linea transmiseris. Igitur si haud pauca superesse nonnulli indicabunt, habebo equidem, quo me consoler: modo ne iis immorentur, quae tacite improbanda censueramus, ac nebulas umbrasque, fallacia veritatis simulacra, pro vivo amplectantur ac vigente corpore; quod genus Ixionum in nostris litteris, quam in prisca fabula, et frequentius est nec parum felicius. Sed haec mittamus, ne delabamur eo, ut hac de re invidiosius putemur disputasse quam verius.

Venio nunc ad duo alia ab huius praefationis consilio non aliena, ad mutatos et maximam partem amplificatos versuum modulos, et ad recte scribendi rationem, quam *ὀρθογραφίαν* appellare solemus, dialectique Pindaricae

restitutionem: utrumque plurimis dubium visum; nos in altero, quod nunc refert, liquere, quod ambiguum est, leve esse censemus: alterum et exile est et abstrusum, multamque habet non tam rerum verborumque, quam syllabarum et apicum ieiunam subtilitatem. Et numerorum quidem veram descriptionem tantis olim tenebris oppressam fuisse non mirabitur is, qui viderit, quantopere in distinguendis versibus variaverint librarii, quique de optimorum inter Alexandrinos criticorum in lyricis metris nimia imperitia coniecturam fecerit ex mirifico ipsius Aristarchi commento in scholiis ad Pyth. III, 25. commemorato. Longo deinde intervallo non contemnendam salutem Pindaro attulere Godofredi Hermanni commentationes metricae, quibus ad inveniendos poetae numeros munivit viam, non tamen sublato pravo more integra vocabula inter duos versus distrahendi; quod quam temere fieret, in vernaculo libello hac de re edito primus demonstravi: needum id factum poenitet: dum rei veritatem agnoscant, alii inventionis honorem sibi scilicet vindicent; equidem acquiescam in eiusdem viri iudicio, qui in praefatione ad Euripidis Herculem furentem: „Licebit, opinor, inquit, Boeckhium huius rei auctorem citare, qui non promiserit se de ea re disputaturum, sed disputaverit: quum praesertim nihil causae sit, quare quis alium meliora allaturum fuisse coniiciat.“ Nunc igitur, postquam in versuum mensura et ambitu definiendo satisfactum est, nihil restat agendum, quam ut numerorum interior natura et quasi tenor accuratius explicetur: quam quidem rem, quum altioris sit indaginis, neque pertractare nunc licet neque paucis tangere. Quid vero est, quod ego de metris disserere hic occeperim, qui ipse fatear, non posse ea hisce circumscribi praefatiunculae angustiis? Nempe nullam prorsus numerorum fecissem mentionem, nisi ab eodem Hermanno in eadem Hercu-

lis furentis praefatione mota esset dubitatio, utrumne divisos in plures versus integros numeros, vel distractis vocabulis, typis describere praestaret. „Nam si qui, inquit, tam longi versus sunt, ut usitatos chartae modulos excedant, quid tum fiet? Utrumne librorum formam ad monstruosam latitudinem diducemus, an, servatis chartarum mensuris, prosae orationis perpetuitatem scribendo imitabimur?" „Nam, addit, apud dramaticos quidem poetas quum alii inveniuntur praelongi versus, tum haec quoque, quae systemata vocari solent, nihil nisi numeri sunt versum efficientes unum." Et deinde: „Eiusmodi systemata saepe tam longa sunt, ut, quum uno versu comprehendi nequeant, in plures dividendi sint, quod haud raro, nisi numerorum naturam obscurare velis, non potest aliter, quam distrahendis vocabulis fieri." Prudenter sane haec dicta sunt, nec quisquam, credo, reluctabitur in scenicis quidem, ut ait, poetis; sed apud Pindarum, qui tanta non habet systemata, pauci numeri uno versu scripti quaternariae chartulae formam ita excedunt, ut prosam orationem scribendo imitari necesse sit, nisi in mediis vocabulis dividere versus velis: quapropter haec ipsa chartae forma placuit prae octonaria. Atqui non hoc egi, ut nulla prorsus vox distraheretur, sed ut numeri unius versus serie decurrentes ita describerentur, ut appareret, unum eos non plures efficere versus. Alia res est, ubi longiora sunt systemata, in quibus, ne prosae orationis speciem praebeat scripturae perpetuitas, pro pedum ratione et mensura numerus in plures dispescendus erit versus. Sed tota haec cura vereor ne typothetae magis quam grammatici esse merito putetur. Aliam tamen eamque multo graviorem causam, quare, qui numero unus versus est, saepe, etiamsi non ita longus sit, in plures versus dividendus videatur, Hermannus affert hanc: „quod, quo quis versus ex difficilioribus eoque magis

ambiguis numeris sit compositus, eo magis sit consentaneum, his numeris recte dissociandis lectorem vel admoneri, ut recte versum legat, vel tamquam vi quadam impediri, ne male legat." Hoc argumentum, extrinsecus, non ex ipsa re petitum, non tantum apud me valet, ut germanam carminis rationem obscurari patiar disiunctis, integrorum numerorum instar, versuum membris. Nam qui Pindarum leget, ab eo postulabo, ut singularum odarum metra ex praefigenda notis numerorum delineatione cognoscat, antequam ad lectionem accedat: quod quum facillimum sit, non opus est, ut alio subsidio callido lectori succurras: hebetiores aures ad percipiendos numeros frustra cogas. Adde quod passim, ubi finiatur versus, certis argumentis evinci potest; quales sint numeri, non potest: atqui, si versum numerorum ratione habita in plures dividere voles, necesse erit, ut numeri naturam et rationem prorsus perspectam habeas. Quid vero, quod, quum singulos versus ordines in plures versus distinguere coeperis, ubi consistendum sit, haud poterit facile intelligi? Ita, ut levissimo utar exemplo, si Pyth. IV, str. 2. 5. sic distinguas:

στᾶμεν εὐίππου βασιλῆϊ Κυράνας,
ὄφρα κωμάζοντι σὺν Ἀρκεσίλᾳ,
Μοῖσα, Λατοίδαισιν ὀφειλόμενον Πυ-
θῶνί τ᾽ αὔξῃς οὖρον ὕμνων,

quidni ita potius scribas:

στᾶμεν εὐίπ-
που βασιλῆϊ Κυράνας,
ὄφρα κωμά-
ζοντι σὺν Ἀρκεσίλᾳ,

Μοῖσα, Λατοί-
δαισιν ὀφειλόμενον Πυ-
θῶνί τ' αὔξῃς οὖρον ὕμνων.

Metra certe sic optime discernentur: quamquam nescio an etiam magis fierent plana, si pedes singuli lineolis interstinguerentur, et, qualis esset pes, appingeretur, scilicet ut carminis voces tam commode metiri suis temporibus posses, quam musicos sonos, in quibus recepta hac aetate mensurae notatio singulos pedes, quos tactus vocant, interposita disiungit linea! Tali Pindaro qui delectaretur (delectabitur enim nemo), eius quidem sensus a nostro esset remotissimus.

Dialecti in Pindari carminibus reperiri discrepantiam, Hermannus notavit in eximia dissertatione ante hos duos annos de ea re edita, diversarumque formarum sonos numerorum modorumque varietati attemperatos esse monuit. In qua re, plena periculosae aleae, huius viri sententiam ita secutus sum, ut in reponendis dialectorum formis librorum potissimum spectarem fidem, et eorum, quae mutavissem, in notis redderem rationem, exceptis iis, quae in praemittendo de metris modisque tractatu disputabo summatim. Huius loci est de dialecto praemonere pauca, quae alibi dici commode non possunt. Nam praeterquam quod pro diversa numerorum natura alias et alias a Pindaro positas formas reperimus, non eandem in Olympiis, eandem in Pythiis, Nemeis, Isthmiis observatam videmus normam. Ita Doricum participium primi activi aoristi in *αις* desinens in Olympiis nullum extat secundum libros, nisi Ol. I, 77. *ὀλέσαις* apud Gregorium Corinthium, et III, 17. *πείσαις* in cod. Gott. sed ab recente manu: nam quod II, 100. est *τανύσαις*, et IX, 15. *αἰνήσαις*, optativi sunt hi, non participia videbuntur. Contra in Pythiorum codicibus

Doricae formae sunt frequentiores: in Nemeis atque Isthmiis, si primam Nemearum exceperis, multo rarius in libris deprehendes vulgatam. Hoc quam vim habeat, in Specimine emendationum explicui. Quum enim alterutrum falsum esse necesse sit, utrumne in Olympiis, an in ceteris Pindaricae Periodi partibus erratum credemus esse? Potius quidem in unis Olympiis, in quibus quam licenter recentium Graecorum libido sit versata, aliunde novimus: Pythia namque, et multo magis Nemea atque Isthmia, interpolationem minus experta sunt. Igitur novae aetatis grammatici, quum invaluisset opinio, quam etiam Gregorius p. 5. sequitur, Pindarum communi usum esse dialecto, Doricas formas complures ex Olympiorum quidem manuscriptis sustulerunt: in Pythiis vero, et maxime in Nemeis et Isthmiis poetae dialectus servata est religiosius. At participii terminatio in *αις* etiam alia commendatur ratione: quippe ubicunque longa vocalis ante *Σ* orta est ex absorpta littera *N*, ibi Pindarus huic substituit vocalem *I*, ut *λέγοντσι, λέγουσι, λέγοισι*; *τυχόντσα, τυχοῦσα, τυχοῖσα*; igitur quum *πείσας, ὀλέσας* et similia nata sint ex plenioribus formis *πείσανς* sive *πείσαντς πείσαντος, ὀλέσανς ὀλέσαντος*, ut *amans amantis*, postulabat constantia, ut *πείσαις* et *ὀλέσαις* scriberetur a nostro poeta. Quapropter Doricum hoc participium omnibus locis reposui, exceptis solis verbis in *μι* desinentibus, in quibus littera *α* non ad terminationem, sed ad radicem pertinet, et acuto notatur accentu, quum in ceteris sit gravis; quamquam enim dicitur *στὰς στάντος*, ut Latinis *stans stantis*, assumpta in genitivo littera *N*, et *θεὶς θέντος*; mutata *N* in litteram *I* in primo casu, tamen non ausus sum *σταὶς σταῖσα*, aut *βαὶς βαῖσα*, ut *θεὶς θεῖσα*, usquam scribere, praesertim quum talia nullus liber ullo loco suppeditet: nam Nem. VI, 53. *καββαὶς* Pauwii

E

erat commentum. Non diversa formarum βλέφαρον et γλέφαρον est ratio. Commune illud Ol. III, 12. omnes libri tenent pertinacissime: sed Pyth. I, 8. Ald. Gott. Leid. B. Par. A. B. Bodl. β. γ. C. Ven. F. et a prima manu Ven. B. et IV, 121. Ald. Gott. Rom. Leid. B. Bodleiani, deinde Pyth. IX, 25. Par. B. postremo Isthm. VII, 45. Ald. Rom. et credo alii Doricum habent γλέφαρον. Cf. Eustath. ad Odyss. *E*, p. 225. 19. ed. Basil. Cui igitur dubium, quin γλέφαρον constanter scripserit Pindarus? Multa praeterea ad antiqui Graeci sermonis usum certis reduxi argumentis: ut, quod nullo iam loco reperies ἥκω pro germano ἵκω ex libris non interpolatis restituto, nullo θέλω, sed semper ἐθέλω, semel tantum ἐκεῖνος, ceteris locis κεῖνος, neque usquam κἀκεῖνος sed καὶ κεῖνος, et huiuscemodi plura, quorum in notis reddam rationem. In aliis vocabulis, de quibus quid statuendum sit, nondum liquet, a librorum lectione non recessi. Notabilem apud Pindarum in usu voculae νιν sive μιν inconstantiam in hac quoque reperies editione, quod utrumque admisisse poetam credo, neque id promiscue, sed rationibus nescio quibus nunc hoc nunc illud praeferentem: id unum probe intelligere mihi visus sum, nusquam eum μιν dixisse post vocabulum in litteram *N* desinens. Igitur invenitur Ἰστρίαν νιν, τῶν νιν, κρεῶν νιν, non Ἰστρίαν μιν, τῶν μιν etc. quam ad normam non dubitavi corrigere ea, in quibus legebatur aliter. Cetera exponam in notis ad Ol. IX, 84.

In nonnullis huius generis quaestiunculis magis etiam fluctuabat iudicium, et angebat me quodammodo consilii inopia meaque inconstantia, nisi summi ingenii hominem, Frid. Aug. Wolfium in absolutissima illa Homericorum carminum recensione reperissem fatentem, sibi quoque, etsi non sine cura in his minutiis versato, quaedam adhuc ex vulgari nostrae aetatis usu to-

lerata displicere, in quibus ad morem maiorum rediisse satius esset (p. LXVII).
Ita haerebam in eo, utrum *ἄεθλος* omnibus locis, etiam ubi disyllaba vox est, an ibi tantum, ubi trisyllaba, sit scribendum: utrum constanter *ἀέκων*, *ἀέλιος*, an pro metri ratione modo sic, modo *ἄκων*, *ἅλιος*, et eius generis alia: in quibus, felices sint, qui nihil videant difficultatis. Paucissimi sunt loci, ubi non unus aut alter ex libris ab interpolatione puris solutam praebeat formam: contracta vero correcta praecipue occupavit exemplaria; itaque priorem scripturam germanam, alteram spuriam iudicandam esse existimo. Quod suboluit, credo, Kuithano, qui in libello lepidarum pleno nugarum hoc quidem scite videtur perspexisse, duplicem Pindaricorum librorum esse familiam, et scribendorum vocabulorum rationem in altera antiquiorem, in altera recentiorem: tamen, ne quid dicam arrogantius, licebit dubitare, an is in eadem prorsus, qua ego, fuerit sententia. Iam quum haec ita statuam, mirabuntur fortasse nonnulli, quibus causis adductus *ἄθλον* tot locis reliquerim, *ἄκων* Ol. XI, 50. non reliquerim, cur Ol. IX, 15. damnaverim *ἐφάψῃ*, cur ib. 63. *Ὀπόεντος* scripserim, et alia: sed singularia pauca reduci ad antiquam rationem posse arbitrabar, scripturam toties redeuntem quam *ἄθλον*, prorsus eiicere religioni ducebam. Nempe in his rebus ubi summum quaeras scripturae consensum, nimia audacia utaris necesse est; at nobis timidioribus mediam quandam viam sectari tutissimum. Nam quamvis ingeniose ac solerter hoc agas, quod doctissimum censorem Wolfiani Homeri in Act. litt. Ien. 1809. num. 243 sqq. fecisse fateor: tamen ut haec nova in textu reponantur, abhorret animus.

Alia nobis obiecta dubitatio est in augmentis verborum addendis aut demendis: quae res nec apud Homerum expedita in Pindari carminibus maiorem

E 2

habet ambiguitatem, quod scholiorum ope destituti ne criticorum quidem veterum novimus sententias. Constanter prope augmenta adsciscunt verba, abiecta per apostrophum praecedentis vocis brevi vocali, ut δένδρε' ἔθαλλεν, Ἕκτορ' ἔσφαλε, ἐλισσόμεναί μ' ἔπεμψαν: quapropter, ubi in hunc usum peccatum reperi, emendationem licere putavi, nisi si aliam causam augmenti omissio habere videretur, ut Ol. VII, 34. ἔνθα ποτὲ βρέχε, et ibid. 55. χθόνα δατέοντο, Pyth. IX, 70. δὲ μίγεν, Nem. III, 46. αἰσθμαίνοντι κόμιζεν, Isthm. IV, 44. Ἕκτορα πέφνον. Ceterum nec in hac re dissentio ab Wolfii iudicio, quum dicit: „Constanti quidem cura res parum digna erat, neque amanuensem habebam, cui laborem imponerem.“ Omnino enim, si librorum lectiones inter se comparo, ac quam late apud Graecos, etiam apud Pindarum, ut olim demonstrabo, synizesis patuerit, considero; prorsus ita videtur, veteres poetas neque augmenta praecidisse, neque ultimam praecedentis verbi vocalem in scribendo abiecisse, sed ut Romanos, in recitatione tantum et cantu elisisse vocalium alterutram; apostrophum autem, quo in scriptura utimur, grammaticis deberi, quorum curam si Latina lingua tam mature quam Graeca esset experta, in Romanis quoque poetis, opinor, elisio ignoraretur vocalium. Hinc in Pindari manuscriptis pluribus etiamnum reperitur, τίς γὰρ ἀρχ' ἐδέξατο, pro recepto τίς γὰρ ἀρχὰ δέξατο, atque invicem ἔργα θέλων pro meliori ἔργ' ἐθέλων: neutrum a poeta profectum arbitror, qui, credo, scripserat: τίς γὰρ ἀρχὰ ἐδέξατο atque ἔργα ἐθέλων, neque Ἱπποκλέᾳ θέλων et θανάτῳ πόρεν, sed Ἱπποκλέᾳ ἐθέλων ac θανάτῳ ἔπορεν. Quo concesso concidunt ex parte ea, quae contra apostrophi admissionem post vocalem in Homericis carminibus dixit acutus censor l. l. p. 131. In temporali augmento minor est inconstantia; nec

dubia potest res esse nisi in verbis primam syllabam vel sine augmento longam habentibus. Horum aliis additum invenitur augmentum, ut *ὥρμασεν, ὤρθωσεν, ᾤκει, ᾤκησαν, ὦρσεν, ὦρτο, ᾤχετο,* quorum ad normam corrigenda fuerunt *ᾤχοντο, ὤρνυεν, ὤτρυνον,* pro vulgatis *οἴχοντο, ὄρνυεν, ὄτρυνον*: in aliis omittitur, ut in *αἴμαξε, αἴτει, αἴτεον, καταίθυσσον, αἴνησα, αἴνησεν, αἴνησαν, καταίνησεν,* unde correxi *καταίσχυνε* pro corrupto *κατῄσχυνε*: nec libri adversantur his emendationibus.

Orthographiam secutus sum fere eam, quae in Wolfiana Homeri editione obtinet, quamquam nonnulli nunc quaedam aliter solent scribere. Dawesius et in praefatione ad Hecubam Porsonus *κἄπειτα, κἀγὼ, χὠπόθεν* sine subscripto *I* scribendum praecipiunt: idque manuscriptorum fide: tamen usitatiorem secutus sum rationem, quia ne haec quidem ratione caret. Wolfius in splendidioribus Homeri exemplaribus distinxit *τὰ πρῶτα, res primas*, et *ταπρῶτα, imprimis*, in adverbiis articulum cum ipso iungens vocabulo, idque in praefatione sibi quam vulgarem scribendi modum magis probari fatetur, reprehendente censore p. 174. sed iniuria, quum et scripti libri veteresque editiones hoc discrimen agnoscant et testis omnium locupletissimus Pindarus ipse, Ol. II, 93. *τόπαν* dicens ultima brevi; nam si divisum *τὸ πᾶν* legitur, quod *τὸ πὰν* scribendum esse putant, non poterit *πᾶν* sive *πὰν* corripi: at in coniuncto *τόπαν* ultima suo iure brevis est, ut in similibus *ἅπαν, πάμπαν, ἔμπαν, τοπαράπαν, πανήγυρις* aliisque. Itaque etiam *τοπρῶτον, τονῦν, τολοιπὸν, τοπολλάκις, ταπολλὰ* edendum: abs quo usu si descivi usquam (et video sane descitum aliquoties), id feci imprudens. *N* paragogicum in fine versuum, ut in epicis, sic in his lyricis carminibus addendum censui: in mediis versibus ante mutam et liquidam ad augendam syllabae mensuram non usum eo esse Pindarum, fidem

facit omnium librorum consensus constantissimus. Utrum ad producendam brevem ante vocabulum a consonante incipiens adhibendum sit necne, dubium videri potest ibi, ubi metrum ancipitem admittit: sed qui numeros poetae calleat, in quibus odis carminisve generibus brevem, in quibusque longam praeferat, facili opera dignoscet. Quae observatio etiam in aliis valet vocibus; utrum enim Ὀλυμπία an Οὐλυμπία, et κλυτὸς an κλειτὸς legendum sit, passim non aliunde quam hinc diiudicare licet.

Postremo quum ne interpunctionis quidem et accentuum curam editore indignam esse arbitrarer, illam partim ita institui, ut sermonis perspicuitatem adiuvaret, ideoque multis locis, ubi magis obesse intellectui quam prodesse videretur, minorem distinctionem sustuli, parcius addidi; partim a novitio distinguendae orationis more propius accedere ad veterem tentavi, maiusculis etiam litteris perraro utens. In quo si recensionem parum constantem deprehenderis, editoris voluntati rogo ignoscas; quin etiam tuo me, benevole lector, commodo consulere eo voluisse tibi persuadeas: nam si in universa interpunctione antiquam simplicitatem repetere studeas, de eius utilitate multum detrahas necesse est. Diastolen modo positam modo omissam ab operis doleo. In accentu semel fui audax Pyth. II, 87. ubi λάυρος pro vulgato λάβρος scripsi ob libri auctoritatem digamma agnoscentis ac similitudinem vocis ἀυάτα: quamquam hoc non fecissem, nisi Pythium carmen secundum tot haberet singularia. Nem. V, 35.

ὁ δ' ἐφράσθη κατένευσέν τέ οἱ ὀρσινεφὴς ἐξ
οὐρανοῦ Ζεὺς, ἀθανάτων βασιλεὺς,

an ἐξ acuto notandum sit, ambigo: caret enim accentu, quod est procliticum; sed quum proclisin hoc loco impediat numeri finis, nescio an accentum assu

mere debeat. Nolui tamen edere ἔξ, ne posito accentu praepositio nimis disiungeretur a genitivo suo *οὐρανοῦ*, eamque accentus rationem postposito ἔξ, ut in dictione *οὐρανοῦ ἔξ*, arbitratus sum relinquendam. Ol. I, 10. 75. scribendum *Ἀγλαοτρίαιναν* et *Εὐτρίαιναν*, restituto in antepenultima accentu, qui, non meo vitio, migravit in penultimam. Sed talia, si forte plura reperiantur, ac praeterea paucas quasdam Heynianae lectionis varietates in margine casu omissas in notis indicabo accurate. Quod vero haec editio, quantum video, quum in ceteris, tum in accentuum ratione nullis laborat typothetarum erroribus, gratiae habendae sunt doctissimo Schaefero, cuius felix, quam rei typographicae impendit, industria toties aliorum celebrata est laudibus, facile ut mea careat praedicatione non tamen negligenda mihi, quo animum tester officii haud immemorem.

Sed contrahenda vela sunt, neque exspatiandum in rebus, quibus vereor ut multi gaudeant. Nam tangere volui singula, non adhibita diligentia pertractare et absolvere. Quodsi omnia huc congerere vellem, praefationis excederem modum; ac gratiora haec videbuntur per animadversiones sparsa quam in acervum coacta. Itaque nec animus est, ex aliorum meisque notis causas nunc promere, quibus adductus undecimum Olympium carmen ante decimum collocaverim, et Isthmiorum tertium ac quartum in unum coniunxerim. Inscriptiones grammaticorum esse certum est: itaque in iis constituendis praeter librorum fidem meum secutus sum iudicium. Universam periodum quadripartitam *Ἐπινικίων* nomine vocant Graeci: nec Latini possunt melius (Sueton. Ner. 13.); singulae partes modo *Ὀλύμπια, Πύθια, Νέμεα, Ἴσθμια*, modo *Ὀλυμπιονῖκαι, Πυθιονῖκαι, Νεμεονῖκαι, Ἰσθμιονῖκαι* appellantur: ex quibus illud titulorum genus Latinis relinquendum putavi; hoc tum antiquitatis colore quo-

dam, tum Apollonii Dyscoli, Athenaei aliorumque veterum grammaticorum auctoritate, recentiorumque Graecorum usu frequentissimo commendatur. Postremo criticorum *διαιρέσεις, ὀγδοάδας, δυωδεκάδας* (Nem. II. IX. Isthm. VII.) induxi strophasque nominavi, quum duae posteriores vel metricis confirmentur argumentis: in aliis carminibus, ubi nullae sunt epodi, stropharum autem par est numerus, ut Ol. XIV. Pyth. VI. XII. Nem. IV. ambiguum videri poterat, utrum alternent strophae et antistrophae: sed strophas omnes appellandas esse odae ostendunt impari stropharum numero decurrentes.

Haec fere erant, quae in ipso introitu ac quasi vestibulo Pindarici operis nobis dicenda proposueramus. Non est hoc, satis scio, *ἀρχομένου ἔργου τηλαυγὲς πρόσωπον*, quod Noster pangendum praecipit, neque aureae sunt hae columnae praeclarissimo Thebani vatis sacrario praefixae: sed nihil nunc egi aliud, quam ut summatim percurrerem, ad quae in recensendo poetae textu mentem advertissem; ut vero digniora eruditorum plausu in continuato libro olim afferrem, susceptoque editoris muneri pro viribus aliqua ex parte satisfacerem, et hactenus dedi operam, et, si quid in me est, quo placere doctis possim, posthac dabo impense.

Scrib. Berolini ipsis Kalendis Maiis a. MDCCCXI.

Ο Λ Υ Μ Π Ι Ο Ν Ι Κ Α Ι.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Α'.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩι

ΚΕΛΗΤΙ.

Ἄριστον μὲν ὕδωρ, ὁ δὲ χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ Στρ. α'.
ἅτε διαπρέπει νυκτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου·
εἰ δ' ἄεθλα γαρύεν
ἔλδεαι, φίλον ἦτορ,
μηκέθ' ἁλίου σκόπει
ἄλλο θαλπνότερον ἐν ἁμέρᾳ φαεννὸν ἄστρον ἐρήμας δι' αἰθέρος·
μηδ' Ὀλυμπίας ἀγῶνα φέρτερον αὐδάσομεν·
ὅθεν ὁ πολύφατος ὕμνος ἀμφιβάλλεται
σοφῶν μητίεσσι, κελαδεῖν
Κρόνου παῖδ', ἐς ἀφνεὰν ἱκομένους
μάκαιραν Ἱέρωνος ἑστίαν,

6. φαεινὸν 10. ἱκόμενοι

θεμιστεῖον ὃς ἀμφέπει σκᾶπτον ἐν πολυμάλῳ Ἀντ. α'.
Σικελίᾳ, δρέπων μὲν κορυφὰς ἀρετᾶν ἄπο πασᾶν·
ἀγλαΐζεται δὲ καὶ
μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ,
οἷα παίζομεν φίλαν
ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ τράπεζαν. ἀλλὰ Δωρίαν ἀπὸ φόρμιγγα πασσάλου
λάμβαν', εἴ τί τοι Πίσας τε καὶ Φερενίκου χάρις
νόον ὑπὸ γλυκυτάταις ἔθηκε φροντίσιν·
ὅτε παρ' Ἀλφεῷ σύτο δέμας
ἀκέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων,
κράτει δὲ προσέμιξε δεσπόταν,

Συρακόσιον ἱπποχάρμαν βασιλῆα. λάμπει δέ οἱ κλέος Ἐπ. α'.
ἐν εὐάνορι Λυδοῦ Πέλοπος ἀποικίᾳ·
τοῦ μεγασθενὴς ἐράσσατο γαιάοχος
Ποσειδᾶν, ἐπεί νιν καθαροῦ λέβητος ἔξελε Κλωθώ,
ἐλέφαντι φαίδιμον ὦμον κεκαδμένον.
ἦ θαυματὰ πολλά, καί πού τι καὶ βροτῶν φάτιν ὑπὲρ τὸν ἀλαθῆ λόγον
δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις ἐξαπατῶντι μῦθοι·

χάρις δ', ἅπερ ἅπαντα τεύχει τὰ μείλιχα θνατοῖς, Στρ. β'.
ἐπιφέροισα τιμὰν καὶ ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν
ἔμμεναι τοπολλάκις.
ἁμέραι δ' ἐπίλοιποι
μάρτυρες σοφώτατοι.
ἔστι δ' ἀνδρὶ φάμεν ἐοικὸς ἀμφὶ δαιμόνων καλά· μείων γὰρ αἰτία.

24. *παρ' εὐάνορι* 28. *θαύματα* Ibidem *βροτῶν φρένας ὑπὲρ τὸν ἀληθῆ*

υἱὲ Ταντάλου, σὲ δ', ἀντία προτέρων, φθέγξομαι,
ὁπότ' ἐκάλεσε πατὴρ τὸν εὐνομώτατον
ἐς ἔρανον φίλαν τε Σίπυλον,
ἀμοιβαῖα θεοῖσι δεῖπνα παρέχων,
τότ' Ἀγλαοτριαίναν ἁρπάσαι

δαμέντα φρένας ἱμέρῳ χρυσέαισιν ἀν' ἵπποις· Ἀντ. β΄.
ὕπατον εὐρυτίμου ποτὶ δῶμα Διὸς μεταβᾶσαι·
ἔνθα δευτέρῳ χρόνῳ
ἦλθε καὶ Γανυμήδης
Ζηνὶ τωὔτ' ἐπὶ χρέος.
ὡς δ' ἄφαντος ἔπελες, οὐδὲ ματρὶ πολλὰ μαιόμενοι φῶτες ἄγαγον·
ἔννεπε κρυφᾷ τις αὐτίκα φθονερῶν γειτόνων,
ὕδατος ὅτι τε πυρὶ ζέοισαν ἀμφ' ἀκμὰν
μαχαίρᾳ τάμον κάτα μέλη,
τραπέζαισί τ' ἀμφὶ δεύματα κρεῶν
σέθεν διεδάσαντο καὶ φάγον.

ἐμοὶ δ' ἄπορα γαστρίμαργον μακάρων τιν' εἰπεῖν. ἀφίσταμαι. Ἐπ. β΄.
ἀκέρδεια λέλογχεν θαμινὰ κακαγόρος.
εἰ δὲ δή τιν' ἄνδρα θνατὸν Ὀλύμπου σκοποί
ἐτίμασαν, ἦν Τάνταλος οὗτος. ἀλλὰ γὰρ καταπέψαι
μέγαν ὄλβον οὐκ ἐδυνάσθη, κόρῳ δ' ἕλεν
ἄταν ὑπέροπλον, ἅν οἱ πατὴρ ὑπερκρέμασε, καρτερὸν αὐτῷ λίθον,
τὸν αἰεὶ μενοινῶν κεφαλᾶς βαλεῖν εὐφροσύνας ἀλᾶται.

37. πατὴρ ἐς εὐν. et 38. ἔρανον omisso ἐς. 41. χρυσέαισί τ' ἀν'
49. κατὰ μέλη, 50. δεύτατα 53. κακαγόρως. 56. τάν οἱ

ἔχει δ᾽ ἀπάλαμον βίον τοῦτον ἐμπεδόμοχθον, Στρ. γ΄.
μετὰ τριῶν τέταρτον πόνον, ἀθανάτων ὅτι κλέψαις
ἁλίκεσσι συμπόταις
νέκταρ ἀμβροσίαν τε
δῶκεν, οἷσιν ἄφθιτον
θέσσαν. εἰ δὲ θεὸν ἀνήρ τις ἔλπεταί τι λαθέμεν ἔρδων, ἁμαρτάνει.
τοὔνεκα προῆκαν υἱὸν ἀθάνατοί οἱ πάλιν
μετὰ τὸ ταχύποτμον αὖτις ἀνέρων ἔθνος.
πρὸς εὐάνθεμον δ᾽ ὅτε φυάν
λάχναι νιν μέλαν γένειον ἔρεφον,
ἑτοῖμον ἀνεφρόντισεν γάμον

Πισάτα παρὰ πατρὸς εὔδοξον Ἱπποδάμειαν Ἀντ. γ΄.
σχεθέμεν. ἄγχι δ᾽ ἐλθὼν πολιᾶς ἁλὸς οἶος ἐν ὄρφνᾳ
ἄπυεν βαρύκτυπον
εὐτρίαιναν· ὁ δ᾽ αὐτῷ
πὰρ ποδὶ σχεδὸν φάνη.
τῷ μὲν εἶπε· Φίλια δῶρα Κυπρίας ἄγ᾽ εἴ τι, Ποσείδαον, ἐς χάριν
τέλλεται, πέδασον ἔγχος Οἰνομάου χάλκεον,
ἐμὲ δ᾽ ἐπὶ ταχυτάτων πόρευσον ἁρμάτων
ἐς Ἆλιν, κράτει δὲ πέλασον.
ἐπεὶ τρεῖς γε καὶ δέκ᾽ ἄνδρας ὀλέσαις
ἐρῶντας ἀναβάλλεται γάμον

θυγατρός. ὁ μέγας δὲ κίνδυνος ἄναλκιν οὐ φῶτα λαμβάνει. Ἐπ. γ΄.
θανεῖν δ᾽ οἷσιν ἀνάγκα, τί κέ τις ἀνώνυμον

60. τέταρτον, πόνον   64. λασέμεν ἔρδων   66. αὖθις   74. ποσὶ

γῆρας ἐν σκότῳ καθήμενος ἕψοι μάταν,
ἁπάντων καλῶν ἄμμορος; ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὗτος ἄεθλος
ὑποκείσεται· τὺ δὲ πρᾶξιν φίλαν δίδοι.
ὣς ἔννεπεν· οὐδ' ἀκράντοις ἐφάψατ' ὢν ἔπεσι. τὸν μὲν ἀγάλλων θεός
ἔδωκεν δίφρον τε χρύσεον πτεροῖσίν τ' ἀκάμαντας ἵππους.

ἕλεν δ' Οἰνομάου βίαν παρθένον τε σύνευνον· Στρ. δ'.
τέκε τε λαγέτας ἓξ Ἀρεταῖσι μεμαλότας υἱούς.
νῦν δ' ἐν αἱμακουρίαις
ἀγλααῖσι μέμικται,
Ἀλφεοῦ πόρῳ κλιθείς,
τύμβον ἀμφίπολον ἔχων πολυξενωτάτῳ παρὰ βωμῷ· τὸ δὲ κλέος
τηλόθεν δέδορκε τᾶν Ὀλυμπιάδων ἐν δρόμοις
Πέλοπος, ἵνα ταχυτὰς ποδῶν ἐρίζεται,
ἀκμαί τ' ἰσχύος θρασύπονοι.
ὁ νικῶν δὲ λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον
ἔχει μελιτόεσσαν εὐδίαν

ἀέθλων γ' ἕνεκεν. τὸ δ' αἰεὶ παράμερον ἐσλὸν Ἀντ. δ'.
ὕπατον ἔρχεται παντὶ βροτῷ. ἐμὲ δὲ στεφανῶσαι
κεῖνον ἱππίῳ νόμῳ
Αἰοληΐδι μολπᾷ
χρή. πέποιθα δὲ ξένον
μή τιν' ἀμφότερα καλῶν τε ἴδριν ἄλλον ἢ δύναμιν κυριώτερον
τῶν γε νῦν κλυταῖσι δαιδαλωσέμεν ὕμνων πτυχαῖς.

84. οὑτοσὶ ἄθλός γ' 86. ἔπεσσι. 87. δίφρον χρύσεον ἐν πτεροῖσιν
89. τέκε δὲ 99. ἀεὶ 101. ἱππικῷ

θεὸς ἐπίτροπος ἐὼν τεαῖσι μήδεται
ἔχων τοῦτο κᾶδος, Ἱέρων,
μερίμναισιν. εἰ δὲ μὴ ταχὺ λίποι,
ἔτι γλυκυτέραν κεν ἔλπομαι

σὺν ἅρματι θοῷ κλεΐξειν ἐπίκουρον εὑρὼν ὁδὸν λόγων, Ἐπ. δ'.
παρ' εὐδείελον ἐλθὼν Κρόνιον. ἐμοὶ μὲν ὦν
Μοῖσα καρτερώτατον βέλος ἀλκᾷ τρέφει·
ἐπ' ἄλλοισι δ' ἄλλοι μεγάλοι· τὸ δ' ἔσχατον κορυφοῦται
βασιλεῦσι. μηκέτι πάπταινε πόρσιον.
εἴη σέ τε τοῦτον ὑψοῦ χρόνον πατεῖν, ἐμέ τε τοσσάδε νικαφόροις
ὁμιλεῖν, πρόφαντον σοφίᾳ καθ' Ἕλλανας ἐόντα παντᾷ.

107. κῆδος

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Β΄.

ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι, Στρ. α΄.
τίνα θεόν, τίν᾽ ἥρωα, τίνα δ᾽ ἄνδρα κελαδήσομεν;
ἤτοι Πίσα μὲν Διός· Ὀλυμπιάδα δ᾽ ἔστασεν Ἡρακλέης
ἀκρόθινα πολέμου·
Θήρωνα δὲ τετραορίας ἕνεκα νικαφόρου
γεγωνητέον, ὄπιν δίκαιον ξένον,
ἔρεισμ᾽ Ἀκράγαντος,
εὐωνύμων τε πατέρων ἄωτον ὀρθόπολιν·

καμόντες οἳ πολλὰ θυμῷ Ἀντ. α΄.
ἱερὸν ἔσχον οἴκημα ποταμοῦ, Σικελίας τ᾽ ἔσαν
ὀφθαλμός, αἰών τ᾽ ἔφεπε μόρσιμος, πλοῦτόν τε καὶ χάριν ἄγων
γνησίαις ἐπ᾽ ἀρεταῖς.

6. *γεγωνητέον ὀπὶ,*

ἀλλ' ὦ Κρόνιε παῖ Ῥέας, ἕδος Ὀλύμπου νέμων
ἀέθλων τε κορυφὰν πόρον τ' Ἀλφεοῦ,
ἰανθεὶς ἀοιδαῖς
εὔφρων ἄρουραν ἔτι πατρίαν σφίσιν κόμισον

λοιπῷ γένει. τῶν δὲ πεπραγμένων — Ἐπ. α'.
ἐν δίκᾳ τε καὶ παρὰ δίκαν, ἀποίητον οὐδ' ἂν
χρόνος ὁ πάντων πατὴρ δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος·
λάθα δὲ πότμῳ σὺν εὐδαίμονι γένοιτ' ἄν.
ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων πῆμα θνάσκει
παλίγκοτον δαμασθέν,

ὅταν θεοῦ Μοῖρα πέμπῃ — Στρ. β'.
ἀνεκὰς ὄλβον ὑψηλόν. ἕπεται δὲ λόγος εὐθρόνοις
Κάδμοιο κούραις, ἔπαθον αἳ μεγάλα, πένθος δ' ἐπίτνει βαρὺ
κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν.
ζώει μὲν ἐν Ὀλυμπίοις, ἀποθανοῖσα βρόμῳ
κεραυνοῦ τανυέθειρα Σεμέλα, φιλεῖ
δέ μιν Παλλὰς αἰεί,
καὶ Ζεὺς πατὴρ μάλα, φιλεῖ δὲ παῖς ὁ κισσοφόρος.

λέγοντι δ' ἐν καὶ θαλάσσᾳ — Ἀντ. β'.
μετὰ κόραισι Νηρῆος ἁλίαις βίοτον ἄφθιτον
Ἰνοῖ τετάχθαι τὸν ὅλον ἀμφὶ χρόνον. ἤτοι βροτῶν γε κέκριται
πεῖρας οὔ τι θανάτου,
οὐδ' ἁσύχιμον ἀμέραν ὁπότε, παῖδ' ἁλίου,

17. πεπραγμένων, et δίκαν ἀποίητον 25. δὲ πιτνεῖ 33. Abest γε.

ἀπειρεῖ σὺν ἀγαθῷ τελευτάσομεν·
ῥοαὶ δ' ἄλλοτ' ἄλλαι
εὐθυμιᾶν τε μετὰ καὶ πόνων ἐς ἄνδρας ἔβαν.

οὕτω δὲ Μοῖρ', ἅ τε πατρώϊον Ἐπ. β'.
τῶνδ' ἔχει τὸν εὔφρονα πότμον, θεόρτῳ σὺν ὄλβῳ
ἐπί τι καὶ πῆμ' ἄγει παλιντράπελον ἄλλῳ χρόνῳ·
ἐξ οὗ περ ἔκτεινε Λᾶον μόριμος υἱός
συναντόμενος, ἐν δὲ Πυθῶνι χρησθέν
παλαίφατον τέλεσσεν.

ἰδοῖσα δ' ὀξεῖ' Ἐριννὺς Στρ. γ'.
ἔπεφνέ οἱ σὺν ἀλλαλοφονίᾳ γένος ἀρήϊον.
λείφθη δὲ Θέρσανδρος ἐριπόντι Πολυνείκει, νέοις ἐν ἀέθλοις
ἐν μάχαις τε πολέμου
τιμώμενος, Ἀδραστιδᾶν θάλος ἀρωγὸν δόμοις·
ὅθεν σπέρματος ἔχοντι ῥίζαν. πρέπει
τὸν Αἰνησιδάμου
ἐγκωμίων τε μελέων λυρᾶν τε τυγχανέμεν.

Ὀλυμπίᾳ μὲν γὰρ αὐτός Ἀντ. γ'.
γέρας ἔδεκτο, Πυθῶνι δ' ὁμόκλαρον ἐς ἀδελφεόν
Ἰσθμοῖ τε κοιναὶ Χάριτες ἄνθεα τεθρίππων δυωδεκαδρόμων
ἄγαγον. τὸ δὲ τυχεῖν
πειρώμενον ἀγωνίας, παραλύει δυσφρόνων.
ὁ μὰν πλοῦτος ἀρεταῖς δεδαιδαλμένος

42. Λάϊον 46. πέφνεν ἑοῖ 50. ἔχοντα ῥίζαν πρέπει

φέρει τῶν τε καὶ τῶν
καιρὸν, βαθεῖαν ὑπέχων μέριμναν ἀγροτέραν,

ἀστὴρ ἀρίζαλος, ἐτήτυμον — Ἐπ. γ΄.
ἀνδρὶ φέγγος. εἰ δέ μιν ἔχει τις, οἶδεν τὸ μέλλον,
ὅτι θανόντων μὲν ἐνθάδ᾽ αὐτίκ᾽ ἀπάλαμνοι φρένες
ποινὰς ἔτισαν, τὰ δ᾽ ἐν τᾷδε Διὸς ἀρχᾷ
ἀλιτρὰ κατὰ γᾶς δικάζει τις ἐχθρᾷ
λόγον φράσαις ἀνάγκᾳ.

ἶσον δὲ νύκτεσσιν αἰεί, — Στρ. δ΄.
ἶσα δ᾽ ἐν ἁμέραις ἅλιον ἔχοντες ἀπονέστερον
ἐσλοὶ δράκησαν βίοτον, οὐ χθόνα ταράσσοντες ἐν χερὸς ἀκμᾷ
οὐδὲ πόντιον ὕδωρ
κεινὰν παρὰ δίαιταν· ἀλλὰ παρὰ μὲν τιμίοις
θεῶν, οἵτινες ἔχαιρον εὐορκίαις,
ἄδακρυν νέμονται
αἰῶνα. τοὶ δ᾽ ἀπροσόρατον ὀκχέοντι πόνον.

ὅσοι δ᾽ ἐτόλμασαν ἐστρίς — Ἀντ. δ΄.
ἑκατέρωθι μείναντες ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχειν
ψυχὰν, ἔτειλαν Διὸς ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρσιν· ἔνθα μακάρων
νᾶσος ὠκεανίδες
αὖραι περιπνέοισιν· ἄνθεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει,
τὰ μὲν χερσόθεν ἀπ᾽ ἀγλαῶν δενδρέων,

61. ἀρίζηλος, ἀλαθινόν 69. ἐσλοὶ νέμονται βίοτον, et ibid. ταράσσοντες ἀλκᾷ χερῶν, 78. νᾶσον 79. περιπνέουσιν·

ὕδωρ δ' ἄλλα φέρβει·
ὅρμοισι τῶν χέρας ἀναπλέκοντι καὶ κεφαλάς

βουλαῖς ἐν ὀρθαῖς Ῥαδαμάνθυος· Ἐπ. δ'.
ὃν πατὴρ ἔχει Κρόνος ἑτοῖμον αὐτῷ πάρεδρον,
πόσις ὁ πάντων Ῥέας ὑπέρτατον ἐχοίσας θρόνον.
Πηλεύς τε καὶ Κάδμος ἐν τοῖσιν ἀλέγονται·
Ἀχιλλέα τ' ἔνεικ', ἐπεὶ Ζηνὸς ἦτορ
λιταῖς ἔπεισε, μάτηρ·

ὃς Ἕκτορ' ἔσφαλε, Τροίας Στρ. ε'.
ἄμαχον ἀστραβῆ κίονα, Κύκνον τε θανάτῳ πόρεν,
Ἀοῦς τε παῖδ' Αἰθίοπα. πολλά μοι ὑπ' ἀγκῶνος ὠκέα βέλη
ἔνδον ἐντὶ φαρέτρας
φωνᾶντα συνετοῖσιν· ἐς δὲ τόπαν ἑρμηνέων
χατίζει. σοφὸς ὁ πολλὰ εἰδὼς φυᾷ·
μαθόντες δὲ λάβροι
παγγλωσσίᾳ, κόρακες ὥς, ἄκραντα γαρύετον

Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον. Ἀντ. ε'.
ἔπεχε νῦν σκοπῷ τόξον, ἄγε θυμέ, τίνα βάλλομεν
ἐκ μαλθακᾶς αὖτε φρενὸς εὐκλέας ὀϊστοὺς ἱέντες; ἐπί τοι
Ἀκράγαντι τανύσαις·
αὐδάσομεν ἐνόρκιον λόγον ἀλαθεῖ νόῳ,
τεκεῖν μή τιν' ἑκατόν γε ἐτέων πόλιν

82. καὶ στεφάνοις· 93. τὸ πὰν 96. γαρυέμεν
101. αὐδάσομαι

φίλοις ἄνδρα μᾶλλον
εὐεργέταν πραπίσιν ἀφθονέστερόν τε χέρα

Θήρωνος. ἀλλ' αἶνον ἔβα κόρος Ἐπ. έ.
οὐ δίκᾳ συναντόμενος, ἀλλὰ μάργων ὑπ' ἀνδρῶν,
τὸ λαλαγῆσαι ἐθέλων κρύφον τε θέμεν ἐσλῶν καλοῖς
ἔργοις. ἐπεὶ ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφευγεν·
κεῖνος ὅσα χάρματ' ἄλλοις ἔθηκεν,
τίς ἂν φράσαι δύναιτο;

107. *θέλων* et ibidem *ἐσθλῶν κακοῖς*

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Γ'.

ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι

ΕΙΣ ΘΕΟΞΕΝΙΑ.

Τυνδαρίδαις τε φιλοξείνοις ἁδεῖν καλλιπλοκάμῳ θ' Ἑλένᾳ Στρ. α'.
κλεινὰν Ἀκράγαντα γεραίρων εὔχομαι,
Θήρωνος ὀλυμπιονίκαν ὕμνον ὀρθώσαις, ἀκαμαντοπόδων
ἵππων ἄωτον. Μοῖσα δ', οὕτω τοι παρίστα μοι νεοσίγαλον εὑρόντι τρόπον
Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ

ἀγλαόκωμον. ἐπεὶ χαίταισι μὲν ζευχθέντες ἔπι στέφανοι Ἀντ. α'.
πράσσοντί με τοῦτο θεόδματον χρέος,
φόρμιγγά τε ποικιλόγαρυν καὶ βοὰν αὐλῶν ἐπέων τε θέσιν
Αἰνησιδάμου παιδὶ συμμῖξαι πρεπόντως, ἅ, τε Πίσα με γεγωνεῖν· τᾶς ἄπο
θεύμοροι νίσσοντ' ἐπ' ἀνθρώπους ἀοιδαί,

ᾧ τινι, κραίνων ἐφετμὰς Ἡρακλέος προτέρας, Ἐπ. α'.
ἀτρεκὴς Ἑλλανοδίκας γλεφάρων Αἰτωλὸς ἀνὴρ ὑψόθεν

4. οὔτω ποι παρέστα

ἀμφὶ κόμαισι βάλῃ γλαυκόχροα κόσμον ἐλαίας· τάν ποτε
Ἴστρου ἀπὸ σκιαρᾶν παγᾶν ἔνεικεν
Ἀμφιτρυωνιάδας,
μνᾶμα τῶν Οὐλυμπίᾳ κάλλιστον ἄθλων,

δᾶμον Ὑπερβορέων πείσαις Ἀπόλλωνος θεράποντα λόγῳ. Στρ. β'.
πιστὰ φρονέων Διὸς αἴτει πανδόκῳ
ἄλσει σκιαρόν τε φύτευμα ξυνὸν ἀνθρώποις στέφανόν τ' ἀρετᾶν.
ἤδη γὰρ αὐτῷ, πατρὶ μὲν βωμῶν ἁγισθέντων, διχόμηνις ὅλον χρυσάρματος
ἑσπέρας ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε Μήνα,

καὶ μεγάλων ἀέθλων ἁγνὰν κρίσιν καὶ πενταετηρίδ' ἁμᾶ Ἀντ. β'.
θῆκε ζαθέοις ἐπὶ κρημνοῖς Ἀλφεοῦ.
ἀλλ' οὐ καλὰ δένδρε' ἔθαλλεν χῶρος ἐν βάσσαις Κρονίου Πέλοπος.
τούτων ἔδοξεν γυμνὸς αὐτῷ κᾶπος ὀξείαις ὑπακουέμεν αὐγαῖς ἁλίου.
δὴ τότ' ἐς γαῖαν πορεύειν θυμὸς ὥρμαιν'

Ἰστρίαν νιν· ἔνθα Λατοῦς ἱπποσόα θυγάτηρ Ἐπ. β'.
δέξατ' ἐλθόντ' Ἀρκαδίας ἀπὸ δειρᾶν καὶ πολυγνάμπτων μυχῶν,
εὖτέ μιν ἀγγελίαις Εὐρυσθέος ἔντυ' ἀνάγκα πατρόθεν
χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν ἄξονθ',
ἅν ποτε Ταϋγέτα
ἀντιθεῖσ' Ὀρθωσίᾳ ἔγραψεν ἱράν·

13. βάλοι 17. θεράποντα. ὄγε 19. ἀρετᾶς. 21. ἔθαλλε 25. ἔδοξε
26. πόρευεν 32. ἱεράν·

τὰν μεθέπων ἴδε καὶ κείναν χθόνα πνοιᾶς ὄπιθεν Βορέα Στρ. γ'.
ψυχροῦ. τόθι δένδρεα θαυμαίνει σταθείς.
τῶν νιν γλυκὺς ἵμερος ἔσχεν δωδεκάγναμπτον περὶ τέρμα δρόμου
ἵππων φυτεῦσαι. καί νυν ἐς ταύταν ἑορτὰν ἵλαος ἀντιθέοισιν νίσσεται
σὺν βαθυζώνου διδύμνοις παισὶ Λήδας.

τοῖς γὰρ ἐπέτραπεν Οὔλυμπόνδ' ἰὼν θαητὸν ἀγῶνα νέμειν Ἀντ. γ'.
ἀνδρῶν τ' ἀρετᾶς πέρι καὶ ῥιμφαρμάτου
διφρηλασίας. ἐμὲ δ' ὦν παρ θυμὸς ὀτρύνει φάμεν, Ἐμμενίδαις
Θήρωνί τ' ἐλθεῖν κῦδος εὐΐππων διδόντων Τυνδαριδᾶν, ὅτι πλείσταισι
βροτῶν
ξεινίαις αὐτοὺς ἐποίχονται τραπέζαις

εὐσεβεῖ γνώμᾳ φυλάσσοντες μακάρων τελετάς. Ἐπ. γ'.
εἰ δ' ἀριστεύει μὲν ὕδωρ, κτεάνων δὲ χρυσὸς αἰδοιέστατον·
νῦν γε πρὸς ἐσχατιὰν Θήρων ἀρεταῖσιν ἱκάνων ἅπτεται
οἴκοθεν Ἡρακλέος σταλᾶν. τὸ πόρσω δ'
ἔστι σοφοῖς ἄβατον
κἀσόφοις. οὔ μιν διώξω· κεινὸς εἴην.

33. κἀκείναν 34. θαύμαινε 37. διδύμοις 40. ὦν πὰ 46. στηλᾶν
48. οὐ μὴν

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Δ΄.

ΨΑΥΜΙΔΙ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙΩι

ΙΠΠΟΙΣ.

Ἐλατὴρ ὑπέρτατε βροντᾶς ἀκαμαντόποδος Ζεῦ· τεαὶ γὰρ Ὧραι Στρ.
ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδᾶς ἑλισσόμεναί μ᾽ ἔπεμψαν
ὑψηλοτάτων μάρτυρ᾽ ἀέθλων.
ξείνων δ᾽ εὖ πρασσόντων
ἔσαναν αὐτίκ᾽ ἀγγελίαν
ποτὶ γλυκεῖαν ἐσλοί.
ἀλλ᾽, ὦ Κρόνου παῖ, ὃς Αἴτναν ἔχεις,
ἶπον ἀνεμόεσσαν ἑκατογκεφάλα Τυφῶνος ὀμβρίμου,
Οὐλυμπιονίκαν δέκευ
Χαρίτων ἕκατι τόνδε κῶμον,

χρονιώτατον φάος εὐρυσθενέων ἀρετᾶν. Ψαύμιος γὰρ ἵκει Ἀντ.
ὀχέων, ὃς ἐλαίᾳ στεφανωθεὶς Πισάτιδι, κῦδος ὄρσαι
σπεύδει Καμαρίνᾳ. θεὸς εὔφρων

8. ἠνεμόεσσαν et ὀβρίμου, 11. ἥκει

εἴη λοιπαῖς εὐχαῖς·
ἐπεί μιν αἰνέω, μάλα μὲν
τροφαῖς ἑτοῖμον ἵππων,
χαίροντά τε ξενίαις πανδόκοις,
καὶ πρὸς Ἁσυχίαν φιλόπολιν καθαρᾷ γνώμᾳ τετραμμένον.
οὐ ψεύδεϊ τέγξω λόγον·
διάπειρά τοι βροτῶν ἔλεγχος.

ἅπερ Κλυμένοιο παῖδα Ἐπ.
Λαμνιάδων γυναικῶν
ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας.
χαλκέοισι δ' ἐν ἔντεσι νικῶν δρόμον
ἔειπεν Ὑψιπυλείᾳ, μετὰ στέφανον ἰών·
οὗτος ἐγὼ ταχυτᾶτι·
χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ ἴσον.
φύονται δὲ καὶ νέοις ἐν ἀνδράσιν
πολιαὶ θαμὰ καὶ παρὰ τὸν ἁλικίας
ἐοικότα χρόνον.

17. ξεινίαις 24. χαλκοῖσι 28. ἀνδράσι πολιαὶ, continuato versu.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Ε΄.

ΨΑΥΜΙΔΙ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙΩι

ΑΠΗΝΗι.

Ὑψηλᾶν ἀρετᾶν καὶ στεφάνων ἄωτον γλυκὺν Στρ. ά.
τῶν Οὐλυμπίᾳ, Ὠκεανοῦ θύγατερ, καρδίᾳ γελανεῖ
ἀκαμαντόποδός τ᾽ ἀπήνας δέκευ Ψαύμιός τε δῶρα·

ὃς τὰν σὰν πόλιν αὔξων, Καμάρινα, λαοτρόφον, Ἀντ. ά.
βωμοὺς ἓξ διδύμους ἐγέραρεν ἑορταῖς θεῶν μεγίσταις,
ὑπὸ βουθυσίαις ἀέθλων τε πεμπταμέροις ἁμίλλαις,

ἵπποις ἡμιόνοις τε μοναμπυκίᾳ τε. τὶν δὲ κῦδος ἁβρὸν Ἐπ. ά.
νικάσαις ἀνέθηκε, καὶ ὃν πατέρ᾽ Ἄκρων᾽ ἐκάρυξε καὶ τὰν νέοικον ἕδραν.

ἵκων δ᾽ Οἰνομάου καὶ Πέλοπος παρ᾽ εὐηράτων Στρ. β΄.
σταθμῶν, ὦ πολιάοχε Παλλὰς, ἀείδει μὲν ἄλσος ἁγνὸν
τὸ τεὸν, ποταμόν τε Ὤανον, ἐγχωρίαν τε λίμναν,

4. Καμαρίνα,

καὶ σεμνοὺς ὀχετοὺς, Ἵππαρις οἷσιν ἄρδει στρατόν, 'Αντ. β'.
κολλᾷ τε σταδίων θαλάμων ταχέως ὑψίγυιον ἄλσος,
ἀπ' ἀμαχανίας ἄγων ἐς φάος τόνδε δᾶμον ἀστῶν.

αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖσι πόνος δαπάνα τε μάρναται πρὸς ἔργον 'Επ. β'.
κινδύνῳ κεκαλυμμένον· εὖ δὴ ἔχοντες σοφοὶ καὶ πολίταις ἔδοξαν ἔμμεν.

Σωτὴρ ὑψινεφὲς Ζεῦ, Κρόνιόν τε ναίων λόφον Στρ. γ'.
τιμῶν τ' Ἀλφεὸν εὐρὺ ῥέοντ' Ἰδαῖόν τε σεμνὸν ἄντρον
ἱκέτας σέθεν ἔρχομαι Λυδίοις ἀπύων ἐν αὐλοῖς,

αἰτήσων πόλιν εὐανορίαισι τάνδε κλυταῖς 'Αντ. γ'.
δαιδάλλειν, σέ τ', Ὀλυμπιόνικε, Ποσειδανίοισιν ἵπποις
ἐπιτερπόμενον φέρειν γῆρας εὔθυμον ἐς τελευτάν,

υἱῶν, Ψαῦμι, παρισταμένων. ὑγίεντα δ' εἴ τις ὄλβον ἄρδει, 'Επ. γ'.
ἐξαρκέων κτεάτεσσι καὶ εὐλογίαν προστιθεὶς, μὴ ματεύσῃ θεὸς γενέσθαι.

16. *εὖ δὲ ἔχοντες* 22. *εὔθυμον, ἐς τελευτάν*

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ΣΤ'.

ΑΓΗΣΙΑι ΣΥΡΑΚΟΣΙΩι

ΑΠΗΝΗι.

Χρυσέας ὑποστάσαντες εὐτειχεῖ προθύρῳ θαλάμου Στρ. ά.
κίονας, ὡς ὅτε θαητὸν μέγαρον,
πάξομεν· ἀρχομένου δ' ἔργου πρόσωπον
χρὴ θέμεν τηλαυγές. εἰ δ' εἴη μὲν Ὀλυμπιονίκας,
βωμῷ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν Πίσᾳ,
συνοικιστήρ τε τᾶν κλεινᾶν Συρακοσσᾶν· τίνα κεν φύγοι ὕμνον
κεῖνος ἀνὴρ, ἐπικύρσαις ἀφθόνων ἀστῶν ἐν ἱμερταῖς ἀοιδαῖς;

ἴστω γὰρ ἐν τούτῳ πεδίλῳ δαιμόνιον πόδ' ἔχων Ἀντ. ά.
Σωστράτου υἱός. ἀκίνδυνοι δ' ἀρεταί
οὔτε παρ' ἀνδράσιν οὔτ' ἐν ναυσὶ κοίλαις
τίμιαι· πολλοὶ δὲ μέμνανται, καλὸν εἴ τι πονάθῃ.
Ἀγησία, τὶν δ' αἶνος ἑτοῖμος, ὃν ἐν δίκᾳ

3. ἀρχομένους 6. Συρακουσᾶν·

ἀπὸ γλώσσας Ἄδραστος μάντιν Οἰκλείδαν ποτ᾽ ἐς Ἀμφιάρηον
φθέγξατ᾽, ἐπεὶ κατὰ γαῖ᾽ αὐτόν τέ νιν καὶ φαιδίμας ἵππους ἔμαρ-
ψεν.

ἑπτὰ δ᾽ ἔπειτα πυρᾶν νεκρῶν τελεσθέντων Ταλαϊονίδας Ἐπ. α΄.
εἶπεν ἐν Θήβαισι τοιοῦτόν τι ἔπος· Ποθέω στρατιᾶς ὀφθαλμὸν ἐμᾶς,
ἀμφότερον μάντιν τ᾽ ἀγαθὸν καὶ δουρὶ μάρνασθαι. τὸ καί
ἀνδρὶ κώμου δεσπότᾳ πάρεστι Συρακοσίῳ.
οὔτε δύσηρις ἐὼν οὔτ᾽ ὢν φιλόνεικος ἄγαν,
καὶ μέγαν ὅρκον ὀμόσσαις τοῦτό γέ οἱ σαφέως
μαρτυρήσω· μελίφθογγοι δ᾽ ἐπιτρέψοντι Μοῖσαι.

Ὦ Φίντις, ἀλλὰ ζεῦξον ἤδη μοι σθένος ἡμιόνων, Στρ. β΄.
ᾇ τάχος, ὄφρα κελεύθῳ τ᾽ ἐν καθαρᾷ
βάσομεν ὄκχον, ἵκωμαί τε πρὸς ἀνδρῶν
καὶ γένος· κεῖναι γὰρ ἐξ ἀλλᾶν ὁδὸν ἁγεμονεῦσαι
ταύταν ἐπίστανται, στεφάνους ἐν Ὀλυμπίᾳ
ἐπεὶ δέξαντο· χρὴ τοίνυν πύλας ὕμνων ἀναπιτνάμεν αὐταῖς·
πρὸς Πιτάναν δὲ παρ᾽ Εὐρώτα πόρον δεῖ σάμερόν μ᾽ ἐλθεῖν ἐν ὥρᾳ·

ἃ τοι Ποσειδάωνι μιχθεῖσα Κρονίῳ λέγεται Ἀντ. β΄.
παῖδ᾽ ἰοβόστρυχον Εὐάδναν τεκέμεν.
κρύψε δὲ παρθενίαν ὠδῖνα κόλποις·
κυρίῳ δ᾽ ἐν μηνὶ πέμποισ᾽ ἀμφιπόλους ἐκέλευσεν
ἥρωϊ πορσαίνειν δόμεν Εἰλατίδᾳ βρέφος,

13. Ἀμφιάραον 18. δεσπότᾳ νῦν πάρστι 19. οὐ φιλόνεικος ἐὼν οὔτ᾽ ὢν δύσερίς τις ἄγαν, 25. ἄλλαν 28. σάμερόν γ᾽ ἐλθεῖν 33. βρέφος γ᾽,

ὃς ἀνδρῶν Ἀρκάδων ἄνασσε Φαισάνᾳ, λάχε τ' Ἀλφεὸν οἰκεῖν·
ἔνθα τραφεῖσ' ὑπ' Ἀπόλλωνι γλυκείας πρῶτον ἔψαυσ' Ἀφροδίτας.

οὐδ' ἔλαθ' Αἴπυτον ἐν παντὶ χρόνῳ κλέπτοισα θεοῖο γόνον· Ἐπ. β'.
ἀλλ' ὁ μὲν Πυθῶναδ', ἐν θυμῷ πιέσαις χόλον οὐ φατὸν ὀξείᾳ μελέτᾳ,
ᾤχετ' ἰὼν μαντευσόμενος ταύτας περ' ἀτλάτου πάθας.
ἁ δὲ φοινικόκροκον ζώναν καταθηκαμένα
κάλπιδά τ' ἀργυρέαν, λόχμας ὑπὸ κυανέας
τίκτε θεόφρονα κοῦρον. τᾷ μὲν ὁ Χρυσοκόμας
πραΰμητίν τ' Ἐλευθὼ συμπαρέστασέν τε Μοίρας·

ἦλθεν δ' ὑπὸ σπλάγχνων ὑπ' ὠδῖνός τ' ἐρατᾶς Ἴαμος Στρ. γ'.
ἐς φάος αὐτίκα. τὸν μὲν κνιζομένα
λεῖπε χαμαί· δύο δὲ γλαυκῶπες αὐτόν
δαιμόνων βουλαῖσιν ἐθρέψαντο δράκοντες ἀμεμφεῖ
ἰῷ μελισσᾶν, καδόμενοι. βασιλεὺς δ' ἐπεί
πετραέσσας ἐλαύνων ἵκετ' ἐκ Πυθῶνος, ἅπαντας ἐν οἴκῳ
εἴρετο παῖδα, τὸν Εὐάδνα τέκοι· Φοίβου γὰρ αὐτὸν φᾶ γεγάκειν

πατρός, περὶ θνατῶν δ' ἔσεσθαι μάντιν ἐπιχθονίοις Ἀντ. γ'.
ἔξοχον, οὐδέ ποτ' ἐκλείψειν γενεάν.
ὣς ἄρα μάνυε. τοὶ δ' οὔτ' ὦν ἀκοῦσαι
οὔτ' ἰδεῖν εὔχοντο πεμπταῖον γεγεναμένον. ἀλλ' ἐν
κέκρυπτο γὰρ σχοίνῳ βατίᾳ τ' ἐν ἀπειράτῳ,
ἴων ξανθαῖσι καὶ παμπορφύροις ἀκτῖσι βεβρεγμένος ἁβρόν
σῶμα· τὸ καὶ κατεφάμιξεν καλεῖσθαί μιν χρόνῳ σύμπαντι μάτηρ

38. ταύτας πέρ   53. 54. ἐγκέκρυπτο

τοῦτ' ὄνυμ' ἀθάνατον. τερπνᾶς δ' ἐπεὶ χρυσοστεφάνοιο λάβεν Ἐπ. γ΄.
καρπὸν Ἥβας, Ἀλφεῷ μέσσῳ καταβὰς ἐκάλεσσε Ποσειδᾶν' εὐρυβίαν,
ὃν πρόγονον, καὶ τοξοφόρον Δάλου θεοδμάτας σκοπόν,
αἰτέων λαοτρόφον τιμάν τιν' ἑᾷ κεφαλᾷ,
νυκτὸς ὑπαίθριος. ἀντεφθέγξατο δ' ἀρτιεπής
πατρία ὄσσα, μετάλλασέν τέ μιν· Ὄρσο, τέκνον,
δεῦρο πάγκοινον ἐς χώραν ἴμεν φάμας ὄπισθεν.

ἵκοντο δ' ὑψηλοῖο πέτραν ἀλίβατον Κρονίου Στρ. δ΄.
ἔνθα οἱ ὤπασε θησαυρὸν δίδυμον
μαντοσύνας, τόκα μὲν φωνὰν ἀκούειν
ψευδέων ἄγνωστον, εὖτ' ἂν δὲ θρασυμάχανος ἐλθών
Ἡρακλέης, σεμνὸν θάλος Ἀλκαϊδᾶν, πατρί
ἑορτάν τε κτίσῃ πλειστόμβροτον τεθμόν τε μέγιστον ἀέθλων,
Ζηνὸς ἐπ' ἀκροτάτῳ βωμῷ τότ' αὖ χρηστήριον θέσθαι κέλευσεν.

ἐξ οὗ πολύκλειτον καθ' Ἕλλανας γένος Ἰαμιδᾶν. Ἀντ. δ΄.
ὄλβος ἅμ' ἕσπετο. τιμῶντες δ' ἀρετάς
ἐς φανερὰν ὁδὸν ἔρχονται· τεκμαίρει
χρῆμ' ἕκαστον· μῶμος ἐξ ἄλλων κρέμαται φθονεόντων
τοῖς οἷς ποτὲ πρώτοις περὶ δωδέκατον δρόμον
ἐλαυνόντεσσιν αἰδοία ποτιστάζει Χάρις εὐκλέα μορφάν.
εἰ δ' ἐτύμως ὑπὸ Κυλλάνας ὄροις, Ἁγησία, μάτρωες ἄνδρες

ναιετάοντες ἐδώρησαν θεῶν κάρυκα λιταῖς θυσίαις Ἐπ. δ΄.

66. ἀκούεν 68. πατρός θ' 74. Μῶμος ἐκ δ' ἄλλων 75. δρόμον γ'
77. ὄρος,

πολλὰ δὴ πολλαῖσιν Ἑρμᾶν εὐσεβέως, ὃς ἀγῶνας ἔχει μοῖράν τ' ἀέθλων,
Ἀρκαδίαν τ' εὐάνορα τιμᾷ· κεῖνος, ὦ παῖ Σωστράτου,
σὺν βαρυγδούπῳ πατρὶ κραίνει σέθεν εὐτυχίαν.
δόξαν ἔχω τιν' ἐπὶ γλώσσᾳ ἀκόνας λιγυρᾶς,
ἅ μ' ἐθέλοντα προσέρπει καλλιρόοισι πνοαῖς.
ματρομάτωρ ἐμὰ Στυμφαλίς, εὐανθὴς Μετώπα,

πλάξιππον ἃ Θήβαν ἔτικτεν, τᾶς ἐρατεινὸν ὕδωρ — Στρ. έ.
πίομαι, ἀνδράσιν αἰχματαῖσι πλέκων
ποικίλον ὕμνον. ὄτρυνον νῦν ἑταίρους,
Αἰνέα, πρῶτον μὲν Ἥραν Παρθενίαν κελαδῆσαι,
γνῶναί τ' ἔπειτ', ἀρχαῖον ὄνειδος ἀλαθέσιν
λόγοις εἰ φεύγομεν, Βοιωτίαν ὗν. ἐσσὶ γὰρ ἄγγελος ὀρθός,
ἠϋκόμων σκυτάλα Μοισᾶν, γλυκὺς κρητὴρ ἀγαφθέγκτων ἀοιδᾶν.

εἰπὸν δὲ μεμνᾶσθαι Συρακοσσᾶν τε καὶ Ὀρτυγίας· — Ἀντ. έ.
τὰν Ἱέρων καθαρῷ σκάπτῳ διέπων,
ἄρτια μηδόμενος, φοινικόπεζαν
ἀμφέπει Δάματρα, λευκίππου τε θυγατρὸς ἑορτάν,
καὶ Ζηνὸς Αἰτναίου κράτος. ἁδύλογοι δέ νιν
λύραι μολπαί τε γιγνώσκοντι. μὴ θραύσοι χρόνος ὄλβον ἐφέρπων.
σὺν δὲ φιλοφροσύναις εὐηράτοις Ἁγησία δέξαιτο κῶμον

οἴκοθεν οἴκαδ' ἀπὸ Στυμφαλίων τειχέων ποτινισσόμενον, — Ἐπ. έ.
ματέρ' εὐμήλοιο λείποντ' Ἀρκαδίας. ἀγαθαὶ δὲ πέλοντ' ἐν χειμερίᾳ

83. προσέλκει 92. εἶπον et Συρακουσᾶν 96. δέ μιν 100. εὐμάλοιο

νυκτὶ θοᾶς ἐκ ναὸς ἀπεσκῖμφθαι δύ' ἄγκυραι. θεός
τῶν τε κείνων τε κλυτὰν αἶσαν παρέχοι φιλέων.
δέσποτα ποντόμεδον, εὐθὺν δὲ πλόον καμάτων
ἐκτὸς ἐόντα δίδοι, χρυσαλακάτοιο πόσις
Ἀμφιτρίτας, ἐμῶν δ' ὕμνων ἄεξ' εὐτερπὲς ἄνθος.

101. ἀπεσκίμφθαι   102. τῶνδ' ἐκείνων τέ

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Ζ.

ΔΙΑΓΟΡᾼ ΡΟΔΙῼ

ΠΥΚΤῌ.

Φιάλαν ὡς εἴ τις ἀφνειᾶς ἀπὸ χειρὸς ἑλὼν — Στρ. ά.
ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοισαν δρόσῳ
δωρήσεται
νεανίᾳ γαμβρῷ προπίνων οἴκοθεν οἴκαδε, πάγχρυσον κορυφὰν κτεάνων,
συμποσίου τε χάριν κᾶδός τε τιμάσαις ἑόν, ἐν δὲ φίλων
παρεόντων θῆκέ μιν ζαλωτὸν ὁμόφρονος εὐνᾶς·

καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτόν, Μοισᾶν δόσιν, ἀθλοφόροις — Ἀντ. ά.
ἀνδράσιν πέμπων, γλυκὺν καρπὸν φρενός,
ἱλάσκομαι
Οὐλυμπίᾳ Πυθοῖ τε νικώντεσσιν. ὁ δ' ὄλβιος, ὃν φᾶμαι κατέχοντ' ἀγαθαί.
ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει Χάρις ζωθάλμιος ἁδυμελεῖ
θαμὰ μὲν φόρμιγγι παμφώνοισί τ' ἐν ἔντεσιν αὐλῶν.

2. ἀμπέλου ἔνδον 4. νεανίᾳ 8. φρενός γ' 11. ἁδυμελεῖ θ' 12. ἅμα μὲν

καί νυν ὑπ' ἀμφοτέρων σὺν Διαγόρᾳ κατέβαν, τὰν ποντίαν 'Επ. ά.
ὑμνέων παῖδ' Ἀφροδίτας, Ἀελίοιό τε νύμφαν,
'Ρόδον, εὐθυμάχαν ὄφρα πελώριον ἄνδρα παρ' Ἀλφειῷ στεφανωσάμενον
αἰνέσω πυγμᾶς ἄποινα,
καὶ παρὰ Κασταλίᾳ, πατέρα τε Δαμάγητον ἀδόντα Δίκᾳ,
Ἀσίας εὐρυχόρου τρίπολιν νᾶσον πέλας
ἐμβόλῳ ναίοντας Ἀργείᾳ σὺν αἰχμᾷ.

ἐθελήσω τοῖσιν ἐξ ἀρχᾶς ἀπὸ Τλαπολέμου Στρ. β'.
ξυνὸν ἀγγέλλων διορθῶσαι λόγον,
Ἡρακλέος
εὐρυσθενεῖ γέννᾳ. τὸ μὲν γὰρ πατρόθεν ἐκ Διὸς εὔχονται· τὸ δ' Ἀμυντορίδαι
ματρόθεν Ἀςυδαμείας. ἀμφὶ δ' ἀνθρώπων φρασὶν ἀμπλακίαι
ἀναρίθμητοι κρέμανται. τοῦτο δ' ἀμάχανον εὑρεῖν,

ὅ, τι νῦν ἐν καὶ τελευτᾷ φέρτατον ἀνδρὶ τυχεῖν. Ἀντ. β'.
καὶ γὰρ Ἀλκμήνας κασίγνητον νόθον
σκάπτῳ θένων
σκληρᾶς ἐλαίας ἔκταν' ἐν Τίρυνθι Λικύμνιον ἐλθόντ' ἐκ θαλάμων Μιδέας,
τᾶςδέ ποτε χθονὸς οἰκιστὴρ χολωθείς. αἱ δὲ φρενῶν ταραχαὶ
παρέπλαγξαν καὶ σοφόν. μαντεύσατο δ' ἐς θεὸν ἐλθών.

14. παῖδ' Ἀφροδίτας Ἀελίοιό τε, νύμφαν 'Ρόδον, 19. ἐμβόλῳ 24. φρεσὶν
25. ἀναρίθματοι 26. καὶ ἐν

τῷ μὲν ὁ Χρυσοκόμας εὐώδεος ἐξ ἀδύτου ναῶν πλόον 'Επ. β΄.
εἶπε Λερναίας ἀπ' ἀκτᾶς εὐθὺν ἐς ἀμφιθάλασσον
νομόν, ἔνθα ποτὲ βρέχε θεῶν βασιλεὺς ὁ μέγας χρυσέαις νιφάδεσσι πόλιν,
ἁνίχ' Ἁφαίστου τέχναισιν
χαλκελάτῳ πελέκει πατέρος Ἀθαναία κορυφὰν κατ' ἄκραν
ἀνορούσαισ' ἀλάλαξεν ὑπερμάκει βοᾷ.
Οὐρανὸς δ' ἔφριξέ νιν καὶ Γαῖα μάτηρ.

τότε καὶ φαυσίμβροτος δαίμων Ὑπεριονίδας Στρ. γ΄.
μέλλον ἔντειλεν φυλάξασθαι χρέος
παισὶν φίλοις,
ὡς ἂν θεᾷ πρῶτοι κτίσαιεν βωμὸν ἐναργέα, καὶ σεμνὰν θυσίαν θέμενοι
πατρί τε θυμὸν ἰάναιεν κόρᾳ τ' ἐγχειβρόμῳ. ἐν δ' ἀρετὰν
ἔβαλεν καὶ χάρματ' ἀνθρώποισι προμαθέος αἰδώς.

ἐπὶ μὰν βαίνει τι καὶ λάθας ἀτέκμαρτα νέφος, Ἀντ. γ΄.
καὶ παρέλκει πραγμάτων ὀρθὰν ὁδόν
ἔξω φρενῶν.
καὶ τοὶ γὰρ αἰθοίσας ἔχοντες σπέρμ' ἀνέβαν φλογὸς οὔ· τεῦξαν δ' ἀπύροις ἱεροῖς
ἄλσος ἐν ἀκροπόλει. κείνοις ὁ μὲν ξανθὰν ἀγαγὼν νεφέλαν
πολὺν ὗσε χρυσόν· αὐτὰ δέ σφισιν ὤπασε τέχναν

πᾶσαν ἐπιχθονίων Γλαυκῶπις ἀριστοπόνοις χερσὶ κρατεῖν. 'Επ. γ΄.

33. ἀκτᾶς στέλλεν ἐς 34. χρυσαῖς 39. φαυσίβροτος 46. ὁδόν γ'
48. καί τοι γὰρ αἰθοίσας 49. κείνοισι μὲν

ἔργα δὲ ζωοῖσιν ἑρπόντεσσί θ' ὁμοῖα κέλευθοι
φέρον. ἦν δὲ κλέος βαθύ. δαέντι δὲ καὶ σοφία μείζων ἄδολος τελέθει.
φαντὶ δ' ἀνθρώπων παλαιαί
ῥήσιες, οὔπω ὅτε χθόνα δατέοντο Ζεύς τε καὶ ἀθάνατοι,
φανερὰν ἐν πελάγει Ῥόδον ἔμμεν ποντίῳ·
ἁλμυροῖς δ' ἐν βένθεσιν νᾶσον κεκρύφθαι.

ἀπεόντος δ' οὔτις ἔνδειξεν λάχος Ἀελίου· Στρ. δ'.
καί ῥά μιν χώρας ἀκλάρωτον λίπον
ἁγνὸν θεόν.
μνασθέντι δὲ Ζεὺς ἄμ πάλον μέλλεν θέμεν. ἀλλά μιν οὐκ εἴασεν· ἐπεὶ πολιᾶς
εἶπέ τιν' αὐτὸς ὁρᾶν ἔνδον θαλάσσας αὐξομέναν πεδόθεν
πολύβοσκον γαῖαν ἀνθρώποισι καὶ εὔφρονα μήλοις.

ἐκέλευσεν δ' αὐτίκα χρυσάμπυκα μὲν Λάχεσιν Ἀντ. δ'.
χεῖρας ἀντεῖναι, θεῶν δ' ὅρκον μέγαν
μὴ παρφάμεν,
ἀλλὰ Κρόνου σὺν παιδὶ νεῦσαι, φαεννὸν ἐς αἰθέρα μιν πεμφθεῖσαν ἑᾷ κεφαλᾷ
ἐξοπίσω γέρας ἔσσεσθαι. τελεύτασαν δὲ λόγων κορυφαί
ἐν ἀλαθείᾳ πετοῖσαι. βλάστε μὲν ἐξ ἁλὸς ὑγρᾶς

νᾶσος, ἔχει τέ μιν ὀξειᾶν ὁ γενέθλιος ἀκτίνων πατήρ, Ἐπ. δ'.
πῦρ πνεόντων ἀρχὸς ἵππων. ἔνθα Ῥόδῳ ποτὲ μιχθείς

61. ἄμπαλον 63. μάλοις. 67. φαεινὸν

τέκεν ἑπτὰ σοφώτατα νοήματ' ἐπὶ προτέρων ἀνδρῶν παραδεξαμένους
παῖδας, ὧν εἷς μὲν Κάμειρον
πρεσβύτατόν τε Ἰάλυσον ἔτεκεν Λίνδον τ'. ἀπάτερθε δ' ἔχον,
διὰ γαῖαν τρίχα δασσάμενοι πατρωΐαν,
ἀςέων μοῖραν, κέκληνται δέ σφιν ἕδραι.

τόθι λύτρον συμφορᾶς οἰκτρᾶς γλυκὺ Τλαπολέμῳ Στρ. ε'.
ἵσταται Τιρυνθίων ἀρχαγέτᾳ,
ὥςπερ θεῷ,
μήλων τε κνισσάεσσα πομπὰ καὶ κρίσις ἀμφ' ἀέθλοις. τῶν ἄνθεσι
Διαγόρας
ἐστεφανώσατο δὶς, κλεινᾷ τ' ἐν Ἰσθμῷ τετράκις εὐτυχέων,
Νεμέᾳ τ' ἄλλαν ἐπ' ἄλλᾳ, καὶ κρανααῖς ἐν Ἀθάναις.

ὅ τ' ἐν Ἄργει χαλκὸς ἔγνω μιν, τά τ' ἐν Ἀρκαδίᾳ Ἀντ. ε'.
ἔργα καὶ Θήβαις, ἀγῶνές τ' ἔννομοι
Βοιώτιοι,
Πέλλανά τ'· Αἰγίνᾳ τε νικῶνθ' ἑξάκις· ἐν Μεγάροισίν τ' οὐχ ἕτερον
λιθίνα
ψᾶφος ἔχει λόγον. ἀλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ, νώτοισιν Ἀταβυρίου
μεδέων, τίμα μὲν ὕμνου τεθμὸν Ὀλυμπιονίκαν,

ἄνδρα τε πὺξ ἀρετὰν εὑρόντα, δίδοι τέ οἱ αἰδοίαν χάριν, Ἐπ. ε'.
καὶ ποτ' ἀστῶν καὶ ποτὶ ξείνων. ἐπεὶ ὕβριος ἐχθρὰν
ὁδὸν εὐθυπορεῖ, σάφα δαεὶς ἅτε οἱ πατέρων ὀρθαὶ φρένες ἐξ ἀγαθῶν

75. 76. δασσάμενοι, πατρωΐαν ἀστέων μοῖραν· 80. μάλων 86. Αἴγινα Πελλάνα τε 88. τεθμὸν, Ὀλυμπιονίκαν

ἔχραον. μὴ κρύπτε κοινὸν
σπέρμ' ἀπὸ Καλλιάνακτος· Ἐρατιδᾶν τοι σὺν χαρίτεσσιν ἔχει
θαλίας καὶ πόλις· ἐν δὲ μιᾷ μοίρᾳ χρόνου
ἄλλοτ' ἀλλοῖαι διαιθύσσοισιν αὖραι.

93. Καλλιάνακτος, Ἐρατιδᾶν τοι σὺν χαρίτεσσιν. ἔχει 95. διαιθύσσουσιν

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Η'.

ΑΛΚΙΜΕΔΟΝΤΙ ΑΙΓΙΝΗΤῌ

ΠΑΙΔΙ ΠΑΛΑΙΣΤῌ.

Μᾶτερ ὦ χρυσοστεφάνων ἀέθλων, Οὐλυμπία, *Στρ. α'.*
δέσποιν' ἀλαθείας· ἵνα μάντιες ἄνδρες
ἐμπύροις τεκμαιρόμενοι παραπειρῶνται Διὸς ἀργικεραύνου,
εἴ τιν' ἔχει λόγον ἀνθρώπων πέρι
μαιομένων μεγάλαν
ἀρετὰν θυμῷ λαβεῖν,
τῶν δὲ μόχθων ἀμπνοάν.

ἄνεται δὲ πρὸς χάριν εὐσεβίας ἀνδρῶν λιταῖς. *Ἀντ. α'.*
ἀλλ' ὦ Πίσας εὔδενδρον ἐπ' Ἀλφεῷ ἄλσος,
τόνδε κῶμον καὶ στεφαναφορίαν δέξαι. μέγα τοι κλέος αἰεί,
ᾧτινι σὸν γέρας ἕσπητ' ἀγλαόν·
ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλον ἔβαν
ἀγαθῶν, πολλαὶ δ' ὁδοί
σὺν θεοῖς εὐπραγίας.

8. *ἄνεται* cl *εὐσεβέων*   14. *εὐπραξίας.*

Τιμόσθενες, ὔμμε δ' ἐκλάρωσεν πότμος — Ἐπ. ά.
Ζηνὶ γενεθλίῳ· ὃς σ' ἐν μὲν Νεμέᾳ πρόφατον,
Ἀλκιμέδοντα δὲ πὰρ Κρόνου λόφῳ
θῆκεν Ὀλυμπιονίκαν.
ἦν δ' ἐσορᾶν καλός, ἔργῳ τ' οὐ κατὰ εἶδος ἐλέγχων
ἐξένεπε κρατέων πάλᾳ δολιχήρετμον Αἴγιναν πάτραν·
ἔνθα Σώτειρα Διὸς ξενίου
πάρεδρος ἀσκεῖται Θέμις

ἔξοχ' ἀνθρώπων. ὅ, τι γὰρ πολὺ καὶ πολλᾷ ῥέπει, — Στρ. β΄.
ὀρθᾷ διακρίνειν φρενὶ μὴ παρὰ καιρόν,
δυςπαλὲς, τεθμὸς δέ τις ἀθανάτων, καὶ τάνδ' ἁλιερκέα χώραν
παντοδαποῖσιν ὑπέστασε ξένοις
κίονα δαιμονίαν·
ὁ δ' ἐπαντέλλων χρόνος
τοῦτο πράσσων μὴ κάμοι·

Δωριεῖ λαῷ ταμιευομέναν ἐξ Αἰακοῦ· — Ἀντ. β΄.
τὸν παῖς ὁ Λατοῦς εὐρυμέδων τε Ποσειδᾶν,
Ἰλίῳ μέλλοντες ἐπὶ στέφανον τεῦξαι, καλέσαντο συνεργὸν
τείχεος, ἦν ὅτι νιν πεπρωμένον
ὀρνυμένων πολέμων
πτολιπόρθοις ἐν μάχαις
λάβρον ἀμπνεῦσαι καπνόν.

γλαυκοὶ δὲ δράκοντες, ἐπεὶ κτίσθη νέον — Ἐπ. β΄.

15. δὲ κλάρωσεν   16. ὃν μὲν ἐν Νεμέᾳ

πύργον ἐξαλλόμενοι τρεῖς, οἱ δύο μὲν κάπετον,
αὖθι δ' ἀτυζομένω ψυχὰς βάλον·
εἷς δ' ἐσόρουσε βοάσαις.
ἔννεπε δ' ἀντίον ὁρμαίνων τέρας εὐθὺς Ἀπόλλων·
Πέργαμος ἀμφὶ τεαῖς, ἥρως, χερὸς ἐργασίαις ἁλίσκεται·
ὣς ἐμοὶ φάσμα λέγει Κρονίδα
πεμφθὲν βαρυγδούπου Διός·

οὐκ ἄτερ παίδων σέθεν. ἀλλ' ἅμα πρώτοις ἄρξεται — Στρ. γ'.
καὶ τετράτοις. ὣς ἄρα θεὸς σάφα εἴπαις
Ξάνθον ἤπειγεν καὶ Ἀμαζόνας εὐίππους καὶ ἐς Ἴστρον ἐλαύνων.
Ὀρσοτρίαινα δ' ἐπ' Ἰσθμῷ ποντίᾳ
ἅρμα θοὸν τάνυεν,
ἀποπέμπων Αἰακόν
δεῦρ' ἀν' ἵπποις χρυσέαις,

καὶ Κορίνθου δειράδ', ἐποψόμενος δαῖτα κλυτάν. — Ἀντ. γ'.
τερπνὸν δ' ἐν ἀνθρώποις ἴσον ἔσσεται οὐδέν.
εἰ δ' ἐγὼ Μελησίᾳ ἐξ ἀγενείων κῦδος ἀνέδραμον ὕμνῳ,
μὴ βαλέτω με λίθῳ τραχεῖ φθόνος.
καὶ Νεμέᾳ γὰρ ὁμῶς
ἐρέω ταύταν χάριν,
τὰν δ' ἔπειτ' ἀνδρῶν μάχαν

ἐκ παγκρατίου. τὸ διδάξασθαι δέ τοι — Ἐπ. γ'.

39. πνοὰς βάλον· 46. ἄρα 48. ἐπ' Ἰσθμὸν ποντίαν 54. Μιλησίᾳ
59. ἐν παγκρατίῳ.

εἰδότι ῥᾴτερον· ἄγνωμον δὲ τὸ μὴ προμαθεῖν·
κουφότεραι γὰρ ἀπειράτων φρένες.
κεῖνα δὲ κεῖνος ἂν εἴποι
ἔργα περαίτερον ἄλλων, τίς τρόπος ἄνδρα προβάσει
ἐξ ἱερῶν ἀέθλων μέλλοντα ποθεινοτάταν δόξαν φέρειν.
νῦν μὲν αὐτῷ γέρας Ἀλκιμέδων,
νίκαν τριακοστὰν ἑλών·

ὃς τύχᾳ μὲν δαίμονος, ἀνορέας δ' οὐκ ἀμπλακών — Στρ. δ'.
ἐν τέτρασιν παίδων ἀπεθήκατο γυίοις
νόστον ἔχθιστον καὶ ἀτιμοτέραν γλῶσσαν καὶ ἐπίκρυφον οἶμον,
πατρὶ δὲ πατρὸς ἐνέπνευσεν μένος
γήραος ἀντίπαλον.
Ἀΐδα τοι λάθεται
ἄρμενα πράξαις ἀνήρ.

ἀλλ' ἐμὲ χρὴ μναμοσύναν ἀνεγείροντα φράσαι — Ἀντ. δ'.
χειρῶν ἄωτον Βλεψιάδαις ἐπίνικον,
ἕκτος οἷς ἤδη στέφανος περίκειται φυλλοφόρων ἀπ' ἀγώνων.
ἔστι δὲ καί τι θανόντεσσιν μέρος
κὰν νόμον ἐρδόμενον·
κατακρύπτει δ' οὐ κόνις
συγγόνων κεδνὰν χάριν.

Ἑρμᾶ δὲ θυγατρὸς ἀκούσαις Ἰφίων — Ἐπ. δ'.
Ἀγγελίας, ἐνέποι κεν Καλλιμάχῳ λιπαρόν

60. ῥαίτερον. 62. δ' ἐκεῖνος 78. καννόμον

κόσμον Ὀλυμπίᾳ, ὅν σφι Ζεὺς γένει
ὤπασεν. ἐσλὰ δ᾽ ἐπ᾽ ἐσλοῖς
ἔργ᾽ ἐθέλοι δόμεν, ὀξείας δὲ νόσους ἀπαλάλκοι.
εὔχομαι ἀμφὶ καλῶν μοίρᾳ Νέμεσιν διχόβουλον μὴ θέμεν·
ἀλλ᾽ ἀπήμαντον ἄγων βίοτον
αὐτούς τ᾽ ἀέξοι καὶ πόλιν.

83. 84. ὅν σφιν ὤπασεν Ζεὺς γένει. 85. ἔργα θέλοι.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Θ΄.

ΕΦΑΡΜΟΣΤΩι ΟΠΟΥΝΤΙΩι

ΠΑΛΑΙΣΤΗι.

Τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος Στρ. α΄.
φωνᾶεν Ὀλυμπίᾳ, καλλίνικος ὁ τριπλόος κεχλαδώς,
ἄρκεσε Κρόνιον παρ᾽ ὄχθον ἁγεμονεῦσαι
κωμάζοντι φίλοις Ἐφαρμόστῳ σὺν ἑταίροις·
ἀλλὰ νῦν ἑκαταβόλων Μοισᾶν ἀπὸ τόξων
Δία τε φοινικοστερόπαν
σεμνόν τ᾽ ἐπίνειμαι
ἀκρωτήριον Ἄλιδος
τοιοῖσδε βέλεσσιν,
τὸ δήποτε Λυδὸς ἥρως Πέλοψ
ἐξάρατο κάλλιστον ἕδνον Ἱπποδαμείας·

πτερόεντα δ᾽ ἵει γλυκὺν Ἀντ. α΄.
Πυθῶνάδ᾽ ὀϊστόν· οὔτοι χαμαιπετέων λόγων ἐφάψεαι,

13. *ἐφάψῃ,*

ἀνδρὸς ἀμφὶ παλαίσμασιν φόρμιγγ' ἐλελίζων
κλεινᾶς ἐξ Ὀπόεντος. αἰνήσαις ἓ καὶ υἱόν·
ἂν Θέμις θυγάτηρ τέ οἱ Σώτειρα λέλογχεν
μεγαλόδοξος Εὐνομία.
θάλλει δ' ἀρεταῖσιν
ἔν τε Κασταλίᾳ παρά
Ἀλφεοῦ τε ῥέεθρον·
ὅθεν στεφάνων ἄωτοι κλυτάν
Λοκρῶν ἐπαείροντι ματέρ' ἀγλαόδενδρον.

ἐγὼ δέ τοι φίλαν πόλιν *Ἐπ. α'.*
μαλεραῖς ἐπιφλέγων ἀοιδαῖς,
καὶ ἀγάνορος ἵππου
θᾶσσον καὶ ναὸς ὑποπτέρου παντᾶ
ἀγγελίαν πέμψω ταύταν,
εἰ σύν τινι μοιριδίῳ παλάμᾳ
ἐξαίρετον Χαρίτων νέμομαι κᾶπον·
κεῖναι γὰρ ὤπασαν τὰ τέρπν'. ἀγαθοὶ δὲ καὶ σοφοὶ κατὰ δαίμον' ἄνδρες

ἐγένοντ'. ἐπεὶ ἀντία *Στρ. β'.*
πῶς ἂν τριόδοντος Ἡρακλέης σκύταλον τίναξε χερσίν,

15. *Ὀπόεντος,*

18. 19. 20. Hi versus vulgo ita leguntur:

θάλλει δ' ἀρεταῖς, ἴ-
σον τε Κασταλίᾳ παρ' Ἀλ-
φειοῦ τε ῥέεθρον·

31. 32. Vulgo sic legitur:

ἐγένοντο. ἐπεὶ ἔναντ'
ἂν πῶς τριόδοντος etc.

ἀνίκ' ἀμφὶ Πύλον σταθεὶς ἤρειδε Ποσειδᾶν,
ἤρειδέν τέ μιν ἀργυρέῳ τόξῳ πολεμίζων
Φοῖβος, οὐδ' Ἀΐδας ἀκινήταν ἔχε ῥάβδον,
βρότεα σώμαθ' ᾇ κατάγει
κοίλαν πρὸς ἀγυιάν
θνασκόντων; ἀπό μοι λόγον
τοῦτον, στόμα, ῥῖψον·
ἐπεὶ τό γε λοιδορῆσαι θεούς
ἐχθρὰ σοφία, καὶ τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρὸν

μανίαισιν ὑποκρέκει. 'Αντ. β'.
μὴ νῦν λαλάγει τὰ τοιαῦτ'· ἔα πόλεμον μάχαν τε πᾶσαν
χωρὶς ἀθανάτων· φέροις δὲ Πρωτογενείας
ἄστει γλῶσσαν, ἵν' αἰολοβρόντα Διὸς αἴσᾳ
Πύῤῥα Δευκαλίων τε Παρνασοῦ καταβάντε
δόμον ἔθεντο πρῶτον, ἄτερ δ'
εὐνᾶς ὁμόδαμον
κτησάσθαν λίθινον γόνον·
λαοὶ δ' ὀνόμασθεν.
ἔγειρ' ἐπέων σφιν οὖρον λιγύν,
αἴνει δὲ παλαιὸν μὲν οἶνον, ἄνθεα δ' ὕμνων

νεωτέρων. λέγοντι μάν 'Επ. β'.
χθόνα μὲν κατακλύσαι μέλαιναν
ὕδατος σθένος, ἀλλά
Ζηνὸς τέχναις ἀνάπωτιν ἐξαίφνας

46. Παρνασσοῦ 51. οἶμον λιγύν. 56. ἀνάπωσιν

ἄντλον ἑλεῖν. κείνων δ' ἔσσαν
χαλκάσπιδες ὑμέτεροι πρόγονοι
ἀρχᾶθεν Ἰαπετιονίδος φύτλας
κοῦροι κορᾶν καὶ φερτάτων Κρονιδᾶν, ἐγχώριοι βασιλῆες αἰεί.

πρὶν Ὀλύμπιος ἁγεμὼν Στρ. γ'.
θύγατρ' ἀπὸ γᾶς Ἐπειῶν Ὀπόεντος ἀναρπάσαις, ἕκαλος
μίχθη Μαιναλίαισιν ἐν δειραῖς, καὶ ἔνεικεν
Λοκρῷ, μὴ καθέλοι μιν αἰὼν πότμον ἐφάψαις
ὀρφανὸν γενεᾶς. ἔχεν δὲ σπέρμα μέγιστον
ἄλοχος, εὐφράνθη τε ἰδὼν
ἥρως θετὸν υἱόν,
μάτρωος δ' ἐκάλεσσέ μιν
ἰσώνυμον ἔμμεν,
ὑπέρφατον ἄνδρα μορφᾷ τε καί
ἔργοισι. πόλιν δ' ὤπασεν λαόν τε διαιτᾶν.

ἀφίκοντο δέ οἱ ξένοι, Ἀντ. γ'.
ἔκ τ' Ἄργεος ἔκ τε Θηβᾶν, οἱ δ' Ἀρκάδες, οἱ δὲ καὶ Πισᾶται·
υἱὸν δ' Ἄκτορος ἐξόχως τίμασεν ἐποίκων
Αἰγίνας τε Μενοίτιον· τοῦ παῖς ἅμ' Ἀτρείδαις
Τεύθραντος πεδίον μολὼν ἔστα σὺν Ἀχιλλεῖ
μόνος, ὅτ' ἀλκᾶντας Δαναοὺς
τρέψαις ἁλίαισιν
πρύμναις Τήλεφος ἔμβαλεν·

60. κορᾶν τε φερτάτων 62. τὰν παῖδ' ἀπὸ et Ὀποῦντος 65. ἔχε
71. λεὼν τε 73. Θηβᾶν, ἰδ' Ἀρκάδες 74. υἷα 76. Τεύθρανος

ὥστ' ἔμφρονι δεῖξαι
μαθεῖν Πατρόκλου βιατὰν νόον.
ἐξ οὗ Θέτιός γ' οὐλίῳ γόνος νιν ἐν Ἄρει

παραγορεῖτο μήποτε 'Επ. γ'.
σφετέρας ἄτερθε ταξιοῦσθαι
δαμασιμβρότου αἰχμᾶς.
εἴην εὑρησιεπὴς ἀναγεῖσθαι
πρόσφορος ἐν Μοισᾶν δίφρῳ·
τόλμα δὲ καὶ ἀμφιλαφὴς δύναμις
ἕσποιτο. προξενίᾳ δ' ἀρετᾷ τ' ἦλθον
τιμάορος Ἰσθμίαισι Λαμπρομάχου μίτραις, ὅτ' ἀμφότεροι κράτησαν

μίαν ἔργον ἀν' ἁμέραν. Στρ. δ'.
ἄλλαι δὲ δύ' ἐν Κορίνθου πύλαις ἐγένοντ' ἔπειτα χάρμαι,
ταὶ δὲ καὶ Νεμέας Ἐφαρμόστῳ κάτα κόλπον·
Ἄργει τ' ἔσχεθε κῦδος ἀνδρῶν, παῖς δ' ἐν Ἀθάναις.
οἷον δ' ἐν Μαραθῶνι συλαθεὶς ἀγενείων
μένεν ἀγῶνα πρεσβυτέρων
ἀμφ' ἀργυρίδεσσιν·
φῶτας δ' ὀξυρεπεῖ δόλῳ
ἀπτῶτι δαμάσσαις
διήρχετο κύκλον ὅσσᾳ βοᾷ,
ὡραῖος ἐὼν καὶ καλὸς κάλλιστά τε ῥέξαις.

τὰ δὲ Παῤῥασίῳ στρατῷ Ἀντ. δ'

81. νόον γ'. 82. Θέτιος γόνος οὐλίῳ μιν ἐν Ἄρει 95. οἷον ἐν

θαυμαστὸς ἐὼν φάνη Ζηνὸς ἀμφὶ πανάγυριν Λυκαίου,
καὶ ψυχρᾶν ὁπότ' εὔδιανὸν φάρμακον αὐρᾶν
Πελλάνᾳ φέρε. σύνδικος δ' αὐτῷ Ἰολάου
τύμβος εἰναλία τ' Ἐλευσὶς ἀγλαΐαισιν.
τὸ δὲ φυᾷ κράτιστον ἅπαν·
πολλοὶ δὲ διδακταῖς
ἀνθρώπων ἀρεταῖς κλέος
ὤρουσαν ἑλέσθαι.
ἄνευθε θεοῦ σεσιγαμένον
οὐ σκαιότερον χρῆμ' ἕκαστον. ἐντὶ γὰρ ἄλλαι

ὁδῶν ὁδοὶ περαίτεραι, Ἐπ. δ'.
μία δ' οὐχ ἅπαντας ἄμμε θρέψει
μελέτα· σοφίας μέν
αἰπειναί· τοῦτο δὲ προςφέρων ἆθλον,
ὄρθιον ὤρυσαι θαρσέων,
τόνδ' ἀνέρα δαιμονίᾳ γεγάμεν
εὔχειρα, δεξιόγυιον, ὁρῶντ' ἀλκάν,
Αἰάντεόν τ' ἐν δαίθ' ὃς Ἰλιάδα νικῶν ἐπεστεφάνωσε βωμόν.

111. *ἄνευ δὲ θεοῦ* et *σεσιγαμένον γ'* 115. *σοφίαι μάν* 118. *δαιμονίως*
120. *Αἰάντεόν τε δαίθ' ὃς Οἰλιάδα*

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Ι'. (ΙΑ'.)

ΑΓΗΣΙΔΑΜῼ ΛΟΚΡῼ ΕΠΙΖΕΦΥΡΙῼ

ΠΑΙΔΙ ΠΥΚΤῌ.

Ἔστιν ἀνθρώποις ἀνέμων ὅτε πλείστα *Στρ.*
χρῆσις· ἔστιν δ' οὐρανίων ὑδάτων
ὀμβρίων, παίδων Νεφέλας.
εἰ δὲ σὺν πόνῳ τις εὖ πράσσοι, μελιγάρυες ὕμνοι
ὑστέρων ἀρχαὶ λόγων
τέλλεται, καὶ πιστὸν ὅρκιον μεγάλαις ἀρεταῖς.

ἀφθόνητος δ' αἶνος Ὀλυμπιονίκαις *Ἀντ.*
οὗτος ἄγκειται. τὰ μὲν ἁμετέρα
γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλει.
ἐκ θεοῦ δ' ἀνὴρ σοφαῖς ἀνθεῖ ἐσαεὶ πραπίδεσσιν.
ἴσθι νῦν, Ἀρχεστράτου
παῖ, τεᾶς, Ἀγησίδαμε, πυγμαχίας ἕνεκεν

4. πράσσει, 5. 6. λόγων· τέλλεται καὶ 7. ἀφθόνατος

κόσμον ἐπὶ στεφάνῳ χρυσέας ἐλαίας Ἀντ.
ἁδυμελῆ κελαδήσω,
τῶν Ἐπιζεφυρίων Λοκρῶν γενεὰν ἀλέγων.
ἔνθα συγκωμάξατ᾽, ἐγγυάσομαι
μή μιν, ὦ Μοῖσαι, φυγόξενον στρατόν
μηδ᾽ ἀπείρατον καλῶν,
ἀκρόσοφον δὲ καὶ αἰχματὰν ἀφίξεσθαι. τὸ γάρ
ἐμφυὲς οὔτ᾽ αἴθων ἀλώπηξ
οὔτ᾽ ἐρίβρομοι λέοντες διαλλάξαιντο ἦθος.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ΙΑ΄. (Ι΄.)

ΑΓΗΣΙΔΑΜΩι ΛΟΚΡΩι ΕΠΙΖΕΦΥΡΙΩι

ΠΑΙΔΙ ΠΥΚΤΗι.

Τὸν Ὀλυμπιονίκαν ἀνάγνωτέ μοι *Στρ. α.*
Ἀρχεστράτου παῖδα, πόθι φρενός
ἁμᾶς γέγραπται. γλυκὺ γὰρ αὐτῷ μέλος ὀφείλων ἐπιλέλαθ᾽. ὦ Μοῖσ᾽,
ἀλλὰ σὺ καὶ θυγάτηρ
Ἀλάθεια Διὸς ὀρθᾷ χερί
ἐρύκετον ψευδέων
ἐνιπὰν ἀλιτόξενον.

ἕκαθεν γὰρ ἐπελθὼν ὁ μέλλων χρόνος *Ἀντ. α΄.*
ἁμὸν καταίσχυνε βαθὺ χρέος.
ὅμως δὲ λῦσαι δυνατὸς ὀξεῖαν ἐπιμομφὰν ὁ τόκος ἀνδρῶν. νῦν ψᾶ-
φον ἑλισσομέναν
ὅπα κῦμα κατακλύσσει ῥέον;

3. ἐμᾶς 8. κατήσχυνε

ὄπα τε κοινὸν λόγον
φίλαν τίσομεν ἐς χάριν;

νέμει γὰρ Ἀτρέκεια πόλιν Λοκρῶν Ζεφυρίων, Ἐπ. α'.
μέλει τέ σφισι Καλλιόπα
καὶ χάλκεος Ἄρης. τράπε δὲ Κύκνεια μάχα καὶ ὑπέρβιον
Ἡρακλέα· πύκτας δ'
ἐν Ὀλυμπιάδι νικῶν
Ἴλᾳ φερέτω χάριν
Ἀγησίδαμος ὡς
Ἀχιλεῖ Πάτροκλος.
θήξαις δέ κε φύντ' ἀρετᾷ ποτὶ
πελώριον ὁρμάσαι κλέος ἀνὴρ θεοῦ σὺν παλάμᾳ.

ἄπονον δ' ἔλαβον χάρμα παῦροί τινες, Στρ. β'.
ἔργων πρὸ πάντων βιότῳ φάος.
ἀγῶνα δ' ἐξαίρετον ἀεῖσαι Θέμιτες ὦρσαν Διός, ὃν ἀρχαίῳ σάματι πὰρ
Πέλοπος
βίη Ἡρακλέος ἐκτίσσατο,
ἐπεὶ Ποσειδάνιον
πέφνε Κτέατον ἀμύμονα,

πέφνε δ' Εὔρυτον, ὡς Αὐγέαν λάτριον Ἀντ. β'.
ἀέκονθ' ἑκὼν μισθὸν ὑπέρβιον
πράσσοιτο. λόχμαισι δὲ δοκεύσαις ὑπὸ Κλεωνᾶν δάμασε καὶ κείνους
Ἡρακλέης ἐφ' ὁδῷ,

15. Κυκνεία 22. ὥρμασε 24. ἔργον 30. ἄκονθ' 31. κἀκείνους

ὅτι πρόσθε ποτὲ Τιρύνθιον
ἔπερσαν αὐτῷ στρατόν
μυχοῖς ἥμενον Ἄλιδος,

Μολίονες ὑπερφίαλοι. καὶ μὰν ξειναπάτας 'Επ. β'.
Ἐπειῶν βασιλεὺς ὄπιθεν
οὐ πολλὸν ἴδε πατρίδα πολυκτέανον ὑπὸ στερεῷ πυρὶ
πλαγαῖς τε σιδάρου
βαθὺν εἰς ὀχετὸν ἄτας
ἵζοισαν ἑὰν πόλιν.
νεῖκος δὲ κρεσσόνων
ἀποθέσθ' ἄπορον.
καὶ κεῖνος ἀβουλίᾳ ὕστατος
ἁλώσιος ἀντάσαις θάνατον αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν.

ὁ δ' ἄρ' ἐν Πίσᾳ ἔλσαις ὅλον τε στρατόν Στρ. γ'.
λεΐαν τε πᾶσαν Διὸς ἄλκιμος
υἱὸς σταθμᾶτο ζάθεον ἄλσος πατρὶ μεγίστῳ· περὶ δὲ πάξαις Ἄλτιν
μὲν ὅγ' ἐν καθαρῷ
διέκρινε· τὸ δὲ κύκλῳ πέδον
ἔθηκε δόρπου λύσιν,
τιμάσαις πόρον Ἀλφεοῦ

μετὰ δώδεκ' ἀνάκτων θεῶν. καὶ πάγον Ἀντ. γ'.
Κρόνου προσεφθέγξατο· πρόσθε γάρ

34. ἅμενον 43. κἀκεῖνος

νώνυμνος, ἆς Οἰνόμαος ἆρχε, βρέχετο πολλᾷ νιφάδι. ταύτᾳ δ' ἐν πρωτογόνῳ τελετᾷ
παρέσταν μὲν ἄρα Μοῖραι σχεδόν
ὅ, τ' ἐξελέγχων μόνος
ἀλάθειαν ἐτήτυμον

Χρόνος. τὸ δὲ σαφανὲς ἰὼν πόρσω κατέφρασεν, Ἐπ. γ'.
ὅπα τὰν πολέμοιο δόσιν
ἀκρόθινα διελὼν ἔθυε καὶ πενταετηρίδ' ὅπως ἄρα
ἔστασεν ἑορτὰν
σὺν Ὀλυμπιάδι πρώτᾳ
νικαφορίαισί τε.
τίς δὴ ποταίνιον
ἔλαχε στέφανον
χείρεσσι ποσίν τε καὶ ἅρματι,
ἀγώνιον ἐν δόξᾳ θέμενος εὖχος, ἔργῳ καθελών;

σταδίου μὲν ἀρίστευσεν εὐθὺν πόνον Στρ. δ'.
ποσσὶ τρέχων παῖς ὁ Λικυμνίου
Οἰωνός· ἶκεν δὲ Μιδέαθεν στρατὸν ἐλαύνων· ὁ δὲ πάλᾳ κυδαίνων Ἔχεμος Τέγεαν.
Δόρυκλος δ' ἔφερε πυγμᾶς τέλος,
Τίρυνθα ναίων πόλιν·
ἀν' ἵπποισι δὲ τέτρασιν

61. *ἐν Ὀλυμπιάδι* 64. *γε λάχε* 65. *ἅρμασιν,* 67. *στάδιον* et *εὐθύτονον*
69. *ἧκεν* 70. *Δόρυκλος δὲ τέλος πυγμᾶς φέρε,*

ἀπὸ Μαντινέας Σᾶμος ὡλιροθίου· 'Ἀντ. δ'.
ἄκοντι Φράστωρ δ' ἔλασε σκοπόν·
μᾶκος δ' Ἐνικεὺς ἔδικε πέτρῳ χέρα κυκλώσαις ὑπὲρ ἅπαντας· καὶ συμμαχία θόρυβον
παραίθυξε μέγαν. ἐν δ' ἕσπερον
ἔφλεξεν εὐώπιδος
σελάνας ἐρατὸν φάος.

ἀείδετο δὲ πᾶν τέμενος τερπναῖσι θαλίαις 'Επ. δ'.
τὸν ἐγκώμιον ἀμφὶ τρόπον.
ἀρχαῖς δὲ προτέραις ἑπόμενοι καί νυν ἐπωνυμίαν χάριν
νίκας ἀγερώχου,
κελαδησόμεθα βροντὰν
καὶ πυρπάλαμον βέλος
ὀρσικτύπου Διός,
ἐν ἅπαντι κράτει
αἴθωνα κεραυνὸν ἀραρότα.
χλιδῶσα δὲ μολπὰ πρὸς κάλαμον ἀντιάξει μελέων,

τὰ παρ' εὐκλέϊ Δίρκᾳ χρόνῳ μὲν φάνεν. Στρ. ε'.
ἀλλ' ὥτε παῖς ἐξ ἀλόχου πατρὶ
ποθεινὸς ἵκοντι νεότατος τὸ πάλιν ἤδη, μάλα δέ τοι θερμαίνει φιλότατι νόον·
ἐπεὶ πλοῦτος ὁ λαχὼν ποιμένα

73. Σᾶμος ἠείδετο· 74. κἄκοντι Φράστωρ ἔλασε 75. συμμαχίᾳ 81. καὶ νῦν
85. Διός γ' 90. ὥς τε 91. ἥκοντι νεότατι

ἐπακτὸν ἀλλότριον,
θνάσκοντι στυγερώτατος·

καὶ ὅταν καλὰ ἔρξαις ἀοιδᾶς ἄτερ, 'Αντ. έ.
Ἀγησίδαμ', εἰς Ἀΐδα σταθμὸν
ἀνὴρ ἵκηται, κενεὰ πνεύσαις ἔπορε μόχθῳ βραχύ τι τερπνόν. τὶν δ'
ἁδυεπής τε λύρα
γλυκύς τ' αὐλὸς ἀναπάσσει χάριν.
τρέφοντι δ' εὐρὺ κλέος
κόραι Πιερίδες Διός.

ἐγὼ δὲ συνεφαπτόμενος σπουδᾷ, κλυτὸν ἔθνος 'Επ. έ.
Λοκρῶν ἀμφέπεσον μέλιτι
εὐάνορα πόλιν καταβρέχων· παῖδ' ἐρατὸν δ' Ἀρχεστράτου
αἴνησα, τὸν εἶδον
κρατέοντα χερὸς ἀλκᾷ
βωμὸν παρ' Ὀλύμπιον,
κεῖνον κατὰ χρόνον
ἰδέᾳ τε καλὸν
ὥρᾳ τε κεκραμένον, ἅ ποτε
ἀναιδέα Γανυμήδει πότμον ἄλαλκε σὺν Κυπρογενεῖ.

99. ἔχοντι δ' εὐρὺ 103. δ' εὐάνορα et ἐρατὸν Ἀρχεστράτου 107. χρόνον γ' 109. 110. ἅ ποτ' ἀναιδέα et ibid. τὸν πότμον

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ΙΒ'.

ΕΡΓΟΤΕΛΕΙ ΙΜΕΡΑΙΩι

ΔΟΛΙΧΟΔΡΟΜΩι.

Λίσσομαι, παῖ Ζηνὸς Ἐλευθερίου, Στρ.
Ἱμέραν εὐρυσθενέ' ἀμφιπόλει, Σώτειρα Τύχα.
τὶν γὰρ ἐν πόντῳ κυβερνῶνται θοαί
νᾶες, ἐν χέρσῳ τε λαιψηροὶ πόλεμοι
κἀγοραὶ βουλαφόροι. αἵ γε μὲν ἀνδρῶν
πόλλ' ἄνω, τὰ δ' αὖ κάτω ψεύδη μεταμώνια τάμνοισαι κυλίνδοντ'
ἐλπίδες·

σύμβολον δ' οὔ πώ τις ἐπιχθονίων Ἀντ.
πιστὸν ἀμφὶ πράξιος ἐσσομένας εὗρεν θεόθεν·
τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωνται φραδαί.
πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπεσεν,
ἔμπαλιν μὲν τέρψιος, οἱ δ' ἀνιαραῖς
ἀντικύρσαντες ζάλαις ἐσλὸν βαθὺ πήματος ἐν μικρῷ πεδάμειψαν χρόνῳ.

2. Ἱμέρᾳ εὐρυσθενέ' ἀμφὶ πόλει   6. ταὶ δ' αὖ et τέμνοισαι

υἱὲ Φιλάνορος, ἤτοι καὶ τεά κεν, Ἐπ.
ἐνδομάχας ἅτ᾽ ἀλέκτωρ,
συγγόνῳ παρ᾽ ἑστίᾳ
ἀκλεὴς τιμὰ κατεφυλλορόησε ποδῶν,
εἰ μὴ στάσις ἀντιάνειρα
Κνωσίας ἄμερσε πάτρας.
νῦν δ᾽ Ὀλυμπίᾳ στεφανωσάμενος,
καὶ δὶς ἐκ Πυθῶνος Ἰσθμοῖ τ᾽, Ἐργότελες,
θερμὰ Νυμφᾶν λουτρὰ βαστάζεις, ὁμιλέων παρ᾽ οἰκείαις ἀρούραις.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ΙΓ'.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΙ ΚΟΡΙΝΘΙΩι

ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΩι ΚΑΙ ΠΕΝΤΑΘΛΩι.

Τριςολυμπιονίκαν Στρ. ά.
ἐπαινέων οἶκον ἅμερον ἀστοῖς,
ξένοισι δὲ θεράποντα, γνώσομαι
τὰν ὀλβίαν Κόρινθον, Ἰσθμίου
πρόθυρον Ποτειδᾶνος, ἀγλαόκουρον.
ἐν τᾷ γὰρ Εὐνομία ναίει, κασίγνηταί τε, βάθρον πολίων ἀσφαλὲς,
Δίκα καὶ ὁμότροπος Εἰράνα, ταμίαι ἀνδράσι πλούτου,
χρύσεαι παῖδες εὐβούλου Θέμιτος.

ἐθέλοντι δ' ἀλεξεῖν Ἀντ. ά.
Ὕβριν, Κόρου ματέρα θρασύμυθον.
ἔχω καλά τε φράσαι, τόλμα τέ μοι
εὐθεῖα γλῶσσαν ὀρνύει λέγειν.
ἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος.
ὔμμιν δὲ, παῖδες Ἀλάτα, πολλὰ μὲν νικαφόρον ἀγλαΐαν ὤπασαν

5. Ποσειδᾶνος; 6. πολίων, ἀσφαλὴς 14. ὤπασάν γ'

ἄκραις ἀρεταῖς ὑπερελθόντων ἱεροῖς ἐν ἀέθλοις,
πολλὰ δ' ἐν καρδίαις ἀνδρῶν ἔβαλον

Ὧραι πολυάνθεμοι ἀρχαῖα σοφίσμαθ'. ἅπαν δ' εὑρόντος ἔργον. Ἐπ. α'.
ταὶ Διωνύσου πόθεν ἐξέφανεν
σὺν βοηλάτᾳ Χάριτες διθυράμβῳ;
τίς γὰρ ἱππείοις ἐν ἔντεσσιν μέτρα,
ἢ θεῶν ναοῖσιν οἰωνῶν βασιλῆα δίδυμον ἔθηκ'; ἐν δὲ Μοῖσ' ἁδύπνοος,
ἐν δ' Ἄρης ἀνθεῖ, νέων οὐλίαις αἰχμαῖσιν ἀνδρῶν.

Ὕπατ' εὐρὺ ἀνάσσων Στρ. β'.
Ὀλυμπίας, ἀφθόνητος ἔπεσσιν
γένοιο χρόνον ἅπαντα, Ζεῦ πάτερ,
καὶ τόνδε λαὸν ἀβλαβῆ νέμων
Ξενοφῶντος εὔθυνε δαίμονος οὖρον·
δέξαι δέ οἱ στεφάνων ἐγκώμιον τεθμόν, τὸν ἄγει πεδίων ἐκ Πίσας,
πεντάθλῳ ἅμα σταδίου νικῶν δρόμον· ἀντεβόλησεν
τῶν ἀνὴρ θνατὸς οὔπω τις πρότερον.

δύο δ' αὐτὸν ἔρεψαν Ἀντ. β'.
πλόκοι σελίνων ἐν Ἰσθμιάδεσσιν
φανέντα· Νέμεά τ' οὐκ ἀντιξοεῖ·
πατρὸς δὲ Θεσσαλοῦ ἐπ' Ἀλφεοῦ
ῥεέθροισιν αἴγλα ποδῶν ἀνάκειται,

15. ἐν ἀέθλοισιν, 21. δίδυμον 24. ἀφθόνατος 29. δρόμον· οὐκ ἀντεβόλησεν 33. Νεμέα

Πυθοῖ τ' ἔχει σταδίου τιμὰν διαύλου θ' ἁλίῳ ἀμφ' ἑνί, μηνός τέ οἱ
τωὐτοῦ κρανααῖς ἐν Ἀθάναισι τρία ἔργα ποδαρκής
ἁμέρα θῆκε κάλλιστ' ἀμφὶ κόμαις,

Ἑλλώτια δ' ἑπτάκις· ἐν δ' ἀμφιάλοισι Ποτειδᾶνος τεθμοῖσιν Ἐπ. β'.
Πτοιοδώρῳ σὺν πατρὶ μακρότεραι
Τερψίᾳ θ' ἕσποντ' Ἐριτίμῳ τ' ἀοιδαί.
ὅσσα τ' ἐν Δελφοῖσιν ἀριστεύσατε,
ἠδὲ χόρτοις ἐν λέοντος, δηρίομαι πολέσιν περὶ πλήθει καλῶν. ὡς μὰν σαφές
οὐκ ἂν εἰδείην λέγειν ποντιᾶν ψάφων ἀριθμόν.

ἕπεται δ' ἐν ἑκάστῳ Στρ. γ'.
μέτρον· νοῆσαι δὲ καιρὸς ἄριστος.
ἐγὼ γὰρ ἴδιος ἐν κοινῷ σταλείς
μῆτίν τε γαρύων παλαιγόνων
πόλεμόν τ' ἐν ἡρωΐαις ἀρεταῖσιν
οὐ ψεύσομ' ἀμφὶ Κορίνθῳ, οὐ Σίσυφον μὲν πυκνότατον παλάμαις ὡς θεόν,
καὶ τὰν πατρὸς ἀντία Μήδειαν θεμέναν γάμον αὐτᾷ,
ναΐ σώτειραν Ἀργοῖ καὶ προπόλοις.

τὰ δὲ καί ποτ' ἐν ἀλκᾷ Ἀντ. γ'.
πρὸ Δαρδάνου τειχέων ἐδόκησαν
ἐπ' ἀμφότερα μαχᾶν τέμνειν τέλος·

37. τρία μὰν ἔργα 39. Ποσειδᾶνος 41. τέρψιές θ' ἕψοντ' ἐρίτιμοί τ' ἀοιδαί.
47. ἐγὼ δὲ ἴδιος 50. Abest οὐ ante Σίσυφον. 51. θεμέναν τὸν γάμον

τοὶ μὲν γένει φίλῳ σὺν Ἀτρέος
Ἑλέναν κομίζοντες, οἱ δ' ἀπὸ πάμπαν
εἴργοντες. ἐκ Λυκίας δὲ Γλαῦκον ἐλθόντα τρόμεον Δαναοί. τοῖσι μέν
ἐξεύχετ' ἐν ἄστεϊ Πειράνας σφετέρου πατρὸς ἀρχάν
καὶ βαθὺν κλᾶρον ἔμμεν καὶ μέγαρον.

ὃς τᾶς ὀφιώδεος υἱόν ποτε Γοργόνος ἦ πόλλ' ἀμφὶ κρουνοῖς Ἐπ. γ'.
Πάγασον ζεῦξαι ποθέων ἔπαθεν,
πρίν γέ οἱ χρυσάμπυκα κούρα χαλινὸν
Παλλὰς ἤνεγκ'· ἐξ ὀνείρου δ' αὐτίκα
ἦν ὕπαρ· φώνασε δ'· Εὕδεις, Αἰολίδα βασιλεῦ; ἄγε φίλτρον τόδ' ἵππειον δέκευ,
καὶ Δαμαίῳ μιν θύων ταῦρον ἀργᾶντα πατρὶ δεῖξον.

κυαναιγὶς ἐν ὄρφνᾳ Στρ. δ'.
κνώσσοντί οἱ παρθένος τόσα εἰπεῖν
ἔδοξεν. ἀνὰ δ' ἔπαλτ' ὀρθῷ ποδί.
παρκείμενον δὲ συλλαβὼν τέρας,
ἐπιχώριον μάντιν ἄσμενος εὗρεν,
δεῖξέν τε Κοιρανίδᾳ πᾶσαν τελευτὰν πράγματος, ὥς τ' ἀνὰ βωμῷ θεᾶς
κοιτάξατο νύκτ' ἀπὸ κείνου χρήσιος, ὥς τέ οἱ αὐτὰ
Ζηνὸς ἐγχεικεραύνου παῖς ἔπορεν

56. Ἀτρέως 58. τοῖσι μάν 59. σφετέρου μὲν πατρὸς 66. ἀργόν
73. ἀπ' ἐκείνου χρήσιος· ὅπως τέ οἱ

δαμασίφρονα χρυσόν. 'Αντ. δ'.
ἐνυπνίῳ δ' ὡς τάχιστα πιθέσθαι
κελήσατό μιν, ὅταν δ' εὐρυσθενεῖ
καρταίποδ' ἀνερύῃ Γεαόχῳ,
θέμεν Ἱππίᾳ βωμὸν εὐθὺς Ἀθάνᾳ.
τελεῖ θεῶν δύναμις καὶ τὰν παρ' ὅρκον καὶ παρὰ ἐλπίδα κούφαν
κτίσιν.
ἤτοι καὶ ὁ καρτερὸς ὁρμαίνων ἕλε Βελλεροφόντας,
φάρμακον πραῢ τείνων ἀμφὶ γένυι,

ἵππον πτερόεντ'. ἀναβὰς δ' εὐθὺς ἐνόπλια χαλκωθεὶς ἔπαιζεν. 'Επ. δ'.
σὺν δὲ κείνῳ καί ποτ' Ἀμαζονίδων
αἰθέρος ψυχρᾶς ἀπὸ κόλπων ἐρήμου
τοξόταν βάλλων γυναικεῖον στρατόν,
καὶ Χίμαιραν πῦρ πνέοισαν καὶ Σολύμους ἔπεφνεν. διασωπάσομαί οἱ
μόρον ἐγώ.
τὸν δ' ἐν Οὐλύμπῳ φάτναι Ζηνὸς ἀρχαῖαι δέκονται.

ἐμὲ δ' εὐθὺν ἀκόντων Στρ. ε'.
ἱέντα ῥόμβον παρὰ σκοπὸν οὐ χρή
τὰ πολλὰ βέλεα καρτύνειν χεροῖν.
Μοίσαις γὰρ ἀγλαοθρόνοις ἑκὼν
Ὀλιγαιθίδαισίν τ' ἔβαν ἐπίκουρος
Ἰσθμοῖ τά τ' ἐν Νεμέᾳ. παύρῳ δ' ἔπει θήσω φανέρ' ἀθρό', ἀλαθὴς
τέ μοι

79. Ἱππείᾳ 80. πληροῖ δὲ θεῶν cl κτίσιν γ' 81. ὁρμαίνων ἔλαβεν Βελλ. 82. γένυ, 84. δ' ἐκείνῳ 87. διασιγάσομαι αὐτῷ μόρον. Et abest ἐγώ. 88. ἀρχεῖαι δέχονται.

ἔξορκος ἐπέσσεται ἑξηκοντάκι δὴ ἀμφοτέρωθεν
ἀδύγλωσσος βοᾷ κάρυκος ἐσλοῦ.

τὰ δ᾽ Ὀλυμπίᾳ αὐτῶν   Ἀντ. έ.
ἔοικεν ἤδη πάροιθε λελέχθαι·
τὰ δ᾽ ἐσσόμενα τότ᾽ ἂν φαίην σαφές·
νῦν δ᾽ ἔλπομαι μὲν, ἐν θεῷ γε μάν
τέλος· εἰ δὲ δαίμων γενέθλιος ἕρποι,
Δὶ τοῦτ᾽ Ἐνυαλίῳ τ᾽ ἐκδώσομεν πράσσειν. τὰ δ᾽ ἐπ᾽ ὀφρύϊ Παρνασίᾳ,
ἐν Ἄργεΐ θ᾽ ὅσσα καὶ ἐν Θήβαις, ὅσα τ᾽ Ἀρκὰς ἀνάσσων
μαρτυρήσει Λυκαίου βωμὸς ἄναξ,

Πέλλανά τε καὶ Σικυὼν, καὶ Μέγαρ᾽ Αἰακιδᾶν τ᾽ εὐερκὲς ἄλσος, Ἐπ. έ.
ἅ τ᾽ Ἐλευσὶς καὶ λιπαρὰ Μαραθών,
ταί θ᾽ ὑπ᾽ Αἴτνας ὑψιλόφου καλλίπλουτοι
πόλιες, ἅ τ᾽ Εὔβοια. καὶ πᾶσαν κατά
Ἑλλάδ᾽ εὑρήσεις ἐρευνῶν μάσσον᾽ ἢ ὡς ἰδέμεν. ἄνα, κούφοισιν ἐκνεῦσαι ποσίν,
Ζεῦ τέλει᾽· αἰδῶ δίδοι καὶ τύχαν τερπνῶν γλυκεῖαν.

95. ἑξηκοντάκι γὰρ ἀμφοτέρωθεν γ᾽ 99. τά τ᾽ 102. Δΐ et Παρνασσίᾳ 103. ἀμφ᾽ Ἄργεΐ θ᾽ et ibid. ὅσα τε Ἀρκάς᾽ ἀνάσσων 105. Πελλάνα 109. ἰδέμεν. Ἀλλὰ κούφ. 110. Ζεῦ, τέλει, αἰδῶ διδοὺς

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ΙΔ΄.

ΑΣΩΠΙΧΩι ΟΡΧΟΜΕΝΙΩι

ΠΑΙΔΙ ΣΤΑΔΙΕΙ.

Καφισίων ὑδάτων λαχοῖσαν αἵτε — Στρ. ά.
ναίετε καλλίπωλον ἕδραν,
ὦ λιπαρᾶς ἀοίδιμοι βασίλειαι
Χάριτες Ὀρχομενοῦ, παλαιγόνων Μινυᾶν ἐπίσκοποι,
κλῦτ᾽, ἐπεὶ εὔχομαι· σὺν ὑμῖν γὰρ τά τε τερπνὰ καί
τὰ γλυκέα γίγνεται πάντα βροτοῖς,
εἰ σοφὸς, εἰ καλὸς, εἴ τις ἀγλαὸς ἀνήρ. οὔτε γὰρ θεοί
τὶ σεμνᾶν Χαρίτων ἄτερ
κοιρανέοντι χοροὺς οὔτε δαῖτας· ἀλλὰ πάντων ταμίαι
ἔργων ἐν οὐρανῷ, χρυσότοξον θέμεναι παρά
Πύθιον Ἀπόλλωνα θρόνους,
ἀέναον σέβοντι πατρὸς Ὀλυμπίοιο τιμάν.

ὦ πότνι᾽ Ἀγλαΐα φιλησίμολπέ τ᾽ — Στρ. β΄.

1. λαχοῖσαι 5. σὺν γὰρ ὑμῖν τὰ τερπνὰ καὶ 8. Abest τὶ 13. Abest ὦ

Εὐφροσύνα, θεῶν κρατίστου
παῖδες, ἐπάκοος γένευ, Θαλία τε
ἐρασίμολπε, ἰδοῖσα τόνδε κῶμον ἐπ' εὐμενεῖ τύχᾳ
κοῦφα βιβῶντα· Λυδίῳ δ' Ἀσώπιχον ἐν τρόπῳ
μελέταις ἔν τ' ἀείδων ἔμολον,
οὕνεκ' Ὀλυμπιόνικος ἁ Μινυεία σεῦ ἕκατι.
μελαντειχέα νῦν δόμον
Φερσεφόνας ἴθι, Ἀχοῖ, πατρὶ κλυτὰν φέροισ' ἀγγελίαν,
Κλεύδαμον ὄφρ' ἰδοῖσ' υἱὸν εἴπῃς, ὅτι οἱ νέαν
κόλποις παρ' εὐδόξου Πίσας
ἐστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων πτεροῖσι χαίταν.

15. ἐπάκοοι νῦν, Θαλία τε   17. Λυδίῳ γὰρ Ἀσ.   18. ἐν μελέταις τε ἀείδων μόλον·   19. Μινύεια   22. Κλεύδαμον ὄφρα ἰδοῖσ'   23. κόλποισι et εὐδόξοιο

Π Υ Θ Ι Ο Ν Ι Κ Α Ι.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Α΄.

ΙΕΡΩΝΙ ΑΙΤΝΑΙΩ,

ΑΡΜΑΤΙ.

Χρυσέα φόρμιγξ, Ἀπόλλωνος καὶ ἰοπλοκάμων Στρ. ά.
σύνδικον Μοισᾶν κτέανον· τᾶς ἀκούει μὲν βάσις, ἀγλαΐας ἀρχά,
πείθονται δ' ἀοιδοὶ σάμασιν,
ἁγησιχόρων ὁπόταν προοιμίων ἀμβολὰς τεύχῃς ἐλελιζομένα.
καὶ τὸν αἰχματὰν κεραυνὸν σβεννύεις
ἀενάου πυρός. εὕδει δ' ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς αἰετὸς, ὠκεῖαν πτέρυγ' ἀμφοτέρωθεν χαλάξαις,

ἀρχὸς οἰωνῶν, κελαινῶπιν δ' ἐπί οἱ νεφέλαν Ἀντ. ά.
ἀγκύλῳ κρατὶ, γλεφάρων ἁδὺ κλαΐστρον, κατέχευας. ὁ δὲ κνώσσων
ὑγρὸν νῶτον αἰωρεῖ, τεαῖς
ῥιπαῖσι κατασχόμενος. καὶ γὰρ βιατὰς Ἄρης, τραχεῖαν ἄνευθε λιπών
ἐγχέων ἀκμὰν, ἰαίνει καρδίαν
κώματι, κῆλα δὲ καὶ δαιμόνων θέλγει φρένας, ἀμφί τε Λατοίδα σοφίᾳ βαθυκόλπων τε Μοισᾶν.

4. ὁπόταν τῶν φροιμίων

ὅσσα δὲ μὴ πεφίληκε Ζεύς, ἀτύζεται βοὰν Ἐπ. α′.
Πιερίδων ἀΐοντα, γᾶν τε καὶ πόντον κατ᾽ ἀμαιμάκετον,
ὅς τ᾽ ἐν αἰνᾷ Ταρτάρῳ κεῖται, θεῶν πολέμιος,
Τυφὼς ἑκατοντακάρανος· τόν ποτε
Κιλίκιον θρέψεν πολυώνυμον ἄντρον· νῦν γε μάν
ταί θ᾽ ὑπὲρ Κύμας ἁλιερκέες ὄχθαι
Σικελία τ᾽ αὐτοῦ πιέζει στέρνα λαχνάεντα· κίων δ᾽ οὐρανία συνέχει,
νιφόεσσ᾽ Αἴτνα, πάνετες χιόνος ὀξείας τιθήνα·

τᾶς ἐρεύγονται μὲν ἀπλάτου πυρὸς ἁγνόταται Στρ. β′.
ἐκ μυχῶν παγαί· ποταμοὶ δ᾽ ἁμέραισιν μὲν προχέοντι ῥόον καπνοῦ
αἴθων᾽· ἀλλ᾽ ἐν ὄρφναισιν πέτρας
φοίνισσα κυλινδομένα φλὸξ ἐς βαθεῖαν φέρει πόντου πλάκα σὺν πατάγῳ.
κεῖνο δ᾽ Ἁφαίστοιο κρουνοὺς ἑρπετόν
δεινοτάτους ἀναπέμπει· τέρας μὲν θαυμάσιόν τι ἰδέσθαι, θαῦμα δὲ καὶ παριόντων ἀκοῦσαι,

οἷον Αἴτνας ἐν μελαμφύλλοις δέδεται κορυφαῖς Ἀντ. β′.
καὶ πέδῳ, στρωμνὰ δὲ χαράσσοισ᾽ ἅπαν νῶτον ποτικεκλιμένον κεντεῖ.
εἴη, Ζεῦ, τὶν εἴη ἁνδάνειν,
ὃς τοῦτ᾽ ἐφέπεις ὄρος, εὐκάρποιο γαίας μέτωπον, τοῦ μὲν ἐπωνυμίαν
κλεινὸς οἰκιστὴρ ἐκύδανεν πόλιν
γείτονα, Πυθιάδος δ᾽ ἐν δρόμῳ κάρυξ ἀνέειπέ νιν ἀγγέλλων Ἱέρωνος ὑπὲρ καλλινίκου

13. ἀτύζονται 26. θαυμάσιον προσιδέσθαι

ἅρμασι. ναυσιφορήτοις δ' ἀνδράσι πρώτα χάρις 'Επ. β'.
ἐς πλόον ἀρχομένοις πομπαῖον ἐλθεῖν οὖρον· ἐοικότα γάρ
καὶ τελευτὰν φερτέραν νόστου τυχεῖν. ὁ δὲ λόγος
ταύταις ἐπὶ συντυχίαις δόξαν φέρει
λοιπὸν ἔσσεσθαι στεφάνοισί νιν ἵπποις τε κλυτάν
καὶ σὺν εὐφώνοις θαλίαις ὀνομαστάν.
Λύκιε καὶ Δάλου ἀνάσσων Φοῖβε, Παρνασοῦ τε κράναν Κασταλίαν
φιλέων,
ἐθελήσαις ταῦτα νόῳ τιθέμεν εὔανδρόν τε χώραν.

ἐκ θεῶν γὰρ μαχαναὶ πᾶσαι βροτέαις ἀρεταῖς, Στρ. γ'.
καὶ σοφοὶ καὶ χερσὶ βιαταὶ περίγλωσσοί τ' ἔφυν. ἄνδρα δ' ἐγὼ κεῖνον
αἰνῆσαι μενοινῶν ἔλπομαι
μὴ χαλκοπάραον ἄκονθ' ὡσείτ' ἀγῶνος βαλεῖν ἔξω παλάμᾳ δονέων,
μακρὰ δὲ ῥίψαις ἀμεύσασθ' ἀντίους.
εἰ γὰρ ὁ πᾶς χρόνος ὄλβον μὲν οὕτω καὶ κτεάνων δόσιν εὐθύνοι,
καμάτων δ' ἐπίλασιν παράσχοι.

ἦ κεν ἀμνάσειεν, οἵαις ἐν πολέμοισι μάχαις 'Αντ. γ'.
τλάμονι ψυχᾷ παρέμειν', ἀνίχ' εὑρίσκοιτο θεῶν παλάμαις τιμάν,
οἵαν οὔτις Ἑλλάνων δρέπει,
πλούτου ϛεφάνωμ' ἀγέρωχον. νῦν γε μὰν τὰν Φιλοκτήταο δίκαν
ἐφέπων
ἐστρατεύθη· σὺν δ' ἀνάγκᾳ μιν φίλον

34. ἐς πλόον, ἀρχ. 35 κἂν τελευτᾷ φερτέρου νόστου 37. στεφάνοισί τε ἵπποις 39. Παρνασσῷ 45. ἀμεύσεσθ' 47. ἀμμνάσειεν, 48. εὑρίσκοντο

καί τις ἐὼν μεγαλάνωρ ἔσανεν. φαντὶ δὲ Λαμνόθεν ἕλκει τειρόμενον μεταμείβοντας ἐλθεῖν

ἥρωας ἀντιθέους Ποίαντος υἱὸν τοξόταν· Ἐπ. γ΄.
ὃς Πριάμοιο πόλιν πέρσεν, τελεύτασέν τε πόνους Δαναοῖς,
ἀσθενεῖ μὲν χρωτὶ βαίνων, ἀλλὰ μοιρίδιον ἦν.
οὕτω δ᾽ Ἱέρωνι θεὸς ὀρθωτὴρ πέλοι
τὸν προσέρποντα χρόνον, ὧν ἔραται, καιρὸν διδούς.
Μοῖσα, καὶ πὰρ Δεινομένει κελαδῆσαι
πίθεό μοι ποινὰν τεθρίππων. χάρμα δ᾽ οὐκ ἀλλότριον νικαφορία πατέρος.
ἄγ᾽ ἔπειτ᾽ Αἴτνας βασιλεῖ φίλιον ἐξεύρωμεν ὕμνον·

τῷ πόλιν κείναν θεοδμάτῳ σὺν ἐλευθερίᾳ Στρ. δ΄.
Ὑλλίδος στάθμας Ἱέρων ἐν νόμοις ἔκτισσ᾽. ἐθέλοντι δὲ Παμφύλου
καὶ μὰν Ἡρακλειδᾶν ἔκγονοι
ὄχθαις ὕπο Ταϋγέτου ναίοντες αἰεὶ μένειν τεθμοῖσιν ἐν Αἰγιμιοῦ
Δωριεῖς. ἔσχον δ᾽ Ἀμύκλας ὄλβιοι,
Πινδόθεν ὀρνύμενοι, λευκοπώλων Τυνδαριδᾶν βαθύδοξοι γείτονες, ὧν κλέος ἄνθησεν αἰχμᾶς.

Ζεῦ τέλει᾽, αἰεὶ δὲ τοιαύταν Ἀμένα παρ᾽ ὕδωρ Ἀντ. δ΄.
αἶσαν ἀστοῖς καὶ βασιλεῦσιν διακρίνειν ἔτυμον λόγον ἀνθρώπων.
σύν τοι τίν κεν ἁγητὴρ ἀνήρ,
υἱῷ γ᾽ ἐπιτελλόμενος, δᾶμον γεραίρων τράποι σύμφωνον ἐφ᾽ ἁσυχίαν.

52. μεταλλάσοντας ἐλθεῖν 59. πείθεό μοι 62. ἔκτισσε. ἐθέλοντι 65. Δωριῆς. 67. Ζεῦ, τέλει, 70. υἱῷ τ᾽ ἐπιτελλόμενος δᾶμόν τε γέρων

λίσσομαι νεῦσον, Κρονίων, ἅμερον
ὄφρα κατ' οἶκον ὁ Φοίνιξ ὁ Τυρσανῶν τ' ἀλαλατὸς ἔχῃ, ναυσίστονον
ὕβριν ἰδὼν τὰν πρὸ Κύμας·

οἷα Συρακοσίων ἀρχῷ δαμασθέντες πάθον, 'Επ. δ'.
ὠκυπόρων ἀπὸ ναῶν ὅς σφιν ἐν πόντῳ βάλεθ' ἁλικίαν,
Ἑλλάδ' ἐξέλκων βαρείας δουλίας. ἀρέομαι
πὰρ μὲν Σαλαμῖνος Ἀθαναίων χάριν
μισθόν, ἐν Σπάρτᾳ δ' ἐρέων πρὸ Κιθαιρῶνος μάχαν,
ταῖσι Μήδειοι κάμον ἀγκυλότοξοι,
παρὰ δὲ τὰν εὔυδρον ἀκτὰν Ἱμέρα παίδεσσιν ὕμνον Δεινομένευς τε-
λέσαις,
τὸν ἐδέξαντ' ἀμφ' ἀρετᾷ, πολεμίων ἀνδρῶν καμόντων.

καιρὸν εἰ φθέγξαιο, πολλῶν πείρατα συντανύσαις Στρ. έ.
ἐν βραχεῖ, μείων ἕπεται μῶμος ἀνθρώπων. ἀπὸ γὰρ κόρος ἀμ-
βλύνει
αἰανὴς ταχείας ἐλπίδας.
ἀστῶν δ' ἀκοὰ κρύφιον θυμὸν βαρύνει μάλιστ' ἐσλοῖσιν ἐπ' ἀλλοτρίοις.
ἀλλ' ὅμως, κρέσσων γὰρ οἰκτιρμῶν φθόνος,
μὴ παρίει καλά. νώμα δικαίῳ πηδαλίῳ στρατόν· ἀψευδεῖ δὲ πρὸς
ἄκμονι χάλκευε γλῶσσαν.

εἴ τι καὶ φλαῦρον παραιθύσσει, μέγα τοι φέρεται Ἀντ. έ.
πὰρ σέθεν. πολλῶν ταμίας ἐσσί· πολλοὶ μάρτυρες ἀμφοτέροις πιστοί.

75. αἱρέομαι 76. Ἀθηναίων 77. ἐρέω 78. Μῆδοι μὲν 83. ταχείας ἀπάδις.

εὐανθεῖ δ' ἐν ὀργᾷ παρμένων,
εἴπερ τι φιλεῖς ἀκοὰν ἁδεῖαν αἰεὶ κλύειν, μὴ κάμνε λίαν δαπάναις·
ἐξίει δ' ὥσπερ κυβερνάτας ἀνὴρ
ἱστίον ἀνεμόεν. μὴ δολωθῇς, ὦ φίλος, εὐτραπέλοις κέρδεσσ'. ὀπιθόμ-
βροτον αὔχημα δόξας

οἷον ἀποιχομένων ἀνδρῶν δίαιταν μανύει Ἐπ. ε'.
καὶ λογίοις καὶ ἀοιδοῖς. οὐ φθίνει Κροίσου φιλόφρων ἀρετά·
τὸν δὲ ταύρῳ χαλκέῳ καυτῆρα νηλέα νόον
ἐχθρὰ Φάλαριν κατέχει παντᾶ φάτις.
οὐδέ μιν φόρμιγγες ὑπωρόφιαι κοινωνίαν
μαλθακὰν παίδων ὀάροισι δέκονται.
τὸ δὲ παθεῖν εὖ πρῶτον ἄθλων· εὖ δ' ἀκούειν δευτέρα μοῖρ'· ἀμφο-
τέροισι δ' ἀνὴρ
ὃς ἂν ἐγκύρσῃ, καὶ ἕλῃ, στέφανον ὕψιστον δέδεκται.

90. *ἀεὶ* 92. *ὦ φίλε, κέρδεσιν εὐτραπέλοις.* 98. *δέχονται*

[ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Β΄.]

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Μεγαλοπόλιες ὦ Συράκοσαι, βαθυπολέμου Στρ. α΄.
τέμενος Ἄρεος, ἀνδρῶν ἵππων τε σιδαροχαρμᾶν δαιμόνιαι τροφοί·
ὔμμιν τόδε τᾶν λιπαρᾶν ἀπὸ Θηβᾶν φέρων
μέλος ἔρχομαι ἀγγελίαν τετραορίας ἐλελίχθονος,
εὐάρματος Ἱέρων ἐν ᾇ κρατέων
τηλαυγέσιν ἀνέδησεν Ὀρτυγίαν στεφάνοις,
ποταμίας ἕδος Ἀρτέμιδος, ἇς οὐκ ἄτερ
κείνας ἀγαναῖσιν ἐν χερσὶ ποικιλανίους ἐδάμασσε πώλους.

ἐπὶ γὰρ ἰοχέαιρα παρθένος χερὶ διδύμᾳ Ἀντ. α΄.
ὅ, τ᾽ ἐναγώνιος Ἑρμᾶς αἰγλᾶντα τίθησι κόσμον, ξεστὸν ὅταν δίφρον
ἔν θ᾽ ἅρματα πεισιχάλινα καταζευγνύῃ
σθένος ἵππιον, ὀρσοτρίαιναν εὐρυβίαν καλέων θεόν.
ἄλλοις δέ τις ἐτέλεσσεν ἄλλος ἀνὴρ
εὐαχέα βασιλεῦσιν ὕμνον, ἄποιν᾽ ἀρετᾶς.

7. τᾶς οὐκ ἄτερ

κελαδέοντι μὲν ἀμφὶ Κινύραν πολλάκις
φᾶμαι Κυπρίων, τὸν ὁ χρυσοχαῖτα προφρόνως ἐφίλασ' Ἀπόλλων

ἱερέα κτίλον Ἀφροδίτας· ἄγει δὲ χάρις φίλων ποίνιμος ἀντὶ ἔργων
ὀπιζομένα· Ἐπ. α'.
σὲ δ', ὦ Δεινομένειε παῖ, Ζεφυρία πρὸ δόμων
Λοκρὶς παρθένος ἀπύει, πολεμίων καμάτων ἐξ ἀμαχάνων
διὰ τεὰν δύναμιν δρακεῖσ' ἀσφαλές.
θεῶν δ' ἐφετμαῖς Ἰξίονα φαντὶ ταῦτα βροτοῖς
λέγειν ἐν πτερόεντι τροχῷ
παντᾷ κυλινδόμενον·
τὸν εὐεργέταν ἀγαναῖς ἀμοιβαῖς ἐποιχομένους τίνεσθαι.

ἔμαθε δὲ σαφές. εὐμενέσσι γὰρ παρὰ Κρονίδαις Στρ. β'.
γλυκὺν ἑλὼν βίοτον, μακρὸν οὐχ ὑπέμεινεν ὄλβον, μαινομέναις
φρασίν
Ἥρας ὅτ' ἐράσσατο, τὰν Διὸς εὐναὶ λάχον
πολυγαθέες· ἀλλά νιν ὕβρις εἰς ἀυάταν ὑπεράφανον
ὦρσεν. τάχα δὲ παθὼν ἐοικότ' ἀνὴρ
ἐξαίρετον ἕλε μόχθον. αἱ δύο δ' ἀμπλακίαι
φερέπονοι τελέθοντι· τὸ μὲν ἥρως ὅτι
ἐμφύλιον αἷμα πρώτιστος οὐκ ἄτερ τέχνας ἐπέμιξε θνατοῖς,

ὅτι τε μεγαλοκευθέεσσιν ἔν ποτε θαλάμοις Ἀντ. β'.
Διὸς ἄκοιτιν ἐπειρᾶτο. χρὴ δὲ καθ' αὐτὸν αἰεὶ παντὸς ὁρᾶν μέ-
τρον.

17. ποί τινος ἀντὶ 26. μακρόν γ' et φρεσίν 28. ἀάταν 31: ὅτι τ'

εὐναὶ δὲ παράτροποι ἐς κακότατ᾽ ἀθρόαν
ἔβαλον ποτὶ κοῖτον ἱκόντ᾽· ἐπεὶ νεφέλᾳ παρελέξατο,
ψεῦδος γλυκὺ μεθέπων, ἄϊδρις ἀνήρ·
εἶδος γὰρ ὑπεροχωτάτᾳ πρέπεν οὐρανιᾶν
θυγατέρι Κρόνου· ἅντε δόλον αὐτῷ θέσαν
Ζηνὸς παλάμαι, καλὸν πῆμα. τὸν δὲ τετράκναμον ἔπραξε δεσμόν,

ἑὸν ὄλεθρον ὅγ᾽· ἐν δ᾽ ἀφύκτοισι γυιοπέδαις πεσὼν τὰν πολύκοινον
ἀνδέξατ᾽ ἀγγελίαν. Ἐπ. β'.
ἄνευ οἱ Χαρίτων τέκεν γόνον ὑπερφίαλον,
μόνα καὶ μόνον, οὔτ᾽ ἐν ἀνδράσι γερασφόρον οὔτ᾽ ἐν θεῶν νόμοις·
τὸν ὀνύμαξε τράφοισα Κένταυρον. ὃς
ἵπποισι Μαγνητίδεσσιν ἐμίγνυτ᾽ ἐν Παλίου
σφυροῖς. ἐκ δ᾽ ἐγένοντο στρατός
θαυμαστός, ἀμφοτέροις
ὁμοῖοι τοκεῦσι, τὰ ματρόθεν μὲν κάτω, τὰ δ᾽ ὕπερθε πατρός.

θεὸς ἅπαν ἐπὶ ἐλπίδεσσι τέκμαρ ἀνύεται· Στρ. γ'.
θεός, ὃ καὶ πτερόεντ᾽ αἰετὸν κίχεν, καὶ θαλασσαῖον παραμείβεται
δελφῖνα, καὶ ὑψιφρόνων τιν᾽ ἔκαμψε βροτῶν,
ἑτέροισι δὲ κῦδος ἀγήραον παρέδωκ᾽. ἐμὲ δὲ χρεών
φεύγειν δάκος ἀδινὸν κακαγοριᾶν.
εἶδον γὰρ ἑκὰς ἐὼν τὰ πόλλ᾽ ἐν ἀμαχανίᾳ
ψογερὸν Ἀρχίλοχον βαρυλόγοις ἔχθεσιν
πιαινόμενον. τὸ πλουτεῖν δὲ σὺν τύχᾳ πότμου, σοφίας ἄριστον.

36. ἔβαλον· ποτὶ καὶ τὸν ἵκοντ᾽. 38. οὐρανίᾳ 41. ἀνεδέξατ᾽ 42. ἄνευ δ᾽ οἱ 43. νομοῖς· 50. πτερόεντα ἀετὸν 53. ἀδινὸν, κακαγορίαν. 56. πότμου σοφίας, ἄριστον.

τὺ δὲ σάφα νιν ἔχεις, ἐλευθέρᾳ φρενὶ πεπαρεῖν, 'Αντ. γ'.
πρύτανι κύριε πολλᾶν μὲν εὐστεφάνων ἀγυιᾶν καὶ στρατοῦ. εἰ δέ τις
ἤδη κτεάτεσσί τε καὶ περὶ τιμᾷ λέγει
ἕτερόν τιν' ἀν' Ἑλλάδα τῶν πάροιθε γενέσθαι ὑπέρτερον,
χαύνᾳ πραπίδι παλαιμονεῖ κενεά.
εὐανθέα δ' ἀναβάσομαι στόλον ἀμφ' ἀρετᾷ
κελαδέων. νεότατι μὲν ἀρήγει θράσος
δεινῶν πολέμων· ὅθεν φαμὶ καὶ σὲ τὰν ἀπείρονα δόξαν εὑρεῖν,

τὰ μὲν ἐν ἱπποσόαισιν ἄνδρεσσι μαρνάμενον, τὰ δ' ἐν πεζομάχαισι.
βουλαὶ δὲ πρεσβύτεραι 'Επ. γ'.
ἀκίνδυνον ἐμοὶ ἔπος ποτὶ σὲ πάντα λόγον
ἐπαινεῖν παρέχοντι. χαῖρε. τόδε μὲν κατὰ Φοίνισσαν ἐμπολάν
μέλος ὑπὲρ πολιᾶς ἁλὸς πέμπεται·
τὸ Καστόρειον δ' ἐν Αἰολίδεσσι χορδαῖς ἑκὼν
ἄθρησον χάριν ἑπτακτύπου
φόρμιγγος ἀντόμενος.
γένοι', οἷος ἐσσὶ μαθών, καλός τις. πίθων παρὰ παισὶν αἰεὶ

καλός. ὁ δὲ Ῥαδάμανθυς εὖ πέπραγεν, ὅτι φρενῶν Στρ. δ'.
ἔλαχε καρπὸν ἀμώμητον, οὐδ' ἀπάταισι θυμὸν τέρπεται ἔνδοθεν·
οἷα ψιθύρων παλάμαις ἕπετ' αἰεὶ βροτῷ.
ἄμαχον κακὸν ἀμφοτέροις διαβολιᾶν ὑποφαύτιες,
ὀργαῖς ἀτενὲς ἀλωπέκων ἴκελοι.

57. πεπορεῖν, 58. μὰν 61. κενεᾷ. 65. ἀνδράσι 66. ποτί ῥα πάντα
69. χορδαῖς θέλων 72. μαθών. καλός τοι πίθων 74. ἀμωμήτων, 75. βροτῶν.
76. ὑποφάτιες,

κέρδει δὲ τί μάλα τοῦτο κερδαλέον τελέθει;
ἅτε γὰρ εἰνάλιον πόνον ἐχοίσας βαθὺ
σκευᾶς ἑτέρας, ἀβάπτιστός εἰμι, φελλὸς ὣς ὑπὲρ ἕρκος, ἅλμας.

ἀδύνατα δ' ἔπος ἐκβαλεῖν κραταιὸν ἐν ἀγαθοῖς Ἀντ. δ'.
δόλιον ἀστόν. ὅμως μὰν σαίνων ποτὶ πάντας, ἀγὰν πάγχυ διαπλέκει.
οὔ οἱ μετέχω θράσεος. φίλον εἴη φιλεῖν·
ποτὶ δ' ἐχθρὸν ἅτ' ἐχθρὸς ἐὼν λύκοιο δίκαν ὑποθεύσομαι,
ἄλλ' ἄλλοτε πατέων ὁδοῖς σκολιαῖς.
ἐν πάντα δὲ νόμον εὐθύγλωσσος ἀνὴρ προφέρει,
παρὰ τυραννίδι, χὠπόταν ὁ λάυρος στρατός,
χὤταν πόλιν οἱ σοφοὶ τηρέωντι. χρὴ δὲ πρὸς θεὸν οὐκ ἐρίζειν,

ὃς ἀνέχει ποτὲ μὲν τὰ κείνων, τότ' αὖθ' ἑτέροις ἔδωκεν μέγα κῦδος.
ἀλλ' οὐδὲ ταῦτα νόον Ἐπ. δ'.
ἰαίνει φθονερῶν. στάθμας δέ τινος ἑλκόμενος
περισσᾶς ἐνέπαξεν ἕλκος ὀδυναρὸν ἑᾷ πρόσθε καρδίᾳ,
πρὶν ὅσα φροντίδι μητίονται τυχεῖν.
φέρειν δ' ἐλαφρῶς ἐπαυχένιον λαβόντα ζυγὸν
ἀρήγει· ποτὶ κέντρον δέ τοι
λακτιζέμεν τελέθει
ὀλισθηρὸς οἶμος. ἁδόντα δ' εἴη με τοῖς ἀγαθοῖς ὁμιλεῖν.

79. ὀχοίσας 82. πάντας ἄγαν 86. νομὸν 87. λάβρος 89. τοτὲ μὲν et αὖ δ' 92. μαχανῶνται τυχεῖν. 93. ζυγόν γ'

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Γ'.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩι

ΚΕΛΗΤΙ.

Ἤθελον Χείρωνά κε Φιλλυρίδαν, Στρ. ά.
εἰ χρεὼν τοῦθ' ἁμετέρας ἀπὸ γλώσσας κοινὸν εὔξασθαι ἔπος,
ζώειν τὸν ἀποιχόμενον,
Οὐρανίδα γόνον εὐρυμέδοντα Κρόνου, βάσσαισί τ' ἄρχειν Παλίου
Φῆρ' ἀγρότερον,
νοῦν ἔχοντ' ἀνδρῶν φίλον· οἷος ἐὼν θρέψεν ποτὲ
τέκτονα νωδυνιᾶν ἅμερον γυιαρκέων Ἀσκλήπιον,
ἥρωα παντοδαπᾶν ἀλκτῆρα νούσων.

τὸν μὲν εὐΐππου Φλεγύα θυγάτηρ Ἀντ. ά.
πρὶν τελέσσαι ματροπόλῳ σὺν Ἐλειθυίᾳ, δαμεῖσα χρυσέοις
τόξοισιν ὕπ' Ἀρτέμιδος,
εἰς Ἀΐδα δόμον ἐν θαλάμῳ κατέβα, τέχναις Ἀπόλλωνος. χόλος δ'
οὐκ ἀλίθιος

5. νόον 6. τέκτον' ἀνωδυνίας ἅμερον γυιαρκέος Ἀσκλαπιόν,

γίγνεται παίδων Διός. ἁ δ' ἀποφλαυρίξαισά μιν
ἀμπλακίαισι φρενῶν, ἄλλον αἴνησεν γάμον κρύβδαν πατρός,
πρόσθεν ἀκειρεκόμᾳ μιχθεῖσα Φοίβῳ,

καὶ φέροισα σπέρμα θεοῦ καθαρόν. Ἐπ. α΄.
οὐδ' ἔμειν' ἐλθεῖν τράπεζαν νυμφίαν
οὐδὲ παμφώνων ἰαχὰν ὑμεναίων, ἅλικες
οἷα παρθένοι φιλέοισιν ἑταῖραι
ἑσπερίαις ὑποκουρίζεσθ' ἀοιδαῖς· ἀλλά τοι
ἤρατο τῶν ἀπεόντων. οἷα καὶ πολλοὶ πάθον.
ἔστι δὲ φῦλον ἐν ἀνθρώποισι ματαιότατον,
ὅστις αἰσχύνων ἐπιχώρια παπταίνει τὰ πόρσω,
μεταμώνια θηρεύων ἀκράντοις ἐλπίσιν.

ἔσχε τοιαύταν μεγάλαν ἀυάταν Στρ. β΄.
καλλιπέπλου λῆμα Κορωνίδος. ἐλθόντος γὰρ εὐνάσθη ξένου
λέκτροισιν ἀπ' Ἀρκαδίας.
οὐδ' ἔλαθε σκοπόν· ἐν δ' ἄρα μηλοδόκῳ Πυθῶνι τόσσαις ἄϊεν ναοῦ
βασιλεύς
Λοξίας κοινᾶνι παρ' εὐθυτάτῳ γνώμᾳ πιθών,
πάντα ἴσαντι νόῳ· ψευδέων δ' οὐχ ἅπτεται· κλέπτει τέ νιν
οὐ θεὸς οὐ βροτὸς ἔργοις οὔτε βουλαῖς.

καὶ τότε γνοὺς Ἴσχυος Εἰλατίδα Ἀντ. β΄.
ξεινίαν κοίταν ἄθεμιν τε δόλον, πέμψεν κασιγνήταν μένει

13. *αἴνησε* 14. *ἀκερσεκόμᾳ* 16. *οὐκ ἔμειν'* 19. *ὑπὸ κουρίζεσθ'* 24. *ἀάταν*
27. *μαλοδόκῳ* et *τόσσ' εἰσάϊεν* 28. *κοινῶνι* et *γνώμαν* 29. *τέ μιν*

θύοισαν ἀμαιμακέτῳ
ἐς Λακέρειαν. ἐπεὶ παρὰ Βοιβιάδος κρημνοῖσιν ᾤκει παρθένος. δαίμων δ' ἕτερος
ἐς κακὸν τρέψαις ἐδαμάσσατό νιν. καὶ γειτόνων
πολλοὶ ἐπαῦρον, ἁμᾶ δ' ἔφθαρεν, πολλὰν τ' ὄρει πῦρ ἐξ ἑνός
σπέρματος ἐνθορὸν ἀΐστωσεν ὕλαν.

ἀλλ' ἐπεὶ τείχει θέσαν ἐν ξυλίνῳ — Ἐπ. β'.
σύγγονοι κούραν, σέλας δ' ἀμφέδραμεν
λάβρον Ἁφαίστου, τότ' ἔειπεν Ἀπόλλων· Οὐκέτι
τλάσομαι ψυχᾷ γένος ἁμὸν ὀλέσσαι
οἰκτροτάτῳ θανάτῳ, ματρὸς βαρείᾳ σὺν πάθᾳ.
ὣς φάτο· βάματι δ' ἐν πρώτῳ κιχὼν παῖδ' ἐκ νεκροῦ
ἅρπασε· καιομένα δ' αὐτῷ διέφαινε πυρά·
καί ῥά μιν Μάγνητι φέρων πόρε Κενταύρῳ διδάξαι
πολυπήμονας ἀνθρώποισιν ἰᾶσθαι νόσους.

τοὺς μὲν ὦν, ὅσσοι μόλον αὐτοφύτων — Στρ. γ'.
ἑλκέων ξυνάονες, ἢ πολιῷ χαλκῷ μέλη τετρωμένοι
ἢ χερμάδι τηλεβόλῳ,
ἢ θερινῷ πυρὶ περθόμενοι δέμας ἢ χειμῶνι, λύσαις ἄλλον ἀλλοίων ἀχέων
ἔξαγεν· τοὺς μὲν μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων,
τοὺς δὲ προσανέα πίνοντας, ἢ γυίοις περάπτων πάντοθεν
φάρμακα, τοὺς δὲ τομαῖς ἔστασεν ὀρθούς.

35. ἐδαμάσατο   52. περιάπτων

ἀλλὰ κέρδει καὶ σοφία δέδεται. Ἀντ. γʹ.
ἔτραπεν καὶ κεῖνον ἀγάνορι μισθῷ χρυσὸς ἐν χερσὶν φανείς
ἄνδρ᾽ ἐκ θανάτου κομίσαι
ἤδη ἁλωκότα. χερσὶ δ᾽ ἄρα Κρονίων ῥίψαις δι᾽ ἀμφοῖν ἀμπνοὰν στέρνων καθέλεν
ὠκέως, αἴθων δὲ κεραυνὸς ἐνέσκιμψεν μόρον.
χρὴ τὰ ἐοικότα πὰρ δαιμόνων μαστευέμεν θναταῖς φρασίν,
γνόντα τὸ πὰρ ποδός, οἵας εἰμὲν αἴσας.

μή, φίλα ψυχά, βίον ἀθάνατον Ἐπ. γʹ.
σπεῦδε, τὰν δ᾽ ἔμπρακτον ἄντλει μαχανάν.
εἰ δὲ σώφρων ἄντρον ἔναι᾽ ἔτι Χείρων, καί τί οἱ
φίλτρον ἐν θυμῷ μελιγάρυες ὕμνοι
ἁμέτεροι τίθεν· ἰατῆρά τοί κέν νιν πίθον
καί νυν ἐσλοῖσι παρασχεῖν ἀνδράσιν θερμᾶν νόσων
ἤ τινα Λατοΐδα κεκλημένον ἢ πατέρος.
καί κεν ἐν ναυσὶν μόλον Ἰονίαν τέμνων θάλασσαν
Ἀρέθουσαν ἐπὶ κράναν παρ᾽ Αἰτναῖον ξένον,

ὃς Συρακόσσαισι νέμει βασιλεύς Στρ. δʹ.
πραῢς ἀστοῖς, οὐ φθονέων ἀγαθοῖς, ξείνοις δὲ θαυμαστὸς πατήρ.
τῷ μὲν διδύμας χάριτας
εἰ κατέβαν ὑγίειαν ἄγων χρυσέαν κῶμόν τ᾽ ἀέθλων Πυθίων, αἴγλαν στεφάνοις,
τοὺς ἀριστεύων Φερένικος ἕλ᾽ ἐν Κίρρᾳ ποτέ·

55. κἀκεῖνον 58. ἐνέσκηψεν 59. φρεσί, 65. κέν μιν 73. κῶμόν τ᾽ ἀέθλων Πυθίων αἴγλαν 74. ἕλεν

ἀστέρος οὐρανίου φαμὶ τηλαυγέστερον κείνῳ φάος
ἐξικόμαν κε βαθὺν πόντον περάσαις.

ἀλλ' ἐπεύξασθαι μὲν ἐγὼν ἐθέλω Ἀντ. δ'.
ματρὶ, τὰν κοῦραι παρ' ἐμὸν πρόθυρον σὺν Πανὶ μέλπονται θαμὰ
σεμνὰν θεὸν ἐννύχιαι.
εἰ δὲ λόγων συνέμεν κορυφὰν, Ἱέρων, ὀρθὰν ἐπίστᾳ, μανθάνων
οἶσθα προτέρων·
ἓν παρ' ἐσλὸν πήματα σύνδυο δαίονται βροτοῖς
ἀθάνατοι. τὰ μὲν ὦν οὐ δύνανται νήπιοι κόσμῳ φέρειν,
ἀλλ' ἀγαθοὶ, τὰ καλὰ τρέψαντες ἔξω.

τὶν δὲ μοῖρ' εὐδαιμονίας ἕπεται. Ἐπ. δ'.
λαγέταν γάρ τοι τύραννον δέρκεται,
εἴ τιν' ἀνθρώπων, ὁ μέγας πότμος. αἰὼν δ' ἀσφαλὴς
οὐκ ἔγεντ' οὔτ' Αἰακίδᾳ παρὰ Πηλεῖ
οὔτε παρ' ἀντιθέῳ Κάδμῳ· λέγονται μὰν βροτῶν
ὄλβον ὑπέρτατον οἳ σχεῖν, οἵτε καὶ χρυσαμπύκων
μελπομενᾶν ἐν ὄρει μοισᾶν καὶ ἐν ἑπταπύλοις
ἄϊον Θήβαις, ὁπόθ' Ἁρμονίαν γᾶμεν βοῶπιν,
ὁ δὲ Νηρέος εὐβούλου Θέτιν παῖδα κλυτάν.

καὶ θεοὶ δαίσαντο παρ' ἀμφοτέροις, Στρ. έ.
καὶ Κρόνου παῖδας βασιλῆας ἴδον χρυσέαις ἐν ἕδραις, ἕδνα τε
δέξαντο· Διὸς δὲ χάριν

76. περάσσαις. 81. σὺν δύο

ἐκ προτέρων μεταμειψάμενοι καμάτων ἔστασαν ὀρθὰν καρδίαν. ἐν δ' αὖτε χρόνῳ,
τὸν μὲν ὀξείαισι θύγατρες ἐρήμωσαν πάθαις
εὐφροσύνας μέρος αἱ τρεῖς· ἀτὰρ λευκωλένῳ γε Ζεὺς πατήρ
ἤλυθεν ἐς λέχος ἱμερτὸν Θυώνᾳ.

τοῦ δὲ παῖς, ὅνπερ μόνον ἀθανάτα — Ἀντ. έ.
τίκτεν ἐν Φθίᾳ Θέτις, ἐν πολέμῳ τόξοις ἀπὸ ψυχὰν λιπών
ὦρσεν πυρὶ καιόμενος
ἐκ Δαναῶν γόον. εἰ δὲ νόῳ τις ἔχει θνατῶν ἀλαθείας ὁδόν, χρὴ πρὸς μακάρων
τυγχάνοντ' εὖ πασχέμεν. ἄλλοτε δ' ἀλλοῖαι πνοαί
ὑψιπετᾶν ἀνέμων. ὄλβος οὐκ ἐς μακρὸν ἀνδρῶν ἔρχεται,
οὖ, πολὺς εὖτ' ἂν ἐπιβρίσαις ἕπηται.

σμικρὸς ἐν σμικροῖς, μέγας ἐν μεγάλοις — Ἐπ. έ.
ἔσσομαι· τὸν δ' ἀμφέποντ' αἰεὶ φρασίν
δαίμον' ἀσκήσω κατ' ἐμὰν θεραπεύων μαχανάν.
εἰ δέ μοι πλοῦτον θεὸς ἁβρὸν ὀρέξαι,
ἐλπίδ' ἔχω κλέος εὑρέσθαι κεν ὑψηλὸν πρόσω.
Νέστορα καὶ Λύκιον Σαρπηδόν', ἀνθρώπων φάτις,
ἐξ ἐπέων κελαδεννῶν, τέκτονες οἷα σοφοί
ἅρμοσαν, γιγνώσκομεν. ἁ δ' ἀρετὰ κλειναῖς ἀοιδαῖς
χρονία τελέθει. παύροις δὲ πράξασθ' εὐμαρές.

106. ὃς πολὺς   108. φρεσὶ

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Δ΄.

ΑΡΚΕΣΙΛᾼ ΚΥΡΗΝΑΙῼ

ΑΡΜΑΤΙ.

Σάμερον μὲν χρή σε παρ᾽ ἀνδρὶ φίλῳ Στρ. α΄.
στᾶμεν, εὐΐππου βασιλῆϊ Κυράνας, ὄφρα κωμάζοντι σὺν Ἀρκεσίλᾳ,
Μοῖσα, Λατοΐδαισιν ὀφειλόμενον Πυθῶνί τ᾽ αὔξῃς οὖρον ὕμνων.
ἔνθα ποτὲ χρυσέων Διὸς αἰητῶν πάρεδρος
οὐκ ἀποδάμου Ἀπόλλωνος τυχόντος ἱρέα
χρῆσεν οἰκιστῆρα Βάττον καρποφόρου Λιβύας, ἱεράν
νᾶσον ὡς ἤδη λιπὼν κτίσσειεν εὐάρματον
πόλιν ἐν ἀργάεντι μαστῷ,

καὶ τὸ Μηδείας ἔπος ἀγκομίσαιθ᾽ Ἀντ. α΄.
ἑβδόμᾳ καὶ σὺν δεκάτᾳ γενεᾷ Θήραιον, Αἰήτα τό ποτε ζαμενής
παῖς ἀπέπνευσ᾽ ἀθανάτου στόματος, δέσποινα Κόλχων. εἶπε δ᾽ οὕτως
ἡμιθέοισιν Ἰάσονος αἰχματᾶο ναύταις·
Κέκλυτε, παῖδες ὑπερθύμων τε φωτῶν καὶ θεῶν·
φαμὶ γὰρ τᾶσδ᾽ ἐξ ἁλιπλάκτου ποτὲ γᾶς Ἐπάφοιο κόραν

4. Διὸς ὀρνίχων πάρεδρος, 5. ἱέρεα 8. ἀργινόεντι 14. ἁλιπλάγκτου

ἀστέων ῥίζαν φυτεύσεσθαι μελησίμβροτον
Διὸς ἐν Ἄμμωνος θεμέθλοις.

ἀντὶ δελφίνων δ' ἐλαχυπτερύγων ἵππους ἀμείψαντες θοάς, Ἐπ. α'.
ἁνία τ' ἀντ' ἐρετμῶν δίφρους τε νωμάσοισιν ἀελλόποδας.
κεῖνος ὄρνις ἐκτελευτάσει μεγαλᾶν πολίων
ματρόπολιν Θήραν γενέσθαι, τόν ποτε Τριτωνίδος ἐν προχοαῖς
λίμνας θεῷ ἀνέρι εἰδομένῳ γαῖαν διδόντι
ξείνια πρώραθεν Εὔφαμος καταβάς
δέξατ'· αἴσιον δ' ἐπί οἱ Κρονίων Ζεὺς πατὴρ ἔκλαγξε βροντάν·

ἀνίκ' ἄγκυραν ποτὶ χαλκόγενυν Στρ. β'.
ναΐ κρημνάντων ἐπέτοσσε, θοᾶς Ἀργοῦς χαλινόν. δώδεκα δὲ πρότερον
ἁμέρας ἐξ ὠκεανοῦ φέρομεν νώτων ὕπερ γαίας ἐρήμων
εἰνάλιον δόρυ, μήδεσιν ἀνσπάσσαντες ἁμοῖς.
τουτάκι δ' οἰοπόλος δαίμων ἐπῆλθεν, φαιδίμαν
ἀνδρὸς αἰδοίου πρόσοψιν θηκάμενος· φιλίων δ' ἐπέων
ἄρχεται, ξείνοις ἅτ' ἐλθόντεσσιν εὐεργέται
δεῖπν' ἐπαγγέλλοντι πρῶτον.

ἀλλὰ γὰρ νόστου πρόφασις γλυκεροῦ Ἀντ. β'.
κώλυεν μεῖναι. φάτο δ' **Εὐρύπυλος Γαιαόχου** παῖς ἀφθίτου Ἐννοσίδα
ἔμμεναι· γίγνωσκε δ' ἐπειγομένους· ἂν δ' εὐθὺς ἁρπάξαις ἀρούρας
δεξιτερᾷ προτυχὸν ξένιον μάστευσε δοῦναι.
οὐδ' ἀπίθησέ ἰν, ἀλλ' ἥρως ἐπ' ἀκταῖσιν θορών,

30. ἄρχετο, 36. ἀπίθησέ νιν,

χειρί οἱ χεῖρ' ἀντερείσαις δέξατο βώλακα δαιμονίαν.
πεύθομαι δ' αὐτὰν κατακλυσθεῖσαν ἐκ δούρατος
ἐναλίου βᾶμεν σὺν ἅλμᾳ,

ἑσπέρας ὑγρῷ πελάγει σπομέναν. ἦ μάν νιν ὤτρυνον θαμά 'Επ. β'.
λυσιπόνοις θεραπόντεσσιν φυλάξαι· τῶν δ' ἐλάθοντο φρένες.
καί νυν ἐν τᾷδ' ἄφθιτον νάσῳ κέχυται Λιβύας
εὐρυχόρου σπέρμα πρὶν ὥρας. εἰ γὰρ οἴκοι νιν βάλε πὰρ χθόνιον
Ἄιδα στόμα, Ταίναρον εἰς ἱερὰν Εὔφαμος ἐλθών,
υἱὸς ἱππάρχου Ποσειδάωνος ἄναξ,
τόν ποτ' Εὐρώπα Τιτυοῦ θυγάτηρ τίκτε Καφισοῦ παρ' ὄχθαις·

τετράτων παίδων κ' ἐπιγεινομένων Στρ. γ'.
αἷμά οἱ κείναν λάβε σὺν Δαναοῖς εὐρεῖαν ἄπειρον. τότε γὰρ μεγάλας
ἐξανίστανται Λακεδαίμονος Ἀργείου τε κόλπου καὶ Μυκηνᾶν.
νῦν γε μὲν ἀλλοδαπᾶν κριτὸν εὑρήσει γυναικῶν
ἐν λέχεσιν γένος, οἵ κεν τάνδε σὺν τιμᾷ θεῶν
νᾶσον ἐλθόντες τέκωνται φῶτα κελαινεφέων πεδίων
δεσπόταν· τὸν μὲν πολυχρύσῳ ποτ' ἐν δώματι
Φοῖβος ἀμνάσει θέμισσιν

Πύθιον ναὸν καταβάντα. χρόνῳ δ' Ἀντ. γ'.
ὑστέρῳ νάεσσι πολεῖς ἄγαγεν Νείλοιο πρὸς πῖον τέμενος Κρονίδα.
αἵ ῥα Μηδείας ἐπέων στίχες. ἔπταξαν δ' ἀκίνητοι σιωπᾷ

39. ἐναλίᾳ 40. ὄτρυνον 44. Ἀΐδα 54. ἀμμνάσει
55. δ' abest. 56. ἀγαγὲν 57. ἦ ῥα

ἥρωες ἀντίθεοι πυκινὰν μῆτιν κλίνοντες.
ὦ μάκαρ υἱὲ Πολυμνάστου, σὲ δ' ἐν τούτῳ λόγῳ
χρησμὸς ὤρθωσεν μελίσσας Δελφίδος αὐτομάτῳ κελάδῳ·
ἅ σε χαίρειν ἐςτρὶς αὐδάσασα πεπρωμένον
βασιλέ' ἄμφανεν Κυράνᾳ,

δυςθρόου φωνᾶς ἀνακρινόμενον ποινὰ τίς ἔσται πρὸς θεῶν. Ἐπ. γ'.
ἦ μάλα δὴ μετὰ καὶ νῦν, ὥςτε φοινικανθέμου ἦρος ἀκμᾷ,
παισὶ τούτοις ὄγδοον θάλλει μέρος Ἀρκεσίλας·
τῷ μὲν Ἀπόλλων ἅ, τε Πυθὼ κῦδος ἐξ ἀμφικτιόνων ἔπορεν
ἱπποδρομίας. ἀπὸ δ' αὐτὸν ἐγὼ Μοίσαισι δώσω,
καὶ τὸ πάγχρυσον νάκος κριοῦ· μετὰ γάρ
κεῖνο πλευσάντων Μινυᾶν, θεόπομποί σφισιν τιμαὶ φύτευθεν.

τίς γὰρ ἀρχὰ δέξατο ναυτιλίας; Στρ. δ'.
τίς δὲ κίνδυνος κρατεροῖς ἀδάμαντος δῆσεν ἅλοις; θέσφατον ἦν Πελίαν
ἐξ ἀγαυῶν Αἰολιδᾶν θανέμεν χείρεσσιν ἢ βουλαῖς ἀκάμπτοις.
ἦλθε δέ οἱ κρυόεν πυκινῷ μάντευμα θυμῷ,
πὰρ μέσον ὀμφαλὸν εὐδένδροιο ῥηθὲν ματέρος·
τὸν μονοκρήπιδα πάντως ἐν φυλακᾷ σχεθέμεν μεγάλᾳ,
εὖτ' ἂν αἰπεινῶν ἀπὸ σταθμῶν ἐς εὐδείελον
χθόνα μόλῃ κλειτᾶς Ἰωλκοῦ,

ξεῖνος αἴτ' ὦν ἀστός. ὁ δ' ἄρα χρόνῳ Ἀντ. δ'.

62. Κυράνας, 65. τούτου 66. Ἀμφικτυόνων 72. ἀκράμπτοις.

ἷκετ' αἰχμαῖσιν διδύμαισιν ἀνὴρ ἔκπαγλος. ἐσθὰς δ' ἀμφότερόν νιν ἔχεν,
ἅ, τε Μαγνήτων ἐπιχώριος ἁρμόζοισα θαητοῖσι γυίοις,
ἀμφὶ δὲ παρδαλέᾳ στέγετο φρίσσοντας ὄμβρους.
οὐδὲ κομᾶν πλόκαμοι κερθέντες ᾤχοντ' ἀγλαοί,
ἀλλ' ἅπαν νῶτον καταίθυσσον. τάχε δ' εὐθὺς ἰὼν σφετέρας
ἐστάθη γνώμας ἀταρβάτοιο πειρώμενος
ἐν ἀγορᾷ πλήθοντος ὄχλου.

τὸν μὲν οὐ γίγνωσκον· ὀπιζομένων δ' ἔμπας τις εἶπεν καὶ τόδε· Ἐπ. δ'.
Οὔ τί που οὗτος Ἀπόλλων, οὐδὲ μὰν χαλκάρματός ἐστι πόσις
Ἀφροδίτας· ἐν δὲ Νάξῳ φαντὶ θανεῖν λιπαρᾷ
Ἰφιμεδείας παῖδας, Ὦτον καὶ σέ, τολμάεις Ἐφίαλτα ἄναξ.
καὶ μὰν Τιτυὸν βέλος Ἀρτέμιδος θήρευσε κραιπνόν,
ἐξ ἀνικάτου φαρέτρας ὀρνύμενον,
ὄφρα τις τᾶν ἐν δυνατῷ φιλοτάτων ἐπιψαύειν ἔραται.

τοὶ μὲν ἀλλάλοισιν ἀμειβόμενοι Στρ. ε'.
γάρυον τοιαῦτ'· ἀνὰ δ' ἡμιόνοις ξεστᾷ τ' ἀπήνᾳ προτροπάδαν Πελίας
ἵκετο σπεύδων· τάφε δ' αὐτίκα παπτάναις ἀρίγνωτον πέδιλον
δεξιτερῷ μόνον ἀμφὶ ποδί. κλέπτων δὲ θυμῷ
δεῖμα προσέννεπε· Ποίαν γαῖαν, ὦ ξεῖν', εὔχεαι
πατρίδ' ἔμμεν; καὶ τίς ἀνθρώπων σε χαμαιγενέων πολιᾶς
ἐξανῆκεν γαστρός; ἐχθίστοισι μὴ ψεύδεσιν
καταμιάναις εἰπὲ γένναν.

79. μιν 81. παρδαλέα 82. οἴχοντ' 89. Ἐπιάλτα 95. παπτήναις

τὸν δὲ θαρσήσαις ἀγανοῖσι λόγοις Ἀντ. έ.
ὧδ' ἀμείφθη· Φαμὶ διδασκαλίαν Χείρωνος οἴσειν. ἄντροθε γὰρ νέομαι
πὰρ Χαρικλοῦς καὶ Φιλύρας, ἵνα Κενταύρου με κοῦραι θρέψαν ἀγναί.
εἴκοσι δ' ἐκτελέσαις ἐνιαυτοὺς οὔτε ἔργον
οὔτ' ἔπος εὐτράπελον κείνοισιν εἰπὼν ἱκόμαν
οἴκαδ', ἀρχαίαν κομίζων πατρὸς ἐμοῦ, βασιλευομέναν
οὐ κατ' αἶσαν, τάν ποτε Ζεὺς ὤπασεν λαγέτᾳ
Αἰόλῳ καὶ παισὶ, τιμάν.

πεύθομαι γάρ νιν Πελίαν ἄθεμιν λευκαῖς πιθήσαντα φρασίν Ἐπ. έ.
ἁμετέρων ἀποσυλᾶσαι βιαίως ἀρχεδικᾶν τοκέων·
τοί μ', ἐπεὶ πάμπρωτον εἶδον φέγγος, ὑπερφιάλου
ἁγεμόνος δείσαντες ὕβριν, κᾶδος ὡςείτε φθιμένου δνοφερὸν
ἐν δώμασι θηκάμενοι, μίγα κωκυτῷ γυναικῶν
κρύβδα πέμπον σπαργάνοις ἐν πορφυρέοις,
νυκτὶ κοινάσαντες ὁδὸν, Κρονίδᾳ δὲ τράφεν Χείρωνι δῶκαν.

ἀλλὰ τούτων μὲν κεφάλαια λόγων Στρ. ς'.
ἴστε. λευκίππων δὲ δόμους πατέρων, κεδνοὶ πολῖται, φράσσατέ μοι σαφέως.
Αἴσονος γὰρ παῖς, ἐπιχώριος οὐ ξείναν ἱκοίμαν γαῖαν ἄλλων.
Φὴρ δέ με θεῖος Ἰάσονα κικλήσκων προςηύδα.
ὣς φάτο. τὸν μὲν ἐςελθόντ' ἔγνον ὀφθαλμοὶ πατρός·

103. Χαρικλοῖς 109. μιν et φρεσίν 113. θηκάμενοι μετὰ κωκυτῷ·
118. ἱκόμαν

ἐκ δ' ἄρ' αὐτοῦ πομφόλυξαν δάκρυα γηραλέων γλεφάρων·
ἂν περὶ ψυχὰν ἐπεὶ γάθησεν, ἐξαίρετον
γόνον ἰδὼν κάλλιστον ἀνδρῶν.

καὶ κασίγνητοί σφισιν ἀμφότεροι Ἀντ. ϛ'.
ἤλυθον κείνου γε κατὰ κλέος· ἐγγὺς μὲν Φέρης κράναν Ὑπερῇδα λιπών,
ἐκ δὲ Μεσσάνας Ἀμυθάν· ταχέως δ' Ἄδματος ἷκεν καὶ Μέλαμπος
εὐμενέοντες ἀνεψιόν. ἐν δαιτὸς δὲ μοίρᾳ
μειλιχίοισι λόγοις αὐτοὺς Ἰάσων δέγμενος,
ξείνι' ἁρμόζοντα τεύχων, πᾶσαν ἐν εὐφροσύναν τάνυεν,
ἀθρόαις πέντε δραπὼν νύκτεσσιν ἔν θ' ἁμέραις
ἱερὸν εὐζωᾶς ἄωτον.

ἀλλ' ἐν ἕκτᾳ, πάντα λόγον θέμενος σπουδαῖον ἐξ ἀρχᾶς ἀνὴρ Ἐπ. ϛ'.
συγγενέσιν παρεκοινᾶθ'. οἳ δ' ἐπέσποντ'. αἶψα δ' ἀπὸ κλισιᾶν
ὦρτο σὺν κείνοισι. καί ῥ' ἦλθον Πελία μέγαρον·
ἐσσύμενοι δ' εἴσω κατέσταν. τῶν δ' ἀκούσαις αὐτὸς ὑπαντίασεν
Τυροῦς ἐρασιπλοκάμου γενεά· πραῢν δ' Ἰάσων
μαλθακᾷ φωνᾷ ποτιστάζων ὄαρον
βάλλετο κρηπῖδα σοφῶν ἐπέων· Παῖ Ποσειδᾶνος Πετραίου,

ἐντὶ μὲν θνατῶν φρένες ὠκύτεραι Στρ. ζ'.
κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον, τραχεῖαν ἑρπόντων πρὸς ἐπίβδαν ὅμως.

125. Ὑπερηίδα 126. ἦκεν 134. μέγαρον Πελία· 135. ὑπηντίασεν

ἀλλ' ἐμὲ χρὴ καὶ σὲ θεμισσαμένους ὀργὰς ὑφαίνειν λοιπὸν ὄλβον.
εἰδότι τοι ἐρέω· μία βοῦς Κρηθεῖ τε μάτηρ
καὶ θρασυμήδεϊ Σαλμωνεῖ· τρίταισιν δ' ἐν γοναῖς
ἄμμες αὖ κείνων φυτευθέντες σθένος ἀελίου χρύσεον
λεύσσομεν. Μοῖραι δ' ἀφίσταντ', εἴ τις ἔχθρα πέλει
ὁμογόνοις, αἰδῶ καλύψαι.

οὐ πρέπει νῷν χαλκοτόροις ξίφεσιν — Ἀντ. ζ'.
οὐδ' ἀκόντεσσιν μεγάλαν προγόνων τιμὰν δάσασθαι. μῆλά τε γάρ τοι ἐγώ
καὶ βοῶν ξανθὰς ἀγέλας ἀφίημ' ἀγρούς τε πάντας, τοὺς ἀπούραις
ἀμετέρων τοκέων νέμεαι, πλοῦτον πιαίνων·
κοὔ με πονεῖ τεὸν οἶκον ταῦτα πορσύνοντ' ἄγαν·
ἀλλὰ καὶ σκᾶπτον μόναρχον καὶ θρόνος, ᾧ ποτε Κρηθεΐδας
ἐγκαθίζων ἱππόταις εὔθυνε λαοῖς δίκας,
τὰ μὲν ἄνευ ξυνᾶς ἀνίας

λῦσον ἄμμιν, μή τι νεώτερον ἐξ αὐτῶν ἀναστήῃ κακόν. — Ἐπ. ζ'.
ὣς ἄρ' ἔειπεν. ἀκᾷ δ' ἀνταγόρευσεν καὶ Πελίας· Ἔσομαι
τοῖος. ἀλλ' ἤδη με γηραιὸν μέρος ἁλικίας
ἀμφιπολεῖ· σὸν δ' ἄνθος ἥβας ἄρτι κυμαίνει· δύνασαι δ' ἀφελεῖν
μᾶνιν χθονίων. κέλεται γὰρ ἑὰν ψυχὰν κομίξαι
Φρίξος ἐλθόντας πρὸς Αἰήτα θαλάμους,
δέρμα τε κριοῦ βαθύμαλλον ἄγειν, τῷ ποτ' ἐκ πόντου σαώθη

ἔκ τε ματρυιᾶς ἀθέων βελέων. — Στρ. ή.

147. νῶιν 148. μᾶλά 152. θρόνον, 155. ἀναστήσῃ

ταῦτά μοι θαυμαστὸς ὄνειρος ἰὼν φωνεῖ. μεμάντευμαι δ' ἐπὶ Κασταλίᾳ,
εἰ μετάλλατόν τι. καὶ ὡς τάχος ὀτρύνει με τεύχειν ναῒ πομπάν.
τοῦτον ἄεθλον ἑκὼν τέλεσον· καί τοι μοναρχεῖν
καὶ βασιλευέμεν ὄμνυμι προήσειν. καρτερός
ὅρκος ἄμμιν μάρτυς ἔστω Ζεὺς ὁ γενέθλιος ἀμφοτέροις.
σύνθεσιν ταύταν ἐπαινήσαντες οἱ μὲν κρίθεν·
ἀτὰρ Ἰάσων αὐτὸς ἤδη

ὤρνυεν κάρυκας ἐόντα πλόον Ἀντ. η'.
φαινέμεν παντᾷ. τάχα δὲ Κρονίδαο Ζηνὸς υἱοὶ τρεῖς ἀκαμαντομάχαι
ἦλθον Ἀλκμήνας θ' ἑλικοβλεφάρου Λήδας τε, δοιοὶ δ' ὑψιχαῖται
ἀνέρες, Ἐννοσίδα γένος, αἰδεσθέντες ἀλκάν,
ἔκ τε Πύλου καὶ ἀπ' ἄκρας Ταινάρου· τῶν μὲν κλέος
ἐσλὸν Εὐφάμου τ' ἐκράνθη σόν τε, Περικλύμεν' εὐρυβία.
ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ φορμικτὰς ἀοιδᾶν πατήρ
ἔμολεν, εὐαίνητος Ὀρφεύς.

πέμπε δ' Ἑρμᾶς χρυσόραπις διδύμους υἱοὺς ἐπ' ἄτρυτον πόνον, Ἐπ. η'.
τὸν μὲν Ἐχίονα, κεχλάδοντας ἥβᾳ, τὸν δ' Ἔρυτον. ταχέως δ'
ἀμφὶ Παγγαίου θεμέθλοις ναιετάοντες ἔβαν·
καὶ γὰρ ἑκὼν θυμῷ γελανεῖ θᾶσσον ἔντυνεν βασιλεὺς ἀνέμων
Ζήταν Κάλαΐν τε πατὴρ Βορέας ἄνδρας πτεροῖσιν
νῶτα πεφρίκοντας ἄμφω πορφυρέοις.
τὸν δὲ παμπειθῆ γλυκὺν ἡμιθέοισιν πόθον πρόσδαιεν Ἥρα

167. ἄμμι 170. ὄρνυεν 180. θέμεθλα 181. πόθον γ' ἔνδαιεν

ναὸς Ἀργοῦς, μή τινα λειπόμενον *Στρ. ϑ'.*
τὰν ἀκίνδυνον παρὰ ματρὶ μένειν αἰῶνα πέσσοντ', ἀλλ' ἐπὶ καὶ θανάτῳ
φάρμακον κάλλιστον ἑᾶς ἀρετᾶς ἅλιξιν εὑρέσθαι σὺν ἄλλοις.
ἐς δ' Ἰαωλκὸν ἐπεὶ κατέβα ναυτᾶν ἄωτος,
λέξατο πάντας ἐπαινήσαις Ἰάσων. καί ῥά οἱ
μάντις ὀρνίχεσσι καὶ κλάροισι θεοπροπέων ἱεροῖς
Μόψος ἄμβασε στρατὸν πρόφρων. ἐπεὶ δ' ἐμβόλου
κρέμασαν ἀγκύρας ὕπερθεν,

χρυσέαν χείρεσσι λαβὼν φιάλαν *Ἀντ. ϑ'.*
ἀρχὸς ἐν πρύμνᾳ πατέρ' Οὐρανιδᾶν ἐγχεικέραυνον Ζῆνα, καὶ ὠκυπόρους
κυμάτων ῥιπὰς ἀνέμων τ' ἐκάλει, νύκτας τε καὶ πόντου κελεύθους
ἄματά τ' εὔφρονα καὶ φιλίαν νόστοιο μοῖραν·
ἐκ νεφέων δέ οἱ ἀντάϋσε βροντᾶς αἴσιον
φθέγμα· λαμπραὶ δ' ἦλθον ἀκτῖνες στεροπᾶς ἀπορηγνύμεναι.
ἀμπνοὰν δ' ἥρωες ἔστασαν θεοῦ σάμασιν
πιθόμενοι. κάρυξε δ' αὐτοῖς

ἐμβαλεῖν κώπαισι τερασκόπος ἁδείας ἐνίπτων ἐλπίδας. *Ἐπ. ϑ'.*
εἰρεσία δ' ὑπεχώρησεν ταχειᾶν ἐκ παλαμᾶν ἄκορος.
σὺν Νότου δ' αὔραις ἐπ' Ἀξείνου στόμα πεμπόμενοι
ἤλυθον. ἔνθ' ἁγνὸν Ποσειδάωνος ἕσσαντ' εἰναλίου τέμενος,
φοίνισσα δὲ Θρηϊκίων ἀγέλα ταύρων ὑπᾶρχεν
καὶ νεόκτιστον λίθων βωμοῖο θέναρ.
ἐς δὲ κίνδυνον βαθὺν ἱέμενοι δεσπόταν λίσσοντο ναῶν,

συνδρόμων κινηθμὸν ἀμαιμάκετον *Στρ. ι.*
ἐκφυγεῖν πετρᾶν. δίδυμοι γὰρ ἔσαν ζωαί, κυλινδέσκοντό τε κραι-
πνότεραι
ἢ βαρυγδούπων ἀνέμων στίχες· ἀλλ' ἤδη τελευτὰν κεῖνος αὐταῖς
ἡμιθέων πλόος ἄγαγεν. ἐς Φᾶσιν δ' ἔπειτεν
ἤλυθον· ἔνθα κελαινώπεσσι Κόλχοισιν βίαν
μῖξαν Αἰήτᾳ παρ' αὐτῷ. πότνια δ' ὀξυτάτων βελέων
ποικίλαν ἴϋγγα τετράκναμον Οὐλυμπόθεν
ἐν ἀλύτῳ ζεύξαισα κύκλῳ

μαινάδ' ὄρνιν Κυπρογένεια φέρεν *Ἀντ. ι.*
πρῶτον ἀνθρώποισι, λιτάς τ' ἐπαοιδὰς ἐκδιδάσκησεν σοφὸν Αἰσο-
νίδαν·
ὄφρα Μηδείας τοκέων ἀφέλοιτ' αἰδῶ, ποθεινὰ δ' Ἑλλὰς αὐτάν
ἐν φρασὶ καιομέναν δονέοι μάστιγι Πειθοῦς.
καὶ τάχα πείρατ' ἀέθλων δείκνυεν πατρωΐων·
σὺν δ' ἐλαίῳ φαρμακώσαισ' ἀντίτομα στερεᾶν ὀδυνᾶν
δῶκε χρίεσθαι. καταίνησάν τε κοινὸν γάμον
γλυκὺν ἐν ἀλλάλοισι μῖξαι.

ἀλλ' ὅτ' Αἰήτας ἀδαμάντινον ἐν μέσσοις ἄροτρον σκίμψατο *Ἐπ. ι.*
καὶ βόας, οἳ φλόγ' ἀπὸ ξανθᾶν γνάθων πνεῦν καιομένοιο πυρός,
χαλκέαις δ' ὁπλαῖς ἀράσσεσκον χθόν' ἀμειβόμενοι·
τοὺς ἀγαγὼν ζεύγλᾳ πέλασσεν μοῦνος. ὀρθὰς δ' αὔλακας ἐντανύσαις

211. 212. ἔπειτ' ἐν-
ήλυθον,

214. τετρακναμον' 219. φρεσὶ 225. ξανθᾶν γενύων πνέον

ἤλαυν᾽, ἀνὰ βωλακίας δ᾽ ὀρόγυιαν σχίζε νῶτον
γᾶς. ἔειπεν δ᾽ ὧδε· Τοῦτ᾽ ἔργον βασιλεύς,
ὅστις ἄρχει ναός, ἐμοὶ τελέσαις ἄφθιτον στρωμνὰν ἀγέσθω,

κῶας αἰγλᾶεν χρυσέῳ θυσάνῳ. Στρ. ιά.
ὣς ἄρ᾽ αὐδάσαντος ἀπὸ κρόκεον ῥίψαις Ἰάσων εἷμα θεῷ πίσυνος
εἴχετ᾽ ἔργου. πῦρ δέ νιν οὐκ ἐόλει παμφαρμάκου ξείνας ἐφετμαῖς.
σπασσάμενος δ᾽ ἄροτρον, βοέους δήσαις ἀνάγκας
ἔντεσιν αὐχένας ἐμβάλλων τ᾽ ἐριπλεύρῳ φυᾷ
κέντρον αἰανὲς βιατὰς ἐξεπόνασ᾽ ἐπιτακτὸν ἀνὴρ
μέτρον. ἴυξεν δ᾽ ἀφωνήτῳ περ ἔμπας ἄχει
δύνασιν Αἰήτας ἀγασθείς.

πρὸς δ᾽ ἑταῖροι καρτερὸν ἄνδρα φίλας Ἀντ. ιά.
ὤρεγον χεῖρας, στεφάνοισί τέ μιν ποίας ἔριπτον μειλιχίοις τε λόγοις
ἀγαπάζοντ᾽. αὐτίκα δ᾽ Ἀελίου θαυμαστὸς υἱὸς δέρμα λαμπρὸν
ἔννεπεν, ἔνθα νιν ἐκτάνυσαν Φρίξου μάχαιραι·
ἤλπετο δ᾽ οὐκέτι οἱ κεῖνόν γε πράξασθαι πόνον.
κεῖτο γὰρ λόχμᾳ, δράκοντος δ᾽ εἴχετο λαβροτατᾶν γενύων,
ὃς πάχει μάκει τε πεντηκόντορον ναῦν κράτει,
τέλεσαν ἂν πλαγαὶ σιδάρου.

μακρά μοι νεῖσθαι κατ᾽ ἀμαξιτόν· ὥρα γὰρ συνάπτει· καί
τινα Ἐπ. ιά.
οἶμον ἴσαμι βραχύν· πολλοῖσι δ᾽ ἄγημαι σοφίας ἑτέροις.

228. ἀναβωλακίας δ᾽ ὀργυιὰν 233. αἴλει 234. βοέοις 236. ἐξεπόνησ᾽
240. ἔρεπτον

κτεῖνε μὲν γλαυκῶπα τέχναις ποικιλόνωτον ὄφιν,
Ἀρκεσίλα, κλέψεν τε Μήδειαν σὺν αὐτᾷ, τὰν Πελίαο φόνον.
ἔν τ' ὠκεανοῦ πελάγεσσι μίγεν πόντῳ τ' ἐρυθρῷ
Λαμνιᾶν τ' ἔθνει γυναικῶν ἀνδροφόνων·
ἔνθα καὶ γυίων ἀέθλοις ἐπεδείξαντ' ἀγῶν' ἐσθᾶτος ἀμφίς,

καὶ συνεύνασθεν. καὶ ἐν ἀλλοδαπαῖς Στρ. ιβ'.
σπέρμ' ἀρούραις τουτάκις ὑμετέρας ἀκτῖνος ὄλβου δέξατο μοιρίδιον
ἆμαρ, ἢ νύκτες. τόθι γὰρ γένος Εὐφάμου φυτευθὲν λοιπὸν αἰεί
τέλλετο· καὶ Λακεδαιμονίων μιχθέντες ἀνδρῶν
ἤθεσι τάν ποτε Καλλίσταν ἀπῴκησαν χρόνῳ
νᾶσον· ἔνθεν δ' ὔμμι Λατοίδας ἔπορεν Λιβύας πεδίον
σὺν θεῶν τιμαῖς ὀφέλλειν, ἄστυ χρυσοθρόνου
διανέμειν θεῖον Κυράνας

ὀρθόβουλον μῆτιν ἐφευρομένοις. Ἀντ. ιβ'.
γνῶθι νῦν τὰν Οἰδιπόδα σοφίαν. εἰ γάρ τις ὄζους ὀξυτόμῳ πελέκει
ἐξερείψαι κεν μεγάλας δρυός, αἰσχύνοι δέ οἱ θαητὸν εἶδος·
καὶ φθινόκαρπος ἐοῖσα διδοῖ ψᾶφον περ' αὐτᾶς,
εἴ ποτε χειμέριον πῦρ ἐξίκηται λοίσθιον·
ἢ σὺν ὀρθαῖς κιόνεσσιν δεσποσύναισιν ἐρειδομένα
μόχθον ἄλλοις ἀμφέπει δύστανον ἐν τείχεσιν,
ἑὸν ἐρημώσαισα χῶρον.

ἐσσὶ δ' ἰατὴρ ἐπικαιρότατος, Παιάν τέ σοι τιμᾷ φάος. Ἐπ. ιβ'.

250. ὦ 'ρκεσίλα, 253. ἐπεδείξαντο κρίσιν ἐσθ. 255. περ ἀρούραις et ἀκτῖνας
258. ἤθεσιν ἔν ποτε 265. ψᾶφόν περ 267. κιόνεσσι

χρὴ μαλακὰν χέρα προσβάλλοντα τρώμαν ἕλκεος ἀμφιπολεῖν.
ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ ἀφαυροτέροις·
ἀλλ' ἐπὶ χώρας αὖτις ἔσσαι δυσπαλὲς δὴ γίγνεται, ἐξαπίνας
εἰ μὴ θεὸς ἀγεμόνεσσι κυβερνατὴρ γένηται.
τὶν δὲ τούτων ἐξυφαίνονται χάριτες.
τλᾶθι τᾶς εὐδαίμονος ἀμφὶ Κυράνας θέμεν σπουδὰν ἅπασαν.

τῶν δ' Ὁμήρου καὶ τόδε συνθέμενος Στρ. ιγ'.
ῥῆμα πόρσυν'· ἄγγελον ἐσλὸν ἔφα τιμὰν μεγίσταν πράγματι παντὶ φέρειν.
αὔξεται καὶ Μοῖσα δι' ἀγγελίας ὀρθᾶς. ἐπέγνω μὲν Κυράνα
καὶ τὸ κλεεννότατον μέγαρον Βάττου δικαιᾶν
Δαμοφίλου πραπίδων. κεῖνος γάρ, ἐν παισὶν νέος,
ἐν δὲ βουλαῖς πρέσβυς ἐγκύρσαις ἑκατονταετεῖ βιοτᾷ,
ὀρφανίζει μὲν κακὰν γλῶσσαν φαεννᾶς ὀπός·
ἔμαθε δ' ὑβρίζοντα μισεῖν,

οὐκ ἐρίζων ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς, Ἀντ. ιγ'.
οὐδὲ μακύνων τέλος οὐδέν. ὁ γὰρ καιρὸς πρὸς ἀνθρώπων βραχὺ μέτρον ἔχει.
εὖ νιν ἔγνωκεν· θεράπων δέ οἱ, οὐ δράστας ὀπαδεῖ. φαντὶ δ' ἔμμεν
τοῦτ' ἀνιαρότατον, καλὰ γιγνώσκοντ' ἀνάγκᾳ
ἐκτὸς ἔχειν πόδα. καὶ μὰν κεῖνος Ἄτλας οὐρανῷ
προσπαλαίει νῦν γε πατρῴας ἀπὸ γᾶς ἀπό τε κτεάνων·
λῦσε δὲ Ζεὺς ἄφθιτος Τιτᾶνας. ἐν δὲ χρόνῳ
μεταβολαὶ λήξαντος οὔρου

273. αυθις

ἱστίων. ἀλλ' εὔχεται οὐλομέναν νοῦσον διαντλήσαις ποτὲ 'Επ. ιγ'.
οἶκον ἰδεῖν, ἐπ' Ἀπόλλωνός τε κράνᾳ συμποσίας ἐφέπων
θυμὸν ἐκδόσθαι πρὸς ἥβαν πολλάκις, ἔν τε σοφοῖς
δαιδαλέαν φόρμιγγα βαστάζων πολίταις ἁσυχίᾳ θιγέμεν,
μήτ' ὦν τινὶ πῆμα πορών, ἀπαθὴς δ' αὐτὸς πρὸς ἀστῶν.
καί κε μυθήσαιθ' ὁποίαν, Ἀρκεσίλα,
εὗρε παγὰν ἀμβροσίων ἐπέων, πρόςφατον Θήβᾳ ξενωθείς.

298. μυθήσαιθ', ὁποίαν Ἀρκεσίλᾳ 299. ἐπέων πρόςφατον,

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Ε'.

ΑΡΚΕΣΙΛᾼ ΚΥΡΗΝΑΙῼ

ΑΡΜΑΤΙ.

Ὁ πλοῦτος εὐρυσθενής, Στρ. α'.
ὅταν τις ἀρετᾷ κεκραμένον καθαρᾷ
βροτήσιος ἀνὴρ πότμου παραδόντος αὐτὸν ἀνάγῃ
πολύφιλον ἑπέταν.
ὦ θεόμορ' Ἀρκεσίλα,
σύ τοίνυν κλυτᾶς
αἰῶνος ἀκρᾶν βαθμίδων ἄπο
σὺν εὐδοξίᾳ μετανίσσεαι
ἕκατι χρυσαρμάτου Κάστορος.
εὐδιανὸς μετὰ χειμέριον ὄμβρον τεάν
καταιθύσσει μάκαιραν ἑστίαν.

σοφοὶ δέ τοι κάλλιον Ἀντ. α'.
φέροντι καὶ τὰν θεόσδοτον δύναμιν.
σὲ δ' ἐρχόμενον ἐν δίκᾳ πολὺς ὄλβος ἀμφινέμεται·

6. τοί νιν 8. ξὺν 10. εὐδίαν ὅς

τὸ μὲν ὅτι βασιλεύς
ἐσσὶ μεγαλᾶν πολίων,
ἔχει συγγενὴς
ὀφθαλμὸς αἰδοιότατον γέρας
τεᾷ τοῦτο μιγνύμενον φρενί·
μάκαρ δὲ καὶ νῦν κλεεννᾶς ὅτι
εὖχος ἤδη παρὰ Πυθιάδος ἵπποις ἑλών;
δέδεξαι τόνδε κῶμον ἀνέρων,

Ἀπολλώνιον ἄθυρμα. Τῷ σε μὴ λαθέτω — *Ἐπ. α'.*
Κυράνᾳ γλυκὺν ἀμφὶ κᾶπον Ἀφροδίτας ἀειδόμενον
παντὶ μὲν θεὸν αἴτιον ὑπερτιθέμεν.
φίλει δὲ Κάῤῥωτον ἔξοχ' ἑταίρων.
ὃς οὐ τὰν Ἐπιμαθέος ἄγων
ὀψινόου θυγατέρα Πρόφασιν Βαττιδᾶν
ἀφίκετο δόμους θεμισκρεόντων·
ἀλλ' ἀρισθάρματον
ὕδατι Κασταλίας ξενωθεὶς γέρας ἀμφέβαλε τεαῖσιν κόμαις

ἀκηράτοις ἀνίαις — *Στρ. β'.*
ποδαρκέων δωδεκαδρόμων τέμενος.
κατέκλασε γὰρ ἐντέων σθένος οὐδέν· ἀλλὰ κρέμαται,
ὁπόσα χεριαρᾶν
τεκτόνων δαίδαλ' ἄγων
Κρισαῖον λόφον

18. *αἰδοιέστατον* 24. Post *ἀειδόμενον* interpungebatur colo. 26. *φιλεῖν*
33. *δώδεκα δρόμων* 36. *δαιδάλματ'*

ἄμειψεν ἐν κοιλόπεδον νάπος
θεοῦ· τό σφ' ἔχει κυπαρίσσινον
μέλαθρον ἀμφ' ἀνδριάντι σχεδόν,
Κρῆτες ὃν τοξοφόροι τέγεϊ Παρνασίῳ
κάθεσσαν, τὸν μονόδροπον, φυτόν.

ἑκόντι τοίνυν πρέπει Ἀντ. β'.
νόῳ τὸν εὐεργέταν ὑπαντιάσαι.
Ἀλεξιβιάδα, σὲ δ' ἠΰκομοι φλέγοντι Χάριτες.
μακάριος, ὃς ἔχεις
καὶ πεδὰ μέγαν κάματον
λόγων φερτάτων
μναμήϊ'. ἐν τεσσαράκοντα γάρ
πετόντεσσιν ἀνιόχοις ὅλον
δίφρον κομίξαις ἀταρβεῖ φρενί,
ἦλθες ἤδη Λιβύας πεδίον ἐξ ἀγλαῶν
ἀέθλων καὶ πατρωΐαν πόλιν.

πόνων δ' οὔ τις ἀπόκλαρός ἐστιν οὔτ' ἔσεται. Ἐπ. β'.
ὁ Βάττου δ' ἕπεται παλαιὸς ὄλβος ἔμπαν τὰ καὶ τὰ νέμων,
πύργος ἄστεος ὄμμα τε φαεννότατον
ξένοισι. κεῖνόν γε καὶ βαρύκομποι
λέοντες περὶ δείματι φύγον,
γλῶσσαν ἐπεί σφιν ἀπένεικεν ὑπερποντίαν.
ὁ δ' ἀρχαγέτας ἔδωκ' Ἀπόλλων

39. *τόσσ' ἔχει* 41. *Παρνασσίῳ* 42. *καθέσσαντο, μονόδροπον φυτόν.*
49. *μναμήϊον.* 55. *ἔμπας* 59. *γλῶτταν*

θῆρας αἰνῷ φόβῳ,
ὄφρα μὴ ταμίᾳ Κυράνας ἀτελὴς γένοιτο μαντεύμασιν.

ὃ καὶ βαρειᾶν νόσων Στρ. γ'.
ἀκέσματ' ἄνδρεσσι καὶ γυναιξὶ νέμει,
πόρεν τε κίθαριν, δίδωσί τε Μοῖσαν οἷς ἂν ἐθέλῃ,
ἀπόλεμον ἀγαγὼν
ἐς πραπίδας εὐνομίαν,
μυχόν τ' ἀμφέπει
μαντήϊον· τῷ Λακεδαίμονι
ἐν Ἄργει τε καὶ ζαθέᾳ Πύλῳ
ἔνασσεν ἀλκᾶντας Ἡρακλέος
ἐκγόνους Αἰγιμιοῦ τε. τὸ δ' ἐμὸν γαρύοντ'
ἀπὸ Σπάρτας ἐπήρατον κλέος·

ὅθεν γεγενναμένοι Ἀντ. γ'.
ἵκοντο Θήρανδε φῶτες Αἰγεΐδαι,
ἐμοὶ πατέρες οὐ θεῶν ἄτερ· ἀλλὰ μοῖρά τις ἄγεν
πολύθυτον ἔρανον·
ἔνθεν ἀναδεξάμενοι,
Ἄπολλον, τεᾷ
Καρνήϊ' ἐν δαιτὶ σεβίζομεν
Κυράνας ἀγακτιμέναν πόλιν·
ἔχοντι τὰν χαλκοχάρμαι ξένοι

69. *τῷ καὶ Λακ.* 70. *ἔν τ' Ἄργεϊ καὶ* 72. *γάρυέν τ'* 77. *πολύθυτον [ἐς] ἔρανον* 79. *τεὰ* 80. *Καρνεῖα*

Τρῶες Ἀντανορίδαι. σὺν Ἑλένᾳ γὰρ μόλον,
καπνωθεῖσαν πάτραν ἐπεὶ ἴδον

ἐν Ἄρει. τὸ δ᾽ ἐλάσιππον ἔθνος ἐνδυκέως Ἐπ. γ'.
δέκονται θυσίαισιν ἄνδρες οἰχνέοντές σφε δωροφόροι,
τοὺς Ἀριστοτέλης ἄγαγε, ναυσὶ θοαῖς
ἁλὸς βαθεῖαν κέλευθον ἀνοίγων.
κτίσεν δ᾽ ἄλσεα μείζονα θεῶν,
εὐθύτομόν τε κατέθηκεν Ἀπολλωνίαις
ἀλεξιμβρότοις πεδιάδα πομπαῖς
ἔμμεν ἱππόκροτον
σκυρωτὰν ὁδόν, ἔνθα πρυμνοῖς ἀγορᾶς ἔπι δίχα κεῖται θανών.

μάκαρ μὲν ἀνδρῶν μέτα Στρ. δ'.
ἔναιεν· ἥρως δ᾽ ἔπειτα λαοσεβής.
ἄτερθε δὲ πρὸ δωμάτων ἕτεροι λαχόντες ἀΐδαν
βασιλέες ἱεροί
ἐντί. μεγάλα δ᾽ ἀρετά
δρόσῳ μαλθακᾷ
ῥανθεῖσα κώμων ὑπὸ χεύμασιν.
ἀκούοντί τοι χθονίᾳ φρενί
σφὸν ὄλβον υἱῷ τε κοινὰν χάριν
ἔνδικόν τ᾽ Ἀρκεσίλᾳ. τὸν ἐν ἀοιδᾷ νέων
πρέπει χρυσάορα Φοῖβον ἀπύειν,

86. *ἰχνέοντες* 98. *μεγάλαν δ᾽ ἀρετάν* 100. *ῥανθεῖσαν ὕμνων θ᾽ ὑποχεύμασιν*
101. *ποι*

ἔχοντα Πυθωνόθεν 'Αντ. δ'.
τὸ καλλίνικον λυτήριον δαπανᾶν
μέλος χαρίεν. ἄνδρα κεῖνον ἐπαινέοντι συνετοί.
λεγόμενον ἐρέω·
κρέσσονα μὲν ἁλικίας
νόον φέρβεται·
γλῶσσάν τε θάρσος τε τανύπτερος
ἐν ὄρνιξιν αἰετὸς ἔπλετο·
ἀγωνίας δ', ἕρκος οἷον, σθένος·
ἔν τε Μοίσαισι ποτανὸς ἀπὸ ματρὸς φίλας,
πέφανταί θ' ἁρματηλάτας σοφός·

ὅσαι τ' εἰσὶν ἐπιχωρίων καλῶν ἔσοδοι, 'Επ. δ'.
τετόλμακε. θεός τέ οἱ τονῦν τε πρόφρων τελεῖ δύνασιν,
καὶ τολοιπὸν ὄπισθε, Κρονίδαι μάκαρες,
διδοῖτ' ἐπ' ἔργοισιν ἀμφί τε βουλαῖς
ἔχειν, μὴ φθινοπωρὶς ἀνέμων
χειμερία καταπνοὰ δαμαλίζοι χρόνον.
Διός τοι νόος μέγας κυβερνᾷ
δαίμον' ἀνδρῶν φίλων.
εὔχομαί νιν 'Ολυμπίᾳ τοῦτο δόμεν γέρας ἔτι Βάττου γένει.

118. τὸ λοιπὸν, ὦ Κρονίδαι

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ ΣΤ΄.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Ἀκούσατ᾽· ἦ γὰρ ἑλικώπιδος Ἀφροδίτας Στρ. α΄.
ἄρουραν ἢ Χαρίτων
ἀναπολίζομεν, ὀμφαλὸν ἐριβρόμου
χθονὸς ἀέναον προςοιχόμενοι,
Πυθιόνικος ἔνθ᾽ ὀλβίοισιν Ἐμμενίδαις
ποταμίᾳ τ᾽ Ἀκράγαντι καὶ μὰν Ξενοκράτει
ἑτοῖμος ὕμνων
θησαυρὸς ἐν πολυχρύσῳ
Ἀπολλωνίᾳ τετείχισται νάπᾳ·

τὸν οὔτε χειμέριος ὄμβρος ἐπακτὸς ἐλθών, Ἀντ. β΄.
ἐριβρόμου νεφέλας
στρατὸς ἀμείλιχος, οὔτ᾽ ἄνεμοι ἐς μυχοὺς
ἁλὸς ἄξοισι παμφόρῳ χεράδι

4. *ἐς ναὸν* 12. *ἄνεμος* 13. *ἄξει* et *χεράδει*

τυπτόμενοι. φάει δὲ πρόσωπον ἐν καθαρῷ
πατρὶ τεῷ, Θρασύβουλε, κοινάν τε γενεᾷ
λόγοισι θνατῶν
εὔδοξον ἅρματι νίκαν
Κρισαίαισιν ἐν πτυχαῖς ἀπαγγελεῖ.

σύ τοι σχέθων νιν ἐπιδέξια χειρὸς ὀρθάν Στρ. γ'.
ἄγεις ἐφημοσύναν,
τά ποτ' ἐν οὔρεσι φαντὶ μεγαλοσθενεῖ
Φιλύρας υἱὸν ὀρφανιζομένῳ
Πηλεΐδᾳ παραινεῖν· μάλιστα μὲν Κρονίδαν,
βαρυόπαν στεροπᾶν κεραυνῶν τε πρύτανιν,
θεῶν σέβεσθαι·
ταύτας δὲ μή ποτε τιμᾶς
ἀμείρειν γονέων βίον πεπρωμένον.

ἔγεντο καὶ πρότερον Ἀντίλοχος βιατάς Ἀντ. δ'.
νόημα τοῦτο φέρων,
ὃς ὑπερέφθιτο πατρός, ἐναρίμβροτον
ἀναμείναις στράταρχον Αἰθιόπων
Μέμνονα. Νεστόρειον γὰρ ἵππος ἅρμ' ἐπέδα
Πάριος ἐκ βελέων δαϊχθείς· ὁ δ' ἔφεπεν
κραταιὸν ἔγχος·
Μεσσανίου δὲ γέροντος
δοναθεῖσα φρὴν βόασε παῖδα ὅν·

14. τυπτόμενος. 21. τάν ποτ' 28. ἐγένετο 36. βόασεν

χαμαιπετὲς δ' ἄρ' ἔπος οὐκ ἀπέριψεν· αὐτοῦ Στρ. ε'.
μένων δ' ὁ θεῖος ἀνήρ
πρίατο μὲν θανάτοιο κομιδὰν πατρός,
ἐδόκησέν τε τῶν πάλαι γενεᾷ
ὁπλοτέροισιν, ἔργον πελώριον τελέσαις
ὕπατος ἀμφὶ τοκεῦσιν ἔμμεν πρὸς ἀρετάν.
τὰ μὲν παρίκει·
τῶν νῦν δὲ καὶ Θρασύβουλος
πατρῴαν μάλιστα πρὸς στάθμαν ἔβα,

πάτρῳ τ' ἐπερχόμενος ἀγλαΐαν ἔδειξεν· Ἀντ. ς'.
νόῳ δὲ πλοῦτον ἄγει,
ἄδικον οὔθ' ὑπέροπλον ἥβαν δρέπων,
σοφίαν δ' ἐν μυχοῖσι Πιερίδων.
τίν τ', Ἐλέλιχθον, ὀργαῖς ἐς ἱππίαν ἔςοδον
μάλα ἁδόντι νόῳ, Ποσειδᾶν, προςέχεται.
γλυκεῖα δὲ φρήν
καὶ συμπόταισιν ὁμιλεῖν
μελισσᾶν ἀμείβεται τρητὸν πόνον.

37. ἀπέριψεν αὐτοῦ· 40. ἐδόκησέ τε 43. παρήκει.
50. 51. ὀργαῖς ὃς εὗρες ἵππιον εἴς-
οδον ἁδόντι etc.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Ζ'.

ΜΕΓΑΚΛΕΙ ΑΘΗΝΑΙΩι

ΤΕΘΡΙΠΠΩι.

Κάλλιστον αἱ μεγαλοπτόλιες Ἀθᾶναι Στρ.
προοίμιον Ἀλκμανιδᾶν ἐρισθενεῖ γενεᾷ
κρηπῖδ' ἀοιδᾶν
ἵπποισι βαλέσθαι.
ἐπεὶ τίνα πάτραν, τίνα οἶκον
ναίοντ' ὀνυμάξομαι
ἐπιφανέστερον
Ἑλλάδι πυθέσθαι;

πάσαισι γὰρ πολίεσσι λόγος ὁμιλεῖ Ἀντ.
Ἐρεχθέος ἀστῶν, Ἄπολλον, οἳ τεόν γε δόμον
Πυθῶνι δίᾳ
θαητὸν ἔτευξαν.
ἄγοντι δέ με πέντε μὲν Ἰσθμοῖ
νῖκαι, μία δ' ἐκπρεπὴς

1. μεγαλοπόλιες 2. εὐρυσθενεῖ 5. τίνα δ' οἶκον 9. πολίεσι 10. Ἀπόλλων,

Διὸς Ὀλυμπιάς,
δύο δ' ἀπὸ Κίῤῥας,

ὦ Μεγάκλεες, ὑμαί τε καὶ προγόνων. 'Επ.
νέᾳ δ' εὐπραγίᾳ χαίρω. τί τόδ' ἄχνυμαι,
φθόνον ἀμειβόμενον τὰ καλὰ ἔργα;
φαντί γε μὰν οὕτω κεν ἀνδρὶ παρμονίμαν
θάλλοισαν εὐδαιμονίαν
τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι.

15. Ὀλυμπίας, 18. χαίρω τι· τὸ δ' ἄχνυμαι, et punctum post ἔργα v. 19.
20. πὰρ μονίμαν

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Η'.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΕΙ ΑΙΓΙΝΗΤῌ

ΠΑΛΑΙΣΤῌ.

Φιλόφρον Ἁσυχία, Δίκας Στρ. α'.
ὦ μεγιστόπολι θύγατερ,
βουλᾶν τε καὶ πολέμων
ἔχοισα κλαΐδας ὑπερτάτας,
Πυθιόνικον τιμὰν Ἀριστομένει δέκευ.
τὺ γὰρ τὸ μαλθακὸν ἔρξαι τε καὶ παθεῖν ὁμῶς
ἐπίστασαι καιρῷ σὺν ἀτρεκεῖ·

τὺ δ' ὁπόταν τις ἀμείλιχον Ἀντ. α'.
καρδίᾳ κότον ἐνελάσῃ,
τραχεῖα δυσμενέων
ὑπαντιάξαισα κράτει τιθεῖς
ὕβριν ἐν ἄντλῳ. τὰν οὐδὲ Πορφυρίων μάθεν
παρ' αἶσαν ἐξερεθίζων. κέρδος δὲ φίλτατον,
ἑκόντος εἴ τις ἐκ δόμων φέροι.

13. φίλτατόν γ',

βία δὲ καὶ μεγάλαυχον ἔσφαλεν ἐν χρόνῳ. Ἐπ. α΄.
Τυφὼς Κίλιξ ἑκατόγκρανος οὔ μιν ἄλυξεν,
οὐδὲ μὰν βασιλεὺς Γιγάντων·
δμᾶθεν δὲ κεραυνῷ
τόξοισί τ᾽ Ἀπόλλωνος· ὃς εὐμενεῖ νόῳ
Ξενάρκειον ἔδεκτο Κίρραθεν ἐστεφανωμένον
υἱὸν ποίᾳ Παρνασίᾳ Δωριεῖ τε κώμῳ.

ἔπεσε δ᾽ οὐ Χαρίτων ἑκάς Στρ. β΄.
ἁ δικαιόπολις ἀρεταῖς
κλειναῖσιν Αἰακιδᾶν
θίγοισα νᾶσος· τελέαν δ᾽ ἔχει
δόξαν ἀπ᾽ ἀρχᾶς. πολλοῖσι μὲν γὰρ ἀείδεται
νικαφόροις ἐν ἀέθλοις θρέψαισα καὶ θοαῖς
ὑπερτάτους ἥρωας ἐν μάχαις·

τὰ δὲ καὶ ἀνδράσιν ἐμπρέπει. Ἀντ. β΄.
εἰμὶ δ᾽ ἄσχολος ἀναθέμεν
πᾶσαν μακραγορίαν
λύρᾳ τε καὶ φθέγματι μαλθακῷ,
μὴ κόρος ἐλθὼν κνίσῃ. τὸ δ᾽ ἐν ποσί μοι τράχον
ἴτω τεὸν χρέος, ὦ παῖ, νεώτατον καλῶν,
ἐμᾷ ποτανὸν ἀμφὶ μαχανᾷ.

παλαισμάτεσσι γὰρ ἰχνέων ματραδελφεούς Ἐπ. β΄.

15. βίᾳ 21. πόᾳ Παρνασσίᾳ 29. τὰ καὶ ἐν ἀνδράσιν 33. κνίσσῃ. Ib. ποσί μοι ἴτω 34. τρέχον τεὸν 36. ἰχνεύων

Ὀλυμπίᾳ τε Θεόγνητον οὐ κατελέγχεις,
οὐδὲ Κλειτομάχοιο νίκαν
Ἰσθμοῖ θρασύγυιον.
αὔξων δὲ πάτραν Μιδυλιδᾶν λόγον φέρεις,
τὸν ὅνπερ ποτ' Ὀϊκλέος παῖς ἐν ἑπταπύλοις ἰδὼν
υἱοὺς Θήβαις ᾐνίξατο παρμένοντας αἰχμᾷ,

ὁπότ' ἀπ' Ἄργεος ἤλυθον Στρ. γ'.
δευτέραν ὁδὸν Ἐπίγονοι.
ὧδ' εἶπε μαρναμένων·
Φυᾷ τὸ γενναῖον ἐπιπρέπει
ἐκ πατέρων παισὶν λῆμα. θαέομαι σαφὲς
δράκοντα ποικίλον αἰθᾶς Ἀλκμᾶν' ἐπ' ἀσπίδος
νωμῶντα πρῶτον ἐν Κάδμου πύλαις.

ὁ δὲ καμὼν προτέρᾳ πάθᾳ Ἀντ. γ'.
νῦν ἀρείονος ἐνέχεται
ὄρνιχος ἀγγελίᾳ
Ἄδραστος ἥρως. τὸ δὲ οἴκοθεν
ἀντία πράξει. μόνος γὰρ ἐκ Δαναῶν στρατοῦ
θανόντος ὀστέα λέξαις υἱοῦ, τύχᾳ θεῶν
ἀφίξεται λαῷ σὺν ἀβλαβεῖ

Ἄβαντος εὐρυχόρους ἀγυιάς. τοιαῦτα μὲν Ἐπ. γ'.
ἐφθέγξατ' Ἀμφιάρηος. χαίρων δὲ καὶ αὐτὸς
Ἀλκμᾶνα στεφάνοισι βάλλω,

45. εἶπε· μαρναμένων   54. μοῦνος   56. λεῷ

ῥαίνω δὲ καὶ ὕμνῳ,
γείτων ὅτι μοι καὶ κτεάνων φύλαξ ἐμῶν
ὑπάντασέ τ' ἰόντι γᾶς ὀμφαλὸν παρ' ἀοίδιμον,
μαντευμάτων τ' ἐφάψατο συγγόνοισι τέχναις.

τὺ δ', ἑκαταβόλε, πάνδοκον Στρ. δ'.
ναὸν εὐκλέα διανέμων
Πυθῶνος ἐν γυάλοις,
τὸ μὲν μέγιστον τόθι χαρμάτων
ὤπασας· οἴκοι δὲ πρόσθεν ἁρπαλέαν δόσιν
πενταθλίου σὺν ἑορταῖς ὑμαῖς ἐπάγαγες,
ἄναξ. ἑκόντι δ' εὔχομαι νόῳ

κατά τιν ἁρμονίαν βλέπειν Ἀντ. δ'.
ἀμφ' ἕκαστον ὅσα νέομαι.
κώμῳ μὲν ἁδυμελεῖ
Δίκα παρέστακε. θεῶν δ' ὄπιν
ἄφθιτον αἰτέω, Ξέναρκες, ὑμετέραις τύχαις.
εἰ γάρ τις ἐσλὰ πέπαται μὴ σὺν μακρῷ χρόνῳ,
πολλοῖς σοφὸς δοκεῖ πεδ' ἀφρόνων

βίον κορυσσέμεν ὀρθοβούλοισι μαχαναῖς. Ἐπ. δ'.
τὰ δ' οὐκ ἐπ' ἀνδράσι κεῖται· δαίμων δὲ παρίσχει,
ἄλλοτ' ἄλλον ὕπερθε βάλλων,
ἄλλον δ' ὑπὸ χειρῶν
μέτρῳ καταβαίνει. Μεγάροις δ' ἔχεις γέρας,

62. *ὑπάντασεν ἰόντι* 69. *πενταεθλίου* 75. *Ξεινάρκει,* 76. *μακρῷ πόνῳ.*

μυχῷ τ' ἐν Μαραθῶνος, Ἥρας τ' ἀγῶν' ἐπιχώριον
νίκαις τρισσαῖς, Ἀριστόμενες, δάμασσας ἔργῳ.

τέτρασι δ' ἔμπετες ὑψόθεν Στρ. έ.
σωμάτεσσι κακὰ φρονέων·
τοῖς οὔτε νόστος ὁμῶς
ἔπαλπνος ἐν Πυθιάδι κρίθη,
οὐδὲ μολόντων πὰρ ματέρ' ἀμφὶ γέλως γλυκὺς
ὦρσεν χάριν· κατὰ λαύρας δ' ἐχθρῶν ἀπάοροι
πτώσσοντι, συμφορᾷ δεδαιγμένοι.

ὁ δὲ καλόν τι νέον λαχὼν Ἀντ. έ.
ἁβρότατος ἔπι, μεγάλας
ἐξ ἐλπίδος πέταται
ὑποπτέροις ἀνορέαις, ἔχων
κρέσσονα πλούτου μέριμναν. ἐν δ' ὀλίγῳ βροτῶν
τὸ τερπνὸν αὔξεται· οὕτω δὲ καὶ πιτνεῖ χαμαί,
ἀποτρόπῳ γνώμᾳ σεσεισμένον.

ἐπάμεροι· τί δέ τις; τί δ' οὔ τις; σκιᾶς ὄναρ Ἐπ. έ.
ἄνθρωπος. ἀλλ' ὅταν αἴγλα διόσδοτος ἔλθῃ,
λαμπρὸν φέγγος ἔπεστιν ἀνδρῶν
καὶ μείλιχος αἰών.
Αἴγινα φίλα μᾶτερ, ἐλευθέρῳ στόλῳ
πόλιν τάνδε κόμιζε Δὶ καὶ κρέοντι σὺν Αἰακῷ
Πηλεῖ τε κἀγαθῷ Τελαμῶνι σύν τ' Ἀχιλλεῖ.

84. τρίταις, 91. δεδαϊγμένοι. 100. ἄνθρωποι. 104. Διΐ 105. χάριστ

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Θ΄.

ΤΕΛΕΣΙΚΡΑΤΕΙ ΚΥΡΗΝΑΙΩ

ΟΠΛΙΤΟΔΡΟΜΩι.

Ἐθέλω χαλκάσπιδα Πυθιονίκαν Στρ. ά.
σὺν βαθυζώνοισιν ἀγγέλλων
Τελεσικράτη Χαρίτεσσι γεγωνεῖν,
ὄλβιον ἄνδρα, διωξίππου στεφάνωμα Κυράνας·
τὰν ὁ χαιτάεις ἀνεμοσφαράγων ἐκ Παλίου κόλπων ποτὲ Λατοΐδας
ἅρπασ᾽, ἔνεικέ τε χρυσέῳ παρθένον ἀγροτέραν δίφρῳ, τόθι νιν πολυμήλου
καὶ πολυκαρποτάτας θῆκε δέσποιναν χθονὸς
ῥίζαν ἀπείρου τρίταν εὐήρατον θάλλοισαν οἰκεῖν.

ὑπέδεκτο δ᾽ ἀργυρόπεζ᾽ Ἀφροδίτα Ἀντ. ά.
Δάλιον ξεῖνον θεοδμάτων
ὀχέων ἐφαπτομένα χερὶ κούφᾳ·
καί σφιν ἐπὶ γλυκεραῖς εὐναῖς ἐρατὰν βάλεν αἰδῶ,
ξυνὸν ἁρμόζοισα θεῷ τε γάμον μιχθέντα κούρᾳ θ᾽ Ὑψέος εὐρυβία·

6. ἔνεγκέ τε 11. κοῦφα· 13. μιχθέντι

ὃς Λαπιθᾶν ὑπερόπλων τουτάκις ἦν βασιλεύς, ἐξ Ὠκεανοῦ γένος ἥρως
δεύτερος· ὅν ποτε Πίνδου κλεενναῖς ἐν πτυχαῖς
ναῒς εὐφρανθεῖσα Πηνειοῦ λέχει Κρείοισ' ἔτικτεν,

Γαίας θυγάτηρ. ὁ δὲ τὰν εὐώλενον — Ἐπ. α'.
θρέψατο παῖδα Κυράναν· ἁ μὲν οὔθ' ἱστῶν παλιμβάμους ἐφίλασεν ὁδούς,
οὔτε δείπνων οἰκοριᾶν μεθ' ἑταιρᾶν τέρψιας,
ἀλλ' ἀκόντεσσίν τε χαλκέοις
φασγάνῳ τε μαρναμένα κεραΐζεν ἀγρίους
θῆρας, ἦ πολλάν τε καὶ ἁσύχιον
βουσὶν εἰράναν παρέχοισα πατρῴαις,
τὸν δὲ σύγκοιτον γλυκὺν
παῦρον ἐπὶ γλεφάροις
ὕπνον ἀναλίσκοισα ῥέποντα πρὸς ἀῶ.

κίχε νιν λέοντί ποτ' εὐρυφαρέτρας — Στρ. β'.
ὀβρίμῳ μούναν παλαίοισαν
ἄτερ ἐγχέων ἑκάεργος Ἀπόλλων.
αὐτίκα δ' ἐκ μεγάρων Χείρωνα προσέννεπε φωνᾷ·
Σεμνὸν ἄντρον, Φιλλυρίδα, προλιπὼν θυμὸν γυναικὸς καὶ μεγάλαν δύνασιν
θαύμασον, οἷον ἀταρβεῖ νεῖκος ἄγει κεφαλᾷ, μόχθου καθύπερθε νεᾶνις

21. κεραΐζειν

ἦτορ ἔχοισα. φόβῳ δ' οὐ κεχείμανται φρένες.
τίς νιν ἀνθρώπων τέκεν; ποίας δ' ἀποσπασθεῖσα φύτλας

ὀρέων κευθμῶνας ἔχει σκιοέντων, 'Αντ. β'.
γεύεται δ' ἀλκᾶς ἀπειράντου;
ὁσία κλυτὰν χέρα οἱ προσενεγκεῖν
ἦ ῥα καὶ ἐκ λεχέων κεῖραι μελιηδέα ποίαν;
τὸν δὲ Κένταυρος ζαμενὴς, ἀγανᾷ χλαρὸν γελάσσαις ὀφρύϊ, μῆτιν ἑὰν
εὐθὺς ἀμείβετο· Κρυπταὶ κλαΐδες ἐντὶ σοφᾶς Πειθοῦς ἱερᾶν φιλοτάτων,
Φοῖβε, καὶ ἔν τε θεοῖς τοῦτο κἀνθρώποις ὁμῶς
αἰδέοντ', ἀμφανδὸν ἁδείας τυχεῖν τὸ πρῶτον εὐνᾶς.

καὶ γὰρ σὲ, τὸν οὐ θεμιτὸν ψεύδει θιγεῖν, 'Επ. β'.
ἔτραπε μείλιχος ὀργὰ παρφάμεν τοῦτον λόγον. κούρας δ', ὁπόθεν, γενεὰν
ἐξερωτᾷς, ὦ ἄνα; κύριον ὃς πάντων τέλος
οἶσθα καὶ πάσας κελεύθους·
ὅσσα τε χθὼν ἠρινὰ φύλλ' ἀναπέμπει, χὠπόσαι
ἐν θαλάσσᾳ καὶ ποταμοῖς ψάμαθοι
κύμασιν ῥιπαῖς τ' ἀνέμων κλονέονται,
χὤ,τι μέλλει, χὠπόθεν
ἔσσεται, εὖ καθορᾷς.
εἰ δὲ χρὴ καὶ πὰρ σοφὸν ἀντιφερίξαι,

38. ἢ et κεῖρεν   39. χλιαρὸν γελάξαις   50. χὤτε ποτ'

ἐρέω. ταύτᾳ πόσις ἵκεο βᾶσσαν — Στρ. γʹ.
τάνδε, καὶ μέλλεις ὑπὲρ πόντου
Διὸς ἔξοχον ποτὶ κᾶπον ἐνεῖκαι.
ἔνθα νιν ἀρχέπολιν θήσεις, ἐπὶ λαὸν ἀγείραις
νασιώταν ὄχθον ἐς ἀμφίπεδον. νῦν δ᾽ εὐρυλείμων πότνιά σοι Λιβύα
δέξεται εὐκλέα νύμφαν δώμασιν ἐν χρυσέοις πρόφρων· ἵνα οἱ χθονὸς αἶσαν
αὐτίκα συντελέθειν ἔννομον δωρήσεται,
οὔτε παγκάρπων φυτῶν νήποινον, οὔτ᾽ ἀγνῶτα θηρῶν.

τόθι παῖδα τέξεται, ὃν κλυτὸς Ἑρμᾶς — Ἀντ. γʹ.
εὐθρόνοις Ὥραισι καὶ Γαίᾳ
ἀνελὼν φίλας ὑπὸ ματέρος οἴσει.
ταὶ δ᾽ ἐπιγουνίδιον κατθηκάμεναι βρέφος αὐταῖς,
νέκταρ ἐν χείλεσσι καὶ ἀμβροσίαν στάξοισι, θήσονταί τέ νιν ἀθάνατον
Ζῆνα καὶ ἁγνὸν Ἀπόλλων᾽, ἀνδράσι χάρμα φίλοις ἄγχιστον, ὀπάονα μήλων,
Ἀγρέα καὶ Νόμιον, τοῖς δ᾽ Ἀρισταῖον καλεῖν.
ὣς ἄρ᾽ εἰπὼν ἔντυεν τερπνὰν γάμου κραίνειν τελευτάν.

ὠκεῖα δ᾽ ἐπειγομένων ἤδη θεῶν — Ἐπ. γʹ.
πρᾶξις, ὁδοί τε βραχεῖαι. κεῖνο κεῖν᾽ ἆμαρ διαίτασεν. θαλάμῳ δὲ μίγεν
ἐν πολυχρύσῳ Λιβύας· ἵνα καλλίσταν πόλιν

66. μάλων,

ἀμφέπει κλεινάν τ' ἀέθλοις.
καί νυν ἐν Πυθῶνί νιν ἀγαθέα Καρνειάδα
υἱὸς εὐθαλεῖ συνέμιξε τύχᾳ·
ἔνθα νικάσαις ἀνέφανε Κυράναν.
ἅ νιν εὔφρων δέξεται
καλλιγύναικι πάτρᾳ
δόξαν ἱμερτὰν ἀγαγόντ' ἀπὸ Δελφῶν.

ἀρεταὶ δ' αἰεὶ μεγάλαι πολύμυθοι. Στρ. δ'.
βαιὰ δ' ἐν μακροῖσι ποικίλλειν,
ἀκοὰ σοφοῖς. ὁ δὲ καιρὸς ὁμοίως
παντὸς ἔχει κορυφάν. ἔγνων ποτὲ καὶ Ἰόλαον
οὐκ ἀτιμάσαντά νιν ἑπτάπυλοι Θῆβαι· τὸν, Εὐρυσθῆος ἐπεὶ κεφαλὰν
ἔπραθε φασγάνου ἀκμᾷ, κρύψαν ἔνερθ' ὑπὸ γᾶν διφρηλάτα Ἀμφιτρύωνος
σάματι, πατροπάτωρ ἔνθα οἱ Σπαρτῶν ξένος
κεῖτο, λευκίπποισι Καδμείων μετοικήσαις ἀγυιαῖς.

τέκε οἷ καὶ Ζηνὶ μιγεῖσα δαΐφρων Ἀντ. δ'.
ἐν μόναις ὠδῖσιν Ἀλκμήνα
διδύμων κρατησίμαχον σθένος υἱῶν.
κωφὸς ἀνήρ τις, ὃς Ἡρακλεῖ στόμα μὴ παραβάλλει,
μηδὲ Διρκαίων ὑδάτων ἀὲ μέμναται, τά νιν θρέψαντο καὶ Ἰφικλέα·
τοῖσι τέλειον ἐπ' εὐχᾷ κωμάσομαί τι παθὼν ἐσλόν. Χαρίτων κελαδεννᾶν

91. ἀεὶ

μή με λίποι καθαρὸν φέγγος. Αἰγίνᾳ τε γάρ
φαμὶ Νίσου τ' ἐν λόφῳ τρὶς δὴ πόλιν τάνδ' εὐκλεΐξαι,

σιγαλὸν ἀμαχανίαν ἔργῳ φυγών· 'Επ. δ'.
οὕνεκεν, εἰ φίλος ἀστῶν, εἴ τις ἀντάεις, τό γ' ἐν ξυνῷ πεπονα-
μένον εὖ
μὴ λόγον βλάπτων ἁλίοιο γέροντος κρυπτέτω.
κεῖνος αἰνεῖν καὶ τὸν ἐχθρόν
παντὶ θυμῷ σύν γε δίκᾳ καλὰ ῥέζοντ' ἔννεπεν.
πλεῖστα νικάσαντά σε καὶ τελεταῖς
ὡρίαις ἐν Παλλάδος εἶδον ἄφωνοί θ'
ὡς ἑκάστα φίλτατον
παρθενικαὶ πόσιν ἤ
υἱὸν εὔχοντ', ὦ Τελεσίκρατες, ἔμμεν,

ἐν Ὀλυμπίοισί τε καὶ βαθυκόλπου Στρ. έ.
Γᾶς ἀέθλοις ἔν τε καὶ πᾶσιν
ἐπιχωρίοις. ἐμὲ δ' ὦν τις ἀοιδᾶν
δίψαν ἀκειόμενον πράσσει χρέος αὖτις ἐγεῖραι
καὶ παλαιῶν δόξα τεῶν προγόνων· οἷοι Λιβύσσας ἀμφὶ γυναικὸς
ἔβαν
Ἴρασα πρὸς πόλιν, Ἀνταίου μετὰ καλλίκομον μναστῆρες ἀγακλέα
κούραν·
τὰν μάλα πολλοὶ ἀριστῆες ἀνδρῶν αἴτεον
σύγγονοι, πολλοὶ δὲ καὶ ξείνων. ἐπεὶ θαητὸν εἶδος

94. εὐκλέϊξεν 99. σύν τε δίκᾳ 106. πάντεσσ' 107. οὖν

ἔπλετο· χρυσοστεφάνου δέ οἱ ἥβας Ἀντ. έ.
καρπὸν ἀνθήσαντ' ἀποδρέψαι
ἔθελον. πατὴρ δὲ θυγατρὶ φυτεύων
κλεινότερον γάμον, ἄκουσεν Δαναόν ποτ' ἐν Ἄργει,
οἷον εὗρεν τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ παρθένοισι, πρὶν μέσον ἆμαρ ἑλεῖν,
ὠκύτατον γάμον. ἔστασεν γὰρ ἅπαντα χορὸν ἐν τέρμασιν αὐτίκ' ἀγῶνος·
σὺν δ' ἀέθλοις ἐκέλευσεν διακρῖναι ποδῶν,
ἅντινα σχήσοι τις ἡρώων, ὅσοι γαμβροί σφιν ἦλθον.

οὕτω δ' ἐδίδου Λίβυς ἁρμόζων κόρᾳ Ἐπ. έ.
νυμφίον ἄνδρα. ποτὶ γραμμᾷ μὲν αὐτὰν στᾶσε κοσμήσαις, τέλος ἔμμεν ἄκρον,
εἶπε δ' ἐν μέσσοις ἀπάγεσθαι, ὃς ἂν πρῶτος θορὼν
ἀμφί οἱ ψαύσειε πέπλοις.
ἔνθ' Ἀλεξίδαμος, ἐπεὶ φύγε λαιψηρὸν δρόμον,
παρθένον κεδνὰν χερὶ χειρὸς ἑλὼν
ἆγεν ἱππευτᾶν Νομάδων δι' ὅμιλον.
πολλὰ μὲν κεῖνοι δίκον
φύλλ' ἔπι καὶ στεφάνους·
πολλὰ δὲ πρόσθεν πτερὰ δέξατο νικᾶν.

128. πολλά μιν

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Ι'.

ΙΠΠΟΚΛΕᾼ ΘΕΣΣΑΛῼ

ΠΑΙΔΙ ΔΙΑΥΛΟΔΡΟΜᾼ.

Ὀλβία Λακεδαίμων· Στρ. ά.
μάκαιρα Θεσσαλία· πατρὸς δ᾽ ἀμφοτέραις ἐξ ἑνός
Ἀριστομάχου γένος Ἡρακλεῦς βασιλεύει.
τί κομπέω παρὰ καιρόν; ἀλλά με Πυθώ τε καὶ τὸ Πελινναῖον ἀπύει
Ἀλεύα τε παῖδες, Ἱπποκλέᾳ ἐθέλοντες
ἀγαγεῖν ἐπικωμίαν ἀνδρῶν κλυτὰν ὄπα.

γεύεται γὰρ ἀέθλων· Ἀντ. ά.
στρατῷ τ᾽ ἀμφικτιόνων ὁ Παρνάσιος αὐτὸν μυχός
διαυλοδρομᾶν ὕπατον παίδων ἀνέειπεν.
Ἄπολλον· γλυκὺ δ᾽ ἀνθρώπων τέλος ἀρχά τε δαίμονος ὀρνύντος αὔξεται·

1. Λακεδαῖμον· 3. Ἡρακλέος 4. τί; 5. θέλοντες 8. Ἀμφικτυόνων ὁ Παρνάσσιο·

ὁ μέν που τεοῖς γε μήδεσι τοῦτ' ἔπραξεν·
τὸ δὲ συγγενὲς ἐμβέβακεν ἴχνεσιν πατρός

Ὀλυμπιονίκα δὶς ἐν πολεμαδόκοις *Ἐπ. α'.*
Ἄρεος ὅπλοις·
ἔθηκε καὶ βαθυλείμων' ὑπὸ Κίῤῥας ἀγών
πέτραν κρατησίποδα Φρικίαν.
ἕσποιτο μοῖρα καὶ ὑστέραισιν
ἐν ἁμέραις ἀγάνορα πλοῦτον ἀνθεῖν σφίσιν·

τῶν δ' ἐν Ἑλλάδι τερπνῶν *Στρ. β'.*
λαχόντες οὐκ ὀλίγαν δόσιν, μὴ φθονεραῖς ἐκ θεῶν
μετατροπίαις ἐπικύρσαιεν. θεὸς εἴη
ἀπήμων κέαρ. εὐδαίμων δὲ καὶ ὑμνητὸς οὗτος ἀνὴρ γίγνεται σοφοῖς,
ὃς ἂν χερσὶν ἢ ποδῶν ἀρετᾷ κρατήσαις
τὰ μέγιστ' ἀέθλων ἕλῃ τόλμᾳ τε καὶ σθένει,

καὶ ζώων ἔτι νεαρόν *Ἀντ. β'.*
κατ' αἶσαν υἱὸν ἴδῃ τυχόντα στεφάνων Πυθίων.
ὁ χάλκεος οὐρανὸς οὔποτ' ἀμβατὸς αὐτῷ.
ὅσαις δὲ βροτὸν ἔθνος ἀγλαΐαις ἁπτόμεσθα, περαίνει πρὸς ἔσχατον
πλόον. ναυσὶ δ' οὔτε πεζὸς ἰὼν ἂν εὕροις
ἐς Ὑπερβορέων ἀγῶνα θαυματὰν ὁδόν.

11. τεοῖσι μήδεσι et ἔπραξε· 13. Οὐλυμπιονίκα 14. 15. Ἄρεος ὅπλοισιν θῆκε
27. οὔπω et αὐτοῖς. 28. βρότεον 29. εὕροις ἂν 30. θαυμαστὰν

παρ' οἷς ποτε Περσεὺς ἐδαίσατο λαγέτας, 'Επ. β'.
δώματ' ἐσελθών,
κλειτὰς ὄνων ἑκατόμβας ἐπιτόσσαις θεῷ
ῥέζοντας· ὧν θαλίαις ἔμπεδον
εὐφαμίαις τε μάλιστ' Ἀπόλλων
χαίρει, γελᾷ θ' ὁρῶν ὕβριν ὀρθίαν κνωδάλων.

Μοῖσα δ' οὐκ ἀποδαμεῖ Στρ. γ'.
τρόποις ἐπὶ σφετέροισι· παντᾶ δὲ χοροὶ παρθένων
λυρᾶν τε βοαὶ καναχαί τ' αὐλῶν δονέονται·
δάφνᾳ τε χρυσέᾳ κόμας ἀναδήσαντες εἰλαπινάζοισιν εὐφρόνως.
νόσοι δ' οὔτε γῆρας οὐλόμενον κέκραται
ἱερᾷ γενεᾷ· πόνων δὲ καὶ μαχᾶν ἄτερ

οἰκέοισι φυγόντες Ἀντ. γ'.
ὑπέρδικον Νέμεσιν. θρασείᾳ δὲ πνέων καρδίᾳ
μόλεν Δανάας ποτὲ παῖς, ἁγεῖτο δ' Ἀθάνα,
ἐς ἀνδρῶν μακάρων ὅμιλον· ἔπεφνέν τε Γοργόνα, καὶ ποικίλον κάρα
δρακόντων φόβαισιν ἤλυθε νασιώταις
λίθινον θάνατον φέρων. ἐμοὶ δὲ θαυμάσαι

θεῶν τελεσάντων οὐδέν ποτε φαίνεται Ἐπ. γ'.
ἔμμεν ἄπιστον.
κώπαν σχάσον, ταχὺ δ' ἄγκυραν ἔρεισον χθονί
πρῴραθε, χοιράδος ἄλκαρ πέτρας.

36. ὀρθιᾶν 40. εἰλαπινάζουσιν

ἐγκωμίων γὰρ ἄωτος ὕμνων
ἐπ' ἄλλοτ' ἄλλον ὥτε μέλισσα θύνει λόγον.

ἔλπομαι δ' Ἐφυραίων — Στρ. δ'.
ὄπ' ἀμφὶ Πηνεϊὸν γλυκεῖαν προχεόντων ἐμάν
τὸν Ἱπποκλέαν ἔτι καὶ μᾶλλον σὺν ἀοιδαῖς
ἕκατι στεφάνων θαητὸν ἐν ἅλιξι θησέμεν ἐν καὶ παλαιτέροις,
νέαισίν τε παρθένοισι μέλημα. καὶ γάρ
ἑτέροις ἑτέρων ἔρως ὑπέκνισε φρένας·

τῶν δ' ἕκαστος ὀρούει, — Ἀντ. δ'.
τυχών κεν, ἁρπαλέαν σχέθοι φροντίδα τὰν πὰρ ποδός·
τὰ δ' εἰς ἐνιαυτὸν ἀτέκμαρτον προνοῆσαι.
πέποιθα ξενίᾳ προσανέϊ Θώρακος, ὅσπερ ἐμὰν ποιπνύων χάριν
τόδ' ἔζευξεν ἅρμα Πιερίδων τετράορον,
φιλέων φιλέοντ', ἄγων ἄγοντα προφρόνως.

πειρῶντι δὲ καὶ χρυσὸς ἐν βασάνῳ πρέπει — Ἐπ. δ'.
καὶ νόος ὀρθός.
ἀδελφεοὺς μὲν ἐπαινήσομεν ἐσλούς, ὅτι
ὑψοῦ φέροντι νόμον Θεσσαλῶν
αὔξοντες· ἐν δ' ἀγαθοῖσι κεῖται
πατρώϊαι κεδναὶ πολίων κυβερνάσιες.

54. ὥς τε   58. ἔν τε παλ.   60. ἔκνιξέ γε   69. ἀδελφεοὺς δέ τ' ἐπ.
71. κεῖνται

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ ΙΑ΄.

ΘΡΑΣΥΔΑΙῼ ΘΗΒΑΙῼ

ΠΑΙΔΙ ΣΤΑΔΙΕΙ.

Κάδμου κόραι, Σεμέλα μὲν Ὀλυμπιάδων ἀγυιᾶτις, Στρ. α΄.
Ἰνώ τε Λευκοθέα ποντιᾶν ὁμοθάλαμε Νηρηΐδων,
ἴτε σὺν Ἡρακλέος ἀριστογόνῳ
ματρὶ πὰρ Μελίαν χρυσέων ἐς ἄδυτον τριπόδων
θησαυρόν, ὃν περίαλλ' ἐτίμασε Λοξίας,

Ἰσμήνιον δ' ὀνύμαξεν, ἀλαθέα μαντίων θῶκον, Ἀντ. α΄.
ὦ παῖδες Ἁρμονίας, ἔνθα καί νυν ἐπίνομον Ἡρωΐδων
στρατὸν ὁμηγυρέα καλεῖ συνίμεν,
ὄφρα Θέμιν ἱερὰν Πυθῶνά τε καὶ ὀρθοδίκαν
γᾶς ὀμφαλὸν κελαδήσετ' ἄκρᾳ σὺν ἑσπέρᾳ,

ἑπταπύλοισι Θήβαις Ἐπ. α΄.
χάριν ἀγῶνί τε Κίρρας·
ἐν τῷ Θρασυδαῖος ἔμνασεν ἑστίαν

2. Ἰνὼ δὲ 4. ματέρι 6. μαντεῖον 10. κελαδῆτε

τρίτον ἐπὶ στέφανον πατρῴαν βαλών,
ἐν ἀφνεαῖς ἀρούραισι Πυλάδα
νικῶν ξένου Λάκωνος Ὀρέστα.

τὸν δὴ φονευομένου πατρὸς Ἀρσινόα Κλυταιμνήστρας — Στρ. β΄.
χειρῶν ὕπο κρατερᾶν ἐκ δόλου τροφὸς ἄνελε δυςπενθέος,
ὁπότε Δαρδανίδα κόραν Πριάμου
Κασσάνδραν πολιῷ χαλκῷ σὺν Ἀγαμεμνονίᾳ
ψυχᾷ πόρευσ᾽ Ἀχέροντος ἀκτὰν παρ᾽ εὔσκιον

νηλὴς γυνά. πότερόν νιν ἄρ᾽ Ἰφιγένει᾽ ἐπ᾽ Εὐρίπῳ — Ἀντ. β΄.
σφαχθεῖσα τῆλε πάτρας ἔκνισεν βαρυπάλαμον ὄρσαι χόλον;
ἢ ἑτέρῳ λέχεϊ δαμαζομέναν
ἔννυχοι πάραγον κοῖται; τὸ δὲ νέαις ἀλόχοις
ἔχθιστον ἀμπλάκιον καλύψαι τ᾽ ἀμάχανον

ἀλλοτρίαισι γλώσσαις. — Ἐπ. β΄.
κακολόγοι δὲ πολῖται.
ἴσχει τε γὰρ ὄλβος οὐ μείονα φθόνον·
ὁ δὲ χαμηλὰ πνέων ἄφαντον βρέμει.
θάνεν μὲν αὐτὸς ἥρως Ἀτρεΐδας
ἵκων χρόνῳ κλυταῖς ἐν Ἀμύκλαις,

μάντιν τ᾽ ὄλεσσε κόραν, ἐπεὶ ἀμφ᾽ Ἑλένᾳ πυρωθέντων — Στρ. γ΄.
Τρώων ἔλυσε δόμους ἁβρότατος. ὁ δ᾽ ἄρα γέροντα ξένον

14. τρίτος 21. πόρευ᾽ 23. ἔκνισε 24. λέχει δαμαλιζομέναν
25. ἐννύχιοι 32. ἰκών

Στρόφιον ἐξίκετο νέᾳ κεφαλᾷ,
Παρνασοῦ πόδα ναίοντ᾽· ἀλλὰ χρονίῳ σὺν Ἄρει
πέφνεν τε ματέρα θῆκέ τ᾽ Αἴγισθον ἐν φοναῖς.

Ἦ ῥ᾽, ὦ φίλοι, κατ᾽ ἀμευσιπόρων τριόδων ἐδινάθην, Ἀντ. γ΄.
ὀρθὰν κέλευθον ἰὼν τοπρίν· ἤ μέ τις ἄνεμος ἔξω πλόου
ἔβαλεν, ὡς ὅτ᾽ ἄκατον εἰναλίαν.
Μοῖσα, τὸ δὲ τεόν, εἰ μισθῷ συνετίθευ παρέχειν,
φωνὰν ὑπάργυρον ἄλλοτ᾽ ἄλλᾳ ταρασσέμεν

ἢ πατρὶ Πυθονίκῳ Ἐπ. γ΄.
τό γέ νυν ἢ Θρασυδαίῳ·
τῶν εὐφροσύνα τε καὶ δόξ᾽ ἐπιφλέγει.
τὰ μὲν ἐν ἅρμασι καλλίνικοι πάλαι
Ὀλυμπίαν ἀγώνων πολυφάτων
ἔσχον θοὰν ἀκτῖνα σὺν ἵπποις·

Πυθοῖ τε γυμνὸν ἐπὶ στάδιον καταβάντες ἤλεγξαν Στρ. δ΄.
Ἑλλανίδα στρατιὰν ὠκύτατι. θεόθεν ἐραίμαν καλῶν,
δυνατὰ μαιόμενος ἐν ἁλικίᾳ.
τῶν γὰρ ἂμ πόλιν εὑρίσκων τὰ μέσα μακροτέρῳ
ὄλβῳ τεθαλότα, μέμφομ᾽ αἶσαν τυραννίδων·

36. Παρνασσοῦ et ἀλλά γε χρόνῳ 38. ἤ ῥ᾽, et ἀμευσίπορον τρίοδον
41. συνέθευ παρέχειν. 42. ἄλλα χρὴ ταρασσέμεν. 43. Πυθιονίκῳ
47. Ὀλυμπίᾳ τ᾽ 48. ἔχον 49. γυμνοὶ 52. ἀνὰ

ξυναῖσι δ' ἀμφ' ἀρεταῖς τέταμαι. φθονεροὶ δ' ἀμύνονται Ἀντ. δ'.
ἄτᾳ. εἴ τις ἄκρον ἑλὼν ἁσυχᾶ τε νεμόμενος αἰνὰν ὕβριν
ἀπέφυγεν, μέλανα δ' ἂν ἐσχατιὰν
καλλίονα θάνατόν γ' ἔσχε, γλυκυτάτᾳ γενεᾷ
εὐώνυμον κτεάνων κρατίσταν χάριν πορών.

ἅ,τε τὸν Ἰφικλείδαν Ἐπ. δ'.
διαφέρει Ἰόλαον
ὑμνητὸν ἐόντα, καὶ Κάστορος βίαν,
σέ τε, ἄναξ Πολύδευκες, υἱοὶ θεῶν,
τὸ μὲν παρ' ἆμαρ ἕδραισι Θεράπνας,
τὸ δ' οἰκέοντας ἔνδον Ὀλύμπου.

54. 55. Legebatur vulgo:
ἀμύνοντ' ἄ-
τᾳ. εἴ τις etc.

et v. 55. ἅσυχά τε 56. μέλανος ἂν 57. θάνατον ἔσχεν

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ ΙΒ'.

ΜΙΔΑι ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι

ΑΥΛΗΤΗι.

Αἰτέω σε, φιλάγλαε, καλλίστα βροτεᾶν πολίων, Στρ. ά.
Φερσεφόνας ἕδος, ἅ,τ' ὄχθαις ἔπι μηλοβότου
ναίεις Ἀκράγαντος ἐΰδματον κολώναν, ὦ ἄνα,
ἵλαος ἀθανάτων ἀνδρῶν τε σὺν εὐμενίᾳ
δέξαι στεφάνωμα τόδ' ἐκ Πυθῶνος εὐδόξῳ Μίδᾳ,
αὐτόν τέ νιν Ἑλλάδα νικάσαντα τέχνᾳ, τάν ποτε
Παλλὰς ἐφεῦρε θρασειᾶν Γοργόνων
οὔλιον θρῆνον διαπλέξαισ' Ἀθάνα·

τὸν παρθενίοις ὑπό τ' ἀπλάτοις ὀφίων κεφαλαῖς Στρ. β'.
ἄϊε λειβόμενον δυσπενθέϊ σὺν καμάτῳ·
Περσεὺς ὁπότε τρίτον ἄνυσσεν κασιγνητᾶν μέρος,
εἰναλίᾳ τε Σερίφῳ λαοῖσί τε μοῖραν ἄγων.
ἤτοι τό,τε θεσπέσιον Φόρκοιο μαύρωσεν γένος,
λυγρόν τ' ἔρανον Πολυδέκτᾳ θῆκε ματρός τ' ἔμπεδον

2. *μαλοβότου* 11. *ἄνυσεν* 12. Abest *τε* post *εἰναλίᾳ*. 13. *Φόρκοι' ἀμαύρωσεν*

δουλοσύναν τό,τ' ἀναγκαῖον λέχος,
εὐπαράου κρᾶτα συλάσαις Μεδοίσας

υἱὸς Δανάας· τὸν ἀπὸ χρυσοῦ φαμὲν αὐτορύτου — Στρ. γ'.
ἔμμεναι. ἀλλ' ἐπεὶ ἐκ τούτων φίλον ἄνδρα πόνων
ἐῤῥύσατο, παρθένος αὐλῶν τεῦχε πάμφωνον μέλος,
ὄφρα τὸν Εὐρυάλας ἐκ καρπαλιμᾶν γενύων
χριμφθέντα σὺν ἔντεσι μιμήσαιτ' ἐρικλάγκταν γόον.
εὗρεν θεός· ἀλλά νιν εὑροῖσ' ἀνδράσι θνατοῖς ἔχειν,
ὠνόμασεν κεφαλᾶν πολλᾶν νόμον,
εὐκλεᾶ λαοσσόων μναστῆρ' ἀγώνων,

λεπτοῦ διανισσόμενον χαλκοῦ θαμὰ καὶ δονάκων, — Στρ. δ'.
τοὶ παρὰ καλλιχόρῳ ναίοισι πόλει Χαρίτων,
Καφισίδος ἐν τεμένει, πιστοὶ χορευτᾶν μάρτυρες.
εἰ δέ τις ὄλβος ἐν ἀνθρώποισιν, ἄνευ καμάτου
οὐ φαίνεται. ἐκ δ' ἐτελεύτασέν νιν ἤτοι σάμερον
δαίμων. τό γε μόρσιμον οὐ παρφυκτόν. ἀλλ' ἔσται χρόνος
οὗτος, ὃ καί τιν' ἀελπτίαν βαλὼν
ἔμπαλιν γνώμας τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' οὔπω.

23. πολλῶν   25. θ' ἅμα   29. δὲ τελευτάσει νιν ἤτοι   31. ἀελπτίᾳ

N E M E O N I K A I.

ΝΕΜΕΟΝΙΚΑΙ Α΄.

ΧΡΟΜΙΩι ΑΙΤΝΑΙΩι

ΙΠΠΟΙΣ.

Ἄμπνευμα σεμνὸν Ἀλφεοῦ, Στρ. ά.
κλεινᾶν Συρακοσσᾶν θάλος, Ὀρτυγία,
δέμνιον Ἀρτέμιδος,
Δάλου κασιγνήτα· σέθεν ἁδυεπής
ὕμνος ὁρμᾶται θέμεν
αἶνον ἀελλοπόδων μέγαν ἵππων, Ζηνὸς Αἰτναίου χάριν·
ἅρμα δ' ὀτρύνει Χρομίου Νεμέα θ' ἔργμασιν νικαφόροις ἐγκώμιον
ζεῦξαι μέλος.

ἀρχαὶ δὲ βέβληνται θεῶν Ἀντ. ά.
κείνου σὺν ἀνδρὸς δαιμονίαις ἀρεταῖς.
ἔστι δ' ἐν εὐτυχίᾳ
πανδοξίας ἄκρον. μεγάλων δ' ἀέθλων
Μοῖσα μεμνᾶσθαι φιλεῖ.
σπεῖρέ νυν ἀγλαΐαν τινὰ νάσῳ, τὰν Ὀλύμπου δεσπότας

13. ἔγειρέ νυν

Ζεὺς ἔδωκεν Φερσεφόνᾳ, κατένευσέν τέ οἱ χαίταις, ἀριστεύοισαν
εὐκάρπου χθονὸς

Σικελίαν πίειραν ὀρθώσειν κορυφαῖς πολίων ἀφνεαῖς· Ἐπ. α'.
ὦπασε δὲ Κρονίων πολέμου μναστῆρά οἱ χαλκεντέος
λαὸν ἵππαιχμον θαμὰ δὴ καὶ Ὀλυμπιάδων φύλλοις ἐλαιᾶν χρυσέοις
μιχθέντα. πολλῶν ἐπέβαν καιρὸν οὐ ψεύδει βαλών·

ἔσταν δ' ἐπ' αὐλείαις θύραις Στρ. β'.
ἀνδρὸς φιλοξείνου καλὰ μελπόμενος,
ἔνθα μοι ἁρμόδιον
δεῖπνον κεκόσμηται, θαμὰ δ' ἀλλοδαπῶν
οὐκ ἀπείρατοι δόμοι
ἐντί· λέλογχε δὲ μεμφομένοις ἐσλοὺς ὕδωρ καπνῷ φέρειν
ἀντίον. τέχναι δ' ἑτέρων ἕτεραι· χρὴ δ' ἐν εὐθείαις ὁδοῖς στείχοντα
μάρνασθαι φυᾷ.

πράσσει γὰρ ἔργῳ μὲν σθένος, Ἀντ. β'.
βουλαῖσι δὲ φρὴν, ἐσσόμενον προϊδεῖν
συγγενὲς οἷς ἕπεται.
Ἁγησιδάμου παῖ, σέο δ' ἀμφὶ τρόπῳ
τῶν τε καὶ τῶν χρήσιες.
οὐκ ἔραμαι πολὺν ἐν μεγάρῳ πλοῦτον κατακρύψαις ἔχειν,
ἀλλ' ἐόντων, εὖ τε παθεῖν καὶ ἀκοῦσαι, φίλοις ἐξαρκέων. κοιναὶ
γὰρ ἔρχοντ' ἐλπίδες

24. ἐσλὸς

πολυπόνων ἀνδρῶν. ἐγὼ δ' Ἡρακλέος ἀντέχομαι προφρόνως, Ἐπ. β'.
ἐν κορυφαῖς ἀρετᾶν μεγάλαις ἀρχαῖον ὀτρύνων λόγον,
ὡς ἄρα σπλάγχνων ὕπο ματέρος αὐτίκα θαητὰν ἐς αἴγλαν παῖς Διός
ὠδῖνα φεύγων διδύμῳ σὺν κασιγνήτῳ μόλεν,

ὥς τ' οὐ λαθὼν χρυσόθρονον Στρ. γ'.
Ἥραν κροκωτὸν σπάργανον ἐγκατέβα.
ἀλλὰ θεῶν βασιλέα
σπερχθεῖσα θυμῷ πέμπε δράκοντας ἄφαρ.
τοὶ μὲν οἰχθεισᾶν πυλᾶν
ἐς θαλάμου μυχὸν εὐρὺν ἔβαν, τέκνοισιν ὠκείας γνάθους
ἀμφελίξασθαι μεμαῶτες. ὁ δ' ὀρθὸν μὲν ἄντεινεν κάρα, πειρᾶτο δὲ πρῶτον μάχας,

δισσαῖσι δοιοὺς αὐχένων Ἀντ. γ'.
μάρψαις ἀφύκτοις χερσὶν ἑαῖς ὄφιας·
ἀγχομένοις δὲ χρόνος
ψυχὰς ἀπέπνευσεν μελέων ἀφάτων.
ἐκ δ' ἄρ' ἄτλατον βέλος
πλᾶξε γυναῖκας, ὅσαι τύχον Ἀλκμήνας ἀρήγοισαι λέχει.
καὶ γὰρ αὐτά, ποσσὶν ἄπεπλος ὀρούσαισ' ἀπὸ στρωμνᾶς, ὅμως ἄμυνεν ὕβριν κνωδάλων.

ταχὺ δὲ Καδμείων ἀγοὶ χαλκέοις ἀθρόοι σὺν ὅπλοις ἔδραμον. Ἐπ. γ'.
ἐν χερὶ δ' Ἀμφιτρύων κολεοῦ γυμνὸν τινάσσων φάσγανον

35. ὡς ἐπεὶ σπλ. 39. βασίλεια 48. ἄτλατον δέος 50. ὁμῶς
51. σὺν ὅπλοις ἀθρόοι

ἵκετ', ὀξείαις ἀνίαισι τυπείς. τὸ γὰρ οἰκεῖον πιέζει πάνθ' ὁμῶς·
εὐθὺς δ' ἀπήμων κραδία κᾶδος ἀμφ' ἀλλότριον.

ἔστα δὲ θάμβει δυσφόρῳ Στρ. δ΄.
τερπνῷ τε μιχθείς. εἶδε γὰρ ἐκνόμιον
λῆμά τε καὶ δύναμιν
υἱοῦ· παλίγγλωσσον δέ οἱ ἀθάνατοι
ἀγγέλων ῥῆσιν θέσαν.
γείτονα δ' ἐκκάλεσεν Διὸς ὑψίστου προφάταν ἔξοχον,
ὀρθόμαντιν Τειρεσίαν· ὁ δὲ οἱ φράζε καὶ παντὶ στρατῷ, ποίαις ὁμιλήσει τύχαις,

ὅσσους μὲν ἐν χέρσῳ κτανών, Ἀντ. δ΄.
ὅσσους δὲ πόντῳ θῆρας ἀϊδροδίκας·
καί τινα σὺν πλαγίῳ
ἀνδρῶν κόρῳ στείχοντα τὸν ἐχθρότατον
φᾶσε ἵν δώσειν μόρον.
καὶ γὰρ ὅταν θεοὶ ἐν πεδίῳ Φλέγρας Γιγάντεσσιν μάχαν
ἀντιάζωσιν, βελέων ὑπὸ ῥιπαῖσι κείνου φαιδίμαν γαίᾳ πεφύρσεσθαι κόμαν

ἔνεπεν· αὐτὸν μὰν ἐν εἰράνᾳ καμάτων μεγάλων ἐν σχερῷ Ἐπ. δ΄.
ἀσυχίαν τὸν ἅπαντα χρόνον ποινὰν λαχόντ' ἐξαίρετον,
ὀλβίοις ἐν δώμασι δεξάμενον θαλερὰν Ἥβαν ἄκοιτιν, καὶ γάμον
δαίσαντα πὰρ Δὶ Κρονίδᾳ σεμνὸν αἰνήσειν δόμον.

66. φᾶσέ νιν 69. ἐν εἰράνᾳ τὸν ἅπαντα χρόνον σχὲν ἀεὶ 70. ἀσυχίαν, καμάτων μεγάλων ποινὰν 72. Δῒ

ΝΕΜΕΟΝΙΚΑΙ Β'.

ΤΙΜΟΔΗΜΩι ΑΘΗΝΑΙΩι

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗι.

Ὅθεν περ καὶ Ὁμηρίδαι — Στρ. α'.
ῥαπτῶν ἐπέων ταπόλλ' ἀοιδοί
ἄρχονται, Διὸς ἐκ προοιμίου· καὶ ὅδ' ἀνήρ
καταβολὰν ἱερῶν ἀγώνων νικαφορίας δέδεκται πρώταν Νεμεαίου
ἐν πολυϋμνήτῳ Διὸς ἄλσει.

ὀφείλει δ' ἔτι, πατρίαν — Στρ. β'.
εἴπερ καθ' ὁδόν νιν εὐθυπομπός
αἰὼν ταῖς μεγάλαις δέδωκε κόσμον Ἀθάναις,
θαμὰ μὲν Ἰσθμιάδων δρέπεσθαι κάλλιστον ἄωτον, ἐν Πυθίοισί τε νικᾶν
Τιμονόου παῖδ'. ἔστι δ' ἐοικός

ὀρειᾶν γε Πελειάδων — Στρ. γ'.
μὴ τηλόθεν Ὠρίωνα νεῖσθαι.
καὶ μὰν ἁ Σαλαμίς γε θρέψαι φῶτα μαχατάν

4. πρῶτον   8. δέδωκεν

δυνατός. ἐν Τροΐᾳ μὲν Ἕκτωρ Αἴαντος ἄκουσεν. ὦ Τιμόδημε, σὲ δ' ἀλκὰ
παγκρατίου τλάθυμος ἀέξει.

Ἀχάρναι δὲ παλαίφατοι Στρ. δ'.
εὐάνορες· ὅσσα δ' ἀμφ' ἀέθλοις,
Τιμοδημίδαι ἐξοχώτατοι προλέγονται.
παρὰ μὲν ὑψιμέδοντι Παρνασῷ, τέσσαρας ἐξ ἀέθλων νίκας ἐκόμιξαν·
ἀλλὰ Κορινθίων ὑπὸ φωτῶν

ἐν ἐσλοῦ Πέλοπος πτυχαῖς Στρ. ε'.
ὀκτὼ στεφάνοις ἔμιχθεν ἤδη·
ἑπτὰ δ' ἐν Νεμέᾳ· τὰ δ' οἴκοι μάσσον' ἀριθμοῦ
Διὸς ἀγῶνι. τόν, ὦ πολῖται, κωμάξατε Τιμοδήμῳ σὺν εὐκλέϊ νόστῳ·
ἁδυμελεῖ δ' ἐξάρχετε φωνᾷ.

16. παλαίφατον 19. Παρνασσῷ 23. ἀριθμῷ

ΝΕΜΕΟΝΙΚΑΙ Γ΄.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΔῌ ΑΙΓΙΝΗΤῌ

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤῌ.

Ὦ πότνια Μοῖσα, μᾶτερ ἁμετέρα, λίσσομαι, — Στρ. α΄.
τὰν πολυξέναν ἐν ἱερομηνίᾳ Νεμεάδι
ἵκεο Δωρίδα νᾶσον Αἴγιναν. ὕδατι γάρ
μένοντ' ἐπ' Ἀσωπίῳ μελιγαρύων τέκτονες
κώμων νεανίαι, σέθεν ὄπα μαιόμενοι.
διψῇ δὲ πρᾶγος ἄλλο μὲν ἄλλου·
ἀθλονικία δὲ μάλιστ' ἀοιδὰν φιλεῖ,
στεφάνων ἀρετᾶν τε δεξιωτάταν ὀπαδόν.

τᾶς ἀφθονίαν ὄπαζε μήτιος ἁμᾶς ἄπο· — Ἀντ. α΄.
ἄρχε δ' οὐρανοῦ πολυνεφέλα κρέοντι, θύγατερ,
δόκιμον ὕμνον. ἐγὼ δὲ κείνων τέ μιν ὀάροις
λύρᾳ τε κοινάσομαι. χαρίεντα δ' ἕξει πόνον
χώρας ἄγαλμα, Μυρμιδόνες ἵνα πρότεροι
ᾤκησαν, ὧν παλαίφατον ἀγοράν

7. ἀεθλονικίας 10. οὐρανῷ 11. δ' ἐκείνων 12. κοινώσομαι.

οὐκ ἐλεγχέεσσιν Ἀριστοκλείδας τεάν
ἐμίανε κατ᾽ αἶσαν ἐν περισθενεῖ μαλαχθείς

παγκρατίου στόλῳ. καματωδέων δὲ πλαγᾶν ἄκος ὑγιηρὸν ἔν γε Ἐπ. ά.
βαθυπέδῳ Νεμέᾳ τὸ καλλίνικον φέρει.
εἰ δ᾽ ἐὼν καλὸς ἔρδων τ᾽ ἐοικότα μορφᾷ
ἀνορέαις ὑπερτάταις ἐπέβα παῖς Ἀριστοφάνευς· οὐκέτι πρόσω
ἀβάταν ἅλα κιόνων ὑπὲρ Ἡρακλέος περᾶν εὐμαρές,

ἥρως θεὸς ἃς ἔθηκε ναυτιλίας ἐσχάτας Στρ. β΄.
μάρτυρας κλυτάς, δάμασε δὲ θῆρας ἐν πελάγεσιν
ὑπερόχος· διά τ᾽ ἐξερεύνασε τεναγέων
ῥοάς, ὅπα πόμπιμον κατέβαινε νόστου τέλος,
καὶ γᾶν φράδασσε. θυμὲ, τίνα πρὸς ἀλλοδαπάν
ἄκραν ἐμὸν πλόον παραμείβεαι;
Αἰακῷ σε φαμὶ γένει τε μοῖσαν φέρειν.
ἕπεται δὲ λόγῳ δίκας ἄωτος, ἐσλὸς αἰνεῖν·

οὐδ᾽ ἀλλοτρίων ἔρωτες ἀνδρὶ φέρειν κρέσσονες. Ἀντ. β΄.
οἴκοθεν μάτευε. ποτίφορον δὲ κόσμον ἔλαβες
γλυκύ τι γαρυέμεν. παλαιαῖσι δ᾽ ἐν ἀρεταῖς
γέγαθε Πηλεὺς ἄναξ, ὑπέραλλον αἰχμὰν ταμών·
ὃς καὶ Ἰωλκὸν εἷλε μόνος ἄνευ στρατιᾶς,
καὶ ποντίαν Θέτιν κατέμαρψεν

15. ἐάν 17. ἐν βαθυπεδίῳ 21. ἔθηκεν 22. πελάγεϊ 23. ὑπερόχως· ἰδία τ᾽ ἐρεύνασε 24. Cola erant post ῥοὰς et κατέβαινε, et aberat interpunctio post τέλος. 26. παραμείβῃ; 33. εἷλεν

ἐγκονητί. Λαομέδοντα δ' εὐρυσθενής
Τελαμὼν Ἰόλᾳ παραστάτας ἐὼν ἔπερσεν·

καί ποτε χαλκότοξον Ἀμαζόνων μετ' ἀλκὰν ἕπετό οἱ· οὐδέ μίν πο-
τε φόβος ἀνδροδάμας ἔπαυσεν ἀκμὰν φρενῶν. Ἐπ. β'.
συγγενεῖ δέ τις εὐδοξίᾳ μέγα βρίθει·
ὃς δὲ διδάκτ' ἔχει, ψεφηνὸς ἀνὴρ ἄλλοτ' ἄλλα πνέων οὔποτ' ἀτρεκέϊ
κατέβα ποδὶ, μυριᾶν δ' ἀρετᾶν ἀτελεῖ νόῳ γεύεται.

ξανθὸς δ' Ἀχιλεὺς τὰ μὲν μένων Φιλύρας ἐν δόμοις, Στρ. γ'.
παῖς ἐὼν ἄθυρε μεγάλα ἔργα, χερσὶ θαμινά
βραχυσίδαρον ἄκοντα πάλλων, ἶσα τ' ἀνέμοις
μάχᾳ λεόντεσσιν ἀγροτέροις ἔπρασσεν φόνον,
κάπρους τ' ἔναιρε, σώματι δὲ παρὰ Κρονίδαν
Κένταυρον ἀσθμαίνοντι κόμιζεν,
ἑξέτης τοπρῶτον, ὅλον δ' ἔπειτ' ἂν χρόνον·
τὸν ἐθάμβεεν Ἄρτεμίς τε καὶ θρασεῖ' Ἀθάνα,

κτείνοντ' ἐλάφους ἄνευ κυνῶν δολίων θ' ἑρκέων· Ἀντ. γ'.
ποσσὶ γὰρ κράτεσκε. λεγόμενον δὲ τοῦτο προτέρων
ἔπος ἔχω. βαθυμῆτα Χείρων τράφε λιθίνῳ
Ἰάσον' ἔνδον τέγει, καὶ ἔπειτεν Ἀσκλήπιον·
τὸν φαρμάκων δίδαξε μαλακόχειρα νόμον·
νύμφευσε δ' αὖτις ἀγλαόκρανον

37. χαλκοτόξων — et ἀλκὰν φρενῶν pro ἀκμὰν φρ. 42. ἄθυρεν 43. ἶσος ἀνέμοις, 45. σώματα 46. ἀσθμαίνοντα 50. κράτεσκεν, et πρότερον 51. λιθίνῳ τ' 52. ἔπειτα γ' Ἀσκληπιόν· 53. δίδαξεν 54. αὖθις ἀγλαόκαρπον

Νηρέος θύγατρα· γόνον τέ οἱ φέρτατον
ἀτίταλλεν ἐν ἀρμένοισι πάντα θυμὸν αὔξων,

ὄφρα θαλασσίαις ἀνέμων ῥιπαῖσι πεμφθεὶς ὑπὸ Τροΐαν δορίκτυ- 'Επ. γ'.
πον ἀλαλὰν Λυκίων τε προςμένοι καὶ Φρυγῶν
Δαρδάνων τε, καὶ ἐγχεςφόροις ἐπιμίξαις
Αἰθιόπεσσι χεῖρας, ἐν φρασὶ πάξαιθ', ὅπως σφίσι μὴ κοίρανος ὀπίσω
πάλιν οἴκαδ' ἀνεψιὸς ζαμενὴς Ἑλένοιο Μέμνων μόλοι.

τηλαυγὲς ἄραρε φέγγος Αἰακιδᾶν αὐτόθεν· Στρ. δ'.
Ζεῦ, τεὸν γὰρ αἷμα, σέο δ' ἀγών, τὸν ὕμνος ἔβαλεν
ὀπὶ νέων ἐπιχώριον χάρμα κελαδέων.
βοὰ δὲ νικαφόρῳ σὺν Ἀριστοκλείδᾳ πρέπει,
ὃς τάνδε νᾶσον εὐκλέϊ προςέθηκε λόγῳ
καὶ σεμνὸν ἀγλααῖσι μερίμναις
Πυθίου Θεάριον. ἐν δὲ πείρᾳ τέλος
διαφαίνεται, ὧν τις ἐξοχώτερος γένηται,

ἐν παισὶ νέοισι παῖς, ἐν ἀνδράσιν ἀνήρ, τρίτον Ἀντ. δ'.
ἐν παλαιτέροισι μέρος· ἕκαστον οἷον ἔχομεν
βρότεον ἔθνος. ἐλᾷ δὲ καὶ τέσσαρας ἀρετάς
ὁ μακρὸς αἰών, φρονεῖν δ' ἐνέπει τὸ παρκείμενον.
τῶν οὐκ ἄπεστι. χαῖρε, φίλος. ἐγὼ τόδε τοι
πέμπω μεμιγμένον μέλι λευκῷ

59. Αἰθιόπεσσι, χεῖρας ἐν φρεσὶ 69. ἐν δ' ἀνδράσιν 70. παλαιτέροισι· μέρος

Σὺν γάλακτι, κιρναμένα δ' ἔερσ' ἀμφέπει,
πόμ' ἀοίδιμον Αἰολῆσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν,

ὀψὲ περ. ἔστι δ' αἰετὸς ὠκὺς ἐν ποτανοῖς, ὃς ἔλαβεν αἶψα, τηλό-
θε μεταμαιόμενος, δαφοινὸν ἄγραν ποσίν· Ἐπ. δ'.
κραγέται δὲ κολοιοὶ ταπεινὰ νέμονται.
τίν γε μὲν, εὐθρόνου Κλεοῦς ἐθελοίσας, ἀεθλοφόρου λήματος ἕνεκεν
Νεμέας Ἐπιδαυρόθεν τ' ἄπο καὶ Μεγάρων δέδορκεν φάος.

76. Αἰολῖσιν 77. πετανοῖς,

ΝΕΜΕΟΝΙΚΑΙ Δ΄

ΤΙΜΑΣΑΡΧΩι ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΙΔΙ ΠΑΛΑΙΣΤΗι.

Ἄριστος εὐφροσύνα πόνων κεκριμένων Στρ. ά.
ἰατρός· αἱ δὲ σοφαί
Μοισᾶν θύγατρες ἀοιδαὶ θέλξαν νιν ἁπτόμεναι.
οὐδὲ θερμὸν ὕδωρ τόσον γε μαλθακὰ τέγγει
γυῖα, τόσσον εὐλογία φόρμιγγι συνάορος.
ῥῆμα δ' ἐργμάτων χρονιώτερον βιοτεύει,
ὅ,τι κε σὺν Χαρίτων τύχᾳ
γλῶσσα φρενὸς ἐξέλοι βαθείας.

τό μοι θέμεν Κρονίδᾳ τε Διὶ καὶ Νεμέᾳ Στρ. β΄.
Τιμασάρχου τε πάλᾳ
ὕμνου προκώμιον εἴη· δέξαιτο δ' Αἰακιδᾶν
ἠΰπυργον ἕδος, δίκᾳ ξεναρκέϊ κοινόν
φέγγος. εἰ δ' ἔτι ζαμενεῖ Τιμόκριτος ἀλίῳ
σὸς πατὴρ ἐθάλπετο, ποικίλον κιθαρίζων

3. *θυγατέρες* 4. *τεύχει* 9. *Διΐ*

θαμά κε, τᾷδε μέλει κλιθείς,
ὕμνον κελάδησε καλλίνικον

Κλεωναίου τ' ἀπ' ἀγῶνος ὅρμον στεφάνων Στρ. γ'.
πέμψαντα καὶ λιπαρᾶν
εὐωνύμων ἀπ' Ἀθανᾶν, Θήβαις τ' ἐν ἑπταπύλοις,
οὕνεκ' Ἀμφιτρύωνος ἀγλαὸν παρὰ τύμβον
Καδμεῖοί νιν οὐκ ἀέκοντες ἄνθεσι μίγνυον,
Αἰγίνας ἕκατι. φίλοισι γὰρ φίλος ἐλθών
ξένιον ἄστυ κατέδραμεν
Ἡρακλέος ὀλβίαν πρὸς αὐλάν.

ξὺν ᾧ ποτε Τροΐαν κραταιὸς Τελαμὼν Στρ. δ'.
πόρθησε καὶ Μέροπας
καὶ τὸν μέγαν πολεμιστὰν ἔκπαγλον Ἀλκυονῆ,
οὐ τετραορίας γε πρὶν δυώδεκα πέτρῳ
ἥρωάς τ' ἐπεμβεβαῶτας ἱπποδάμους ἕλεν
δὶς τόσους. ἀπειρομάχας ἐὼν κε φανείη
λόγον ὁ μὴ ξυνιείς· ἐπεί
ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν.

τὰ μακρὰ δ' ἐξενέπειν ἐρύκει με τεθμός Στρ. ε'.
Ὧραί τ' ἐπειγόμεναι·
ἴυγγι δ' ἕλκομαι ἦτορ νουμηνίᾳ θιγέμεν.
ἔμπα, καί περ ἔχει βαθεῖα ποντιὰς ἅλμα
μέσσον, ἀντίτειν' ἐπιβουλίᾳ· σφόδρα δόξομεν
δαΐων ὑπέρτεροι ἐν φάει καταβαίνειν·

φθονερὰ δ' ἄλλος ἀνὴρ βλέπων
γνώμαν κενεὰν σκότῳ κυλίνδει

χαμαιπετοῖσαν. ἐμοὶ δ' ὁποίαν ἀρετάν Στρ. ε'.
ἔδωκε Πότμος ἄναξ,
εὖ οἶδ' ὅτι χρόνος ἕρπων πεπρωμέναν τελέσει.
ἐξύφαινε, γλυκεῖα, καὶ τόδ' αὐτίκα, φόρμιγξ,
Λυδίᾳ σὺν ἁρμονίᾳ μέλος πεφιλημένον
Οἰνώνᾳ τε καὶ Κύπρῳ, ἔνθα Τεῦκρος ἀπάρχει
ὁ Τελαμωνιάδας· ἀτάρ
Αἴας Σαλαμῖν' ἔχει πατρῴαν·

ἐν δ' Εὐξείνῳ πελάγει φαεννὰν Ἀχιλεύς Στρ. ζ'.
νᾶσον· Θέτις δὲ κρατεῖ
Φθίᾳ· Νεοπτόλεμος δ' Ἀπείρῳ διαπρυσίᾳ,
βουβόται τόθι πρῶνες ἔξοχοι κατάκεινται
Δωδώναθεν ἀρχόμενοι πρὸς Ἰόνιον πόρον.
Παλίου δὲ πὰρ ποδὶ λατρείαν Ἰαωλκόν
πολεμίᾳ χερὶ προστραπών
Πηλεὺς παρέδωκεν Αἱμόνεσσιν,

δάμαρτος Ἱππολύτας Ἀκάστου δολίαις Στρ. η'.
τέχναισι χρησάμενος.
τᾷ δαιδάλῳ δὲ μαχαίρᾳ φύτευέ οἱ θάνατον
ἐκ λόχου Πελίαο παῖς· ἄλαλκε δὲ Χείρων,
καὶ τὸ μόρσιμον Διόθεν πεπρωμένον ἔκφερεν·

41. χαμαὶ πετοῖσαν. 49. Εὐξένῳ 54. λατρίαν 59. Δαιδάλῳ et φύτευέν οἱ

πῦρ δὲ παγκρατὲς θρασυμαχάνων τε λεόντων
ὄνυχας ὀξυτάτους ἀκμάν
τε δεινοτάτων σχάσαις ὀδόντων

ἔγαμεν ὑψιθρόνων μίαν Νηρεΐδων, *Στρ. θ'.*
εἶδεν δ' εὔκυκλον ἕδραν,
τᾶς οὐρανοῦ βασιλῆες πόντου τ' ἐφεζόμενοι
δῶρα καὶ κράτος ἐξέφαναν ἐς γένος αὐτῷ.
Γαδείρων τὸ πρὸς ζόφον οὐ περατόν. ἀπότρεπε
αὖτις Εὐρώπαν ποτὶ χέρσον ἔντεα ναός·
ἄπορα γὰρ λόγον Αἰακοῦ
παίδων τὸν ἅπαντά μοι διελθεῖν.

Θεανδρίδαισι δ' ἀεξιγυίων ἀέθλων *Στρ. ι'.*
κάρυξ ἕτοιμος ἔβαν
Οὐλυμπίᾳ τε καὶ Ἰσθμοῖ Νεμέᾳ τε συνθέμενος,
ἔνθα πεῖραν ἔχοντες οἴκαδε κλυτοκάρπων
οὐ νέοντ' ἄνευ στεφάνων, πάτραν ἵν' ἀκούομεν,
Τιμάσαρχε, τεὰν ἐπινικίοισιν ἀοιδαῖς
πρόπολον ἔμμεναι. εἰ δέ τοι
μάτρῳ μ' ἔτι Καλλικλεῖ κελεύεις

στάλαν θέμεν Παρίου λίθου λευκοτέραν, *Στρ. ια'.*
ὁ χρυσὸς δ' ἑψόμενος
αὐγὰς ἔδειξεν ἁπάσας, ὕμνος δὲ τῶν ἀγαθῶν
ἐργμάτων βασιλεῦσιν ἰσοδαίμονα τεύχει

62. θρασυμαχᾶν 75. Ὀλυμπίᾳ 77. πάτραν νιν 82. δ' abest.

φῶτα· κεῖνος ἀμφ' Ἀχέροντι ναιετάων ἐμάν
γλῶσσαν εὑρέτω κελαδῆτιν, Ὀρσοτριαίνα
ἵν' ἐν ἀγῶνι βαρυκτύπου
θάλησε Κορινθίοις σελίνοις·

τὸν Εὐφάνης ἐθέλων γεραιὸς προπάτωρ Στρ. ιβ'.
σὸς ἄεισέν ποτε, παῖ.
ἄλλοισι δ' ἄλικες ἄλλοι· τὰ δ' αὐτὸς ἄν τις ἴδῃ,
ἔλπεταί τις ἕκαστος ἐξοχώτατα φάσθαι.
οἷον αἰνέων κε Μελησίαν ἔριδας στρέφοι,
ῥήματα πλέκων, ἀπάλαιστος ἐν λόγῳ ἕλκειν,
μαλακὰ μὲν φρονέων ἐσλοῖς,
τραχὺς δὲ παλιγκότοις ἔφεδρος.

90. ὁ σὸς ἀείσατο, παῖ. 91. ἄν τις τύχῃ, 93. ἔριδα 94. ἕλκει

ΝΕΜΕΟΝΙΚΑΙ Ε'.

ΠΥΘΕᾼ ΑΙΓΙΝΗΤῌ

ΠΑΙΔΙ ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤῌ.

Οὐκ ἀνδριαντοποιός εἰμ', ὥστ' ἐλινύσοντά μ' ἐργάζεσθαι   Στρ. ά.
ἀγάλματ' ἐπ' αὐτᾶς βαθμίδος
ἑσταότ'· ἀλλ' ἐπὶ πάσας ὁλκάδος ἔν τ' ἀκάτῳ, γλυκεῖ' ἀοιδά,
στεῖχ' ἀπ' Αἰγίνας διαγγέλλοισ' ὅτι
Λάμπωνος υἱὸς Πυθέας εὐρυσθενής
νίκη Νεμείοις παγκρατίου στέφανον,
οὔπω γένυσι φαίνων τέρειναν ματέρ' οἰνάνθας ὀπώραν,

ἐκ δὲ Κρόνου καὶ Ζηνὸς ἥρωας αἰχματὰς φυτευθέντας καὶ   Ἀντ. ά.
ἀπὸ χρυσεᾶν Νηρηΐδων
Αἰακίδας ἐγέραρεν ματρόπολίν τε, φίλαν ξένων ἄρουραν·
τάν ποτ' εὔανδρόν τε καὶ ναυσικλυτάν
θέσσαντο πὰρ βωμὸν πατέρος Ἑλλανίου
στάντες, πίτναν τ' εἰς αἰθέρα χεῖρας ἁμᾶ
Ἐνδαΐδος ἀρίγνωτες υἱοὶ καὶ βία Φώκου κρέοντος,

1. ἐλινύσσοντα   5. νικῇ   6. γένυς φαῖνεν   7. χρυσέων

ὁ τᾶς θεοῦ, ὃν Ψαμάθεια τίκτ᾽ ἐπὶ ῥηγμῖνι πόντου. 'Επ. α′.
αἰδέομαι μέγα εἰπεῖν ἐν δίκᾳ τε μὴ κεκινδυνευμένον,
πῶς δὴ λίπον εὐκλέα νᾶσον, καὶ τίς ἄνδρας ἀλκίμους
δαίμων ἀπ᾽ Οἰνώνας ἔλασεν. στάσομαι. οὔ τοι ἅπασα
κερδίων φαίνοισα πρόσωπον ἀλάθει᾽ ἀτρεκής.
καὶ τὸ σιγᾷν πολλάκις ἐστὶ σοφώτατον ἀνθρώπῳ νοῆσαι.

εἰ δ᾽ ὄλβον ἢ χειρῶν βίαν ἢ σιδαρίταν ἐπαινῆσαι πόλεμον δεδόκηται, μακρά μοι Στρ. β′.
δὴ αὐτόθεν ἅλμαθ᾽ ὑποσκάπτοι τις· ἔχω γονάτων ἐλαφρὸν ὁρμάν·
καὶ πέραν πόντοιο πάλλοντ᾽ αἰετοί.
πρόφρων δὲ καὶ κείνοις ἄειδ᾽ ἐν Παλίῳ
Μοισᾶν ὁ κάλλιστος χορὸς, ἐν δὲ μέσαις
φόρμιγγ᾽ Ἀπόλλων ἑπτάγλωσσον χρυσέῳ πλάκτρῳ διώκων

ἁγεῖτο παντοίων νόμων. αἱ δὲ πρώτιστον μὲν ὕμνησαν Διὸς
ἀρχόμεναι σεμνὰν Θέτιν Ἀντ. β′.
Πηλέα θ᾽, ὥς τέ νιν ἁβρὰ Κρηθεῒς Ἱππολύτα δόλῳ πεδᾶσαι
ἤθελε ξυνᾶνα Μαγνήτων σκοπόν
πείσαισ᾽ ἀκοίταν ποικίλοις βουλεύμασιν,
ψεύσταν δὲ ποιητὸν συνέπαξε λόγον,
ὡς ἄρα νυμφείας ἐπείρα κεῖνος ἐν λέκτροις Ἀκάστου

εὐνᾶς· τὸ δ᾽ ἐναντίον ἔσκεν· πολλὰ γάρ μιν παντὶ θυμῷ 'Επ. β′.
παρφαμένα λιτάνευεν. τοῦ μὲν ὀργὰν κνίζον αἰπεινοὶ λόγοι·
εὐθὺς δ᾽ ἀπανάνατο νύμφαν, ξεινίου πατρὸς χόλον

16. ἀποινώσαις 18. ἀνθρώπων 19. χερῶν 20. Initio versus aberat δὴ, et legebatur ἐλαφρὰν. 22. κἀκείνοις ἄειδεν Παλίῳ 30. ἄρα 32. τοῦ δέ τ᾽ ὀργὰν

δείσαις· ὁ δ' ἐφράσθη κατένευσέν τέ οἱ ὀρσινεφὴς ἐξ
οὐρανοῦ Ζεὺς, ἀθανάτων βασιλεὺς, ὥςτ' ἐν τάχει
ποντίαν χρυσαλακάτων τινὰ Νηρεΐδων πράξειν ἄκοιτιν,

γαμβρὸν Ποσειδάωνα πείσαις, ὃς Αἰγᾶθεν ποτὶ κλειτὰν θαμὰ Στρ. γ'.
νίσσεται Ἰσθμὸν Δωρίαν·
ἔνθα μιν εὔφρονες ἶλαι σὺν καλάμοιο βοᾷ θεὸν δέκονται,
καὶ σθένει γυίων ἐρίζοντι θρασεῖ.
πότμος δὲ κρίνει συγγενὴς ἔργων περὶ
πάντων. τὺ δ' Αἰγίνᾳ θεοῦ, Εὐθύμενες,
Νίκας ἐν ἀγκώνεσσι πιτνὼν ποικίλων ἔψαυσας ὕμνων.

ἤτοι μεταΐξαντα καὶ νῦν τεὸς μάτρως ἀγάλλει κείνου ὁμόσπορον
ἔθνος, Πυθέα. Ἀντ. γ'.
ἁ Νεμέα μὲν ἄραρεν μείς τ' ἐπιχώριος, ὃν φίλασ' Ἀπόλλων·
ἅλικας δ' ἐλθόντας οἴκοι τ' ἐκράτει
Νίσου τ' ἐν εὐαγκεῖ λόφῳ. χαίρω δ' ὅτι
ἐσλοῖσι μάρναται πέρι πᾶσα πόλις.
ἴσθι, γλυκεῖάν τοι Μενάνδρου σὺν τύχᾳ μόχθων ἀμοιβὰν

ἐπαύρεο. χρὴ δ' ἀπ' Ἀθανᾶν τέκτον' ἀθληταῖσιν ἔμμεν. Ἐπ. γ'.
εἰ δὲ Θεμίστιον ἵκεις ὥςτ' ἀείδειν, μηκέτι ῥίγει. δίδοι
φωνὰν, ἀνὰ δ' ἱστία τεῖνον πρὸς ζυγὸν καρχασίου,
πύκταν τέ νιν καὶ παγκρατίου φθέγξαι ἑλεῖν Ἐπιδαύρῳ
διπλόαν νικῶντ' ἀρετὰν, προθύροισιν δ' Αἰακοῦ
ἀνθέων ποιᾶντα φέρειν στεφανώματα σὺν ξανθαῖς Χάρισσιν.

41. θεᾶς, 42. πιτνῶν 43. ἔθνος Πυθέας. 44. ἄρηρεν et φίλησ' 45. τε κρατεῖ
50. δίδου 51. ἄνθεα ποιάεντα

ΝΕΜΕΟΝΙΚΑΙ ΣΤ΄.

ΑΛΚΙΜΙΔῌ ΑΙΓΙΝΗΤῌ

ΠΑΙΔΙ ΠΑΛΑΙΣΤῌ.

Ἓν ἀνδρῶν, ἓν θεῶν γένος· ἐκ μιᾶς δὲ πνέομεν Στρ. ά.
ματρὸς ἀμφότεροι· διείργει δὲ πᾶσα κεκριμένα
δύναμις, ὡς τὸ μὲν οὐδέν, ὁ δὲ χάλκεος ἀσφαλὲς αἰὲν ἕδος
μένει οὐρανός. ἀλλά τι προσφέρομεν ἔμπαν ἢ μέγαν
νόον ἤτοι φύσιν ἀθανάτοις,
καίπερ ἐφαμερίαν οὐκ εἰδότες οὐδὲ μετὰ νύκτας ἄμμε πότμος
οἵαν τίν' ἔγραψε δραμεῖν ποτὶ στάθμαν.

τεκμαίρει καί νυν Ἀλκιμίδας τὸ συγγενὲς ἰδεῖν Ἀντ. ά.
ἄγχι καρποφόροις ἀρούραισιν, αἵτ' ἀμειβόμεναι
τόκα μὲν ὦν βίον ἀνδράσιν ἐπηετανὸν πεδίων ἔδοσαν,
τόκα δ' αὖτ' ἀναπαυσάμεναι σθένος ἔμαρψαν. ἦλθέ τοι
Νεμέας ἐξ ἐρατῶν ἀέθλων
παῖς ἐναγώνιος, ὃς ταύταν μεθέπων Διόθεν αἶσαν νῦν πέφανται
οὐκ ἄμμορος ἀμφὶ πάλᾳ κυναγέτας,

3. αἰεὶ 7. ἄντιν' 10. ἄνδρεσσιν 13. 14. πέφαντ' οὐκ ἄ-μμορος

ἴχνεσιν ἐν Πραξιδάμαντος ἐὸν πόδα νέμων 'Επ. α'.
πατροπάτορος ὁμαιμίου.
κεῖνος γὰρ Ὀλυμπιόνικος ἐὼν Αἰακίδαις
ἔρνεα πρῶτος ἀπ' Ἀλφεοῦ,
καὶ πεντάκις Ἰσθμοῖ στεφανωσάμενος,
Νεμέᾳ δὲ τρίς,
ἔπαυσε λάθαν
Σωκλείδα, ὃς ὑπέρτατος
Ἀγησιμάχῳ υἱέων γένετο.

ἐπεὶ οἱ τρεῖς ἀεθλοφόροι πρὸς ἄκρον ἀρετᾶς Στρ. β'.
ἦλθον, οἵτε πόνων ἐγεύσαντο. σὺν θεοῦ δὲ τύχᾳ
ἕτερον οὔ τινα οἶκον ἀπεφάνατο πυγμαχία πλεόνων
ταμίαν στεφάνων μυχῷ Ἑλλάδος ἁπάσας. ἔλπομαι
μέγα εἰπὼν σκοποῦ ἄντα τυχεῖν
ὥτ' ἀπὸ τόξου ἱείς. εὔθυν' ἐπὶ τοῦτον ἐπέων, ὦ Μοῖσ', ἄγ', οὖρον
εὐκλεΐα. παροιχομένων γὰρ ἀνέρων

ἀοιδοὶ καὶ λόγοι τὰ καλά σφιν ἔργ' ἐκόμισαν, Ἀντ. β'.
Βασσίδαισιν ἅτ' οὐ σπανίζει· παλαίφατος γενεά,
ἴδια ναυστολέοντες ἐπικώμια, Πιερίδων ἀρόταις

23. Ἀγησιμάχω

28—30. μέγα εἰ-
πὼν τύχεν ἄντα σκοποῦ.
ὥτ' ἀπὸ τόξου ἱεῖ-
σ' εὐθὺν ἐπὶ τοῦτον ἄγε,
Μοῖσ', οὖρον ἐπέων εὔ-
κλεα.

31. λόγιοι

20

δυνατοὶ παρέχειν πολὺν ὕμνον ἀγερώχων ἐργμάτων
ἕνεκεν. καὶ γὰρ ἐν ἀγαθέᾳ
χεῖρας ἱμάντι δεθεὶς Πυθῶνι κράτησεν ἀπὸ ταύτας αἷμα πάτρας
χρυσαλακάτου ποτὲ Καλλίας ἁδών

ἔρνεσι Λατοῦς, παρὰ Κασταλίᾳ τε Χαρίτων — Ἐπ. β'.
ἑσπέριος ὁμάδῳ φλέγεν·
πόντου τε γέφυρ' ἀκάμαντος ἐν ἀμφικτιόνων
ταυροφόνῳ τριετηρίδι
τίμασε Ποσειδάνιον ἂν τέμενος·
βοτάνα τέ νιν
πόθ' ἁ λέοντος
νικάσαντ' ἔρεφ' ἀσκίοις
Φλιοῦντος ὑπ' ὠγυγίοις ὄρεσιν.

πλατεῖαι πάντοθεν λογίοισιν ἐντὶ πρόσοδοι — Στρ. γ'.
νᾶσον εὐκλέα τάνδε κοσμεῖν· ἐπεί σφιν Αἰακίδαι
ἔπορον ἔξοχον αἶσαν ἀρετὰς ἀποδεικνύμενοι μεγάλας.
πέταται δ' ἐπί τε χθόνα καὶ διὰ θαλάσσας τηλόθεν
ὄνυμ' αὐτῶν· καὶ ἐς Αἰθίοπας
Μέμνονος οὐκ ἀπονοστάσαντος ἔπαλτο· βαρὺ δέ σφι νεῖκος ἔμπαξ'
Ἀχιλεὺς χαμάδις καταβὰς ἀφ' ἁρμάτων,

φαεννᾶς υἱὸν εὖτ' ἐνάριξεν Ἀοῦς ἀκμᾷ — Ἀντ. γ'.
ἔγχεος ζακότοιο. καὶ ταύταν μὲν παλαιότεροι

37. χρυσαλακάτω 40. Ἀμφικτυόνων 45. ἔρεψ' 52. ἔμπεσ' 53. Ἀχιλλεὺς χαμαὶ καββαὶς 51. Ἀόος αἰχμᾷ 55. καὶ τάνδε μὲν

ὁδὸν ἁμαξιτὸν εὗρον· ἕπομαι δὲ καὶ αὐτὸς ἔχων μελέταν·
τὸ δὲ πὰρ ποδὶ ναὸς ἑλισσόμενον αἰεὶ κυμάτων
λέγεται παντὶ μάλιστα δονεῖν
θυμόν. ἑκόντι δ' ἐγὼ νώτῳ μεθέπων δίδυμον ἄχθος ἄγγελος βᾶν,
πέμπτον γ' ἐπὶ εἴκοσι τοῦτο γαρύων

εὖχος ἀγώνων ἄπο, τοὺς ἐνέποισιν ἱερούς, *Ἐπ. γ'.*
Ἀλκιμίδα ὅ γ' ἐπάρκεσεν
κλειτὰ γενεά· δύο μὲν Κρονίου πὰρ τεμένει
παῖδ' ἔτ' ἐνόσφισε Τιμίδαν
κλᾶρος προπετὴς ἄνθε' Ὀλυμπιάδος.
δελφῖνί κεν
τάχος δι' ἅλμας
ἶσον εἴποιμι Μελησίαν,
χειρῶν τε καὶ ἰσχύος ἁνίοχον.

59. *ἔβαν,* 60. *πέμπτον ἐπ'* 62. *Ἀλκιμίδας τό γ'* 63. *κλειτᾷ γενεᾷ·*
64. *παῖ, σέ τ'* 69. *χερῶν*

ΝΕΜΕΟΝΙΚΑΙ Ζ'.

ΣΩΓΕΝΕΙ ΑΙΓΙΝΗΤῌ

ΠΑΙΔΙ ΠΕΝΤΑΘΛῼ.

Ἐλείθυια, πάρεδρε Μοιρᾶν βαθυφρόνων, Στρ. ά.
παῖ μεγαλοσθενέος, ἄκουσον, Ἥρας, γενέτειρα τέκνων· ἄνευ σέθεν
οὐ φάος, οὐ μέλαιναν δρακέντες εὐφρόναν
τεὰν ἀδελφεὰν ἐλάχομεν ἀγλαόγυιον Ἥβαν.
ἀναπνέομεν δ' οὐχ ἅπαντες ἐπὶ ἴσα·
εἴργει δὲ πότμῳ ζυγένθ' ἕτερον ἕτερα. σὺν δὲ τίν
καὶ παῖς ὁ Θεαρίωνος ἀρετᾷ κριθεὶς
εὔδοξος ἀείδεται Σωγένης μετὰ πενταέθλοις.

πόλιν γὰρ φιλόμολπον οἰκεῖ δορικτύπων Ἀντ. ά.
Αἰακιδᾶν. μάλα δ' ἐθέλοντι σύμπειρον ἀγωνίᾳ θυμὸν ἀμφέπειν.
εἰ δὲ τύχῃ τις ἔρδων, μελίφρον' αἰτίαν
ῥοαῖσι Μοισᾶν ἐνέβαλεν· αἱ μεγάλαι γὰρ ἀλκαί
σκότον πολὺν ὕμνων ἔχοντι δεόμεναι.
ἔργοις δὲ καλοῖς ἔσοπτρον ἴσαμεν ἑνὶ σὺν τρόπῳ,

1. πάρεδρος 6. πότμω ζυγὸν 12. ταὶ

εἰ Μναμοσύνας ἕκατι λιπαράμπυκος
εὕρηται ἄποινα μόχθων κλυταῖς ἐπέων ἀοιδαῖς.

σοφοὶ δὲ μέλλοντα τριταῖον ἄνεμον 'Επ. α'.
ἔμαθον, οὐδ' ὑπὸ κέρδει βλάβεν·
ἀφνεὸς πενιχρός τε θανάτου παρά
σᾶμα νέονται· ἐγὼ δὲ πλέον' ἔλπομαι
λόγον Ὀδυσσέος, ἢ πάθεν, διὰ τὸν ἁδυεπῆ γενέσθ' Ὅμηρον.

ἐπεὶ ψεύδεσί οἱ ποτανᾷ τε μαχανᾷ Στρ. β'.
σεμνὸν ἔπεστί τι· σοφία δὲ κλέπτει παράγοισα μύθοις· τυφλὸν δ' ἔχει
ἦτορ ὅμιλος ἀνδρῶν ὁ πλεῖστος. εἰ γὰρ ἦν
ἓ τὰν ἀλάθειαν ἰδέμεν, οὔ κεν ὅπλων χολωθείς
ὁ καρτερὸς Αἴας ἔπαξε διὰ φρενῶν
λευρὸν ξίφος· ὃν κράτιστον Ἀχιλέος ἄτερ μάχᾳ,
ξανθῷ Μενέλᾳ δάμαρτα κομίσαι θοαῖς
ἐν ναυσὶ πόρευσαν εὐθυπνόου Ζεφύροιο πομπαί

πρὸς Ἴλου πόλιν. ἀλλὰ κοινὸν γὰρ ἔρχεται Ἀντ. β'.
κῦμ' Ἀίδα, πέσε δ' ἀδόκητον ἐν καὶ δοκέοντα. τιμὰ δὲ γίγνεται,
ὧν θεὸς ἁβρὸν αὔξει λόγον, τεθνακότων
βοαθόων· τοὶ παρὰ μέγαν ὀμφαλὸν εὐρυκόλπου
μόλον χθονός· ἐν Πυθίοισι δὲ δαπέδοις
κεῖται, Πριάμου πόλιν Νεοπτόλεμος ἐπεὶ πράθεν·

15. Μνημοσύνας 16. εὕρῃ τις 18. βάλον. 20. πλέον 22. ψευδέεσσίν οἱ ποτανᾷ μαχανᾷ 25. ἐὰν ἀλάθειαν εἰδέμεν 28. ξανθῷ Μενέλᾳ 33. βοᾷ θοῶν· τοὶ γὰρ μ. 34. ἔμολε

τᾷ καὶ Δαναοὶ πόνησαν· ὁ δ' ἀποπλέων
Σκύρου μὲν ἅμαρτε, πλαγχθέντες δ' εἰς Ἐφύραν ἵκοντο·

Μολοσσίᾳ δ' ἐμβασίλευεν ὀλίγον 'Επ. β'.
χρόνον· ἀτὰρ γένος αἰεὶ φέρεν
τοῦτό οἱ γέρας. ᾤχετο δὲ πρὸς θεόν,
κτέατ' ἀνάγων Τροΐαθεν ἀκροθινίων·
ἵνα κρεῶν νιν ὑπὲρ μάχας ἔλασεν ἀντιτυχόντ' ἀνὴρ μαχαίρᾳ.

βάρυνθεν δὲ περισσὰ Δελφοὶ ξεναγέται. Στρ. γ'.
ἀλλὰ τὸ μόρσιμον ἀπέδωκεν· ἐχρῆν δέ τιν' ἔνδον ἄλσει παλαιτάτῳ
Αἰακιδᾶν κρεόντων τὸ λοιπὸν ἔμμεναι
θεοῦ παρ' εὐτειχέα δόμον, ἡρωΐαις δὲ πομπαῖς
θεμίσκοπον οἰκεῖν ἐόντα πολυθύτοις
εὐώνυμον ἐς δίκαν. τρία ἔπεα διαρκέσει·
οὐ ψεῦδις ὁ μάρτυς ἔργμασιν ἐπιστατεῖ.
Αἴγινα, τεῶν Διός τ' ἐκγόνων θρασύ μοι τόδ' εἰπεῖν

φαενναῖς ἀρεταῖς ὁδὸν κυρίαν λόγων Ἀντ. γ'.
οἴκοθεν· ἀλλὰ γὰρ ἀνάπαυσις ἐν παντὶ γλυκεῖα ἔργῳ· κόρον δ' ἔχει
καὶ μέλι καὶ τὰ τέρπν' ἄνθε' Ἀφροδίσια.
φυᾷ δ' ἕκαστος διαφέρομεν βιοτὰν λαχόντες,
ὁ μὲν τά, τὰ δ' ἄλλοι· τυχεῖν δ' ἕν' ἀδύνατον
εὐδαιμονίαν ἅπασαν ἀνελόμενον· οὐκ ἔχω

37. *ἅμαρτεν, ἵκοντο δ' εἰς Ἔφυραν πλαγχθέντες.* 41. *Τρωΐαθεν* 48. Post *εὐώνυμον* interpungebatur, non post *δίκαν*. 56. *οὐδ'*

εἰπεῖν, τίνι τοῦτο Μοῖρα τέλος ἔμπεδον
ὤρεξε. Θεαρίων, τὶν δ' ἐοικότα καιρὸν ὄλβου

διδῶσι, τόλμαν τε καλῶν ἀραμένῳ Ἐπ. γ΄.
σύνεσιν οὐκ ἀποβλάπτει φρενῶν.
ξεῖνός εἰμι· σκοτεινὸν ἀπέχων ψόγον,
ὕδατος ὥτε ῥοὰς φίλον ἐς ἄνδρ' ἄγων
κλέος ἐτήτυμον αἰνέσω· ποτίφορος δ' ἀγαθοῖσι μισθὸς οὗτος.

ἐὼν δ' ἐγγὺς Ἀχαιὸς οὐ μέμψεταί μ' ἀνήρ Στρ. δ΄.
Ἰονίας ὑπὲρ ἁλὸς οἰκέων· προξενίᾳ πέποιθ'· ἔν τε δαμόταις
ὄμματι δέρκομαι λαμπρὸν, οὐχ ὑπερβαλών,
βίαια πάντ' ἐκ ποδὸς ἐρύσαις· ὁ δὲ λοιπὸς εὔφρων
ποτὶ χρόνος ἕρποι· μαθὼν δέ τις ἂν ἐρεῖ,
εἰ πὰρ μέλος ἔρχομαι ψόγιον ὄαρον ἐννέπων.
Εὐξενίδα πάτραθε Σώγενες, ἀπομνύω
μὴ τέρμα προβὰς ἄκονθ' ὥτε χαλκοπάραον ὄρσαι

θοὰν γλῶσσαν, ὃς ἐξέπεμψεν παλαισμάτων Ἀντ. δ΄.
αὐχένα καὶ σθένος ἀδίαντον, αἴθωνι πρὶν ἁλίῳ γυῖον ἐμπεσεῖν.
εἰ πόνος ἦν, τὸ τερπνὸν πλέον πεδέρχεται.
ἔα με. νικῶντί γε χάριν, εἴ τι πέραν ἀερθείς
ἀνέκραγον, οὐ τραχύς εἰμι καταθέμεν.

60. σύνεσις οὐκ ἀποβλέπει 61. ξεῖνός εἰμι, σκοτεινὸν ἀπέχων ψόγον. 65. καὶ προξενίᾳ 69. ψέγιον 71. ὥςτε 72. ἐξέπεμψας

75. 76. ἔα με, νικῶντί γε χάριν
εἴ τί περ ἂν ἀερθεὶς
ἀνέκραγον. οὐ κ. τ. λ.

εἴρειν στεφάνους ἐλαφρόν· ἀναβάλεο· Μοῖσά τοι
κολλᾷ χρυσὸν ἔν τε λευκὸν ἐλέφανθ᾽ ἁμᾶ
καὶ λείριον ἄνθεμον ποντίας ὑφελοῖσ᾽ ἐέρσας.

Διὸς δὲ μεμναμένος ἀμφὶ Νεμέᾳ — Ἐπ. δʹ.
πολύφατον θρόον ὕμνων δόνει
ἀσυχᾶ. βασιλῆα δὲ θεῶν πρέπει
γάπεδον ἂν τόδε γαρυέμεν ἁμέρᾳ
ὀπί· λέγοντι γὰρ Αἰακόν νιν ὑπὸ ματροδόκοις γοναῖς φυτεῦσαι,

ἐᾷ μὲν πολίαρχον εὐωνύμῳ πάτρᾳ, — Στρ. έ.
Ἡράκλεες, σέο δὲ προπρεῶνα μὲν ξεῖνον ἀδελφεόν τ᾽. εἰ δὲ γεύεται
ἀνδρὸς ἀνήρ τι, φαῖμέν κε γείτον᾽ ἔμμεναι
νόῳ φιλάσαντ᾽ ἀτενέϊ γείτονι χάρμα πάντων
ἐπάξιον· εἰ δ᾽ αὐτὸ καὶ θεὸς ἂν ἔχοι,
ἐν τίν κ᾽ ἐθέλοι, Γίγαντας ὃς ἐδάμασας, εὐτυχῶς
ναίειν πατρὶ Σωγένης ἀταλὸν ἀμφέπων
θυμὸν προγόνων ἐϋκτήμονα ζαθέαν ἀγυιάν.

ἐπεὶ τετραόροισιν ὦθ᾽ ἁρμάτων ζυγοῖς — Ἀντ. έ.
ἐν τεμένεσσι δόμον ἔχει τεοῖς, ἀμφοτέρας ἰὼν χειρός. ὦ μάκαρ,
τὶν δ᾽ ἐπέοικεν Ἥρας πόσιν τε πειθέμεν
κόραν τε γλαυκώπιδα· δύνασαι δὲ βροτοῖσιν ἀλκὰν
ἀμαχανιᾶν δυςβάτων θαμὰ διδόμεν.

77. ἀναβάλλεο. 81. ὕμνων θρόον 82. ἀσυχῆ 83. δάπεδον et θευμερᾷ 84. μιν
85. ἐμᾷ 87. ἀνὴρ, τί φ. 88. φιλήσαντά γ᾽ ἀτενεῖ, γείτονι; 90. ἐθέλει
95. Ἥραν

εἰ γάρ σφισιν ἐμπεδοσθενέα βίοτον ἁρμόσαις
ἥβᾳ λιπαρῷ τε γήραϊ διαπλέκοις
εὐδαίμον' ἐόντα, παίδων δὲ παῖδες ἔχοιεν αἰεί

γέρας τό περ νῦν καὶ ἄρειον ὄπιθεν. 'Επ. έ.
τὸ δ' ἐμὸν οὔ ποτε φάσει κέαρ
ἀτρόποισι Νεοπτόλεμον ἑλκύσαι
δὴ ἔπεσι· ταὐτὰ δὲ τρὶς τετράκι τ' ἀμπολεῖν
ἀπορία τελέθει, τέκνοισιν ἅτε μαψυλάκας, Διὸς Κόρινθος.

99. γῆρα 104. ἔπεσσι ταῦτα, omisso δὴ, legebatur; et deinde τετράκις
105. μαψιλάκας

ΝΕΜΕΟΝΙΚΑΙ Η'.

ΔΕΙΝΙΔΙ ΑΙΓΙΝΗΤῌ

ΣΤΑΔΙΕΙ.

Ὥρα πότνια, κάρυξ Ἀφροδίτας ἀμβροσιᾶν φιλοτάτων, Στρ. α'.
ἅτε παρθενηΐοις παίδων τ' ἐφίζοισα βλεφάροις,
τὸν μὲν ἁμέροις ἀνάγκας χερσὶ βαστάζεις, ἕτερον δ' ἑτέραις.
ἀγαπατὰ δὲ καιροῦ μὴ πλαναθέντα πρὸς ἔργον ἕκαστον
τῶν ἀρειόνων ἐρώτων ἐπικρατεῖν δύνασθαι.

οἷοι καὶ Διὸς Αἰγίνας τε λέκτρον ποιμένες ἀμφεπόλησαν Ἀντ. α'.
Κυπρίας δώρων· ἔβλαστεν δ' υἱὸς, Οἰνώνας βασιλεὺς
χειρὶ καὶ βουλαῖς ἄριστος. πολλά νιν πολλοὶ λιτάνευον ἰδεῖν·
ἀβοατὶ γὰρ ἡρώων ἄωτοι περιναιεταόντων
ἤθελον κείνου γε πείθεσθ' ἀναξίαις ἑκόντες,

οἵ τε κρανααῖς ἐν Ἀθάναισιν ἅρμοζον στρατόν, Ἐπ. α'.
οἵ τ' ἀνὰ Σπάρταν Πελοπηϊάδαι.
ἱκέτας Αἰακοῦ σεμνῶν γονάτων πόλιός θ' ὑπὲρ φίλας.

2. παρθενίοισι καὶ παίδων ἐφ. 3. ἀν' ἀγκὰς 10. πείθεσθαι ἀξίαις 13. γουνάτων

ἀστῶν θ' ὑπὲρ τῶνδ' ἅπτομαι φέρων
Λυδίαν μίτραν καναχηδὰ πεποικιλμέναν,
Δείνιος δισσῶν σταδίων καὶ πατρὸς Μέγα Νεμεαῖον ἄγαλμα.
σὺν θεῷ γάρ τοι φυτευθεὶς ὄλβος ἀνθρώποισι παρμονώτερος.

ὅςπερ καὶ Κινύραν ἔβρισε πλούτῳ ποντίᾳ ἔν ποτε Κύπρῳ. Στρ. β'.
ἵσταμαι δὴ ποσσὶ κούφοις, ἀμπνέων τε πρίν τι φάμεν.
πολλὰ γὰρ πολλᾷ λέλεκται· νεαρὰ δ' ἐξευρόντα δόμεν βασάνῳ
ἐς ἔλεγχον, ἅπας κίνδυνος· ὄψον δὲ λόγοι φθονεροῖσιν·
ἅπτεται δ' ἐσλῶν ἀεὶ, χειρόνεσσι δ' οὐκ ἐρίζει.

κεῖνος καὶ Τελαμῶνος δάψεν υἱὸν, φασγάνῳ ἀμφικυλίσσαις. Ἀντ. β'.
ἦ τιν' ἄγλωσσον μὲν, ἦτορ δ' ἄλκιμον, λάθα κατέχει
ἐν λυγρῷ νείκει· μέγιστον δ' αἰόλῳ ψεύδει γέρας ἀντέταται.
κρυφίαισι γὰρ ἐν ψάφοις Ὀδυσσῆ Δαναοὶ θεράπευσαν·
χρυσέων δ' Αἴας στερηθεὶς ὅπλων φόνῳ πάλαισεν.

ἦ μὰν ἀνόμοιά γε δάοισιν ἐν θερμῷ χροΐ Ἐπ. β'.
ἕλκεα ῥῆξαν πελεμιζόμενοι
ὑπ' ἀλεξιμβρότῳ λόγχᾳ, τὰ μὲν ἀμφ' Ἀχιλεῖ νεοκτόνῳ,
ἄλλων τε μόχθων ἐν πολυφθόροις
ἀμέραις. ἐχθρὰ δ' ἄρα πάρφασις ἦν καὶ πάλαι,
αἱμύλων μύθων ὁμόφοιτος, δολοφραδὴς, κακοποιὸν ὄνειδος·
ἃ τὸ μὲν λαμπρὸν βιᾶται, τῶν δ' ἀφάντων κῦδος ἀντείνει σαθρόν.

16. Δείνιδος 25. λυγρῷ ἐν 28. δαΐοισιν 29. πολεμιζόμενοι
31. πολυφθόροισιν ἐν

εἴη μή ποτέ μοι τοιοῦτον ἦθος, Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ κελεύθοις Στρ. γ'.
ἁπλόαις ζωᾶς ἐφαπτοίμαν, θανὼν ὡς παισὶ κλέος
μὴ τὸ δύςφαμον προςάψω. χρυσὸν εὔχονται, πεδίον δ' ἕτεροι
ἀπέραντον· ἐγὼ δ' ἀστοῖς ἁδὼν καὶ χθονὶ γυῖα καλύψαιμ',
αἰνέων αἰνητά, μομφὰν δ' ἐπισπείρων ἀλιτροῖς.

αὔξεται δ' ἀρετά, χλωραῖς ἐέρσαις ὡς ὅτε δένδρεον ᾄσσει, Ἀντ. γ'.
ἐν σοφοῖς ἀνδρῶν ἀερθεῖσ' ἐν δικαίοις τε πρὸς ὑγρόν
αἰθέρα. χρεῖαι δὲ παντοῖαι φίλων ἀνδρῶν· τὰ μὲν ἀμφὶ πόνοις
ὑπερώτατα· μαστεύει δὲ καὶ τέρψις ἐν ὄμμασι θέσθαι
πίστιν. ὦ Μέγα, τὸ δ' αὖτις τεὰν ψυχὰν κομίξαι

οὔ μοι δυνατόν· κενεᾶν δ' ἐλπίδων χαῦνον τέλος· Ἐπ. γ'.
σεῦ δὲ πάτρᾳ Χαριάδαις τε λάβρον
ὑπερεῖσαι λίθον Μοισαῖον ἕκατι ποδῶν εὐωνύμων
δὶς δὴ δυοῖν. χαίρω δὲ πρόςφορον
ἐν μὲν ἔργῳ κόμπον ἱείς· ἐπαοιδαῖς δ' ἀνήρ
νώδυνον καί τις κάματον θῆκεν. ἦν γε μὰν ἐπικώμιος ὕμνος
δὴ πάλαι καὶ πρὶν γενέσθαι τὰν Ἀδράστου τάν τε Καδμείων ἔριν.

40. δένδρον ἀΐσ-
41. σει σοφοῖς — et ibid. ὑγράν
49. ἐπ' ἀοιδαῖς

[Ν Ε Μ Ε Ο Ν Ι Κ Α Ι Θ'.]

Χ Ρ Ο Μ Ι Ωι Α Ι Τ Ν Α Ι Ωι

Α Ρ Μ Α Τ Ι.

Κωμάσομεν παρ' Ἀπόλλωνος Σικυώνοθε, Μοῖσαι, Στρ. α'.
τὰν νεοκτίσταν ἐς Αἴτναν, ἔνθ' ἀναπεπταμέναι ξείνων νενίκανται θύραι,
ὄλβιον ἐς Χρομίου δῶμ'. ἀλλ' ἐπέων γλυκὺν ὕμνον πράσσετε.
τὸ κρατησίππον γὰρ ἐς ἅρμ' ἀναβαίνων ματέρι καὶ διδύμοις παίδεσσιν αὐδὰν μανύει,
Πυθῶνος αἰπεινᾶς ὁμοκλάροις ἐπόπταις.

ἔστι δέ τις λόγος ἀνθρώπων, τετελεσμένον ἐσλὸν Στρ. β'.
μὴ χαμαὶ σιγᾷ καλύψαι· θεσπεσία δ' ἐπέων καύχαις ἀοιδὰ πρόσφορος.
ἀλλ' ἀνὰ μὲν βρομίαν φόρμιγγ', ἀνὰ δ' αὐλὸν ἐπ' αὐτὰν ὄρσομεν
ἱππίων ἄθλων κορυφάν, ἅ,τε Φοίβῳ θῆκεν Ἄδραστος ἐπ' Ἀσωποῦ ῥεέθροις· ὧν ἐγὼ
μνασθεὶς ἐπασκήσω κλυταῖς ἥρωα τιμαῖς,

7. καύχας 9. ἱππείων

ὃς τότε μὲν βασιλεύων κεῖθι νέαισί θ' ἑορταῖς   Στρ. γ'.
ἰσχύος τ' ἀνδρῶν ἁμίλλαις ἅρμασί τε γλαφυροῖς ἄμφαινε κυδαίνων πόλιν.
φεῦγε γὰρ Ἀμφιάρηόν τε θρασυμήδεα καὶ δεινὰν στάσιν,
πατρῴων οἴκων ἀπό τ' Ἄργεος. ἀρχοὶ δ' οὐκ ἔτ' ἔσαν Ταλαοῦ παῖδες, βιασθέντες λύᾳ.
κρέσσων δὲ καππαύει δίκαν τὰν πρόσθεν ἀνήρ.

ἀνδροδάμαντ' Ἐριφύλαν, ὅρκιον ὡς ὅτε πιστόν,   Στρ. δ'.
δόντες Οἰκλείδᾳ γυναῖκα, ξανθοκομᾶν Δαναῶν ἔσσαν μέγιστοι. δὴ τόθεν
καί ποτ' ἐς ἑπταπύλους Θήβας ἄγαγον στρατὸν ἀνδρῶν αἰσιᾶν
οὐ κατ' ὀρνίχων ὁδόν· οὐδὲ Κρονίων ἀστεροπὰν ἐλελίξαις οἴκοθεν μαργουμένους
στείχειν ἐπώτρυν', ἀλλὰ φείσασθαι κελεύθου.

φαινομέναν δ' ἄρ' ἐς ἄταν σπεῦδεν ὅμιλος ἱκέσθαι   Στρ. ε'.
χαλκέοις ὅπλοισιν ἱππείοις τε σὺν ἔντεσιν· Ἰσμηνοῦ δ' ἐπ' ὄχθαισι γλυκὺν
νόστον ἐρυσσάμενοι λευκανθέα σώματ' ἐπίαναν καπνόν·
ἑπτὰ γὰρ δαίσαντο πυραὶ νεογυίους φῶτας· ὁ δ' Ἀμφιάρῃ σχίσσεν κεραυνῷ παμβίᾳ
Ζεὺς τὰν βαθύστερνον χθόνα, κρύψεν δ' ἅμ' ἵπποις,

14. πατρίων   16. ἀνδροδάμαν τ'   17. ἦσαν — et aberat δὴ τόθεν
18. στρατὸν ἄγαγον   23. ἐρυσάμενοι λευκανθέα σώμασ' ἐπ.
24. ὁ δ' Ἀμφιάρηι σχίσεν

δουρὶ Περικλυμένου πρὶν νῶτα τυπέντα μαχατάν Στρ. ϛ'.
θυμὸν αἰσχυνθῆμεν. ἐν γὰρ δαιμονίοισι φόβοις φεύγοντι καὶ παῖδες θεῶν.
εἰ δυνατὸν, Κρονίων, πεῖραν μὲν ἀγάνορα Φοινικοστόλων
ἐγχέων ταύταν θανάτου πέρι καὶ ζωᾶς ἀναβάλλομαι ὡς πόρσιστα, μοῖραν δ' εὔνομον
αἰτέω σε παισὶν δαρὸν Αἰτναίων ὀπάζειν,

Ζεῦ πάτερ, ἀγλαΐαισιν δ' ἀστυνόμοις ἐπιμίξαι Στρ. ζ'.
λαόν. ἐντί τοι φίλιπποί τ' αὐτόθι καὶ κτεάνων ψυχὰς ἔχοντες κρέσσονας
ἄνδρες. ἄπιστον ἔειπ'· αἰδὼς γὰρ ὑπόκρυφα κέρδει κλέπτεται,
ἃ φέρει δόξαν. Χρομίῳ κεν ὑπασπίζων παρὰ πεζοβόαις ἵπποις τε ναῶν τ' ἐν μάχαις
ἔκρινας ἂν κίνδυνον ὀξείας ἀϋτᾶς,

οὕνεκεν ἐν πολέμῳ κεῖνα θεὸς ἔντυεν αὐτοῦ Στρ. η'.
θυμὸν αἰχματὰν ἀμύνειν λοιγὸν Ἐνυαλίου. παῦροι δὲ βουλεῦσαι φόνου
παρποδίου νεφέλαν τρέψαι ποτὶ δυσμενέων ἀνδρῶν στίχας
χερσὶ καὶ ψυχᾷ δυνατοί· λέγεται μὰν Ἕκτορι μὲν κλέος ἀνθῆσαι Σκαμάνδρου χεύμασιν
ἀγχοῦ, βαθυκρήμνοισι δ' ἀμφ' ἀκταῖς Ἑλώρου,

ἔνθ' Ἀρέας πόρον ἄνθρωποι καλέοισι, δέδορκεν Στρ. θ'.

41. *Ἀρείας*

παιδὶ τοῦτ' Ἁγησιδάμου φέγγος ἐν ἁλικίᾳ πρώτᾳ. τὰ δ' ἄλλαις
ἁμέραις
πολλὰ μὲν ἐν κονίᾳ χέρσῳ, τὰ δὲ γείτονι πόντῳ φάσομαι.
ἐκ πόνων δ', οἳ σὺν νεότατι γένωνται σύν τε δίκᾳ, τελέθει πρὸς
γῆρας αἰὼν ἁμέρα.
ἴστω λαχὼν πρὸς δαιμόνων θαυμαστὸν ὄλβον.

εἰ γὰρ ἅμα κτεάνοις πολλοῖς ἐπίδοξον ἄρηται — Στρ. ι'.
κῦδος, οὐκέτ' ἔστι πόρσω θνατὸν ἔτι σκοπιᾶς ἄλλας ἐφάψασθαι
ποδοῖν.
ἁσυχίαν δὲ φιλεῖ μὲν συμπόσιον· νεοθαλὴς δ' αὔξεται
μαλθακᾷ νικαφορία σὺν ἀοιδᾷ· θαρσαλέα δὲ παρὰ κρητῆρα φωνὰ
γίγνεται.
ἐγκιρνάτω τίς μιν, γλυκὺν κώμου προφάταν,

ἀργυρέαισι δὲ νωμάτω φιάλαισι βιατάν — Στρ. ια'.
ἀμπέλου παῖδ', ἅς ποθ' ἵπποι κτησάμεναι Χρομίῳ πέμψαν θεμι-
πλέκτοις ἅμα
Λατοΐδα στεφάνοις ἐκ τᾶς ἱερᾶς Σικυῶνος. Ζεῦ πάτερ,
εὔχομαι ταύταν ἀρετὰν κελαδῆσαι σὺν Χαρίτεσσιν, ὑπὲρ πολλῶν
τε τιμαλφεῖν λόγοις
νίκαν, ἀκοντίζων σκοποῦ ἄγχιστα Μοισᾶν.

[ΝΕΜΕΟΝΙΚΑΙ Ι΄.]

ΘΕΑΙΩι ΑΡΓΕΙΩι

ΠΑΛΑΙΣΤΗι.

Δαναοῦ πόλιν ἀγλαοθρόνων τε πεντήκοντα κορᾶν, Χάριτες, Στρ. α΄.
Ἄργος Ἥρας δῶμα θεοπρεπὲς ὑμνεῖτε. φλέγεται δ᾽ ἀρεταῖς
μυρίαις ἔργων θρασέων ἕνεκεν.
μακρὰ μὲν τὰ Περσέος ἀμφὶ Μεδοίσας Γοργόνος.
πολλὰ δ᾽ Αἰγύπτῳ καλὰ ᾤκισεν ἄστη ταῖς Ἐπάφου παλάμαις·
οὐδ᾽ Ὑπερμνήστρα παρεπλάγχθη, μονόψαφον ἐν κουλεῷ κατασχοῖσα
ξίφος.

Διομήδεα δ᾽ ἄμβροτον ξανθά ποτε Γλαυκῶπις ἔθηκε θεόν· Ἀντ. α΄.
γαῖα δ᾽ ἐν Θήβαις ὑπέδεκτο κεραυνωθεῖσα Διὸς βέλεσιν
μάντιν Οἰκλείδαν, πολέμοιο νέφος·
καὶ γυναιξὶν καλλικόμοισιν ἀριστεύει. πάλαι
Ζεὺς ἐπ᾽ Ἀλκμήναν Δανάαν τε μολὼν τοῦτον κατέφανε λόγον·
πατρί τ᾽ Ἀδράστοιο Λυγκεῖ τε φρενῶν καρπὸν εὐθείᾳ συνάρμοξεν
δίκᾳ·

1. ἀγλαοθώκων 5. Αἰγύπτῳ κατῴκισθεν 6. κολεῷ 12. πατρὶ δ᾽

θρέψε δ' αἰχμὰν Ἀμφιτρύωνος. ὁ δ' ὄλβῳ φέρτατος Ἐπ. α'.
ἵκετ' ἐς κείνου γενεάν, ἐπεὶ ἐν χαλκέοις ὅπλοις
Τηλεβόας ἔναρεν, καί οἱ ὄψιν ἐειδόμενος
ἀθανάτων βασιλεὺς αὐλὰν ἐσῆλθεν
σπέρμ' ἀδείμαντον φέρων Ἡρακλέος· οὗ κατ' Ὄλυμπον
ἄλοχος Ἥβα τελείᾳ παρὰ ματέρι βαίνοισ' ἔστι, καλλίστα θεῶν.

βραχύ μοι στόμα πάντ' ἀναγήσασθ', ὅσων Ἀργεῖον ἔχει τέμενος Στρ. β'.
μοῖραν ἐσλῶν· ἔστι δὲ καὶ κόρος ἀνθρώπων βαρὺς ἀντιάσαι·
ἀλλ' ὅμως εὔχορδον ἔγειρε λύραν,
καὶ παλαισμάτων λάβε φροντίδ'· ἀγών τοι χάλκεος
δᾶμον ὀτρύνει ποτὶ βουθυσίαν Ἥρας ἀέθλων τε κρίσιν·
Οὐλία παῖς ἔνθα νικάσαις δὶς ἔσχεν Θεαῖος εὐφόρων λάθαν πόνων.

ἐκράτησε δὲ καί ποθ' Ἕλλανα στρατὸν Πυθῶνι, τύχᾳ τε μολὼν Ἀντ. β'.
καὶ τὸν Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ στέφανον, Μοίσαισί τ' ἔδωκ' ἀρόσαι,
τρὶς μὲν ἐν πόντοιο πύλαισι λαχών,
τρὶς δὲ καὶ σεμνοῖς δαπέδοις ἐν Ἀδραστείῳ νόμῳ.
Ζεῦ πάτερ, τῶν μὰν ἔραται φρενί, σιγᾷ οἱ στόμα· πᾶν δὲ τέλος
ἐν τὶν ἔργων· οὐδ' ἀμόχθῳ καρδίᾳ προσφέρων τόλμαν παραιτεῖται
χάριν·

γνωτὰ Θειαίῳ τε καὶ ὅστις ἀμιλλᾶται περί Ἐπ. β'.
ἐσχάτων ἄθλων κορυφαῖς. ὕπατον δ' ἔσχεν Πίσα
Ἡρακλέος τεθμόν· ἁδεῖαί γε μὲν ἀμβολάδαν

15. Abest καί. 23. θυσίαν 24. Θειαῖος 31. γνώτ' ἀείδω θεῷ τε χ' ὥστις
32. ἀέθλων

ἐν τελεταῖς δὶς Ἀθαναίων νιν ὀμφαὶ
κώμασαν· γαίᾳ δὲ καυθείσᾳ πυρὶ καρπὸς ἐλαίας
ἔμολεν Ἥρας τὸν εὐάνορα λαὸν ἐν ἀγγέων ἕρκεσιν παμποικίλοις.

ἕπεται δὲ, Θεαῖε, ματρώων πολύγνωτον γένος ὑμετέρων Στρ. γ'.
εὐάγων τιμὰ Χαρίτεσσί τε καὶ σὺν Τυνδαρίδαις θαμάκις.
ἀξιωθείην κεν, ἐὼν Θρασύκλου
Ἀντία τε ξύγγονος, Ἄργεϊ μὴ κρύπτειν φάος
ὀμμάτων. νικαφορίαις γὰρ ὅσαις Προίτοιο τόδ' ἱπποτρόφον
ἄστυ θάλησεν Κορίνθου τ' ἐν μυχοῖς, καὶ Κλεωναίων πρὸς ἀνδρῶν τετράκις·

Σικυωνόθε δ' ἀργυρωθέντες σὺν οἰνηραῖς φιάλαις ἐπέβαν· Ἀντ. γ'.
ἐκ δὲ Πελλάνας ἐπιεσσάμενοι νῶτον μαλακαῖσι κρόκαις.
ἀλλὰ χαλκὸν μυρίον οὐ δυνατόν
ἐξελέγχειν· μακροτέρας γὰρ ἀριθμῆσαι σχολᾶς·
ὅντε Κλείτωρ καὶ Τεγέα καὶ Ἀχαιῶν ὑψίβατοι πόλιες
καὶ Λύκαιον πὰρ Διὸς θῆκε δρόμῳ σὺν ποδῶν χειρῶν τε νικᾶσαι σθένει.

Κάστορος δ' ἐλθόντος ἐπὶ ξενίαν πὰρ Παμφάη Ἐπ. γ'.
καὶ κασιγνήτου Πολυδεύκεος, οὐ θαῦμα σφίσιν
ἐγγενὲς ἔμμεν ἀεθληταῖς ἀγαθοῖσιν· ἐπεί

34. *μιν* 37. *Θειαῖε,*
41. *ἱπποτρόφον ἄστυ τὸ Προί-*
42. *τοιο θάλησεν*
48. *χερῶν* 49. *ξεινίαν παρὰ Παμφάη,*

εὐρυχόρου ταμίαι Σπάρτας ἀγώνων
μοῖραν Ἑρμᾶ καὶ σὺν Ἡρακλεῖ διέποντι θάλειαν,
μάλα μὲν ἀνδρῶν δικαίων περικαδόμενοι. καὶ μὰν θεῶν πιστὸν
γένος.

μεταμειβόμενοι δ' ἐναλλὰξ ἁμέραν τὰν μὲν παρὰ πατρὶ φίλῳ Στρ. δ'.
Δὶ νέμονται, τὰν δ' ὑπὸ κεύθεσι γαίας ἐν γυάλοις Θεράπνας,
πότμον ἀμπιπλάντες ὁμοῖον· ἐπεί
τοῦτον, ἢ πάμπαν θεὸς ἔμμεναι οἰκεῖν τ' οὐρανῷ,
εἵλετ' αἰῶνα φθιμένου Πολυδεύκης Κάστορος ἐν πολέμῳ.
τὸν γὰρ Ἴδας ἀμφὶ βουσίν πως χολωθεὶς ἔτρωσεν χαλκέας λόγχας
ἀκμᾷ.

ἀπὸ Ταϋγέτου πεδαυγάζων ἴδεν Λυγκεὺς δρυὸς ἐν στελέχει Ἀντ. δ'.
ἡμένους. κείνου γὰρ ἐπιχθονίων πάντων γένετ' ὀξύτατον
ὄμμα. λαιψηροῖς δὲ πόδεσσιν ἄφαρ
ἐξικέσθαν, καὶ μέγα ἔργον ἐμήσαντ' ὠκέως,
καὶ πάθον δεινὸν παλάμαις Ἀφαρητίδαι Διός· αὐτίκα γάρ
ἦλθε Λήδας παῖς διώκων· τοὶ δ' ἔναντα στάθεν τύμβῳ σχεδὸν
πατρωΐῳ·

ἔνθεν ἁρπάξαντες ἄγαλμ' Ἀΐδα, ξεστὸν πέτρον, Ἐπ. δ'.
ἔμβαλον στέρνῳ Πολυδεύκεος· ἀλλ' οὔ νιν φλάσαν,
οὐδ' ἀνέχασσαν· ἐφορμαθεὶς δ' ἄρ' ἄκοντι θοῷ,
ἤλασε Λυγκέος ἐν πλευραῖσι χαλκόν.
Ζεὺς δ' ἐπ' Ἴδᾳ πυρφόρον πλᾶξε ψολόεντα κεραυνόν·

56. *Διΐ* 60. *αἰχμᾷ.* 62. *ἡμένως.* 69. *ἀνέσχασαν.*

ἅμα δ' ἐκαίοντ' ἔρημοι. χαλεπὰ δ' ἔρις ἀνθρώποις ὁμιλεῖν κρεσ-
σόνων.

ταχέως δ' ἐπ' ἀδελφεοῦ βίαν πάλιν χώρησεν ὁ Τυνδαρίδας, Στρ. έ.
καί μιν οὔπω τεθναότ', ἄσθματι δὲ φρίσσοντα πνοὰς ἔκιχεν.
θερμὰ δὴ τέγγων δάκρυα στοναχαῖς
ὄρθιον φώνασε· Πάτερ Κρονίων, τίς δὴ λύσις
ἔσσεται πενθέων; καὶ ἐμοὶ θάνατον σὺν τῷδ' ἐπίτειλον, ἄναξ.
οἴχεται τιμὰ φίλων τατωμένῳ φωτί· παῦροι δ' ἐν πόνῳ πιστοὶ βροτῶν

καμάτου μεταλαμβάνειν. ὣς ἔννεπε· Ζεὺς δ' ἀντίος ἤλυθέ οἱ, Ἀντ. έ.
καὶ τόδ' ἐξαύδασ' ἔπος· Ἐσσί μοι υἱός. τόνδε δ' ἔπειτα πόσις,
σπέρμα θνατὸν ματρὶ τεᾷ πελάσαις
στάξεν ἥρως. ἀλλ' ἄγε τῶνδέ τοι ἔμπαν αἵρεσιν
παρδίδωμ'· εἰ μὲν θάνατόν τε φυγὼν καὶ γῆρας ἀπεχθόμενον
αὐτὸς Οὔλυμπον κατοικῆσαι ἐθέλεις σύν τ' Ἀθαναίᾳ κελαινεγχεῖ τ' Ἄρει·

ἔστι σοὶ μὲν τῶν λάχος· εἰ δὲ κασιγνήτου πέρι Ἐπ. έ.
μάρνασαι, πάντων δὲ νοεῖς ἀποδάσσασθαι ἴσον,
ἥμισυ μέν κε πνέοις γαίας ὑπένερθεν ἐών,
ἥμισυ δ' οὐρανοῦ ἐν χρυσέοις δόμοισιν.
ὣς ἄρ' αὐδάσαντος οὐ γνώμᾳ διπλόαν θέτο βουλάν.
ἀνὰ δ' ἔλυσεν μὲν ὀφθαλμόν, ἔπειτα δὲ φωνὰν χαλκομίτρα Κάστορος.

72. ἁμᾶ δὲ καίοντ' 74. φρίσσοντ' ἀναπνοὰς κίχεν. 75. δὲ 77. καί μοι 79. ἤλυθέν οἱ, 82. ἔσταξ' 84. Aberat κατοικῆσαι. 85. ἔστι σοι τούτων λ. 90. χαλκεομίτρα

[ΝΕΜΕΟΝΙΚΑΙ ΙΑ΄.]

ΑΡΙΣΤΑΓΟΡᾼ ΤΕΝΕΔΙῼ

ΠΡΥΤΑΝΕΙ.

Παῖ Ῥέας, ἅτε πρυτανεῖα λέλογχας, Ἑστία, Στρ. ά.
Ζηνὸς ὑψίστου κασιγνήτα καὶ ὁμοθρόνου Ἥρας,
εὖ μὲν Ἀρισταγόραν δέξαι τεὸν ἐς θάλαμον,
εὖ δ' ἑταίρους ἀγλαῷ σκάπτῳ πέλας,
οἵ σε γεραίροντες ὀρθὰν φυλάσσοισιν Τένεδον.

πολλὰ μὲν λοιβαῖσιν ἀγαζόμενοι πρώταν θεῶν, Ἀντ. ά.
πολλὰ δὲ κνίσσᾳ· λύρα δέ σφι βρέμεται καὶ ἀοιδά·
καὶ ξενίου Διὸς ἀσκεῖται θέμις ἀενάοις
ἐν τραπέζαις. ἀλλὰ σὺν δόξᾳ τέλος
δωδεκάμηνον περάσαι σὺν ἀτρώτῳ κραδίᾳ.

ἄνδρα δ' ἐγὼ μακαρίζω μὲν πατέρ' Ἀρκεσίλαν, Ἐπ. ά.
καὶ τὸ θαητὸν δέμας ἀτρεμίαν τε ξύγγονον.
εἰ δέ τις ὄλβον ἔχων μορφὰν παραμεύσεται ἄλλων,

4. ἀγλαῶ σκάπτω 7. σφιν 8. ἀεννάοις 13. μορφᾷ

ἔν τ' ἀέθλοισιν ἀριστεύων ἐπέδειξεν βίαν·
θνατὰ μεμνάσθω περιστέλλων μέλη,
καὶ τελευτὰν ἁπάντων γᾶν ἐπιεσσόμενος.

ἐν λόγοις δ' ἀστῶν ἀγαθοῖσί μιν αἰνεῖσθαι χρεών, Στρ. β΄.
καὶ μελιγδούποισι δαιδαλθέντα μελιζέμεν ἀοιδαῖς.
ἐκ δὲ περικτιόνων ἑκκαίδεκ' Ἀρισταγόραν
ἀγλααὶ νῖκαι πάτραν τ' εὐώνυμον
ἐστεφάνωσαν πάλᾳ καὶ μεγαυχεῖ παγκρατίῳ.

ἐλπίδες δ' ὀκνηρότεραι γονέων παιδὸς βίαν Ἀντ. β΄.
ἔσχον ἐν Πυθῶνι πειρᾶσθαι καὶ Ὀλυμπίᾳ ἄθλων.
ναὶ μὰ γὰρ ὅρκον, ἐμὰν δόξαν παρὰ Κασταλίᾳ
καὶ παρ' εὐδένδρῳ μολὼν ὄχθῳ Κρόνου
κάλλιον ἂν δηριώντων ἐνόστησ' ἀντιπάλων,

πενταετηρίδ' ἑορτὰν Ἡρακλέος τέθμιον Ἐπ. β΄.
κωμάσαις ἀνδησάμενός τε κόμαν ἐν πορφυρέοις
ἔρνεσιν. ἀλλὰ βροτῶν τὸν μὲν κενεόφρονες αὖχαι
ἐξ ἀγαθῶν ἔβαλον· τὸν δ' αὖ καταμεμφθέντ' ἄγαν
ἰσχὺν οἰκείων παρέσφαλεν καλῶν
χειρὸς ἕλκων ὀπίσσω θυμὸς ἄτολμος ἐών.

συμβαλεῖν μὰν εὐμαρὲς ἦν τό τε Πεισάνδρου πάλαι Στρ. γ΄.
αἷμ' ἀπὸ Σπάρτας· Ἀμύκλαθεν γὰρ ἔβα σὺν Ὀρέστᾳ,
Αἰολέων στρατιὰν χαλκεντέα δεῦρ' ἀνάγων·

17. ἀγαθοῖσι μὲν 23. ἀέθλων. 33. συμβ. λίαν εὐμ. 35. χαλκεντέων

καὶ παρ' Ἰσμηνοῦ ῥοὰν κεκραμένον
ἐκ Μελανίπποιο μάτρωος. ἀρχαῖαι δ' ἀρεταί

ἀμφέροντ' ἀλλασσόμεναι γενεαῖς ἀνδρῶν σθένος· Ἀντ. γ'.
ἐν σχερῷ δ' οὔτ' ὦν μέλαιναι καρπὸν ἔδωκαν ἄρουραι,
δένδρεά τ' οὐκ ἐθέλει πάσαις ἐτέων περόδοις
ἄνθος εὐῶδες φέρειν πλούτῳ ἴσον,
ἀλλ' ἐν ἀμείβοντι. καὶ θνατὸν οὕτως ἔθνος ἄγει

μοῖρα. τὸ δ' ἐκ Διὸς ἀνθρώποις σαφὲς οὐχ ἕπεται Ἐπ. γ'.
τέκμαρ· ἀλλ' ἔμπαν μεγαλανορίαις ἐμβαίνομεν,
ἔργα τε πολλὰ μενοινῶντες· δέδεται γὰρ ἀναιδεῖ
ἐλπίδι γυῖα· προμαθείας δ' ἀπόκεινται ῥοαί.
κερδέων δὲ χρὴ μέτρον θηρευέμεν·
ἀπροσίκτων δ' ἐρώτων ὀξύτεραι μανίαι.

40. περιόδοις 42. οὔτω σθένος

Ι Σ Θ Μ Ι Ο Ν Ι Κ Α Ι.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Α΄.

ΗΡΟΔΟΤΩι ΘΗΒΑΙΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Μᾶτερ ἐμά, τὸ τεόν, χρύσασπι Θήβα, Στρ. α΄.
πρᾶγμα καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον
θήσομαι. μή μοι κραναὰ νεμεσάσαι
Δᾶλος, ἐν ᾇ κέχυμαι.
τί φίλτερον κεδνῶν τοκέων ἀγαθοῖς;
εἶξον, ὦπολλωνιάς· ἀμφοτερᾶν τοι χαρίτων σὺν θεοῖς ζεύξω τέλος,

καὶ τὸν ἀκειρεκόμαν Φοῖβον χορεύων Ἀντ. α΄.
ἐν Κέῳ ἀμφιρύτᾳ σὺν ποντίοις
ἀνδράσιν καὶ τὰν ἁλιερκέα Ἰσθμοῦ
δειράδ'· ἐπεὶ στεφάνους
ἓξ ὤπασεν Κάδμου στρατῷ ἐξ ἀέθλων,
καλλίνικον πατρίδι κῦδος. ἐν ᾇ καὶ τὸν ἀδείμαντον Ἀλκμήνα τέκεν

παῖδα, θρασεῖαι τόν ποτε Γηρυόνα φρίξαν κύνες. Ἐπ. α΄.
ἀλλ' ἐγὼ Ἡροδότῳ τεύχων τὸ μὲν ἅρματι τεθρίππῳ γέρας,

8. ἀμφιρύτῳ 11. ὤπασε

ἀνία τ' ἀλλοτρίαις οὐ χερσὶ νωμάσαντ' ἐθέλω
ἢ Καστορείῳ ἢ Ἰολάου ἐναρμόξαι μιν ὕμνῳ.
κεῖνοι γὰρ ἡρώων διφρηλάται Λακεδαίμονι καὶ Θήβαις ἐτέκνωθεν
κράτιστοι·

ἔν τ' ἀέθλοισι θίγον πλείστων ἀγώνων — Στρ. β'.
καὶ τριπόδεσσιν ἐκόσμησαν δόμον
καὶ λεβήτεσσιν φιάλαισί τε χρυσοῦ,
γευόμενοι στεφάνων
νικαφόρων· λάμπει δὲ σαφὴς ἀρετά
ἔν τε γυμνοῖσι σταδίοις σφίσιν ἔν τ' ἀσπιδοδούποισιν ὁπλίταις
δρόμοις·

οἷά τε χερσὶν, ἀκοντίζοντες αἰχμαῖς, — Ἀντ. β'.
καὶ λιθίνοις ὁπότ' ἐν δίσκοις ἵεν.
οὐ γὰρ ἦν πεντάθλιον, ἀλλ' ἐφ' ἑκάστῳ
ἔργματι κεῖτο τέλος.
τῶν ἀθρόοις ἀνδησάμενοι θαμάκις
ἔρνεσιν χαίτας ῥεέθροισί τε Δίρκας ἔφανεν καὶ παρ' Εὐρώτᾳ πέλας,

Ἰφικλέος μὲν παῖς ὁμόδαμος ἐὼν Σπαρτῶν γένει, — Ἐπ. β'.
Τυνδαρίδας δ' ἐν Ἀχαιοῖς ὑψίπεδον Θεράπνας οἰκέων ἕδος.
χαίρετ'. ἐγὼ δὲ Ποσειδάωνι Ἰσθμῷ τε ζαθέᾳ
Ὀγχηστίαισίν τ' ἀϊόνεσσιν περιστέλλων ἀοιδάν
γαρύσομαι τοῦδ' ἀνδρὸς ἐν τιμαῖσιν ἀγακλέα τὰν Ἀσωποδώρου
πατρὸς αἶσαν

25. ὁπότε δίσκοις ἵεν; 26. πένταθλον ἔτ', ἀλλ' 29. Εὐρώτα

Ὀρχομενοῖό τε πατρῴαν ἄρουραν, Στρ. γʹ.
ἅ νιν ἐρειδόμενον ναυαγίαις
ἐξ ἀμετρήτας ἁλὸς ἐν κρυοέσσᾳ
δέξατο συντυχίᾳ.
νῦν δ' αὖτις ἀρχαίας ἐπέβασε πότμος
συγγενὴς εὐαμερίας. ὁ πονήσαις δὲ νόῳ καὶ προμάθειαν φέρει.

εἰ δ' ἀρετᾷ κατάκειται πᾶσαν ὀργάν, Ἀντ. γʹ.
ἀμφότερον δαπάναις τε καὶ πόνοις,
χρή νιν εὑρόντεσσιν ἀγάνορα κόμπον
μὴ φθονεραῖσι φέρειν
γνώμαις. ἐπεὶ κούφα δόσις ἀνδρὶ σοφῷ
ἀντὶ μόχθων παντοδαπῶν, ἔπος εἰπόντ' ἀγαθὸν ξυνὸν ὀρθῶσαι καλόν.

μισθὸς γὰρ ἄλλοις ἄλλος ἐφ' ἔργμασιν ἀνθρώποις γλυκύς, Ἐπ. γʹ.
μηλοβότᾳ τ' ἀρότᾳ τ' ὀρνιχολόχῳ τε καὶ ὃν πόντος τρέφει.
γαστρὶ δὲ πᾶς τις ἀμύνων λιμὸν αἰανῆ τέταται·
ὃς δ' ἀμφ' ἀέθλοις ἢ πολεμίζων ἄρηται κῦδος ἁβρόν,
εὐαγορηθεὶς κέρδος ὕψιστον δέκεται, πολιατᾶν καὶ ξένων γλώσσας ἄωτον.

ἄμμι δ' ἔοικε Κρόνου σεισίχθον' υἱόν Στρ. δʹ.
γείτον' ἀμειβομένοις εὐεργέταν
ἁρμάτων ἱπποδρόμιον κελαδῆσαι,
καὶ σέθεν, Ἀμφιτρύων,

41. ἀρετὰ κατὰ κεῖται 48. μαλοβότᾳ 51. δέχεται,

παῖδας προςειπεῖν, τὸν Μινύα τε μυχὸν
καὶ τὸ Δάματρος κλυτὸν ἄλσος Ἐλευσῖνα καὶ Εὔβοιαν ἐν γναμπτοῖς δρόμοις·

Προτεσίλα, τὸ τεὸν δ' ἀνδρῶν Ἀχαιῶν Ἀντ. δ΄.
ἐν Φυλάκᾳ τέμενος συμβάλλομαι.
πάντα δ' ἐξειπεῖν, ὅσ' ἀγώνιος Ἑρμᾶς
Ἡροδότῳ ἔπορεν
ἵπποις, ἀφαιρεῖται βραχὺ μέτρον ἔχων
ὕμνος. ἦ μὰν πολλάκι καὶ τὸ σεσωπαμένον εὐθυμίαν μείζω φέρει.

εἴη μιν εὐφώνων πτερύγεσσιν ἀερθέντ' ἀγλααῖς Ἐπ. δ΄.
Πιερίδων, ἔτι καὶ Πυθῶθεν Ὀλυμπιάδων τ' ἐξαιρέτοις
Ἀλφεοῦ ἔρνεσι φράξαι χεῖρα τιμὰν ἑπταπύλοις
Θήβαισι τεύχοντ'. εἰ δέ τις ἔνδον νέμει πλοῦτον κρυφαῖον,
ἄλλοισι δ' ἐμπίπτων γελᾷ· ψυχὰν Ἀίδᾳ τελέων οὐ φράζεται δόξας ἄνευθεν.

65. *Πυθόθεν*

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Β΄.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Οἱ μὲν πάλαι, ὦ Θρασύβουλε, φῶτες, οἳ χρυσαμπύκων Στρ. α΄.
ἐς δίφρον Μοισᾶν ἔβαινον κλυτᾷ φόρμιγγι συναντόμενοι,
ῥίμφα παιδείους ἐτόξευον μελιγάρυας ὕμνους,
ὅστις ἐὼν καλὸς εἶχεν Ἀφροδίτας
εὐθρόνου μνάστειραν ἁδίσταν ὀπώραν.

ἁ Μοῖσα γὰρ οὐ φιλοκερδής πω τότ᾽ ἦν οὐδ᾽ ἐργάτις· Ἀντ. α΄.
οὐδ᾽ ἐπέρναντο γλυκεῖαι μελιφθόγγου ποτὶ Τερψιχόρας
ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα μαλθακόφωνοι ἀοιδαί.
νῦν δ᾽ ἐφίητι τὸ τὠργείου φυλάξαι
ῥῆμ᾽ ἀλαθείας ὁδῶν ἄγχιστα βαῖνον,

Χρήματα χρήματ᾽ ἀνήρ, ὃς φᾶ κτεάνων θαμὰ λειφθεὶς καὶ φίλων. Ἐπ. α΄.
ἐσσὶ γὰρ ὢν σοφός, οὐκ ἀγνῶτ᾽ ἀείδω

1. ὅσοι χρ. 7. μελίφθογγοι 10. ῥῆμα τῆς ἀλαθείας ἄγχ. β. 11. θ᾽ ἅμα

Ἰσθμίαν ἵπποισι νίκαν,
τὰν Ξενοκράτει Ποσειδάων ὀπάσαις,
Δωρίων αὐτῷ στεφάνωμα κόμᾳ
πέμπεν ἀναδεῖσθαι σελίνων,

εὐάρματον ἄνδρα γεραίρων, Ἀκραγαντίνων φάος. Στρ. β'.
ἐν Κρίσᾳ δ' εὐρυσθενὴς εἶδ' Ἀπόλλων νιν πόρε τ' ἀγλαΐαν
καὶ τόθι· κλειναῖς δ' Ἐρεχθειδᾶν χαρίτεσσιν ἀραρὼς
ταῖς λιπαραῖς ἐν Ἀθάναις, οὐκ ἐμέμφθη
ῥυσίδιφρον χεῖρα πλαξίπποιο φωτός,

τὰν Νικόμαχος κατὰ καιρὸν νεῖμ' ἁπάσαις ἀνίαις. Ἀντ. β'.
ὅντε καὶ κάρυκες ὡρᾶν ἀνέγνων, σπονδοφόροι Κρονίδα
Ζηνὸς Ἀλεῖοι, παθόντες πού τι φιλόξενον ἔργον·
ἁδυπνόῳ τέ νιν ἀσπάζοντο φωνᾷ
χρυσέας ἐν γούνασιν πιτνόντα Νίκας

γαῖαν ἀνὰ σφετέραν, τὰν δὴ καλέοισιν Ὀλυμπίου Διὸς Ἐπ. β'.
ἄλσος· ἵν' ἀθανάτοις Αἰνησιδάμου
παῖδες ἐν τιμαῖς ἔμιχθεν.
καὶ γὰρ οὐκ ἀγνῶτες ὑμὶν ἐντὶ δόμοι
οὔτε κώμων, ὦ Θρασύβουλ', ἐρατῶν,
οὔτε μελικόμπων ἀοιδᾶν.

οὐ γὰρ πάγος, οὐδὲ προσάντης ἁ κέλευθος γίγνεται, Στρ. γ'.
εἴ τις εὐδόξων ἐς ἀνδρῶν ἄγοι τιμὰς Ἑλικωνιάδων.

15. κόμαν 18. μιν 22. νώμ' ἀπ. 26. πιτνῶντα

μακρὰ δισκήσαις ἀκοντίσσαιμι τοσοῦθ', ὅσον ὀργάν
Ξεινοκράτης ὑπὲρ ἀνθρώπων γλυκεῖαν
ἔσχεν. αἰδοῖος μὲν ἦν ἀστοῖς ὁμιλεῖν,

ἱπποτροφίας τε νομίζων ἐν Πανελλάνων νόμῳ· 'Αντ. γ'.
καὶ θεῶν δαῖτας προσέπτυκτο πάσας· οὐδέ ποτε ξενίαν
οὖρος ἐμπνεύσαις ὑπέστειλ' ἱστίον ἀμφὶ τράπεζαν·
ἀλλ' ἐπέρα ποτὶ μὲν Φᾶσιν θερείαις,
ἐν δὲ χειμῶνι πλέων Νείλου πρὸς ἀκτάς.

μή νυν, ὅτι φθονεραὶ θνατῶν φρένας ἀμφικρέμανται ἐλπίδες, 'Επ. γ'.
μήτ' ἀρετάν ποτε σιγάτω πατρῴαν,
μηδὲ τούσδ' ὕμνους· ἐπεί τοι
οὐκ ἐλινύσοντας αὐτοὺς εἰργασάμαν.
ταῦτα, Νικάσιππ', ἀπόνειμον, ὅταν
ξεῖνον ἐμὸν ἠθαῖον ἔλθῃς.

35. ἀκοντίσαιμι 46. εἰργασάμην.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Γ΄. [Γ΄. Δ΄.]

ΜΕΛΙΣΣΩι ΘΗΒΑΙΩι

ΠΑΓΚΡΑΤΙΩι.

Εἴ τις ἀνδρῶν εὐτυχήσαις, ἢ σὺν εὐδόξοις ἀέθλοις Στρ. ά. III.
ἢ σθένει πλούτου κατέχει φρασὶν αἰανῆ κόρον,
ἄξιος εὐλογίαις ἀστῶν μεμίχθαι.
Ζεῦ, μεγάλαι δ᾽ ἀρεταὶ θνατοῖς ἕπονται
ἐκ σέθεν· ζώει δὲ μάσσων ὄλβος ὀπιζομένων· πλαγίαις δὲ φρένεσσιν
οὐχ ὁμῶς πάντα χρόνον θάλλων ὁμιλεῖ.

εὐκλέων δ᾽ ἔργων ἄποινα χρὴ μὲν ὑμνῆσαι τὸν ἐσλόν, Ἀντ. ά.
χρὴ δὲ κωμάζοντ᾽ ἀγαναῖς Χαρίτεσσιν βαστάσαι.
ἔστι δὲ καὶ διδύμων ἄθλων Μελίσσῳ
μοῖρα πρὸς εὐφροσύναν τρέψαι γλυκεῖαν
ἦτορ, ἐν βάσσαισιν Ἰσθμοῦ δεξαμένῳ στεφάνους· τὰ δὲ κοίλᾳ λέοντος
ἐν βαθυστέρνου νάπᾳ κάρυξε Θήβαν

2. *φρεσὶν* 8. *Χαρίτεσσι* 9. *ἀέθλων*

ἱπποδρομίᾳ κρατέων. ἀνδρῶν δ' ἀρετάν Ἐπ. α'.
σύμφυτον οὐ κατελέγχει·
ἴστε μὰν Κλεωνύμου
δόξαν παλαιὰν ἅρμασιν·
καὶ ματρόθε Λαβδακίδαισιν σύννομοι πλούτου διέστειχον τετραοριᾶν πόνοις.
αἰὼν δὲ κυλινδομέναις ἁμέραις ἄλλ' ἄλλοτ' ἐξάλλαξεν· ἄτρωτοί γε μὰν παῖδες θεῶν.

Ἔστι μοι θεῶν ἕκατι μυρία παντᾶ κέλευθος, Στρ. β'. IV.
ὦ Μέλισσ', εὐμαχανίαν γὰρ ἔφανας Ἰσθμίοις
ὑμετέρας ἀρετὰς ὕμνῳ διώκειν·
αἷσι Κλεωνυμίδαι θάλλοντες αἰεί
σὺν θεῷ θνατὸν διέρχονται τὸ βίου τέλος. ἄλλοτε δ' ἀλλοῖος οὖρος
πάντας ἀνθρώπους ἐπαΐσσων ἐλαύνει.

τοὶ μὲν ὦν Θήβαισι τιμάεντες ἀρχᾶθεν λέγονται Ἀντ. β'.
πρόξενοί τ' ἀμφικτιόνων κελαδεννᾶς τ' ὀρφανοί
ὕβριος. ὅσσα δ' ἐπ' ἀνθρώπους ἄηται
μαρτύρια φθιμένων ζωῶν τε φωτῶν
ἀπλέτου δόξας, ἐπέψαυσαν κατὰ πᾶν τέλος· ἀνορέαις δ' ἐσχάταισιν
οἴκοθεν στάλαισιν ἅπτονθ' Ἡρακλείαις.

καὶ μηκέτι μακροτέραν σπεύδειν ἀρετάν. Ἐπ. β'.
ἱπποτρόφοι τ' ἐγένοντο,
χαλκέῳ τ' Ἄρει ἅδον.

17. Λαβδακίδαισι et διέστιχον

ἀλλ' ἁμέρᾳ γὰρ ἐν μιᾷ
τραχεῖα νιφὰς πολέμοιο τεσσάρων ἀνδρῶν ἐρήμωσεν μάκαιραν ἑστίαν·
νῦν δ' αὖ μετὰ χειμέριον ποικίλων μηνῶν ζόφον χθὼν ὥτε φοινικέοισιν
ἄνθησεν ῥόδοις

δαιμόνων βουλαῖς. ὁ κινητὴρ δὲ γᾶς Ὀγχηστὸν οἰκέων Στρ. γ'.
καὶ γέφυραν ποντιάδα πρὸ Κορίνθου τειχέων,
τόνδε πορὼν γενεᾷ θαυμαστὸν ὕμνον
ἐκ λεχέων ἀνάγει Φάμαν παλαιὰν
εὐκλέων ἔργων· ἐν ὕπνῳ γὰρ πέσεν· ἀλλ' ἀνεγειρομένα χρῶτα λάμπει,
Ἀωσφόρος θαητὸς ὣς ἄστροις ἐν ἄλλοις·

ἅ,τε κἀν γουνοῖς Ἀθανᾶν ἅρμα καρύξαισα νικᾶν Ἀντ. γ'.
ἔν τ' Ἀδραστείοις ἀέθλοις Σικυῶνος ὤπασεν
τοιάδε τῶν τότ' ἐόντων φύλλ' ἀοιδᾶν.
οὐδὲ παναγυρίων ξυνᾶν ἀπεῖχον
καμπύλον δίφρον, Πανελλάνεσσι δ' ἐριζόμενοι δαπάνᾳ χαῖρον ἵππων.
τῶν ἀπειράτων γὰρ ἄγνωστοι σιωπαί.

ἔστιν δ' ἀφάνεια τύχας καὶ μαρναμένων, Ἐπ. γ'.
πρὶν τέλος ἄκρον ἱκέσθαι·
τῶν τε γὰρ καὶ τῶν διδοῖ·
καὶ κρέσσον' ἀνδρῶν χειρόνων
ἔσφαλε τέχνα καταμάρψαισ'. ἴστε μὰν Αἴαντος ἀλκὰν φοίνιον, τὰν
ὀψίᾳ

36. *ἅτε φοινικίοισιν ἄνθησαν* 43. *κ' εἰν γουνοῖς* 51. *τῶνδε γὰρ διδοῖ τέλος.*
53. *ἔσφαλλε*

ἐν νυκτὶ ταμὼν περὶ ᾧ φασγάνῳ, μομφὰν ἔχει παίδεσσιν Ἑλλάνων,
ὅσοι Τροίανδ' ἔβαν.

ἀλλ' Ὅμηρός τοι τετίμακεν δι' ἀνθρώπων, ὃς αὐτοῦ Στρ. δ'.
πᾶσαν ὀρθώσαις ἀρετὰν κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν
θεσπεσίων ἐπέων λοιποῖς ἀθύρειν·
τοῦτο γὰρ ἀθάνατον φωνᾶεν ἕρπει,
εἴ τις εὖ εἴπῃ τι· καὶ πάγκαρπον ἐπὶ χθόνα καὶ διὰ πόντον βέβακεν
ἐργμάτων ἀκτὶς καλῶν ἄσβεστος αἰεί.

προφρόνων Μοισᾶν τύχοιμεν, κεῖνον ἅψαι πυρσὸν ὕμνων Ἀντ. δ'.
καὶ Μελίσσῳ, παγκρατίου στεφάνωμ' ἐπάξιον,
ἔρνεϊ Τελεσιάδα. τόλμᾳ γὰρ εἰκὼς
θυμὸν ἐριβρεμετᾶν θηρῶν λεόντων
ἐν πόνῳ· μῆτιν δ' ἀλώπηξ, αἰετοῦ ἅ,τ' ἀναπιτναμένα ῥόμβον ἴσχει.
χρὴ δὲ πᾶν ἔρδοντα μαυρῶσαι τὸν ἐχθρόν.

οὐ γὰρ φύσιν Ὠαριωνείαν ἔλαχεν· Ἐπ. δ'.
ἀλλ' ὀνοτὸς μὲν ἰδέσθαι,
συμπεσεῖν δ' ἀκμᾷ βαρύς.
καίτοι πότ' Ἀνταίου δόμους
Θηβᾶν ἀπὸ Καδμεϊᾶν μορφὰν βραχύς, ψυχὰν δ' ἄκαμπτος,
προςπαλαίσων ἦλθ' ἀνὴρ
τὰν πυροφόρον Λιβύαν, κρανίοις ὄφρα ξένων ναὸν Ποσειδάωνος
ἐρέφοντα σχέθοι,

54. Τρῴανδ' 66. ἔρδοντ' ἀμαυρῶσαι 69. αἰχμᾷ 71. Καδμηΐᾶν

υἱὸς Ἀλκμήνας· ὃς Οὔλυμπόνδ' ἔβα, γαίας τε πάσας Στρ. έ.
καὶ βαθυκρήμνου πολιᾶς ἁλὸς ἐξευρὼν θέναρ,
ναυτιλίαισί τε πορθμὸν ἁμερώσαις.
νῦν δὲ παρ' Αἰγιόχῳ κάλλιστον ὄλβον
ἀμφέπων ναίει, τετίματαί τε πρὸς ἀθανάτων φίλος, Ἥβαν τ' ὀπυίει,
χρυσέων οἴκων ἄναξ καὶ γαμβρὸς Ἥρας.

τῷ μὲν Ἀλεκτρᾶν ὕπερθεν δαῖτα πορσύνοντες ἀστοὶ Ἀντ. έ.
καὶ νεόδματα στεφανώματα βωμῶν αὔξομεν
ἔμπυρα χαλκοαρᾶν ὀκτὼ θανόντων,
τοὺς Μεγάρα τέκε οἱ Κρειοντὶς υἱούς·
τοῖσιν ἐν δυσμαῖσιν αὐγᾶν φλὸξ ἀνατελλομένα συνεχὲς παννυχίζει,
αἰθέρα κνισσᾶντι λακτίζοισα καπνῷ·

καὶ δεύτερον ἆμαρ ἐτείων τέρμ' ἀέθλων Ἐπ. έ.
γίγνεται, ἰσχύος ἔργον.
ἔνθα λευκωθεὶς κάρα
μύρτοις ὅδ' ἀνὴρ διπλόαν
νίκαν ἀνεφάνατο παίδων τε τρίταν πρόσθεν, κυβερνατῆρος οἰακοστρόφου
γνώμᾳ πεπιθὼν πολυβούλῳ. σὺν Ὀρσέᾳ δέ νιν κωμάξομαι, τερπνὰν ἐπιστάζων χάριν.

82. *τέκεν οἱ Κρεοντὶς* 84. *κνισᾶντι* 89. *παίδων τὴν τρίταν* 90. *πολυβούλω.* et *ἀποστάζων*

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Δ'. [Ε'.]

ΦΥΛΑΚΙΔᾳ ΑΙΓΙΝΗΤῌ

ΠΑΓΚΡΑΤΙῼ.

Μᾶτερ Ἀλίου πολυώνυμε Θεία, Στρ. α'.
σέο γ' ἕκατι καὶ μεγασθενῆ νόμισαν
χρυσὸν ἄνθρωποι περιώσιον ἄλλων·
καὶ γὰρ ἐριζόμεναι
νᾶες ἐν πόντῳ καὶ ἐν ἅρμασιν ἵπποι
διὰ τεὰν, ὤνασσα, τιμάν
ὠκυδινάτοις ἐν ἁμίλλαισι θαυμασταὶ πέλονται·

ἔν τ' ἀγωνίοις ἀέθλοισι ποθεινόν Ἀντ. α'.
κλέος ἔπραξεν, ὅντιν' ἀθρόοι στέφανοι
χερσὶ νικάσαντ' ἀνέδησαν ἔθειραν
ἢ ταχυτᾶτι ποδῶν.
κρίνεται δ' ἀλκὰ διὰ δαίμονας ἀνδρῶν.
δύο δέ τοι ζωᾶς ἄωτον
μοῦνα ποιμαίνοντι τὸν ἄλπνιστον εὐανθεῖ σὺν ὄλβῳ,

εἴ τις εὖ πάσχων λόγον ἐσλὸν ἀκούσῃ. Ἐπ. α'.
μὴ μάτευε Ζεὺς γενέσθαι· πάντ' ἔχεις,
εἴ σε τούτων μοῖρ' ἐφίκοιτο καλῶν.
θνατὰ θνατοῖσι πρέπει.
τὶν δ' ἐν Ἰσθμῷ διπλόα θάλλοισ' ἀρετά,
Φυλακίδα, κεῖται, Νεμέᾳ δὲ καὶ ἀμφοῖν,
Πυθέᾳ τε παγκρατίου. τὸ δ' ἐμόν
οὐκ ἄτερ Αἰακιδᾶν κέαρ ὕμνων γεύεται.
σὺν χάρισιν δ' ἔμολον Λάμπωνος υἱοῖς

τάνδ' ἐς εὔνομον πόλιν. εἰ δὲ τέτραπται Στρ. β'.
θεοδότων ἔργων κέλευθον ἂν καθαράν·
μὴ φθόνει κόμπον τὸν ἐοικότ' ἀοιδᾷ
κιρνάμεν ἀντὶ πόνων.
καὶ γὰρ ἡρώων ἀγαθοὶ πολεμισταί
λόγον ἐκέρδαναν, κλέονται δ'
ἔν τε φορμίγγεσσιν ἐν αὐλῶν τε παμφώνοις ὁμοκλαῖς

μυρίον χρόνον· μελέταν δὲ σοφισταῖς Ἀντ. β'.
Διὸς ἕκατι πρόςβαλον σεβιζόμενοι
ἐν μὲν Αἰτωλῶν θυσίαισι φαενναῖς
Οἰνεΐδαι κρατεροί,
ἐν δὲ Θήβαις ἱπποσόας Ἰόλαος
γέρας ἔχει, Περσεὺς δ' ἐν Ἄργει,
Κάστορος δ' αἰχμὰ Πολυδεύκευς τ' ἐπ' Εὐρώτα ῥεέθροις.

15. ἀκούῃ. 37. Πολυδεύκεός τ'

ἀλλ' ἐν Οἰνώνᾳ μεγαλήτορες ὀργαί — Ἐπ. β'.
Αἰακοῦ παίδων τε· τοὶ καὶ σὺν μάχαις
δὶς πόλιν Τρώων πράθον ἑσπόμενοι
Ἡρακλῆϊ πρότερον,
καὶ σὺν Ἀτρείδαις. ἔλα νῦν μοι πεδόθεν·
λέγε, τίνες Κύκνον, τίνες Ἕκτορα πέφνον,
καὶ στράταρχον Αἰθιόπων ἄφοβον
Μέμνονα χαλκοάραν·
τίς ἄρ' ἐσλὸν Τήλεφον
τρῶσεν ἑῷ δορὶ Καικου παρ' ὄχθαις.

τοῖσιν Αἴγιναν προφέρει στόμα πάτραν — Στρ. γ'.
διαπρεπέα νᾶσον. τετείχισται δὲ πάλαι
πύργος ὑψηλαῖς ἀρεταῖς ἀναβαίνειν.
πολλὰ μὲν ἀρτιεπής
γλῶσσά μοι τοξεύματ' ἔχει περὶ κείνων
κελαδέειν· καὶ νῦν ἐν ἄρει
μαρτυρήσαι κεν πόλις Αἴαντος ὀρθωθεῖσα ναύταις

ἐν πολυφθόρῳ Σαλαμὶς Διὸς ὄμβρῳ — Ἀντ. γ'.
ἀναρίθμων ἀνδρῶν χαλαζάεντι φόνῳ.
ἀλλ' ὅμως καύχημα κατάβρεχε σιγᾷ·
Ζεὺς τά τε καὶ τὰ νέμει,
Ζεὺς ὁ πάντων κύριος. ἐν δ' ἐρατεινῷ
μέλιτι καὶ τοιαίδε τιμαί
καλλίνικον χάρμ' ἀγαπάζοντι. μαρνάσθω τις ἔρδων

53. κελαδῆσαι· 58. τάδε καὶ τὰ

ἀμφ' ἀέθλοισιν γενεὰν Κλεονίκου 'Επ. γ'.
ἐκμαθών· οὔτοι τετύφλωται μακρός
μόχθος ἀνδρῶν· οὐδ' ὁπόσαι δαπάναι
ἐλπίδων, ἔκνισ' ὄπιν.
αἰνέω καὶ Πυθέαν ἐν γυιοδάμαις
Φυλακίδᾳ πλαγᾶν δρόμον εὐθυπορῆσαι
χερσὶ, δεξιὸν νόῳ ἀντίπαλον.
λάμβανέ οἱ στέφανον, φέρε δ' εὔμαλλον μίτραν,
καὶ πτερόεντα νέον σύμπεμψον ὕμνον.

68. χερσὶ δεξιὸν,

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Ε'. [ΣΤ'.]

ΦΥΛΑΚΙΔᾼ ΑΙΓΙΝΗΤῌ

ΠΑΓΚΡΑΤΙῼ.

Θάλλοντος ἀνδρῶν ὡς ὅτε συμποσίου Στρ. α'.
δεύτερον κρητῆρα Μοισαίων μελέων
κίρναμεν Λάμπωνος εὐάθλου γενεᾶς ὕπερ, ἐν Νεμέᾳ μὲν πρῶτον,
ὦ Ζεῦ, τίν γ' ἄωτον δεξάμενοι στεφάνων,
νῦν αὖτις Ἰσθμοῦ δεσπότᾳ
Νηρεΐδεσσί τε πεντήκοντα παίδων ὁπλοτάτου
Φυλακίδα νικῶντος. εἴη δὲ τρίτον
σωτῆρι πορσαίνοντας Ὀλυμπίῳ Αἴγιναν κάτα
σπένδειν μελιφθόγγοις ἀοιδαῖς.

εἰ γάρ τις ἀνθρώπων δαπάνᾳ τε χαρείς Ἀντ. α'.
καὶ πόνῳ πράσσει θεοδμάτους ἀρετάς,
σύν τέ οἱ δαίμων φυτεύει δόξαν ἐπήρατον· ἐσχατιὰς ἤδη πρὸς
ὄλβου βάλλετ' ἄγκυραν θεότιμος ἐών.

2. *κρατῆρα* 3. *κιρνάμεν* et *τὶν, ἄωτον* 4. *νῦν αὖτ' ἐν Ἰσθμῷ,*
7. *Αἴγιναν κατα-*
8. *σπένδειν* 11. *ἐσχατιαῖς*

τοίαισιν ὀργαῖς εὔχεται
ἀντιάσαις ἀίδαν γῆράς τε δέξασθαι πολιὸν
ὁ Κλεονίκου παῖς· ἐγὼ δ' ὑψίθρονον
Κλωθὼ κασιγνήτας τε προσεννέπω ἕσπεσθαι κλυταῖς
ἀνδρὸς φίλου Μοίρας ἐφετμαῖς.

ὔμμε τ', ὦ χρυσάρματοι Αἰακίδαι, 'Επ. α΄.
τέθμιόν μοι φαμὶ σαφέστατον εἶναι
τάνδ' ἐπιστείχοντα νᾶσον ῥαινέμεν εὐλογίαις.
μυρίαι δ' ἔργων καλῶν
τέτμηνθ' ἑκατόμπεδοι ἐν σχερῷ κέλευθοι,
καὶ πέραν Νείλοιο παγᾶν καὶ δι' Ὑπερβορέους·
οὐδ' ἔστιν οὕτω βάρβαρος οὔτε παλίγγλωσσος πόλις,
ἅτις οὐ Πηλέος ἀίει κλέος ἥρωος, εὐδαίμονος γαμβροῦ θεῶν,

οὐδ' ἅτις Αἴαντος Τελαμωνιάδα Στρ. β΄.
καὶ πατρός· τὸν χαλκοχάρμαν ἐς πόλεμον
ἄγε σὺν Τιρυνθίοισι πρόφρονα σύμμαχον ἐς Τροΐαν, ἥρωσι μόχθον
Λαομεδοντίαν ὑπὲρ ἀμπλακίαν
ἐν ναυσὶν Ἀλκμήνας τέκος.
εἷλε δὲ Περγαμίαν, πέφνεν δὲ σὺν κείνῳ Μερόπων
τ' ἔθνεα καὶ τὸν βουβόταν οὔρεϊ ἴσον
Φλέγραισιν εὑρὼν Ἀλκυονῆ, σφετέρας δ' οὐ φείσατο
χερσὶν βαρυφθόγγοιο νευρᾶς

Ἡρακλέης. ἀλλ' Αἰακίδαν καλέων Ἀντ. β΄.

24. αἰεί

ἐς πλόον κίρησε πάντων δαινυμένων.
τὸν μὲν ἐν ῥινῷ λέοντος στάντα κελήσατο νεκταρέαις σπονδαῖσιν
ἄρξαι καρτεραίχμαν Ἀμφιτρυωνιάδαν.
ἄνδωκε δ' αὐτῷ φέρτατος
οἰνοδόκον φιάλαν χρυσῷ πεφρικυῖαν Τελαμών.
ὁ δ' ἀνατείναις οὐρανῷ χεῖρας ἀμάχους
αὔδασε τοιοῦτόν γ' ἔπος· Εἴ ποτ' ἐμὰν, ὦ Ζεῦ πάτερ,
θυμῷ ἐθέλων ἀρὰν ἄκουσας,

νῦν σε, νῦν εὐχαῖς ὑπὸ θεσπεσίαις — Ἐπ. β'.
λίσσομαι παῖδα θρασὺν ἐξ Ἐριβοίας
ἀνδρὶ τῷδε, ξεῖνον ἁμὸν μοιρίδιον τελέσαι·
τὸν μὲν ἄρρηκτον φυάν,
ὥσπερ τόδε δέρμα με νῦν περιπλανᾶται
θηρὸς, ὃν πάμπρωτον ἄθλων κτεῖνά ποτ' ἐν Νεμέᾳ·
θυμὸς δ' ἑπέσθω. ταῦτ' ἄρα οἱ φαμένῳ πέμψεν θεός
ἀρχὸν οἰωνῶν μέγαν αἰετόν· ἁδεῖα δ' ἔνδον νιν ἔκνιξεν χάρις,

εἶπέν τε φωνήσαις ἅτε μάντις ἀνήρ· — Στρ. γ'.
Ἔσσεταί τοι παῖς ὃν αἰτεῖς, ὦ Τελαμών·
καί νιν ὄρνιχος φανέντος κέκλετ' ἐπώνυμον εὐρυβίαν Αἴαντα, λαῶν
ἐν πόνοις ἔκπαγλον Ἐνυαλίου.
ὣς ἄρα εἰπὼν αὐτίκα
ἕζετ'. ἐμοὶ δὲ μακρὸν πάσας ἀναγήσασθ' ἀρετάς.
Φυλακίδᾳ γὰρ ἦλθον, ὦ Μοῖσα, ταμίας

34. κάρυξε 39. γ' abest. 40. θέλων 46. ἀέθλων 48. μιν 49. φωνάσαις 51. κέκλευ 52. ἄρα 53. ἀγήσασθαι 54. ὦ addidi.

Πυθέᾳ τε κώμων Εὐθυμένει τε. τὸν Ἀργείων τρόπον
εἰρήσεταί πᾳ κ' ἐν βραχίστοις.

ἄραντο γὰρ νίκας ἀπὸ παγκρατίου Ἀντ. γ'.
τρεῖς ἀπ' Ἰσθμοῦ, τὰς δ' ἀπ' εὐφύλλου Νεμέας,
ἀγλαοὶ παῖδές τε καὶ μάτρως. ἀνὰ δ' ἄγαγον ἐς φάος οἵαν μοῖραν
ὕμνων· τὰν Ψαλυχιδᾶν δὲ πάτραν Χαρίτων
ἄρδοντι καλλίστᾳ δρόσῳ,
τόν τε Θεμιστίου ὀρθώσαντες οἶκον τάνδε πόλιν
θεοφιλῆ ναίοισι· Λάμπων δὲ μελέταν
ἔργοις ὀπάζων Ἡσιόδου μάλα τιμᾷ τοῦτ' ἔπος,
υἱοῖσί τε φράζων παραινεῖ,

ξυνὸν ἄστει κόσμον ἑῷ προςάγων, Ἐπ. γ'.
καὶ ξένων εὐεργεσίαις ἀγαπᾶται,
μέτρα μὲν γνώμᾳ διώκων, μέτρα δὲ καὶ κατέχων·
γλῶσσα δ' οὐκ ἔξω φρενῶν·
φαίης κέ νιν ἀνδράσιν ἀθληταῖσιν ἔμμεν
Ναξίαν πέτραις ἐν ἄλλαις χαλκοδάμαντ' ἀκόναν.
πίσω σφε Δίρκας ἁγνὸν ὕδωρ, τὸ βαθύζωνοι κόραι
χρυσοπέπλου Μναμοσύνας ἀνέτειλαν παρ' εὐτειχέσιν Κάδμου πύλαις.

56. που 59. μάτρωες. 62. ναίουσι. 69. ἄνδρ' ἐν ἀεθληταῖσιν
70. χαλκοδάμαν

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ ΣΤʹ. [Ζʹ.]

ΣΤΡΕΨΙΑΔῌ ΘΗΒΑΙῼ

ΠΑΓΚΡΑΤΙῼ.

Τίνι τῶν πάρος, ὦ μάκαιρα Θήβα, Στρ. ά.
καλῶν ἐπιχωρίων μάλιστα θυμὸν τεόν
εὔφρανας; ἦ ῥα χαλκοκρότου πάρεδρον
Δαμάτερος ἀνίκ' εὐρυχαίταν
ἄντειλας Διόνυσον, ἢ χρυσῷ μεσονύκτιον νίφοντα δεξαμένα τὸν φέρτατον θεῶν,

ὁπότ' Ἀμφιτρύωνος ἐν θυρέτροις Ἀντ. ά.
σταθεὶς ἄλοχον μετῆλθεν Ἡρακλείοις γοναῖς;
ἢ ὅτ' ἀμφὶ πυκναῖς Τειρεσίαο βουλαῖς;
ἢ ὅτ' ἀμφ' Ἰόλαον ἱππόμητιν;
ἢ Σπαρτῶν ἀκαμαντολογχᾶν; ἢ ὅτε καρτερᾶς Ἄδραστον ἐξ ἀλαλᾶς ἄμπεμψας ὀρφανόν

μυρίων ἑτάρων ἐς Ἄργος ἵππιον; Ἐπ. ά.

ἢ Δωρίδ' ἀποικίαν ἀνίκ' ἄρ' ὀρθῷ
ἔστασας ἐπὶ σφυρῷ
Λακεδαιμονίων, ἕλον δ' Ἀμύκλας
Αἰγεῖδαι σέθεν ἔκγονοι, μαντεύμασι Πυθίοις;
ἀλλὰ παλαιὰ γάρ
εὕδει χάρις, ἀμνάμονες δὲ βροτοί,

ὅ,τι μὴ σοφίας ἄωτον ἄκρον Στρ. β'.
κλυταῖς ἐπέων ῥοαῖσιν ἐξίκηται ζυγέν.
κώμαζ' ἔπειτεν ἁδυμελεῖ σὺν ὕμνῳ
καὶ Στρεψιάδᾳ· φέρει γὰρ Ἰσθμοῖ
νίκαν παγκρατίου, σθένει τ' ἔκπαγλος ἰδεῖν τε μορφάεις· ἄγει τ'
ἀρετὰν οὐκ αἴσχιον φυᾶς.

φλέγεται δ' ἰοβοστρύχοισι Μοίσαις, Ἀντ. β'.
μάτρωϊ θ' ὁμωνύμῳ δέδωκε κοινὸν θάλος,
χάλκασπις ᾧ πότμον μὲν Ἄρης ἔμιξεν·
τιμὰ δ' ἀγαθοῖσιν ἀντίκειται.
ἴστω γὰρ σαφές, ὅστις ἐν ταύτᾳ νεφέλᾳ χάλαζαν αἵματος πρὸ φίλας
πάτρας ἀμύνεται,

λοιγὸν ἀντιτίνων ἐναντίῳ στρατῷ, Ἐπ. β'.
ἀστῶν γενεᾷ μέγιστον κλέος αὔξων
ζώων τ' ἀπὸ καὶ θανών.
τὺ δέ, Διοδότοιο παῖ, μαχατάν

12. ἀνίκα ὀρθῷ   20. ἔπειτ' ἄρ'   27. πρὸς   28. λοιγὸν ἀμύνων

αἰνέων Μελέαγρον, αἰνέων δὲ καὶ Ἕκτορα
Ἀμφιάρηόν τε,
εὐανθέ' ἀπέπνευσας ἁλικίαν

προμάχων ἀν' ὅμιλον, ἔνθ' ἄριστοι — Στρ. γ'.
ἔσχον πολέμοιο νεῖκος ἐσχάταις ἐλπίσιν.
ἔτλαν δὲ πένθος οὐ φατόν· ἀλλὰ νῦν μοι
Γαιάοχος εὐδίαν ὄπασσεν
ἐκ χειμῶνος. ἀείσομαι χαίταν στεφάνοισιν ἁρμόσαις. ὁ δ' ἀθανάτων
μὴ θρασσέτω φθόνος,

ὅ,τι τερπνὸν ἐφάμερον διώκων — Ἀντ. γ'.
ἕκαλος ἔπειμι γῆρας ἔς τε τὸν μόρσιμον
αἰῶνα. θνάσκομεν γὰρ ὁμῶς ἅπαντες·
δαίμων δ' ἄϊσος· τὰ μακρὰ δ' εἴ τις
παπταίνει, βραχὺς ἐξικέσθαι χαλκόπεδον θεῶν ἕδραν· ὅτι πτερόεις
ἔρριψε Πάγασος

δεσπόταν ἐθέλοντ' ἐς οὐρανοῦ σταθμοὺς — Ἐπ. γ'.
ἐλθεῖν μεθ' ὁμάγυριν Βελλεροφόνταν
Ζηνός· τὸ δὲ πὰρ δίκαν
γλυκὺ πικροτάτα μένει τελευτά.
ἄμμι δ', ὦ χρυσέᾳ κόμᾳ θάλλων, πόρε, Λοξία,
τεαῖσιν ἁμίλλαισιν
εὐανθέα καὶ Πύθιον στέφανον.

32. αἰνείων bis legebatur. 33. Ἀμφιάραόν τε, 39. ἁρμόζων. 44. ὅ,τε 49. ἄμμιν 51. Πυθοῖ

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Ζ΄. [Η΄.]

ΚΛΕΑΝΔΡΩι ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΓΚΡΑΤΙΩι.

Κλεάνδρῳ τις ἁλικίᾳ τε λύτρον Στρ. α΄.
εὔδοξον, ὦ νέοι, καμάτων
πατρὸς ἀγλαὸν Τελεσάρχου παρὰ πρόθυρον ἰὼν ἀνεγειρέτω
κῶμον, Ἰσθμιάδος τε νίκας ἄποινα καὶ Νεμέᾳ
ἀέθλων ὅτι κράτος ἐξεῦρε. τῷ καὶ ἐγώ, καίπερ ἀχνύμενος θυμόν, αἰτέομαι
χρυσέαν καλέσαι Μοῖσαν. ἐκ μεγάλων δὲ πενθέων λυθέντες
μήτ᾽ ἐν ὀρφανίᾳ πέσωμεν στεφάνων,
μήτε κάδεα θεράπευε· παυσάμενοι δ᾽ ἀπρήκτων κακῶν
γλυκύ τι δαμωσόμεθα καὶ μετὰ πόνον·
ἐπειδὴ τὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς
γε Ταντάλου λίθον παρά τις ἔτρεψεν ἄμμι θεός,

ἀτόλματον Ἑλλάδι μόχθον. ἀλλά Στρ. β΄.
μοι δεῖμα μὲν παροιχόμενον
καρτερὰν ἔπαυσε μέριμναν. τὸ δὲ πρὸ ποδὸς ἄρειον ἀεὶ πέλει

3. ἀγειρέτω
11. ἀλλ᾽ ἐ-
12. μοὶ 13. αἰεὶ et abest πέλει

χρῆμα πᾶν. δόλιος γὰρ αἰὼν ἐπ' ἀνδράσι κρέμαται
ἑλίσσων βίου πόρον. ἰατὰ δ' ἔστι βροτοῖς σύν γ' ἐλευθερίᾳ καὶ τά. χρὴ δ'
ἀγαθὰν ἐλπίδ' ἀνδρὶ μέλειν· χρὴ δ' ἐν ἑπταπύλοισι Θήβαις τραφέντα
Αἰγίνᾳ χαρίτων ἄωτον προνέμειν,
πατρὸς οὕνεκα δίδυμαι γένοντο θύγατρες Ἀσωπίδων θ'
ὁπλόταται, Ζηνί τε ἅδον βασιλέϊ.
ὃ τὰν μὲν παρὰ καλλιρόῳ
Δίρκᾳ φιλαρμάτου πόλιος ᾤκισσεν ἁγεμόνα·

σὲ δ' ἐς νᾶσον Οἰνοπίαν ἐνεγκὼν Στρ. γ'.
κοιμᾶτο, δῖον ἔνθα τέκες
Αἰακὸν βαρυσφαράγῳ πατρὶ κεδνότατον ἐπιχθονίων· ὃ καί
δαιμόνεσσι δίκας ἐπείραινε· τοῦ μὲν ἀντίθεοι
ἀρίστευον υἱέες υἱέων τ' ἀρηΐφιλοι παῖδες ἀνορέᾳ χάλκεον στονόεντ'
ἀμφέπειν ὅμαδον· σώφρονές τ' ἐγένοντο πινυτοί τε θυμόν.
ταῦτα καὶ μακάρων ἐμέμναντ' ἀγοραί,
Ζεὺς ὅτ' ἀμφὶ Θέτιος ἀγλαός τ' ἔρισαν Ποσειδᾶν γάμῳ,
ἄλοχον εὐειδέ' ἐθέλων ἑκάτερος
ἑὰν ἔμμεν. ἔρως γὰρ ἔχεν.
ἀλλ' οὔ σφιν ἄμβροτοι τέλεσαν εὐνὰν θεῶν πραπίδες,

ἐπεὶ θεσφάτων συνίευν. ἔειπεν δ' Στρ. δ'.
εὔβουλος ἐν μέσοισι Θέμις,
εἵνεκεν πεπρωμένον ἦν, φέρτερον γόνον οἱ ἄνακτα πατρὸς τεκεῖν
ποντίαν θεόν, ὃς κεραυνοῦ τε κρέσσον ἄλλο βέλος

15. βιότου 18. Ζηνί θ' ἅδον βασιλῆϊ. 27. ἐρίσας 28. εὐειδέα θέλων
31. θεσφάτων ἤκουσαν. εἶπε 33. οἱ aberat.

διώξει χερὶ τριόδοντός τ' ἀμαιμακέτου Δί τε μισγομέναν ἢ Διὸς παρ'
ἀδελφεοῖσιν. ἀλλὰ τὰ μὲν παύσατε. βροτέων δὲ λεχέων τυχοῖσα
υἱὸν εἰςιδέτω θανόντ' ἐν πολέμῳ,
χεῖρας Ἄρεΐ τ' ἐναλίγκιον στεροπαῖσί τ' ἀκμὰν ποδῶν.
τὸ μὲν ἐμόν, Πηλέϊ θεόμορον ὀπάσαι
γάμου Αἰακίδᾳ τὸ γέρας,
ὅντ' εὐσεβέστατον φάτις Ἰωλκοῦ τράφειν πεδίον·

ἰόντων δ' ἐς ἄφθιτον ἄντρον εὐθὺς Στρ. ε'.
Χείρωνος αὐτίκ' ἀγγελίαι·
μηδὲ Νηρέος θυγάτηρ νεικέων πέταλα δὶς ἐγγυαλιζέτω
ἄμμιν· ἐν διχομηνίδεσσιν δὲ ἑσπέραις ἐρατὸν
λύοι κεν χαλινὸν ὑφ' ἥρωϊ παρθενίας. ὣς φάτο Κρονίδαις ἐννέποισα θεά·
τοὶ δ' ἐπὶ γλεφάροις νεῦσαν ἀθανάτοισιν· ἐπέων δὲ καρπὸς
οὐ κατέφθινε· φαντὶ γὰρ ξύν' ἀλέγειν
καὶ γάμον Θέτιος ἄνακτα· καὶ νεαρὰν ἔδειξαν σοφῶν
στόματ' ἀπείροισιν ἀρετὰν Ἀχιλέος·
ὃ καὶ Μύσιον ἀμπελόεν
αἵμαξε Τηλέφου μέλανι ῥαίνων φόνῳ πεδίον·

γεφύρωσέ τ' Ἀτρεΐδαισι νόστον Στρ. ς'.
Ἑλέναν τ' ἐλύσατο Τροΐας
ἶνας ἐκταμὼν δορί, ταί μιν ῥύοντό ποτε μάχας ἐναριμβρότου

35. *Διῒ μισγομέναν*, deinde *ἀδελφοῖσιν* et *τυχοῦσα* 37. *Ἄρεϊ χεῖρας ἐν.*
38. *θεύμοιρον*
39. *Αἰακίδᾳ γέρας, ὅν*
40. *τε εὐσεβέστατόν φασ' Ἰαωλκοῦ* 43. *Νηρέως* 44. *διχομηνίδεσσι* 46. *γὰρ συναλέγειν* 47. *νέαν ἀνέδειξαν*

ἔργον ἐν πεδίῳ κορύσσοντα, Μέμνονός τε βίαν
ὑπέρθυμον Ἕκτορά τ' ἄλλους τ' ἀριστέας· οἷς δῶμα Φερσεφόνας μανύων
    Ἀχιλεύς, οὖρος Αἰακιδᾶν, Αἴγιναν σφετέραν τε ῥίζαν πρόφαινεν.
τὸν μὲν οὔτε θανόντ' ἀοιδαὶ ἔλιπον,
ἀλλά οἱ παρά τε πυρὰν τάφον θ' Ἑλικώνιαι παρθένοι
στάν, ἐπὶ θρῆνόν τε πολύφαμον ἔχεαν.
ἔδοξ' ἄρα τόδ' ἀθανάτοις,
ἐσλόν γε φῶτα καὶ φθίμενον ὕμνοις θεᾶν διδόμεν.

τὸ καὶ νῦν φέρει λόγον, ἔσσυταί τε   Στρ. ζ'.
Μοισαῖον ἅρμα Νικοκλέος
μνᾶμα πυγμάχου κελαδῆσαι. γεραίρετέ μιν, ὃς Ἴσθμιον ἂν νάπος
Δωρίων ἔλαχεν σελίνων· ἐπεὶ περικτίονας
ἐνίκασε δή ποτε καὶ κεῖνος ἄνδρας ἀφύκτῳ χερὶ κλονέων. τὸν μὲν οὐ κατε-
    λέγχει κριτοῦ γενεὰν πατραδελφεοῦ. ἁλίκων τῷ τις ἁβρόν
ἀμφὶ παγκρατίου Κλεάνδρῳ πλεκέτω
μυρσίνας στέφανον. ἐπεί νιν Ἀλκαθόου τ' ἀγὼν σὺν τύχᾳ
ἐν Ἐπιδαύρῳ τε νεότας δέκετο πρίν.
τὸν αἰνεῖν ἀγαθῷ παρέχει·
ἥβαν γὰρ οὐκ ἄπειρον ὑπὸ χειᾷ καλῶν δάμασεν.

55. Περσεφόνας   56. ἔλιπόν γ'·   58. ἔσταν et ἔχευαν.   59. ἔδοξεν ἄρα δ' ἀθ.   62. Νικοκλέους   63. γεραῖραί τε et ἂν ἀπὸ   65. κἀ-κεῖνος, item γενεὰ   68. πρὶν ἔδεκτο.

PA 4274 A2 1811 t.1

Pindarus
Pindarou ta sōzomena

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY